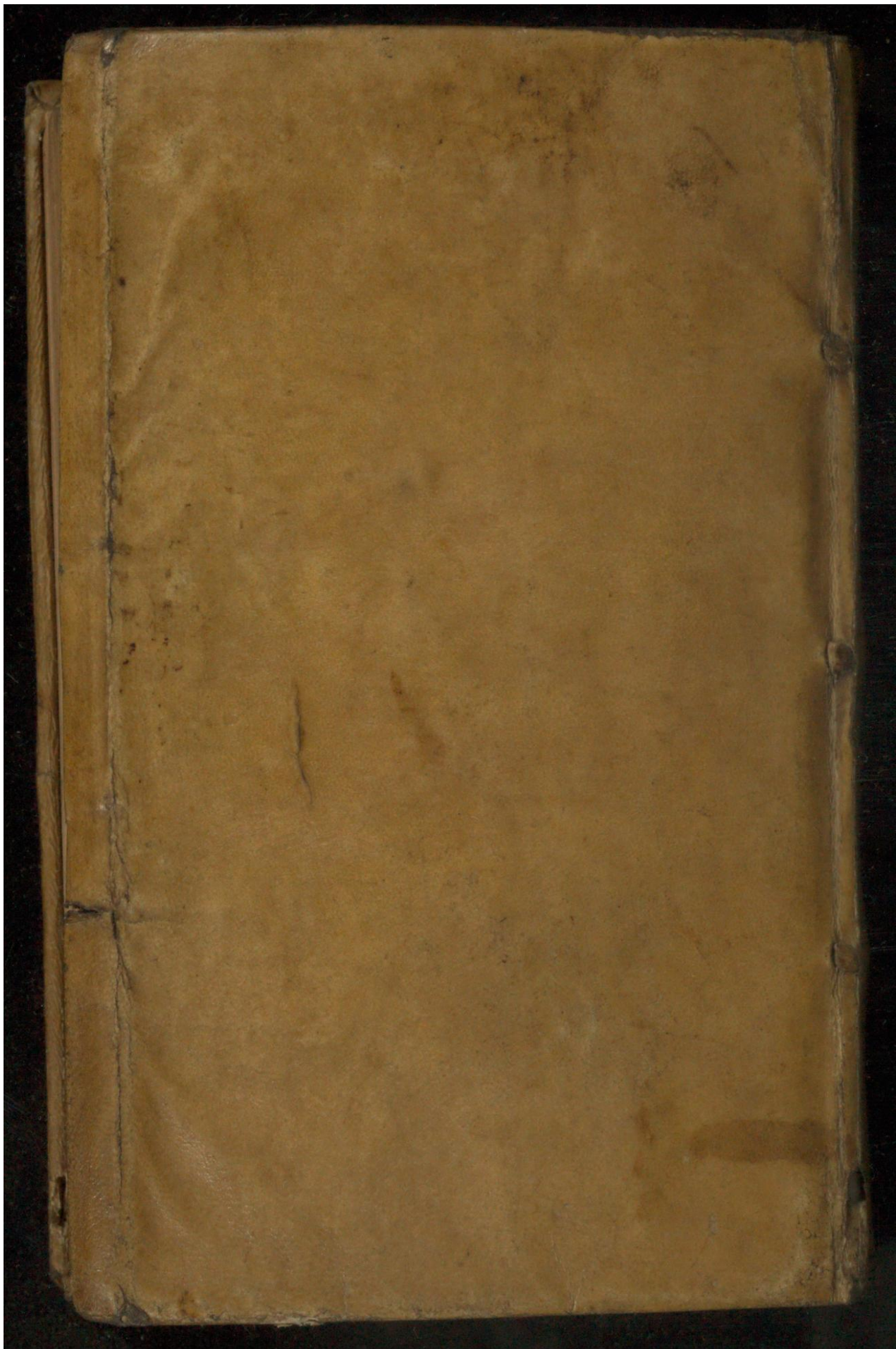

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
2082/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
2082/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
2082/A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
2082/A

2082/A

87581

EVCLIDIS
ELEMENTO-
RUM

LIBRI XIII.

Succinctis & perspicuis demon-
strationibus compre-
hensi

à

M. AMBROSIO RHODIO
*Kembergense, Mathematicum Pro-
fessore extraordinario in
Academia Leucorea.*

Typis Gormanianis,
Impensis Pauli Helvvigij.

M. DC. IX.

p.

A D

*Serenissimum ac Potentissimum,
Principem ac Dominum.*

D N. CHRISTIA-

**NUM II. DUCEM SAXONIAE,
SACRI ROM. IMP. ARCHIMAR-
schallum & Electorem, Landgravium
Thuringiae, Marchionem Misniae, Burg-
gravium Magdeburgensem; Dominum
suum Clementissimum.**

**M. AMBROSII RHODII Kembergensis
*epistola dedicatoria.***

UM IAM à MULTIS AN-
nis, Princeps Serenissime,
Domine Clementissime, non
in schola modò, quæ ad Mol-
dam est, Illustris; sed & Academia, quæ ul-
tra seculum floret ad Albim, cum multis
alijs Munificentiam Illustrissimæ Celaru-
dinis vestræ quasi ordinariam expertus
(:) 2 sum;

sim; ejus inprimis memoriam nulla mihi unquam ex animo eripiet ætas, quam pro diligentiore opera studiorum Mathematicorum culturæ impendenda, annis hîsce proximis supra Academiæ seculum primum excurrentibus, paulò expertus sum largiorem. Hujus enim adminiculi ope, non modò academicam hanc vitam, quæ vel unica studijs urgendis optatissima videtur, continuare; verùm etiam de quamplurimis Academiæ civibus, quod citra jactantiam dictum velim, varias subinde Mathematicum partes docendo, benè mereri mihi licuit. Cùm autem animo jam certò constituisssem, etiam ad penitiora harum disciplinarum, præcipuè verò Astronomiæ, Geographiæ & Chronologiæ sacra plures deducere; mearum quod partium, curæ etiam fuit maximæ, ut probè illi principijs tum Geometriæ, tum Arithmetici prius informarentur, per quæ veluti scalas duas, summa ima quævis in Mathematicum amplissimo theatro attingere copia sit. Quod cū unus optimè præstet ipsa antiquitate, per tot jam iteratas imperiorum mutationes, singulari
Dei

DE I providentia, clarus Euclides, in suis
Elementis, quæ hæcenus ab alijs doctissi-
mis Viris sine imperfectione; imò cum a-
bundante perfectione edita sunt: à quo-
rum tamen lectione vel cognitione cari-
tas partim exemplarium, partim prolixi-
tas, quæ ingeniosis tædium, tardioribus e-
xiguum præstat commodum, multos de-
terrent; id inii consilium, ut, quantum
possem, Elementorum tamen probè con-
siderata natura & ingenio, ne vel neces-
saria deficerent, vel minus necessaria ab-
undarēt, Euclideæ Elementa cum suis de-
monstrationibus integra, sed forma qua-
dam contracta, precioq; exiguo redimen-
da cederem. Ita enim effecturum me spe-
ro, ut calami tædio, & tot literarum in de-
monstrationibus iterandarum scriptione,
devitato, intra paucas septimanas, solis o-
cularibus demonstrationibus crebrius re-
petitis, multa de Elementis hisce univer-
so studiorum ordini summopere necessa-
rijs, cognoscantur, quæ aliàs totidem mē-
sibus, & quod excurrit, vix perciperen-
tur. Huic verò operæ meæ, ut Illustrissima
Vestra Celsitudo imprimis & maximè, se-
(:) 3 cundum

cundum Deum, favere, eamq; in tutelam
suam clementer suscipere velit, unicè mi-
hi exoranda videtur: Quod quidem
non impetraturum me modò spero; sed
planè jam impetratum, futurumque esse
confido, ut Clementiam illam pristinam
erga me majora atque majora subinde in-
crementa sumsisse re ipsa experiar; & hoc
quasi stimulo incitatus, majori, si potero,
industria, hoc disciplinarum Mathemati-
carum studium decurrere & cōficere por-
rò etiam enitar. Hoc quidem certè ha-
beo polliceri, si quid benedictione divina
carius; valetudine optima acceptius; i-
psoq; divino favore gratius; id omne, ut
pro Illustrissima Cels. vestra, & inclyta
Domo Saxonica precibus à Deo æterno,
pijs impetretur, me vota cum alijs innu-
meris perpetuò conjuncturum. VVi-
tebergæ X. Calend. August,

ANNO M. D. C. IX.

AD

A D

M. AMBROSIUM

RHODIUM, Nepotem ex
sorore cariss.

CVM sic ingenium noctesq, diesq, fatiget,
Et sit magnarum nada MATHESIS opum:

Esse aliquem res mira, sui qui prodigus, avum

In sterili, ut vulgus judicat, arte terat.

Verum animam ceu nemo suam videt: Haud secus, alter

Gaudia quae capiat pectore, nemo videt.

Hic tabula intentus quaerit, num pranderit! urbem

Non sentit, formans pulvere signa, capi.

Alter, jò reperi! geminat, nudusq, per urbem

Evolat inventi cæcus amore novi.

Nobile qui tandem effinxit diagramma, Camoenis

Offert, mactato pinguis sacra bove.

Eas modo sit Phœbi speciem sibi cernere, flamma

Haud neget hic uri cum Phaëthonte pari.

Hoc igitur felicis inaspectabile mentis

Delicium RHODI præmia summa putas:

Dum vigil EUCLIDIS tractas ELEMENTA, beatæ

Ingenijq, penu divite promissæ opes.

Premia jam studij capis haud spernenda: sed olim

Majora à grata posteritate feres.

Johannes VVanckelius,

Hist. P. P.

(:)

IN

In

AMBROSII RHODII

Mathematici

Elementa Euclidea.

HOc erat insignem Rhodijs spirare colossū,
Hoc dignum ambrosio nomine pignus

EUELIDI lucere facem, lucere iuventæ (erat.

Recta Euclidean vadere scire vias.

En Rhodus, en saltus: hoc auspicio Harpocrateū

Posse timere senem Leucoris alma nequis,

Adamus Theod.

Adami F. Siberus.

A D

M. AMBROSII RHODII

Saxonem,

EUELIDIS GEOMETRIAM

illustrantem.

DOCTI pulveris Hercules, an Hermes?
EUELIDES, per & has Scholas & istas

Illo

Non tamen teritur manūq; lorā.
 Et hac sacra Matheseos adaequē
 Omnes scire putant. Sciuntne, RHODI?
 Tu scis, optime mystagoga, tu scis.
 „ Qui tendit moderamen arripendi,
 „ Non statim bonus agrimensor idem est.
 Plus est esse Geometren: & hoc plus
 EUCLIDEM simile. Nunc ut omnem
 Euclidis Genium adsequantur omnes,
 DEMONSTRATIO LINEALIS exstat.
 Auctor RHODIUS est. Catum hoc alumni
 Acumen tibi gratulare, Saxo.
 EUCLIDES tenebris opertus, et quid
 Euclides mihi sit? profecto non est.
 Quem nunc RHODIA lucubravit etas
 EUCLIDES tibi LUCULENTUS este.

Frid. Taubmanus.

(:) S

DE

DE ELEMEN- TIS EUCLIDIS PRÆFATIO.

QUOD in plerisque rebus usque
venire solet, ut nullum simul opus &
inceptum & perfectum sit, sive quod
dies diem docet; sive quod oculi plus
vident quam oculus; sive quod Deus
ipse Sapiencie sue semina in homines
ita dispergit, ut accrementa in altis magis juvet & pro-
moveat; idem cum in universa Philosophia, tum vel ma-
ximè in Mathematicis observare licet. Sicut enim in il-
la primitus tantum non infinita, eaque absurdissima à va-
rijs Sophistis disseminata erant opiniones, quas tandem
Plato & Aristoteles messe feliciore omnes collegerunt, re-
sectisq; & rejectis, ingenij pariter & judicij acie mira-
tum absurditatibus, tum vanitatibus, integrum & per-
fectum quoddam Philosophiae corpus relinquere posteritati
voluerunt: Ita etiam olim, cum maximo essent in pre-
cio studia mathematica; varia à varijs erant inventa theo-
remata & problemata, quae tandem nacta sunt Geometra
acutissimum Euclidem, paulò post obitum quod vero si-
mile videtur, Alexandri M. qui omnia illa cum suis princi-
pijs collegit, elegantissimoq; disposuit ordine, & eruditio-
ne tanta contexuit, ut Aristarco nullo indignisset, nisi
communi quodam praestantissimorum virorum fato & ipse
illo carere nequisset. Nam quod Euclides adificium Sphæ-
ricum,

N.
rium, proportione elegantissima, mirabili corporum quin-
que Regularium inscriptione exornarat, & multorum
jam seculorum etatem tulerat; id anatomia synta-
xiq, nova, in Hortum quendam, unumquodq, suo con-
venienti loco reponens, ut velle videtur, permutavit, ex-
clusis multis ignorantie mirum in modum medentibus,
herbis. Quā Horti illius amenitatem labilem præterimus,
& cum magnis illis Geometris, Archimede, Apollonio Pap-
po, Sereno, Hypsicle, Ptolemæo, Copernico alijsq, innume-
ris, edificijs hujus Euclidei commoditatibus fruimur, quod
nos contra omnis generis tempestates tueri potest, quovis
& anni & ætatis tempore. Cæterum ELEMENTO-
RUM hoc nomen jure sibi vindicat hic tractatus, quod
consideratio omnium, ad aliorum, per universam Ma-
thesin, pertransit scientiam, ex quibus dubiorum, quæ
in ipsis contingunt, succurrit nobis solutio; sine quibus quàm
impudenter aliquis adibit scientias mathematicas, tam
infelicitè easdem tractabit. Neq, ulla deest ipsi conditio-
num, quæ in Elementis reperiri solet. Supervacuum enim
omne, tanquam impedimentum est sublatum; eliguntur
cuncta, quæ propositum continent & concludunt: diluci-
ditatis ac brevitatìs cura habetur maxima, ne contraria
perturbent cogitationem: Deniq, etiam universalis
theorematum in terminis comprehensio suum hîc lo-
cum invenit; nam quævis cognitio incomprehensibilis effi-
citur ijs, quæ doctrinam in particularia frustra diffecant.

Ordine autem hoc pulcherrimo procedit Euclides.
Cum Geometria maxime occupetur, ut Proclus ait, in fi-
gurarum contemplatione, quæ vel planæ vel solide sunt:
Linearum enim, tanquam terminorum, non requirebatur
peculiaris

peculiaris consideratio : de planis quidem Libris sex prioribus ; de Solidis in tribus ultimis agere voluit. Caterum, ne imperfecta esset illa Stereometria, quam plurimum iuvat notitia linearum Commensurabilium & incommensurabilium, tribus illis præmisit decimum, in quo copiosè de illis differit. Tandem neq³ hac quidem tractatio in se perfecta esse poterat absq³ numerorum notitia ; ideoq³ ipsorum quoq³ affectiones tribus, decimum præcedentibus libris demonstrare abundè voluit. Sunt itaq³ veluti quatuor principalia Elementorum Euclideanorum membra, quorum primum est Geometricum, quatuor quidem prioribus libris absolutam figurarum contemplationem absolvens, quinto proportionales magnitudinū in genere persequens ; sexto proportionales figurarum planarum inter se exponens. Secundum Arithmeticum, tribus libris, numerorum, quibus cum magnitudinibus, tanquam binis omnium quantitarum radicibus, magna intercedit communio & societas, demonstrans affectiones proposito sufficientes. Tertium quasi mixtum de lineis commensurabilibus & incommensurabilibus agit, quarum natura maxime in numeris evidens est, ususq³ maximus & necessarius ad rectè percipiendas proportionales laterum in quinque corporibus regularibus, plerūq³ incommensurabilium. Quartū Stereometricum scientiam tradit Solidorum, quæ præcipuè corporum affectiones demonstrantur, in primis autem quinque corporum regularium Sphæræ inscribendorum constructio, & mutua proportio ; unde tandem elegantissimum illud Mathematicum ædificium constat, quod propositione ultima libri decimitertij absolvitur. Possunt quidè de Corporibus plura, eaq³ jucundissima demonstrari, ut ex libris illis tribus decimum tertium sequentibus.

bus, qui Euclideanis vulgò solent addi, perspicuum est, quibus
Doctissimus Clavius magnam operam, magnumq; laborem
impendit: Caterum Euclideanis tredecim nobis pro nostro in-
stituto sufficiant, quibus cognitis, qui sese totos huic studio
sunt tradituri, non Campanum modò & Clavium; sed
quosvis alios nobiliores Geometras magno cum fructu le-
gent, intelligent. Ut autem quatuor operis Euclideanis no-
stri posuimus membra; ita, singulis illis sua propria pra-
mittuntur principia, ex quibus demonstrationum omnium
mathematicarum longè accuratissimarum, certissima-
rumq; robur ac firmamentum nascitur. Suntq; principio-
rũ tria genera: primum Definitiones seu Hypotheses, qui-
bus explicantur vocabula artis, ne qua nominum ambi-
guitate vel obscuritate circumventi, paralogismos incur-
ramus; & has unumquodq; illorum membrorum habet
peculiares. Deinde sunt ~~circumscripta~~ seu postulata, quae ad-
dè sunt clara & perspicua in subjecta scientia, ut nulla in-
digeant confirmatione, sed nudum auditoris assensum re-
quirunt, ne in demonstrando ulla vel hesitatio vel difficul-
tas oborlatur. Deniq; sunt Communes notiones, seu A-
xiomata & dignitates, quae non in hac tantum, sed in o-
mnibus aliis Scientiis ita sunt manifestae, ut nemo non ul-
trò assensum addat, qui tantum vocabula intelligit. Ex
hiscè principiis constituuntur & demonstrantur duplices
propositiones; Problematæ, in quibus ponitur aliquid, quod
non est, constituendum: & Theorematæ, in quibus a-
liquid vel inesse vel non inesse constituta quantitati de-
monstratur. Differuntq; 1. fine; illorum enim est con-
structio, horum cognitio, quod etiam clausula distincta in-
dicare solemus; Quod erat faciendum, in illis; Quod e-

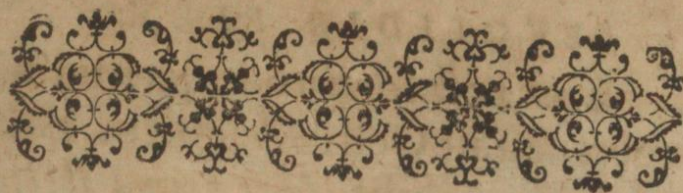
rat ostendendū, in his. 2 Vsu: illa enim Mechanicis, hæc de-
 monstrationibus inserviunt. 3. Accidentibus, quæ in illis
 non sunt perpetua, nec perpetuo comitantur sua subjecta,
 quia viciosa potest esse constructio; in his verò semper sunt
 eadem. Ipsæ Demonstrationes sex absolvuntur partibus.
 Prima πρότασις est generalis propositio demonstrationis,
 quæ monet, quibus positis & concessis, quæ quæsitæ sint de-
 monstranda. Hæc si theorema sit, habet duas partes, ὑπό-
 θέσις & ἐπόμενον: Sin problema, δεδομένον, quod consti-
 tuit subjectum, de quo aliquid affirmatur vel negatur;
 vel quomocunq; queritur; & ζητέμενον, quod ostendit,
 quid in subjecto sit demonstrandum. Secunda est ἐκδοσις
 expositio seu declaratio dati vel antecedentis, quæ datum
 seorsim repetit & explicat: Sicut tertia διόρισμός quæsi-
 tum; quam utramq; partem commodissimè exhibent li-
 teræ contextui propositionum insertæ, sed formæ distinctæ,
 citra ullam cursus propositionum confusionem. Quarta
 constructio κατασκευὴ seu delineatio, quæ præparat & ac-
 commodat ea, quæ ad demonstrationem accidentium dati
 requiruntur & necessaria sunt. Quinta, ἐκδοσις præcipua
 ἀποδείξις demonstratio, quæ per prima, nota & concessa,
 vel etiam antè demonstrata demonstrat id, quod de da-
 to ostendendum est. Et hæc progressum observat duplicem.
 Vel enim à principijs natura notis, ut sunt definitiones,
 postulata & axiomata, vel etiam antea demonstratis,
 quæ & ipsa ad principia possunt reduci, procedimus, quæ
 Methodus συνθετικὴ dicitur; vel procedimus à quæsito &
 posteriore ad prius & principia, quæ vel est ἀναλυτικὴ τῶν ἀρ-
 χῶν & πρὸς ἀναλυτικὴ dicitur; vel ἀναρρητικὴ τῶν ἀρχῶν &
 ἀπαγωγὴ εἰς ἀδύνατον dicitur. Sexta συμπέρασμα quæ
 demon-

demonstrata ad propositionem refert, eamq; rectè demonstratam esse affirmat. Propositionibus cognatum est $\lambda\eta\mu\mu\alpha$, quæ in Geometricis est propositio indigens probatione, acciditq; tum constructioni, tum demonstrationi, hoc differens à principijs, quod hæc nulla indigent demonstratione; illud autem demonstrari cum possit, absq; demonstratione sumitur, ad aliorum faciendam fidem. Corollarium etiam theorema est, quod per se ex demonstrationibus propositionum sequitur, sine nova ac peculiari demonstratione. Hæc tanquam necessaria ad pleniorẽ cognitionem auctoris præmittenda mihi videbantur. Frugalissimas itaq; hæc disciplinas, Geometriam & Arithmeticam, in hisce Elementis Euclideis exornatas, (quam parum $\pi\rho\delta\epsilon\tau\alpha\ \acute{\alpha}\lambda\phi\iota\tau\alpha$ facere censentur; ut & difficiles; sed illis, qui vel antè pronunciant, quàm inspiciant: vel prius abijciunt studium, quàm periculum fecerint:) si quis impensius coluerit, ipso experietur opere, plus habuisse in recessu, quàm magnifica minus fronte promiserunt: in primis autem, si non Magnitudinum & Numerorum hæc Philosophia, veritatis quendam amorem ingeneratum; at saltem divinitus innatum sibi confirmari & cõservari percipiet; sentietq; quàm notabili fruge vegetior sibi reddatur, luxurietvè toris animosi pectoris ardor. Opere verò etiam experietur ipso, si quarũvis rerum fuerint expedienda dimensiones, veluti longitudinum, latitudinum, planicierum, agrorum, insularum; altitudines turrium, montium; cœlestia $\varphi\alpha\iota\tau\acute{o}\nu\mu\epsilon\tau\epsilon\omicron\upsilon\varsigma$ per instrumenta accuratè observanda & examinanda; horologia scioterica delineãda; machine variæ exstruẽde, usur-

futura.

ЕЩЕ Т-

EUCLIDIS ELEMENTORUM

LIBER PRIMUS.

Definitiones.

I.

Punctum est, cujus
pars nulla est, id est, pun-
ctum est quiddam indivi-
sibile, quod mente tan-
tum concipitur. *Non enim punctum
est quantitas, sed omnium quantitarum
continuarum principium, quæ potentia
in infinitum sunt divisibiles. Illud au-
tem quod creta pingitur punctum, Phy-
sicum, non mathematicum est, quippe
non omni carens latitudine, quo interim
facilioris doctrinæ gratia utimur.*

A

2. Linea

2 EVCLIDIS ELEM:

2. Linea est longitudo latitudinis expers, seu, ut Gellius loquitur, Longitudo illatabilis. *Hæc prima species est quantitatum continuarum duntaxat longa.*

3. Termini linearum sunt puncta: actu quidem in linea recta terminata; in peripheria circuli potentia.

4. Recta linea est, quæ ex æquo sua interjacet puncta, id est, in qua nihil flexuosum reperitur. *Archimedes brevissimam esse dicit earum, quæ eosdem habent terminos: vel est brevissima à puncto ad punctum extensio.*

5. Superficies est, quæ longitudinem latitudinemque tantum habet. *Hæc secunda magnitudinum species est, quæ præter dimensionem, quam secundum longum communem habet cum linea, etiam secundum latitudinem mensurabilis est; omni tamen mensura in profundum destituta.*

6. Super-

6. Superficieci extrema sunt lineæ. *Sic trilatere figuræ tribus, quadrilateræ quatuor, multilateræ multis terminantur lineis; Circulus una.*

7. Plana superficies est, quæ ex æquo suas interjacet lineas. *Estque omnium, quæ eadem habent extrema, & minima & brevissima.*

8. Planus angulus est linearum in plano se mutuò tangentium & non in directum jacentium, alterius ad alterum inclinatio. *Iacentes enim in directum lineæ, si protrahantur, nunquam concurrunt, ita ut se secent protractæ & sic angulos non efficiunt.*

9. Rectilineus est angulus, cum, quæ angulum continent lineæ, sunt rectæ. Curvilineus autem, qui ex duabus curvis: mixtus qui ex una curva & altera recta.

10. Cum recta linea super rectam consistens lineam, eos, qui sunt de-

A 2

inceps,

incept, angulos aec , ced
 b æquales inter se fece-
 rit; rectus est uterq; an-
 gulorum: & quæ insistit,

nea ce , perpendicularis vocatur e-
 jus, cui insistit.

11. Angulus obtusus est aed , qui
 recto major est;

12. Angulus autem acutus bed ,
 qui recto minor.

13. Terminus est, quod alicujus
 extremum est. Sic puncta linearum, li-
 neæ superficierum; superficies corporum
 sunt termini. Corpora verò, quia ab alia
 quantitate nulla dimensione superantur,
 nullius etiam termini esse possunt.

14. Figura est, quæ sub aliquo vel
 aliquibus terminis comprehenditur.
 Ita videlicet, ut circumquaque illis ter-
 minis claudatur.

15. Circulus est figura plana, sub
 una linea comprehensa, quæ peri-
 pheria appellatur, ad quam ab uno
 puncto eorum, quæ intra figuram
 sunt posita, cadentes omnes rectæ
 lineæ inter se sunt æquales.

16. Hoc

16. Hoc punctum centrum circuli appellatur.

17. Diameter circuli est recta quædam linea per centrum ducta, & ex utraq; parte in peripheriam terminata, quæ circulū bifariam secat, & totum planum contentum peripheria, & ipsam peripheriam in partes æquales, cum nulla alteram excedat.

18. Semicirculus est figura, quæ continetur sub diametro & sub ea linea, quæ de circuli peripheria auferitur, *id est, semiperipheria.*

19. Figuræ rectilineæ sunt, quæ sub rectis lineis continentur. *Ideoq; curvilineæ erunt, quæ curvis; & mixtæ, quæ mixtis lineis continentur.*

20. Trilateræ quæ sub tribus.

21. Quadrilateræ, quæ sub quatuor.

22. Multilateræ, quæ sub pluribus, quàm quatuor rectis lineis comprehenduntur.

23. Trilaterarum figurarum æquilaterum est triangulum, quod tria
A 3 latera

latera habet æqualia. *Duplicem habet divisionem triangulorum, alteram ex lateribus, alteram ex angulis.*

24. Isosceles est, quod duo tantum æqualia habet latera; *tertio vel maiore vel minore.*

25. Scalenum est, quod tria inæqualia habet latera.

26. Adhæc etiam trilaterarum figurarum, rectangulum, quidem est triangulum quod rectum habet angulum: *sive illud sit Isosceles sive scalenum.*

27. Amblygonium, quod obtusum habet angulum; *itidem vel isosceles vel scalenum.*

28. Oxygonium, quod tres habet acutos angulos. *Estq; vel æquilaterum, vel Isosceles, vel scalenum.*

29. Quadrilaterarum figurarum, Quadratum est, quod & æquilaterum est, & æquiangulum.

30. Altera parte longior figura est, quæ rectangula quidem est, sed non æqui-

æquilatera. Habet enim tantum duo opposita latera equalia. Alij oblongum: alij rectangulum vertunt.

31. Rhombus, quæ æquilatera, sed rectangula non est. Sunt enim bini tantum oppositi anguli æquales.

32. Rhomboides, quæ adversa & latera & angulos habens inter se æquales, neque æquilatera est, neque rectangula. Opposita est quadrato omni ex parte.

33. Præter has autem reliquæ quadrilateræ figuræ Trapezia appellantur. Vocantur irregulares, quoniam infinitis possunt variari modis. Estque Trapezium aliud Isosceles, quod duo latera opposita parallela, duo verò equalia: aliud scalenum, quod duo tantum opposita parallela habet. Trapezoiles, quod neque parallela, neque equalia habet latera.

34. Parallela rectæ lineæ sunt, quæ cum in eodem sint plano, & ex u-

A 4

traq;

traque parte in infinitum producuntur, in neutra sibi mutuo concurrunt.

35. Parallelogrammum est figura quadrilatera, cujus bina opposita latera sunt parallela seu æquidistantia. *Ut sunt quadrata, oblonga, Rhombus & Rhomboides.*

36. Cum verò in parallelogrammo diameter ducta fuerit, duæq; lineæ lateribus parallelæ, secantes diametrum in uno eodemque puncto, ita ut parallelogrammum ab hisce parallelis in quatuor distribuatur parallelogramma: Appellantur illa, per quæ diameter non transit, complementa: duo verò reliqua, per quæ diameter incedit, circa diametrum consistere dicuntur. *Vide proposition. 43.*

PETITIONES, SIVE
postulata.

1. Postuletur, ut à quovis puncto in quodvis punctum rectam lineam ducere concedatur.

2. Et

2. Et rectam lineam terminatam in continuum rectà producere.

3. Quovis centro & intervallo cūculum describere.

COMMUNES NOTIONES
*sive Axiomata, quæ & Pronunciata
dici solent & dignitates.*

1. Quæ eidem æqualia, & inter se, sunt æqualia. Et quod uno æqualium majus est, aut minus, majus est aut minus altero æqualium. Et si unum æqualium majus est, aut minus aliqua magnitudine, alterum quoque æqualium eadem magnitudine majus est, aut minus.

2. Et si æqualibus æqualia adjecta sint, tota sunt æqualia.

3. Et si ab æqualibus æqualia ablata sint, quæ relinquuntur sunt æqualia.

4. Si inæqualibus æqualia adjecta sint, tota sunt inæqualia. Et si æqualibus inæqualia sint adjecta, majori
A 5 majus,

majus & minori minus, tota sunt inæqualia, illud nimirum majus, & hoc minus.

5. Et si ab inæqualibus æqualia ablata sint, reliqua sunt inæqualia. Et si ab inæqualibus inæqualia ablata sint, à majori minus, & à minori majus, reliqua sunt inæqualia, illud nimirum majus, & hoc minus.

6. Quæ ejusdem duplicia sunt, inter se sunt æqualia. Et quod unius æqualium duplum est, duplum est & alterius æqualium. *Idem intelligendum est de triplo & quadruplo, & ceteris.*

7. Quæ ejusdem sunt dimidia, inter se sunt æqualia. Et contra quæ æqualia sunt, ejusdem sunt dimidia. *Pari ratione, quæ ejusdem sunt partes tertia vel quarta, &c. inter se sunt æquales.*

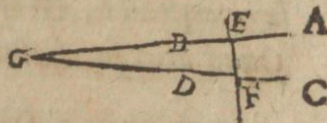
8. Quæ sibi mutuo congruunt, inter se sunt æqualia. *Intelligendum est axioma de magnitudinibus ejusdem speciei,*

ciei, quarum una superposita alteri, neutra alteram excedit. Sic linea lineæ congruens, eidem æqualis est, non autem applicari dicitur lineæ superficiæ. Neque tamen confundenda est *ἐφαρμογὴ* hæc mathematica, cum applicatione Mechanica vel Physica.

9. Totum sua parte majus est. Aliàs ablata parte tolleretur totum.

10. Omnes anguli recti sunt inter se æquales. Quia latera sine inclinatione ulla sibi perpendiculariter insunt.

11. Si in duas rectas *ab, cd*, altera recta linea *ef* incidens, internos, ad easdem partes, angulos *bef, dfe*, duobus rectis minores faciat; duæ illæ rectæ li-

næ in infinitum productæ, sibi mutuò incident in *g*. ad eas partes, ubi sunt anguli, duobus rectis minores.

12. Duæ

12. Duæ rectæ lineæ spacium non comprehendunt. Si enim coëant in uno puncto ad efficiendum angulum, ex altera parte necessario magis ac magis disjungentur. Ad minimum ergo requiruntur lineæ tres rectæ ad simplicissimam figuram rectilineam constituendam.

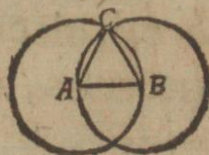
PROPOSITIO I.

Problema 1.

Super data recta ab terminata, Triangulum æquilaterum abc construere.

Intervallo ab ex a & b describantur duo circuli, quorum intersectio c connectatur cum a & b . Quoniam

α 1. Postul.
 β 5. def: 1.
 γ 1. axiom.

igitur eidem ab β æquales sunt bc & ac , erunt etiam inter se γ æquales, & triangulum abc æquilaterum. Quod erat faciendum.

PROPOSITIO II.

Problema 2.

Ad datum punctum b , data rectæ lineæ a , æqualem rectam bd ponere.

Inter-

LIBER I.

13

Intervallo a lineæ α describa-
tur centro b circulus c d. Cum ergo
ipsi b c sint æquales β b d & γ a.
Proinde ad punctū b posita β b d, e-
rit etiam ipsi a d æqualis. Quod erat
faciendum.

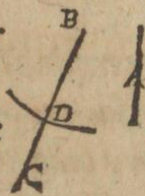

α Postul.
 β 15. def. 1.
 γ ex hyp:
d 1. axio.

PROPOSITIO III.

Problema 3.

Duabus datis rectis inæquali-
bus; de maiore c b, minori
a æqualem rectam d b, ab-
scindere.

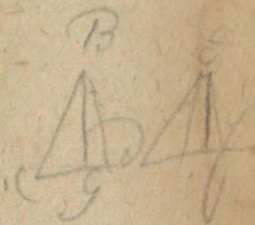
Cento b intervallo a α secetur c
b in d, & erit d b β æqualis ipsi a.

α 2. I.
 β 15. def. 1.

PROPOSITIO IV.

Theorema 1.

Si duo Triangula b c d, d e f, duo
latera b c, e d, duobus lateribus b d,
e f æqualia habeant, utrumq; utriq;
habeant verò & angulum c b d, an-
gulo, d e f æqualem, sub æqualibus
rectis lineis contentum: & basin c d
basi d f, æqualem habebunt; eritque
Trian-

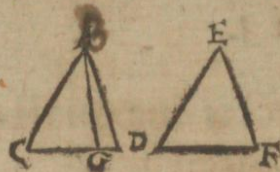

Triangulum cbd Triangulo def æquale, & reliqui anguli reliquis angulis æquales erunt, uterq; utrique, sub quibus æqualia latera subtenduntur.

3. l.

Si basis cd est major, quàm basis df , & auferatur ex cd , cg æqualis ipsi df , & ducatur bg . Si jam bc , bg sunt æquales ipsis ed , ef , & basis cg , basi df ; non

9. axio.

erit tamen angulus $c b g$ angulo e æqualis, defectu anguli $g b d$. Quod est contra hypotesin. Ideoq; si

8. axio.

tres termini Trianguli congruant tribus terminis alterius Trianguli applicati, reliquos reliquis etiam congruere, & totum toti æquale esse necessum est. Quod erat ostendendum.

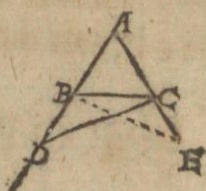
PROPOSITIO V.

Theorema 2.

Isoſcelium Triangulorum abc , quia ad basin sunt anguli abc & acb , inter se sunt æquales: & productis æqualibus rectis ab , ac lineis, qui sub basi sunt anguli dbc & ecb , inter se sunt æquales.

Lateribm

Lateribus ab, ac æqualibus, æqualiter extendis in d & e , ducantur cd, be . Quoniam ergò in Triangulis dac & eab dantur duo latera, ad, ac æqualia duobus lateribus ae & ab , & angulus a utriusque communis; erit etiam basis be basis cd æqualis, & angulus d , angulo e , & angulus abe angulo acd . Rursus in Triangulis bdc & ceb æqualium laterum ce & bd , be & cd , & angulorum d ipsi e : erunt etiam anguli ecb, dbc sub basi æquales, sicut & a 4. l. ebc & $dc b$ æquales, quibus ablati ab æqualibus abe & acd , relinquentur acb & abc anguli ad basin β æquales. Idem quoque de Triangulis æquilateris verum est. Vnde sequitur Triangula æquilatera etiam esse æquiangula. β 3. ax.

PROPOSITIO VI.

Theorema 3.

Si Trianguli abc duo anguli b, c , æquales inter se fuerint, etiam sub æqualibus angulis subtensa latera ab & ac æqualia inter se erunt.

Conversa prioris.

Si quis neget, angulis b, c æqualibus æqualia opponi latera ab, ac ; dicat ab esse longius ac , cui æquale sit db ex ab β abscissum. Ducta linea dc : β 3. l. dc :

EVCLIDIS ELEM:

γ ex dato.

δ 4. l.

ε. δ. ax.

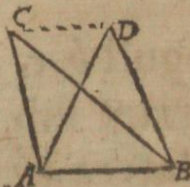

dc: in Triangulis acb & dbc propter latera equalia, ac ipsi d b & bc commune; angulumq; b angulo c æqualem: necessario etiam bases dc, ab erunt æquales, & totum Triangulum acb, toti dcb, pars toti, quod est impossibile.

PROPOSITIO VII.

Theorema 4.

Super eadem recta ab duabus eisdem rectis ac, bc aliæ duæ rectæ ad, bd æquales, utraq; utriq; non constituentur ad aliud atque aliud punctum, ad easdem partes, supra vel infra, eodemq; terminos a & b, cum duabus ac, bc initio ductis habentes.

α ex hyp.

β 5. l.

γ 9. ax.

Constituantur, si potest, ad aliud punctum d aliæ duæ rectæ prioribus æquales ad ipsi ac & bd ipsi bc, & conectantur puncta dc. Erunt Triangulorum α Isoscelium acd & bdc β æquales anguli ad basin acd ipsi, ad a, & bdc ipsi bcd. Vnde fit, ut, quia acd æqualis est partiali adc, quo major totalis bdc æqualis est partiali bcd, totus acd fiat partiali bcd minor. Quod γ absurdum.

PRO-

PROPOSITIO IIX.

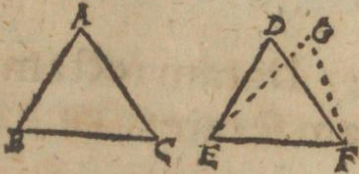
Theorema 5.

Si duo Triangula abc, def , duo latera ab, ac , duobus lateribus de, df , utrumque utrique æqualia; habuerint verò & basin bc basi ef æqualem; angulum quoque a sub æqualibus rectis lineis contentum, angulo d æqualem habebunt.

Convertit primam partem propositionis 4.

Quando latera singula singulis, basiꝝ, basis applicata conveniunt, "

convenire etiam totum

æ 8. axiom.

Triangulum toti oportet & angulum a , angulo d . Nisi enim a cadat in d , sed in g , super eadem linea $e f$, duabus eisdem rectis de, df , alie duæ rectæ æquales eg, gf utraq; utriq; ad eandem partem, eosdemq; terminos constituentur. Quod est β impossibile.

β 7. l.

PROPOSITIO IX.

Problema 4.

Datum angulum bac rectilinum bifariam secare.

Ex ab abscindatur ad , pro libitu assumpta ac æqualis; atq; ad ductam lineam dc β ponatur

æ 3. l.

β 1. l.

B

tur

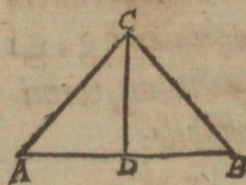
γ ex constr. δ 8. 1.

tur Triangulum æquilaterum, vel etiam Iſoſceles dfe , & connectantur af . Erunt in Triangulis daf & caf γ equalium laterum ad ipsi ac , & af communi, & basiū df, ef ; anguli daf & caf δ æquales, sectusq; angulus a in duos æquales angulos. Sed in praxi sufficit in utraque parte punctum supremum f per occultam intersectionem arcuum notasse.

PROPOSITIO X.

Problema 5.

Datam rectam finitam ab , bifariam secare.

 α 1. 1. β 9. 1. γ ex constr. δ 4. 1.

Super data recta ab α constituti trianguli abc angulum c β bisecans linea cd , bisecat & ab lineam datam in d . Quia enim in triangulis acd & bcd , γ equalia sunt latera ac & bc , cd verò commune, & anguli comprehensi β æquales; erunt & bases ad & db δ æquales; & recta ab in d bifariam secta.

PROPOSITIO XI.

Problema 6.

Data

Data recta ab , à puncto c in ea dato, rectam lineam ad angulos rectos excitare.

Puncto c impositus circinus utring³ trāsferat æquales partes cd , ce , ac super tota de constituatur Triangulum vel æquilaterum vel isosceles def , ducaturq³ fc . Iterū propter latera cd , ce β æqualia & cf commune; & bases df , ef æquales, & æquales sunt anguli ad c contigui, id est, recti, & fc δ perpendicularis ex puncto c erecta.

α 1. l.

β ex constr.

γ 8. l.

δ 10. def. 1.

PROPOSITIO XII.

Problema 7.

Super datam rectam infinitam ab , à dato puncto c , quod in ea non est, perpendicularem rectam deducere.

Ex centro c arcus circuli interfecet ab in d & e & de dividatur bisariam in f , erit fc β perpendicularis: uterque enim ad f contiguus est, & æqualis seu rect⁹. propter latera fd , fe æqualia & fc commune, propterq³ bases dc , ce δ æquales.

α 10. l.

β 10. def. 1.

γ 3. l.

δ 15. def. 1.

B 2

PRO.

EVCLIDIS ELEM:
PROPOSITIO XIII.

Theorema 6.

Utut recta $a b$ super rectam $c d$ consistens, angulos faciat; aut duos rectos, aut duobus rectis æquales efficiet.

¶ 10. def. 1.

¶ 11. 1.

¶ 8. ax.

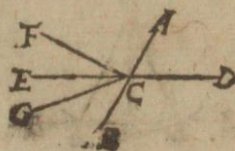
In perpendiculariter insistentibus, $e b$ nimirum ipsi $c d$ res est α manifesta. Sed si $a b$ non sit perpendicularis, ex puncto b erecta perpendiculari $b e$, videmus angulos $a b c$ & $a b d$ simul sumtos tantundem occupare spacij, quantum duo recti $e b c$; & $e b d$ atq; mutuo γ congruere.

PROPOSITIO XIV.

Theorema 7.

Si ad aliquam rectam $a b$ atque ad punctum c in ea, duæ rectæ $c d$ & $c e$ non ad easdem partes ductæ d vel e , eos qui sunt deinceps angulos $a c d$, $a c e$, duobus rectis æquales fecerint, in directum erunt inter se ipsæ rectæ lineæ $c d$, $c e$, seu recta una.

¶ 13. 1.

Si $d c e$ non est recta una, esto $d c f$. In hanc ergo rectam incidens recta $a c$, faciet duos angulos duobus rectis α æquales $a c d$ &

& acf. Erant autem & acd & ac e β *æquales* β ex hypot: duobus rectis. Ablato itaq; communi acd, γ *æqua-* γ 3. axiom. les relinquentur acf, ac e minor majori, vel pars tota. Quod absurdum.

PROPOSITIO XV.

Theorema 8.

Si duæ rectæ ab & cd se invicem fecuerint, angulos ad verticem: inter se æquales efficient.

Sunt enim a e c & a e d duobus rectis α *æquales*. Sunt item a e d & d e b duobus rectis *æquales*. Ablato ergo communi a e d, β relinquentur a e c & d e b *æquales*, anguli ad verticem.

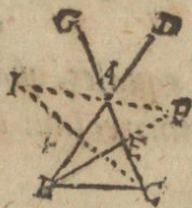
 α 13. l. β 3. axiom.

PROPOSITIO XVI.

Theorema 9.

Omnis Trianguli abc uno latere b a producto externus angulus dac utroq; interno, tam acb, quàm abc, & opposito major est.

α Dividatur ac bifariam in e; & ductæ rectæ, b e β continuetur α equalis usq; in f; jungaturq; a f. Iam in Triangulis ceb & aef latera ca & ec, eb & ef sunt γ *æqualia*; δ anguliq; a e f & b e c.

 α 10. l. β 3. l. γ ex const. δ 15. l. ϵ 4. l.

B 3

Ergo

4. 1. Ergo & totum triangulum toti erit ϵ *equale*, & angulus $e c b$ ipsi $e a f$, quo tanquam parte externo totus $c a d$ est major.

Ita pro angulo $a b c$ dividatur latus $a b$ bisariam, & recta ch in continuum abscindatur β *equalis* $h i$, connectaturq; $i a$. Rursum in Triangulis $ch b$ & $a h i$ γ *equalia* sunt latera $a h$ & $h b$, $h c$ & $h i$, δ *angulique* $ch b$ & $a h i$. Totum ergo triangulum toti est ϵ *equale*, & angulus $i a h$ ipsi $h b c$, cui *equalium* duorum ad verticem alter $d a f$ tanquam pars minor est toto externo $c a d$.

PROPOSITIO XVII.

Theorema IO.

Omnis Trianguli $a b c$ duo anguli, duobus rectis sunt minores, quomodocunque sumti.

a 16. 1.

β 4. axio.

γ 13. 1.

Pro ducto latere $c b$, angulus externus $a b d$ α *major* est interno opposito $a c b$. Si utrique jungatur angulus communis $a b c$, β *maiores* erunt $a b c$, $a b d$ ceu duobus rectis γ *equales*, quàm interni duo $a b c$ & $a c b$. Itaq; minores sunt duobus rectis.

PRO.

PROPOS: XIIIX.

Theorema 11.

Omnis trianguli abc majus latus ac majorem angulum abc subtendit.

α Abscindatur ex a c ipsi a b equalis ad & α 3. l.
 ducatur bd . In triangulo β Isosceli ergo β ex constr.
 bad , anguli abd & adb γ 5. l.
 sunt & *equales*. Sed hic tanquam *externus* d major est interno *opposito* bcd . Ergo et abd . Eius autem *totius* abc multo *erit* major. Idem demonstratur eodem modo de altero angulo a . δ 16. l.

PROPOS: XIX.

Theorema 12.

Omnis trianguli abc major angulus b majori lateri ac subtenditur.

Sin minus, esset latus ac vel *equale* lateri ab , & sic anguli c & b essent α *equales* contra datum: α 5. l.
 aut minus, atque sic oporteret ac β ex hyp.
 tanquam latus minus β majorem angulum b subtendere, latusq; γ 18. l.
 majus ab , minorem c . Quod & absurdum.

B 4

PRO.

EVCLIDIS ELEMENT:
PROPOSITIO XX.

Theorema 13.

Omnis trianguli abc duo latera
 ab, ac , reliquo bc sunt
majora, quomodocun-
que sumta.

α 4. def. 1.

*Est enim bc inter b & c
omnium α brevissima.*

PROPOSITIO XXI.

Theorema 14.

Si super trianguli abc uno latere
 bc ; ab extremitatibus, duæ rectæ bd ,
 cd , interius constitutæ fuerint; hæ
constitutæ reliquis trianguli duobus
lateribus ba, ca minores quidem e-
runt, majorem verò angulum d con-
tinebunt.

α 20. l.

β 4. axiom.

γ 16. l.

*Producto latere bd in e , in
triangulo bae , latera ba, ae si-
mul α majora sunt tertio be , addi-
toq; ec communi, ba, ac β majora
erunt be, ec simul sumtis: α ita &
 ce, ed quàm dc , sic bd, dc simul β minores i-
psis be, ec : Ideoq; γ minores sunt majoribus $ba,$
 ac . Sic tanquam externus d angulus γ major est
angulo e interno opposito; & hic itidem tanquam
externus interno a : itaq; γ d major est ipso a .*

P R O.

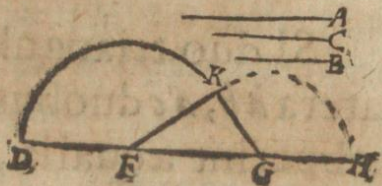
PROPOSITIO XXII.

Problema 8.

Ex tribus rectis lineis fg , fk , kg , quæ sunt datis tribus, abc , æquales, triangulum $fk g$ constituere. Oportet autem duas reliqua esse majores omnifariam sumtas: quoniam uniuscujusque trianguli duo latera quomodocunq; sumta reliquo sunt majora.

Data æ equali fg utrinque apponantur in directum fd & gh æquales ipsis b & c , & illarum intervallo descriptorum circularum intersectio k cum g & f connexa,

exhibet triangulum $fk g$, cujus latera datis tribus rectis sunt æ equalia. In

praxi sufficit tantum ad tertiam lineæ extremitates a ex constr. & 15. def. 1. intervallo reliquarum duarum intersectionem notasse, eamq; cum illis extremitatibus copulasse per rectas.

PROPOSITIO XXIII.

Problema 9.

Ad datam rectam ab , datumque in ea punctum c , dato angulo rectilineo

B 5

lineo

lineo de , æqualem angulum ick rectilineum constituere.

In lineis ed , ef angulum datum e includentibus sumta duo puncta pro libitu g & h connectantur, ipsiq; cg equalis in ab fiat ci , cui a accommodentur duæ reliquæ gh seu ik , & eh seu kc . Erit ick suis lateribus & basi β æquale triangulo geh , & ad punctum c factus angulus γ equalis angulo e .

α 22. l.

β ex constr.

γ 8. l.

PROPOS: XXIV.

Theorema 15.

Si duo triacula abc , def duo latera ab , ac duobus lateribus de , df habuerint æqualia, utrumq; utriq; angulum a verò angulo d majorem, sub æqualibus rectis lineis contentum: & basin bc , basi ef majorem habebunt.

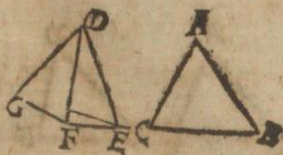
α 23. l.

β ex constr.

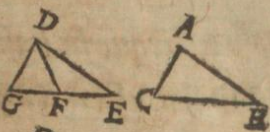
γ 4. l.

α Fiat ad punctum d angulo a equalis, ut latus dg sit β æquale lateri df , cadetq; e g vel in ef vel supra, vel infra eam. Si supra ipsam, in Triangulis bac & edg propter æqualia latera ba , ed & ac , dg , & angulos a & d ; erunt & bases bc , eg & æquales. Et in triangulo Isosceli egf ,

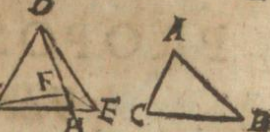
egf, anguli ad basin d g f & d f g erunt δ æquales: Quo angulo d g f cum minor sit, egf, angulo autē d f g maior efg, utique minori e g f minus latus ef, & majori efg majus latus eg = subtendetur, id est, huic æqualis bc basis major erit basi ef. Sic in ipsam, necessario eg γ æ-

δ 5. 1.

19. 1.

qualis ipsi bc, & major est basi ef. Denique si infra; productis df in h, & dg in i, ductaq; eg: δ 5. axio. erit rursus eg basis γ æqualis basi bc; angulus item hfg δ æqualis angulo fgi, quo sanè δ minor est egf, adeoq; & angulo efg. Ideoq; angulo efg adhuc majori majus latus eb subtendetur quod æquale est ipsi bc, quàm angulo egf, quod est ef. Sic patet propositum.

PROPOS: XXV.

Theorema 16.

Si duo triangula abc , def , duo latera ab , ac , duobus lateribus de , df æqualia habuerint, utrumq; utrique: basin vero bc basi ef majorem, & angulum a sub æqualibus rectis contentum, angulo d majorem habebant.

Sin

Sin minus, erit vel æqualis, atque sic contra hypothesin etiam bases bc , ef erunt æquales: vel major

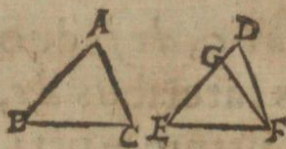
*æ 4. l.
ß 24. l.*

d ipso a , atque sic basis ef basi bc contra hypothesin ß major. Erit itaq; a major quàm d .

PROPOSITIO XXVI.

Theorema 17.

Si duo triangu^a abc , def , duos angulos b , c , duobus angulis e , d se æquales habuerint, utrumq; utriq; : unumq; latus unilateri æquale, sive quod æqualibus adjacet angulis bc , ef seu quod uni æqualium angulorum subtenditur: ac & df & reliqua latera reliquis æqualia, utrumque utrique, & reliquum angulum a , reliquo d æqualem habebunt.

Nisi ergo ab & de sint æqualia, fiat ge æquale ipsi ab , ducaturq; gf . Iam cum ab , bc æquentur ipsis ge ,

æ ex hypot.

ß 4. l.

γ 1. axiom.

δ 9. axiom.

ef , anguliq; b & e sint æquales, ß erunt & anguli æqualibus lateribus oppositi æquales. c & efg . Cui c quoniam etiam æqualis est dfe , verunt dfe totus & gfe partialis æquales, quod ð absurdum.

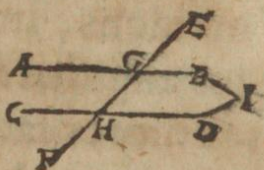
PRO.

PROPOSITIO XXVII.

Theorema 18.

Si in duas rectas ab, cd , recta ef incidens, alternatim agh & ghd , angulos inter se æquales fecerit: parallelæ erunt inter se illæ rectæ.

Si non sunt, & concurrent productæ in i : eritque ghi triangulum, cujus latere gi producto in a , angulus externus agh , β major fit interno opposito ghi ; cui tamen ex hypothese æqualis erat. Sunt ergo parallelæ.

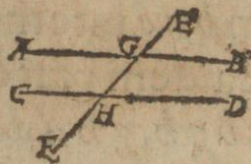
α 34. def. 1.
 β 16. 1.

PROPOSITIO XXIIIX.

Theorema 19.

Si in duas rectas ab, cd , recta ef incidens, externum age angulum, interno & opposito, chg , & ad easdem partes, æqualem fecerit: aut internos agh & ghc & ad easdem partes, duobus rectis æquales, parallelæ erunt inter se ipsæ rectæ.

Eidem enim age æquales sunt αhgb & βchg ; hi ergo tanquam alterni inter se γ æquales, & parallelas arguunt ab & cd . Deinde

α 15. 1.
 β ex hypot.
 γ 1. axiom.
 δ 17. 1.

cum

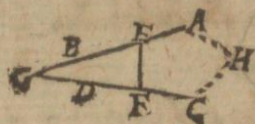
s 13. l.
 § 3. axio.

cum β agh, & chg: itemq³ agh & hgb duobus rectis sint æquales; erunt, ablato communi agh, anguli reliqui hgb & chg alterni & æquales: ideoq³ rectæ parallelæ.

L E M M A.

Si in duas rectas ab & cd , recta ef incidens, internos & ad easdem partes angulos bef & dfe duobus rectis minores faciat, duæ illæ rectæ in infinitum productæ sibi mutuò incident ad eas partes, ubi sunt duo anguli duobus rectis minores.

Si versus alteram partem dicamus concurrere in h , ubi non sunt duobus rectis minores sed majores, fierent in triangulo ehf duo illi anguli duobus rectis majores. Quod æ absurdum.

æ 17. l.

PROPOS: XXIX.

Theorema 20.

In parallelas rectas ab , cd , recta ef incidens, & alternatim angulos æquales efficit agh , ghd ; & externum bge interno & opposito dhg , & ad easdem partes æqualem; & internos bgh , ghd ad easdem partes duobus rectis æquales faciet.

Si

Si quis alternos negaverit aequales, alter a g h
 esto major altero g h d. His inaequalibus additus
 communis b g h, cum contiguo quidem h g a duo-
 bus rectis α aequantur; sed
 cum g h d duobus rectis e-
 runt β minores, id est duo
 interni, & ita a b, c d non
 γ erunt parallele contra
 hypothesin. Quoniam igitur alternorum aquali- δ 15. l.
 um uni a g h δ aequalis e g b, erit etiam hic exter-
 nus interno ad easdem partes opposito aequalis. De-
 niq, cum internus b g h cum externo e g b duobus
 rectis sint α aequales, cum eodem b g h alter inter- ϵ 1. ax,
 nus g h d duobus rectis ϵ aequales erunt. Patet ergo
 propositum.

α 13. l.
 β 4. axiom.

γ 11. ax.

PROPOS: XXX.

Problema 21.

Quæ eidem rectæ lineæ e f sunt
 parallelæ a b, c d, & inter se sunt pa-
 rallelæ.

Recta g h secet illas parallelas in i k l. Iam
 in a b, e f parallelas incidens g h, facit alternos
 a i h & i l f α aequales. α 1.
 temque externum i k d in-
 terno opposito k l f, vel i l f; β
 Erunt ergo & a i k & i k d
 alterni aequales, rectæq, a b
 & c d γ parallele.

α 29. l.

β 1. ax.

γ 27. l.

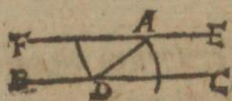
PRO-

EVCLIDIS ELEM:
PROPOS: XXXI.

Problema 10.

Per datum punctum a , datæ rectæ bc , parallelam rectam ef ducce-
re.

α 23.1.
 β 27.1.

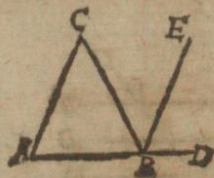
Ducta ad a fiat angulo $a d c$ æqualis $d a f$
alternus, continueturq; $f a$
in e . β Erunt illæ propter al-
ternos æquales parallelæ.

PROPOS: XXXII.

Theorema 22.

Omnis trianguli abc , uno latere
 ab producto in d ; externus angulus
 cbd duobus internis oppositis a & c
est æqualis: & trianguli tres anguli,
duobus rectis sunt æquales.

α 31.1.
 β 29.1.

γ 13.1.

Lateri ac agatur per punctum b parallela
 be . In duas ergo has parallelas ac & bc incidens
 cb , efficit alternos cbe & $c\beta$ æ-
quales; ad verò linea externum
 cbd interno opposito a . Sic to-
tus externus internis duobus op-
positis æqualis est. Quibus si ad-
datur tertius internus cb a communis γ erunt tres
trianguli anguli duobus rectis æquales.

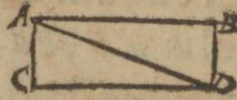
PRO-

PROPOS: XXXIII.

Theorema 23.

Rectæ lineæ ac , db , quæ æquales
 ab , cd ad partes easdem conjungunt,
 & ipsæ æquales & parallelæ sunt.

Ducta ad efficit alternos bad , adc æqua- α 29. l.
 les, comprehensos duorum triangulorū β æqualibus β ex hypot:
 lateribus ab ipsi cd & ad
 communi. Bases itaque ac
 & bd seu rectæ æquales pa- γ 4. l.
 rallelas connectentes sunt & æquales: & anguli
 cad , adb æquales: qui alterni etiam paralle- δ 27. l.
 las easdem ac & bd ostendunt.

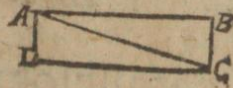

PROPOS: XXXIV.

Theorema 24.

Parallelogrammorum spacio-
 rum $abcd$; æqualia sunt inter se, quæ
 ex aduerso & latera & anguli; atque
 illa bifariam secatur diameter ac .

Ducta diameter ac facit alternos acd & cab
 b ; cad & acb æquales, quos angulos æquales α 29. l.
 cōmunis interjacens basis ac Triangulorū abc &
 adc , reliqua latera reliquis
 seu opposita efficit β æqualia, β 25. l.
 & reliquos angulos b , d op- γ 2. axiom.
 positos, sicut & ex æqualibus compositi a & c & d
 quales

34. 1.

quales sunt; & tota triangula abc & adc sunt
 æqualia, sectum nimirum est bisariam paral-
 logrammum per diametrum.

PROPOSITIO XXXV.

Theorema 25.

Parallelogramma $cdea$, $cdbf$,
 super eadem basi cd , & in eisdem pa-
 rallelis ab , cd constituta, inter se
 sunt æqualia.

æ 34. 1.

β 1. ax.

γ 2. ax.

δ ex hyp.

ε 29. 1.

ζ 4. 1.

η 3. axio.

Eidem cd æquales ac & fb inter se sunt
 β æquales, quibus eadem e f , addita γ æquales fa-
 cit af & eb . Iam triangula fac & bed δ æ-
 qualium laterum af & eb , ac &
 ed , & ε angulorum ipsis compre-
 hensorum caf , deb erant ζ æqua-
 lia, a quibus ablatum commune triangulum egf ,
 relinquit trapezia $aecg$, $bfgd$ æqualia, qui-
 bus commune additum triangulum cgd , paralle-
 logramma $cdea$ & $cdbf$ super eadem basi in
 iisdem parallelis ostendit γ æqualia.

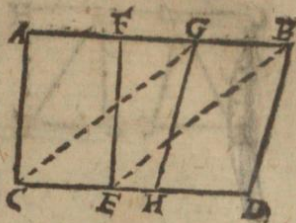
PROPOSITIO XXXVI.

Theorema 26.

Parallelogramma $acfg$, $ghdb$,
 super æqualibus basibus ce , hd , & in
 eisdem

eisdem parallelis ab, cd constituta,
inter se sunt æqualia.

Coniunctis gc, be & fi-
unt parallelogramma data
eidem $cebg$, ideoque &
inter se æqualia.

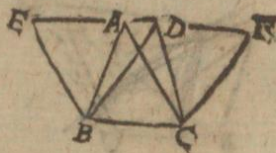
α 35. I.
 β 1. axio.

PROPOS: XXXVII.

Theorema 27.

Triangula abc, dbc super eadem
basi bc , & in eisdem parallelis bc, ad ,
inter se sunt æqualia.

Per puncta b & c ducantur parallele $be,$
 cf ipsi ca, bd , quæ concurrant cum ad utrinque
producta. Sunt ergo super
eadem basi bc in iisdem
parallelis constituta pa-
rallelogramma $bcae, b$
 $cf d$ æqualia, ideoque & ipsorum dimidia trian-
gula data æqualia.

β 35. I.
 γ 34. I.

PROPOS: XXXIIX.

Theorema 28.

Triangula bac, edf , super æqua-
libus basibus bc, ef constituta, & in
eisdem parallelis, inter se sunt æqua-
lia.

C 2

Iterum

α 31. 1.

Iterum per puncta b, f ductis parallelis $bg,$
 fh ipsis ca, ed ; & utring, continuata a d sunt.

β 36. 1.

γ 34. 1.

δ 6. axiom.

parallelogrammum cg &
 eh super æqualibus basibus
 β æqualia, & proinde i-
 pforum γ dimidia seu data
 duo triangula δ æqualia.

PROPOS: XXXIX.

Theorema 29.

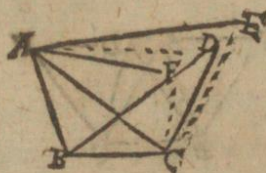
Triangula abc, dbc æqualia su-
 per eadem basi bc , & ad easdem par-
 tes constituta, in eisdem quoq; sunt
 parallelis bc, ad .

α 31. 1.

β 37. 1.

γ ex hypot.

δ 9. axiom.

Sin minus, α fiat a f
 parallelà ipsi bc & duca-
 tur fc . Erunt Triangulo
 eidem bac æqualia Tri-

angula β bfc parziale & γ bdc totale. Quod
 δ absurdum.

PROPOSITIO XL.

Theorema 30.

Triangula abc, def æqualia su-
 per æqualibus basibus bc, ef , & ad
 easdem partes constituta, in eisdem
 quoque sunt parallelis ad, bf .

Sin

Sin minus, α fiat $a h$
 parallela ipsi $b f$ & ducatur
 $h f$. Iterum eidem tri-
 angulo $b a c$ α equalia erunt b
 triangula β $e h f$ partiale
 & γ $e d f$ totale. Quod δ absurdum.

α 31. l.
 β 38. l.
 γ ex hyp.
 δ 9. axiom.

PROPOSITIO XLI.

Theorema 31.

Si parallelogrammum $a c d e$ cum
 triangulo $b c d$ eandem basin $c d$ ha-
 buerit, in eisdemq; fuerit parallelis
 $a b, c d$; duplum erit parallelogram-
 mum trianguli.

Ducatur diagonus $a d$.

Erit Trianguli $a c d$ α α
 qualis Triangulo $c b d$ β
 duplū parallelogrammum

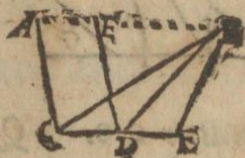

$a c d e$. Ideoq; & ipsius $c b d$ γ duplum erit.

α 37. l.
 β 34. l.
 γ 6. axiom.

Corollarium.

Si Triangulum $b c f$ duplam ha-
 buerit basin $c f$, fueritque in eisdem
 parallelis cum parallelogrammo $a c$
 $d e$, erit triangulum parallelogram-
 mo α quale.

Ducta enim $b d$, ejus-
 dem trianguli $b c d$ dupla

C 3

sunt,

α 38. 1. β 41. 1. γ 6. ax.

sunt, α triangulum ebf & β parallelogrammum
 $acde$. Ideoq₃ sunt γ equalia.

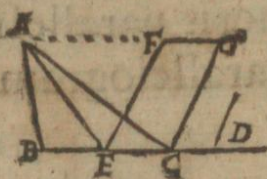
PROPOSITIO XLII.

Problema 11.

Dato Triangulo abc æquale pa-
 rallelogrammum, $cefg$ constituere
 in dato angulo rectilineo d .

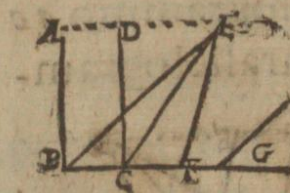
 α 10. 1. β 23. 1. γ 31. 1.

α Diviso latere bc bisariam in e , β fiat &
 punctum c angulus angulo dato rectilineo d equa-
 lis, γ aganturque parallele
 ag ipsi bc per a , & cg
 ipsi ef per c ; & connectan-
 tur demum puncta a , e .
 Quoniam ergo ejusdem tri-
 anguli eac dupla sunt, d
 triangulum bac , & parallelogrammum $efgc$,
 erunt γ equalia.

 d 38. 1. e 41. 1. γ 6. axio.

Conversa.

Dato parallelogrammo $abcd$,
 æquale Triangulum bef constituere
 in dato angulo rectilineo g .

 α 23. 1.

& ducatur ce .

α Fiat angulus cbe æ-
 qualis angulo g , secetq₃ be
 productam ad in e ; & in
 continuum addatur ipsi bc
 æqualis cf , junganturq₃ fe
 Quia rursus ejusdem trianguli
 bec

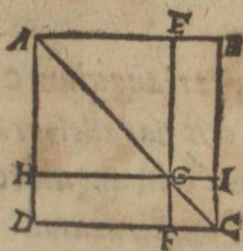
hec dupla sunt β triangulum bef & parallelo- β 38. l.
grammum abcd, etiam inter se sunt α equalia. γ 41. l.
 δ 6. axiom.

PROPOS: XLIII.

Theorema 32.

In omni parallelogrammo abcd,
Complementa dfgb, begi, eorum
quæ circa diametrum ac sunt, paral-
lelogrammorum aegh, cfigi, sunt
inter se equalia.

Ab α equalibus triangu-
lis adc, abc, ablatiis tri-
angulis α equalibus ahg,
aeg, relinquuntur Trape-
zia hgcd, egcb β α -
qualia; à quibus iterum
sublatiis α equalibus triangulis gfc, gic, relin. β 3. ax.
quantur complementa duobg & gdc β equalia.

 α 34. l.

PROPOS: XLIV.

Problema 12.

Ad datam rectam ab, dato tri-
angulo c, æquale parallelogram-
mum applicare in dato angulo recti-
lineo d.

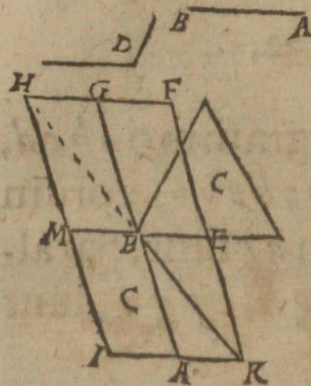
C 4

Fiat

42. 1.

Fiat triangulo c æquale parallelogrammum $ebfg$, habens angulum e bg æqualem angulo dato d ; producaturq; gb in a , ut ab sit data a b æqualis; ac per punctum a ipsi eb agatur paral-

31. 1.

lela, quæ cum linea fe pro ducta concurrir in puncto k . Per hoc $\&$ punctum b ducitur diagonius concurrens in puncto h cum gf producta: per quod ipsi a g $\&$ ducitur parallela h i , ac demiq; e b continuatur in m . Quia .n. eidem parallelogrammo geb f æqualia

43. 1.

42. 1.

1. axiom.

sunt, $\&$ triangulum c $\&$ d parallelogrammum a b m i ad datã lineam a b in angulo rectilineo d triangulo dato: æquale constitutum.

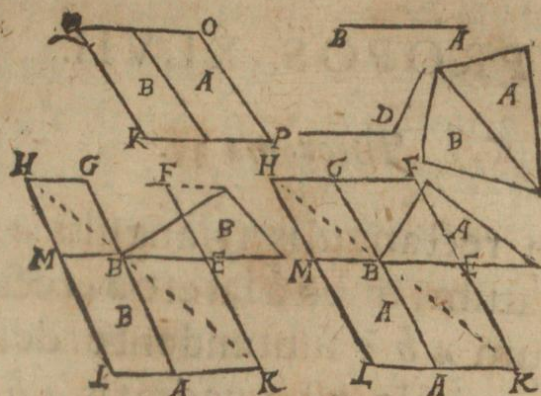
PROPOSITIO XLV.

Problema 13.

Ad datam rectam lineam a b , dato rectilineo b , a , æquale parallelogrammum o p q r constituere, in dato angulo rectilineo d .

44. 1.

Resoluto rectilineo dato in sua triangula, a , b $\&$ construantur triangulis singulis æqualia parallelogramma a $\&$ b , quæ deinde in linea p r juxta æquales

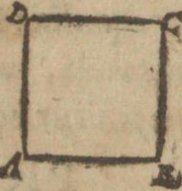
*æquales suas altitudines conjungantur. β Erit β 9. axiom.
totum hoc parallelogrammum toti rectilineo dato
æquale, cum singulæ partes respondeant singulis.*

PROPOS: XLVI.

Problema 14.

*A data recta linea ab , quadra-
tum $abcd$ describere.*

*Ex alterutro termino a lineæ datæ a eriga- æ 11. l.
tur perpendicularis ad æqualis lineæ datæ & per d
β agatur lineæ ab parallela & æqualis dc , jun- β 31. l.
ganturq; c & b . γ Aequales & parallelas, ab , γ ex constr.
 de , connectentes da & cb erunt
δ æquales, & parallelogrammum δ 33. l.
factum æquilaterum; & propter æ 1. axio.
angulos c, b , oppositos rectis $a d$ & § 34. l.
rectos, rectangulum: ideoq; ¶ 26. def. l.
dratum.*

C 5

PRO.

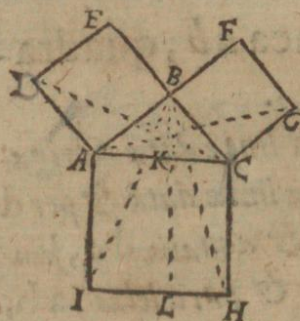
EVCLIDIS ELEM:
PROPOS: XLVII.

Theorema 33.

In rectangulis triangulis abc ,
quadratum, quod à latere a erectum
angulum abc subtendente descri-
bitur; æquale est quadratis $abed$,
 $bcbf$, quæ à lateribus rectum angu-
lum continentibus describuntur.

æ 46. l.
β 14. l.
γ 31. l.

α Descriptis tribus quadratis ah , ae , cf ,
in directum adjacent lineæ ab , bf & cb , be ; &
ducta ag , bl parallela ipsi ai , ducantur etiam bh ,
 bi , ag , cd .

δ 2. ax.
ε 4. l.
ζ 41. l.
η 6. ax.

Addito communi angulo
 bac ad rectos dab & iab
sunt & æquales anguli iab ,
 dac , & ipsæque triangula
 dac , iab , eorumque & du-
pla parallelogramma ae
& al æqualia; eodemque
modo cf & cl demonstran-

tur æqualia: Erunt ergo quadrata ae , cf , qua-
drato ah , quod ex parallelogrammis al & cl
componitur æqualia.

PROPOS: XLIIIX.

Theorema 34.

Si

Si quadratum, quod ab uno latere a c trianguli a b c describitur, æquale sit eis, quæ à reliquis a b , b c trianguli lateribus describuntur quadratis: angulus comprehensus sub reliquis duobus trianguli lateribus rectus est.

Erigatur ex b lineæ a b perpendicularis b d æqualis ipsi b c & connectantur a d . Quoniam Quadrata a a d & β a c æqualia quadratis a b , b d itemq; a b , b c erunt etiam inter se γ æqualia: & sic in triangulis æqualium laterum a b c & a b d etiam anguli a b c & a b d æquales erunt: quorum uno a b d existente recto, etiam alter a b c rectus erit.

α 47. l.
 β ex hyp.
 γ 1. ax.
 δ 8. l.

EUCLI-

EUCLIDIS ELEMENTORUM

LIBER II.

Definitiones.

I.

Mne parallelogram-
mum rectangulum $abcd$
contineri dicitur sub re-
ctis duabus lineis, ab, ad ,
quæ rectum comprehen-
dunt angulum bad .

2. In omni parallelo-
grammo spacio $abcd$ u-
nūquodlibet ag vel gc eo-
rum, quæ circa diametru
sunt, parallelogrammorū,
cum duobus complementis bg & gd
Gnomon vocetur.

PRO-

LIBER II.
PROPOSITIO I.

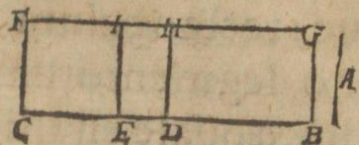
45

Theorema I.

Si fuerint duæ rectæ lineæ a & bc ,
seceturq; ipsarum altera bc in quot-
cunque segmenta bd, de, ec ; Rectā-
gulum bf comprehensum sub illis
duabus rectis lineis a & bc æquale est
eis, quæ sub infecta a , bg , & quoli-
bet segmentorum bd, de, ec com-
prehenduntur, rectangulis bh, di, ef .

Erigatur ex puncto b perpendicularis bg
ipsi a æqualis, compleaturque rectangulum bf
comprehensum sub bc & bg . Rursus etiam ex

punctis sectionum d &
 e erigantur perpen-
diculares dh & ei β
æquales & parallele

α 11. l.
 β 31. & 34. l.

lineæ gh , ut fiant rectangula bh, di, ef , quæ
tanquam partes simul sumtæ æqualia sunt toti bf
sub datis lineis comprehenso. Quod erat ostenden-
dum.

PROPOSITIO II.

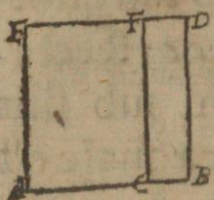
Theorema 2.

Sic recta linea ab secta sit utcun-
que in c : rectangula af & cd , quæ sub
tota, & quolibet segmentorum ac &
 cb

cb comprehenduntur, æqualia sunt
ei, quod à tota fit, Quadrato ad .

α 46. 1.
β 31. 1.

Super recta ab α describatur quadratum ad , &
β ducatur per c ipsas ae & db pa-
rallela & æqualis cf . Fiunt ergo
 af & cd parallelogramma, tan-
quam partes simul sumtæ æqualia
toti ad quadrato.

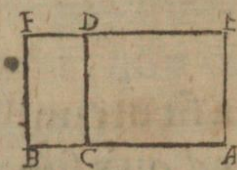
PROPOSITIO III.

Theorema 3.

Si recta linea ab secta sit utcun-
que: rectangulum af sub tota ab &
uno segmentorum ac comprehen-
sum, æquale est illi, quod sub segmē-
tis ac , cb comprehenditur, rectan-
gulo cf & illi, quod à prædicto se-
gmento ac describitur, Quadrato
 ad .

Ex utrovis segmento, ut ac α fiat quadratum

α 46. 1.

$acde$, & producta recta ed in
 f fiat æqualis ipsi ab , & conne-
ctantur fb . Erit cf rectan-
gulum ex segmentis; & totum
rectangulum af æquale quadrato segmenti ad
unæ

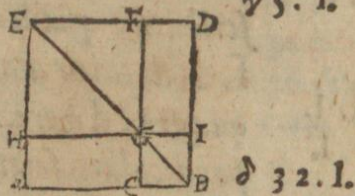
una cum illo segmentorum rectangulo, tanquam totum suis partibus simul sumtis.

PROPOSITIO IV.

Theorema 4.

Si recta linea ab secta sit utcunque in c ; Quadratum ad , quod à tota ab describitur, æquale est & illis, quæ à segmentis ac , cb describuntur, quadratis bf , ci , & ei , quod his sub segmentis comprehenditur, rectangulo ga , gd .

In Quadrato ad , ex ab a descripto, ducatur diagonus be , & ex puncto sectionis c β agatur ipsi ae parallela cf secans diametrum in g puncto, per quod parallela β fiat hi ipsi ab . Ut β 31. 1. ergò in triāgulis isoscelibus rectangulis eab & ed γ 5. 1. b anguli ad basin γ æquales sunt δ semirecti; ita in triāgulis efg & ehg rectangulis, ad basin eg angulis existentibus δ æqualibus, etiam latera ipsis opposita æqualia sunt, quibus similiter sua opposita sunt: æqualia, ϵ 34. 1. adeoque hfe δ quadratum, ut & ci , utrumq; ζ 43. 1. videlicet sui segmenti. Horum lateribus tanquam segmentis, complementa ga & gd ζ æqualia, comprehensa sunt, quæ cum segmentorum quadratis quadrato totius sunt æqualia.

Corol-

In quadratis quæ circa diame-
trum sunt parallelogramma, qua-
drata sunt.

PROPOSITIO V.

Theorema 5.

Si recta linea ab secetur in æqua-
lia ac, cb & non æqualia ad, db : re-
ctangulum ab sub inæqualibus se-
gmentis totius comprehensum, unà
cum quadrato kg , quod ab inter-
media sectionum cd æquale est ei,
quod à dimidia cb describitur, qua-
drato cf .

æ 46. l.

ß 11. l.

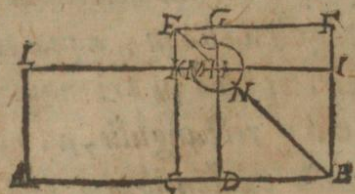
γ 31. l.

δ 36. l.

ε 43. l.

ζ cor. 4. l.

Ex cb dimidia cd de-
scribatur quadratum cf , & datur diagonus,
quam ex d per recta per-
pendicularis secet in pū-

cto h , per quod æqualis & parallela li $agatur$
ipsi ab , & l cum a conjungatur. Iam si rectangu-
lorum d æqualium uni a k adjiciatur, complemen-
torum e æqualium unum ch ; alteri verò ci alte-
rum hf , & utriq; commune g quadratum inter-
segmenti kg ; erit ah rectangulum inæqualium
segmentorum unà cum illo intersegmenti quadra-
to,

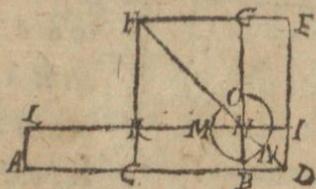
to, kg æquale gnomoni mno cum eodem quadrato, seu quadrato cf dimidia cd .

PROPOSITIO VI.

Theorema 6.

Si recta linea ab secetur in e , & illi recta quædam linea bd in rectum adjiciatur: rectangulum ai comprehensum sub tota cum adjecta ad & adjecta bd , unà cum quadrato kg à dimidia cb æquale est quadrato ce à linea, quæ cum ex dimidia cb tum ex adjecta bd componitur, tanquam ab una descripto.

Describatur ex cd quadratum ce cum diametro df , quam ex b perpendicularis intersectet in h puncto, per

$a 46.l.$
 $611.l.$
 $734.l.$
 $d 36. \& 43.l.$
 $e 1.2x.$

quod ipsi ad & ducatur parallela & æqualis il . Rectangulo eidem ch & æqualibus ak & he , addito communi ei , æqualia sunt rectangulum ai & gnomon mno ; adeoque & aucta communi quadrato kg .

D PRO.

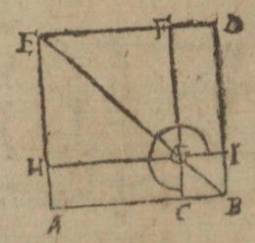
EVCLIDIS ELEMENT
PROPOSITIO VII.

Theorema 7.

Si recta linea *a b* secetur utcunq;
in c, quod à tota *a b*, quodque ab uno
segmentorum *b f*, utraq; simul qua-
drata, æqualia sunt & illi, quod bis
sub tota, & dicto segmento compre-
henditur, rectangulo *a f*, *b d*, & illi
quod à reliquo segmento fit, qua-
drato *g b*.

a 46. l.
β 11. l.
γ 31. l.
δ 4. ll.
ε 8. ax.

Iterum super *a b* describatur quadratum
& ducta diagonio ex *c* perigatur perpendicularis *cf*
& per *g* data *a b* parallela fiat *hi*. Cum ergo
gnomoni *i e c m*, unà cum qua-
drato *g b d* æquale sit quadra-
tum *a d*; addito communi *h f*,
erunt quadrata *a d* ex tota, &
h f ex segmento æqualia rectan-
gulis *a f* & *h d*, sub tota & se-
gmento comprehensis, unà cum reliqui segmenti
quadrato *g b*.

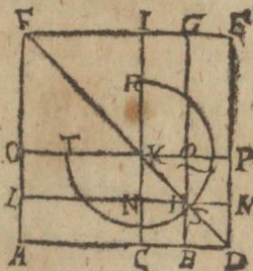
PROPOS: IIX

Theorema 8.

Si recta linea *a b* secetur utcun-
que

ut utique
e ab uno
mulqua
quod bis

compre-
hendi, & illi
qua-

β ι ι. λ.

Cum ego
 cum quod
 quanta
 cum huius
 tota, &
 a restan-
 a & se-
 gmentis

cun-
que

D 2

is

EVLIDIS ELEM:

Sirecta linea ab secetur in æqualia ac, cb , & non æqualia ad, db : Quadrata ad, db , quæ ab inæqualibus totius segmentis fiunt, simul duplicia, sunt & ejus, quod à dimidia ac , & ejus, quod ab intermedia sectionum cd fit, quadrati.

Dimidia ac æqualis a erigatur perpendicularis ce , & cum a & b connectatur, ut fiant duo triangula isoscelia rectangula ace & bce , quorum anguli ad bases b erunt æquales & semirecti, & totus acb ex duobus semirectis rectus. Rur-

73.1.

sus erigatur ex d perpendicularis df , & per f ipsi cd fiat parallela & æqualis. Erunt ergo in duobus rectangulis triangulis bdf & ecf semirecti ad bases & his

25.1.

subtensa latera d æqualia. Deniq; ducatur af . In triangulo ace quadratum hypotenuse ae æquale est quadratis ex ac & ce , vel duplum quadrati dimidia ac , itemq; quadratum ef duplum erit quadrati gf vel cd intermedia: ac proinde quadrata ae & ef simul sumpta erunt dupla quadratorum ac dimidia & cd intermedia. Cumq; quadratum af æquale sit, & quadratis ae & ef simul sumtis; & quadratis ad & df vel db inæqualium segmentorum; erunt hæc quadrata inæqualium segmentorum dupla quadratorum ex dimidia & intermedia. Quod erat propositum.

47.1.

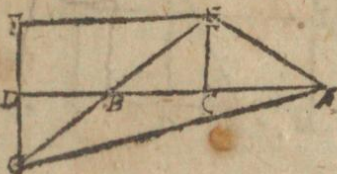
PRO.

PROPOSITIO X.

Theorema 10.

Sirecta linea ab secetur bifariam in c ; adjiciatur autem ei in rectū quæpiam recta linea bd ; quod à tota cum adjuncta & quod ab adjuncta, utraque simul quadrata ad & bd , duplicia sunt & ejus, quod à composita ex dimidiâ & adjuncta, tanquam ab una cd , descriptum sit, quadrati.

Iterum ex c erecta perpendiculari ce equali ipsi ac , fiant duo triangula isoscelia ace & bce , in quibus anguli ad bases β æquales & γ semirecti.

Deinde compleatur β . 5. 1. rectangulum cf , productæq; fd & eb concurrant γ 3 2. h in g , & g connectatur cum a . Erunt triangula rectangula efg & bdg etiam isoscelia, & anguli ad bases semirecti. Est ergo quadratum ae δ 47. h duplum quadrati ac , & quadratum eg quadrati cf vel cd , quadratum ag quadratis ae & eg est δ æquale; idemq; quadratum ag etiam δ æquale est quadratis ad totius cum adjuncta & g adjuncta: ideoq; etiam hæc duo quadrata co-

D A

P

segmenti ag : aequale rectangulo gc comprehenso sub data recta ab & altero segmento gb .

PROPOSITIO XII.

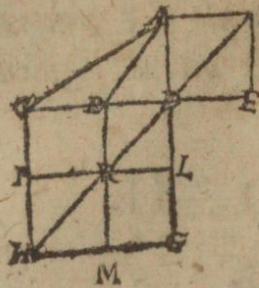
Theorema II.

In amblygonijs triangulis abc , quadratum quod fit à latere ac angulum obtusum abc subtendente, majus est quadratis, quæ fiunt à lateribus ab, bc , obtusum angulum comprehendentibus, rectangulo ce bis comprehenso & ab uno laterum cb , quæ sunt circa obtusum angulum, in quod cum protractum fuerit, cadit perpendicularis ad , & ab assumpta bd exterius linea sub perpendiculari prope angulum obtusum.

Ex puncto a demittatur perpendicularis ad in latus cb protractum. Quadratum ex cd β aequale est quadratis segmentorum cb & bd , unà cum rectangulo bis sub segmentis

D sumto:

EVCLIDIS ELEM:

sumto: quibus si addatur com-
mune quadratum perpendicu-
laris ad , & erunt tria quadra-
ta ex segmentis & perpendicu-
lari, unà cum rectangulo bis
sub segmentis equalia duobus
quadratis ex cd & ad , qui-

$\delta 47.1.$

bus δ equalis est quadratum ac . Cumq; qua-
dratum ab tantum sit δ equalis quadratis ad &
 bd , erit quadratum ca majus quadratis laterum
obtusum angulum includentium rectangulo bis sub
uno laterum cb & assumta bd comprehenso.

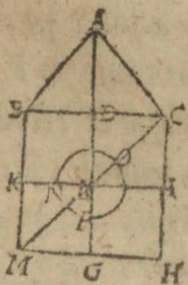
PROPOS: XIII.

Theorema 12.

In oxygonijs triangulis abc qua-
dratum à latere ab angulum acutum
 acb subtendente minus est quadra-
tis, quæ fiunt à lateribus ac , bc acu-
tum angulum comprehendentibus,
rectangulo bi & dh , bis comprehen-
so & ab uno latere bc , quæ sunt cir-
ca acutum angulum, in quod perpē-
dicularis ad cadit, & ab assumta in-
terius linea dc sub perpendiculari
prope acutum angulum.

Demo.

Demittatur perpendicularis a d in latus $b c$ angulo dato c adjacens. Est quadratum recte $a b$ β a c β a d $\&$ $b d$: quadrato autem $b d$ maius est quadratum recte $a b c$, gnomone $n o p$: quadratum vero $a c$ β a c β a d $\&$ $d c$, majus nimirum quadrato $a d$ per quadratum $d c$. Sic ergo quadratum recte $a b$ minus est quadratis rectarum $b c$ $\&$ $c a$, rectangulo bis sumto sub tota $b c$, $\&$ segmento $d c$, id est, rectangulis $b i$ $\&$ $d h$.

α 12. l.

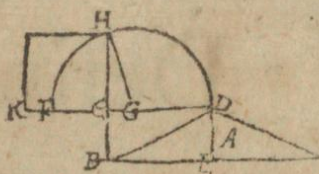
β 47. l.

PROPOS: XIV.

Problema 2.

Dato rectilineo a , aequale quadratum $c i$ constituere.

Fiat rectilineo a , aequale rectangulum $b c d e$; extendaturq; latus $d c$ in f , intervallo $c b$, ipsaq; $d f$ β secetur bisariam in g , $\&$ ex g intervallo $g d$ vel $g f$ describatur semicirculus $d h f$, producta $b c$ in h . Cum ergo recta $d f$ secta sit aequaliter in g $\&$ inequaliter in c , erit rectangulum $e c$ sub $d c$ $\&$ $c f$, una cum quadrato $g c$

α 45. l.

β 10. l.

D S

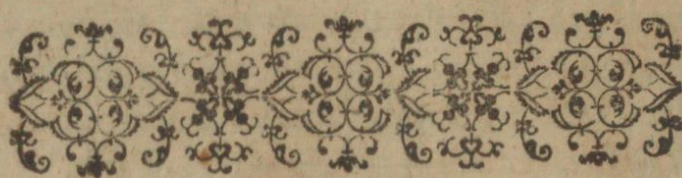
γ aequale

5. 11.

47. 1.

1. 27.

et aequale quadrato rectæ gf & gh . Quadrato
autem gh æqualia sunt quadrata gc & ch .
Ergo & rectangulum ec unà cum quadrato gc ,
æquale est quadratis rectarum gc & ch . Ablato
communi quadrato gc ; remanebunt æqualia rect-
angulum ec vel a , & quadratum rectæ ch . Quod
erat faciendum.

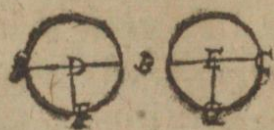

EUCLIDIS ELEMENTORUM

LIBER III.

Definitiones.

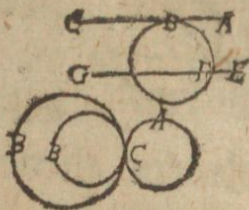
I.

ÆQUALE SCIRCULI
sunt afb , bgc ,
quorum diametri ab ,
& bc sunt æquales; & quorum quæ ex
cen-

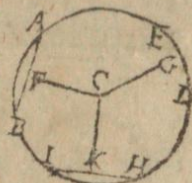
centris rectæ $d f$, $e g$ sunt æquales.

2. Recta $a b c$ circum-
lum $b f d$ tangere dici-
tur; quæ cum circu-
lum tangit in b , si pro-
ducatur, circum non
secat.

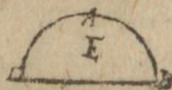

3. Circuli sese mutuò tangere in c
dicuntur, qui sese mutuò tangentes,
sese mutuò non secant.

4. In circulo $a b d$ rectæ $a b$, $b i$ æ-
qualiter à centro c distare dicuntur;
cum perpendiculares $c k$, $c f$, quæ à
centro c in ipsas ducuntur, sunt æqua-
les. Longius abesse illa di-
citur $d e$, in quam major $c g$
perpendicularis cadit.

5. Segmentū c circuli est fi-
gura, quæ sub recta linea, b
 d & circuli peripheria $b a d$
comprehenditur.

6. Se-

6. Segmenti angulus bac est, qui sub recta linea ac & circuli peripheria comprehenditur.

7. In segmento angulus est, cum in segmenti peripheria sumtum fuerit quodpiam punctum b , & ab illo in terminos rectæ a, c , qui segmenti basis est, adjunctæ fuerint rectæ lineæ; angulus abc , ab adjunctis illis comprehensus.

8. Cum verò comprehendentes angulum rectæ da, ba aliquam assumunt peripheriam; ille angulus bad peripheriæ $d b$ insistere dicitur.

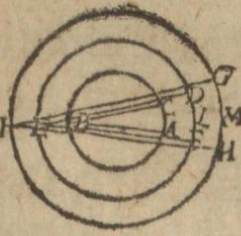

9. Sector Circuli est, cum ad ipsius circuli centrum e constitutus fuerit angulus aec : estque figura comprehensa à rectis ae, ec angulum continentibus, & à peripheria adc ab illis assumpta.

10. Similia circuli segmenta sunt, quæ

LIBER III.

quæ angulos capiunt æ-
quales : aut in quibus
anguli b, e, i , inter se
sunt æquales. Ita arcus
vel circumferentiæ akc ,
 $d l f, m b i$ similes dicuntur, quibus æ-
quales anguli insistant.

PROPOSITIO I.

Problema 1.

Dati circuli $a b c$ centrum f in-
venire.

Ad ducta $a c$ in circulo rectam ac , & bisari-
amq; sectam in e , & erigatur perpendicularis, quæ
attingat in peripheriam terminata,
etiam & secetur bisariam in f , centro
circuli. Sin minus, cum in illa re-
cta aliud esse non possit, extra ipsam
ponatur g ; ducanturq; $g f a, g c, g e$. Quia ergo
æquales sunt in triangulis age . & egc omnia
latera $a g, g c; d a e, e c$; & $g e$ commune; & $a e$ d ex const.
quales etiam erunt anguli $a e g, c e g$ & recti; to-
tus $a e g$ parti $f e a$, æqualis. Quod ab-
surdum.

Corollarium.

Si recta rectam ad angulos re-
ctos

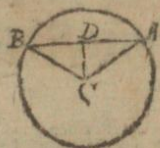
ctos in circulo æquibifecet, in secante centrum erit circuli.

PROPOSITIO II.

Theorema 1.

Si in circuli peripheria duo quælibet, puncta accepta fuerint, recta linea *ab* quæ ad ipsa puncta adiungitur, intra circulum cadet.

16.1.

15.1.

19.1.

In recta *ab* assumatur quodcunque, punctum *d* & ducantur ex centro *ca*, *cb*, *cd*. Cum ergo angulus *cda* major sit angulo *cdb* seu angulo *cad*; erit etiam *ca* semidiameter & maior linea *cd*. Ideoque, & punctum *d*, & quævis alia intermedia puncta lineæ *ab* cadunt intra circulum.

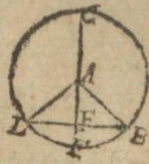
PROPOSITIO III.

Theorema 2.

Si in circulo *bcd* recta quædam linea *ce* per centrum extensa, quædam non per centrum extensam *bd* bifariam secet in *f*, eam ad angulos rectos secabit. Et si ad angulos rectos

Etos eam secet, bifariam quoque e-
am secabit.

Quia enim in Triangulis afb ,
 afd laterum a equalium etiam la-
teribus equalibus oppositi anguli sunt
equales, erunt afb , afd recti

α ex conf.
& 15. def. 1.
 β 8. 1.
 γ 10. def. 1.

PROPOSITIO IV.

Theorema 3.

Si in circulo duæ rectæ lineæ ab ,
 cd sese mutuò secant in e , non per
centrum extensæ; sese mutuò bifa-
riam non secabunt.

Quod si bifariam se secarent;
tum ex centro f ducta recta fe u-
tramq; secaret ad angulos rectos β
equales in e ; partemq; toti æqualem
efficeret. Quod est, absurdum.

α 3. III.

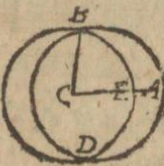
β 10. def. 1.
 γ 9. ax.

PROPOSITIO V.

Theorema 4.

Si duo circuli abd , bed sese mu-
tuò secant in b & d ; non erit illorum
idem centrum c .

Si centrum commune esset c , du-
ctis lineis, cb & ca erunt cb , ce &
 ca æquales, pars toti. Quod absurdū.

α 15. def. 1.
 β 9. ax.

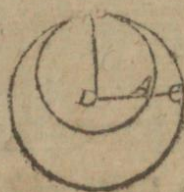
PROQ.

PROPOSITIO VI.

Theorema 5.

Si duo circuli ab , cb sese mutuò
interius tangant in b ; eorum non erit
idem centrum d .

α 15. def. l.
 β 9 ax.

Si centrum commune esset d ,
ductis lineis db & da , c , erunt db ,
 da , & dc æquales, pars toti. Quod
est absurdum.

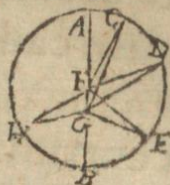
PROPOSITIO VII.

Theorema 6.

Si in diametro circuli ab quod-
piam sumatur punctum g , quod cir-
culi centrum non sit, ab eoque pun-
cto g in circulum quædam rectæ li-
neæ gc , gd , ge cadant: maxima qui-
dem erit ga in qua centrum; mi-
nima verò reliqua gb ; aliarum verò
propinquior illi, quæ per centrum f
ducitur, remotiore semper major ga
ipsa gc , & hæc ipsa gd : duæ autem so-
lùm rectæ æquales gb , ge ab eo pun-
cto

Octog in circulum cadunt ad utrasq;
partes minimæ $g b$ vel maximæ $g a$.

Ex centro f ducantur semidia-
metri fc, fd, fe, fh , & ponaturq;
angulo efb æqualis $b fh$, & ducatur
recta gh . Quia enim fc & fg .

α 23.1.

h hoc est, ga , & majores sunt latere

gc ; & hoc latere gd , quia in triangulis æqualium

β 15. de f. l.

laterum majori angulo subtensum; & hoc rursus la-

γ 20. l.

tere ge : Quia etiam ef , hoc est, fb minor est fg

δ 44. l.

& ge simul sumtis, ablato communi fg , etiam ge

major erit gb : adeoque maxima est ga minima

gb ; reliquæ quo viciniore minimæ, eò sunt mino-

res. Quia deniq; in triangulis efg & gfh æ-

qualium laterum æquales angulos comprehendend-

um, bases ge & gh sunt æquales; ex utraque

parte minimæ gb æqualiter distantes sunt æqua-

res: Reliquæ omnes sunt vel minores versus b , vel

maiores versus a . Quod erat propositum.

PROPOS: IIX.

Theorema 7.

Si extra circulum sumatur pun-

tum quodpiam a , adeoque ad circu-

lum ducantur quædam rectæ $ab, ac,$

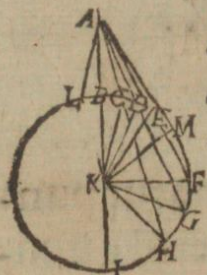
ad, ae , quarum una quidem ab per

E

cen-

centrum k protendatur; reliquæ verò utcunque: in concavam peripheriam cadentium rectarum af, ag, ah, ai , maxima quidem est ea ai quæ per centrum ducitur; aliarum autem propinquior ah illi ai , quæ centrum transit remotior ag semper major est; in convexam verò peripheriam cadentium rectarum linearum, minima quidem est illa ab quæ inter punctum a & diametrum bi interponitur; aliarum autem ea, ac , quæ propinquior est minimæ, remotiore ad semper minor est. Duæ autem tantum rectæ lineæ ac, al æquales ab eo puncto in ipsum circumulum cadunt, ad utrasque partes minimæ ab vel maximæ ai .

Ex centro k ducantur semidiametri ad singula sectionis puncta, & fiatq; angulus akc angulo akh æqualis.

Quia enim rectæ ak, kh veræ ai major est recta ah ; atq; itaq; ah major quàm ag , & hæc quàm af , maxima itaq; est ai , & reliquæ quò remotiores ab ea, hoc & minores. Contra cum ak minor sit

æ 23. l.

β 20. l.

γ 24. l.

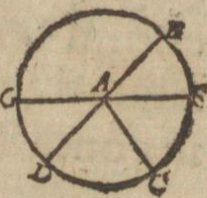
fit quàm $a c$ & $c k$, ablatiſ equalibus $k b$ & $k c$; δ 21. l.
 relinquetur $a b$ minor quàm $a c$. Ita, cum δ mino-
 res ſint $a c$ & $c k$; quàm $a d$, $d k$ & $h e$ δ minores
 quàm $a e$, $e k$, hæ quàm $a m$, $m k$, demtis
 equalibus ſemidiametris, relinquentur $a d$ minor
 quàm $a e$, & hæ quàm $a m$, atq; ita illorum mi-
 nima eſt $a b$. Deniq; quia in triangulis $a k c$ &
 $a k l$ ſub equalibus lateribus comprehenduntur,
 anguli $a d k$ æquales, illis æqualia opponuntur la-
 tera $a l$ & $a c$, quibus nulla alia æqualis ex eodem
 puncto ad circumferentiam illam duci poteſt. Quod
 erat demonſtrandum. ϵ 4. l.

PROPOS: IX.

Theorema 3.

Si in circulo acceptum fuerit pñ-
 ctum aliquod a , & ab eo puncto ad
 circulum cadant plures, quàm duæ,
 rectæ lineæ æquales; acceptum pun-
 ctum centrum eſt ipſius circuli.

Si minus a fuerit centrum,
 eſto e , & per $e a$ ducatur diameter

$f g$. Ex puncto ergo a duæ ad ſum-

um rectæ ad circumferentiam æ-

quales cadere poterunt; tertiâq;

vel major vel minor erit. Quod eſt contra hypo-

theſin præter a ergo aliud centrum non erit.

ϵ 7. III.

E 2

PRO:

EVCLIDIS ELEM:
PROPOSITIO X.

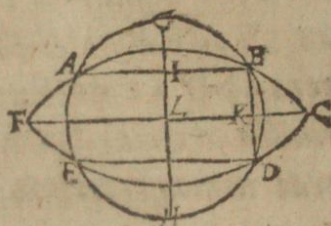
Theorema 9.

Circulus $abcdef$ circulum agb
 dh e in pluribus quàm duobus pun-
ctis non secat.

Secent se, si possibile
est in tribus punctis a, b, d
duo circuli, qui rectis $ab,$

bd connectantur, per qua-
rum puncta media i & k

erigantur perpendiculares il & kl . γ Erit com-
munis illarum intersectio l centrum utriusq; circu-
li. Quod est δ absurdum.

α 10. I.

ϵ 11. I.

γ 1. III.

δ 5. III.

PROPOSITIO XI.

Theorema 10.

Si duo circuli c, d sese intus con-
tingant in e , atque accepta fuerint
eorum centra a, b , ad eorum centra
adjuncta recta linea ab & producta
in contactum e circulorum cadet.

Si in recta a e centrum b non fuerit, pona-
tur in f , & ducatur linea $a f g h$, Erunt fe & fg ,
 ae &

ac & ah \propto $equales$. Cumq; fe &
 fa β $equales$ ipsis af , fg , & $maiores$
 sint quàm ac seu ah ; erit pars ab
 major tota ah . Quod δ absurdum.

α 15. def. l.
 β 2. ax.
 γ 20. l.
 δ 9. ax.

PROPOSITIO XII.

Theorema 11.

Si duo circuli sese exterius con-
 tingant in b , linea recta ad quæ ad
 centra eorum adiungitur, per con-
 tactum b transibit.

Sin minus recta conne-
 ctens centra per contactum b
 transit, esto fg , & connectan-
 tur bf , bg . \propto Erunt hæ duæ
 vel ge , fc maiores quàm fg , pars toto. Quod β ab-
 surdum.

\propto 20. l.
 β 9. ax.

PROPOS: XIII.

Theorema 12.

Circulus circulum non tangit
 in pluribus punctis, quàm uno α sive
 intus sive extra tangat.

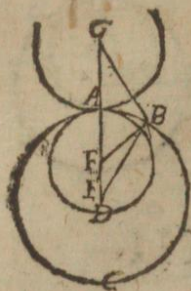
Recta per centra e & f \propto cadit in contactum a ;
 si præter a ponatur aliud contactus punctum b ,

\propto 12. III.

E 3

quod

820.1.
75.ax.

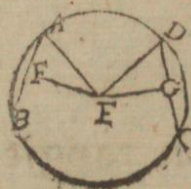
15.def.1.

quod connectatur cum utroque centro
f & e. Cum ergò b f, f e sint & ma-
jores quàm e b, id est e a, ablat a
communi e f, & major erit f b quàm
f a & punctum b cadet extra circu-
lum interiorem, ubi nullus fit con-
tactus. Sic tangente se duo circuli
exterior itidem in a; recta connectens centra & ca-
dit in contactum a: Sin etiam in b fieret contactus,
tum b g & b e fierent & aequales lineæ e a g. Quod
& absurdum.

PROPOSITIO XIV.

Theorema 13.

In circulo æquales rectæ ab, d c æ-
qualiter distant à centro e, & quæ æ-
qualiter distant à centro, æquales
sunt inter se.

a 12.1.
β 3.111.
7 15. def. 1.

47.1.
6.3.ax.

In rectis ab, d c æquales ex centro,
e a ducantur perpendiculares in f &
g illorum puncta β media, item e a,
& e d & æquales. Quia ergò quadra-
ta ex e a, e d æqualia, quadratis a f,
e f & d g eg sunt & æqualia; ablatis æqualib. qua-
dratis laterum β æqualium a f, d g; residua qua-
drata æqualia, erunt æqualium laterum e f,
& g qua-

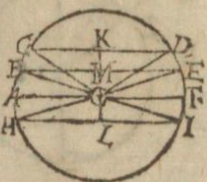
eg quadrata, id est, inscriptæ æquales æqualiter à centro distant.

PROPOS: XV.

Theorema 14.

In circulo maxima quidem linea est diameter af ; aliarum autem propinquior hi centro g remotiore cd semper major est.

In lineas hi , cd ex centro g ducantur perpendiculares gl , gk ; ipsiq; gl æqualis gm abscindatur de gk , & per h m erigatur perpendicularis ipsi hi & æqualis; ducanturq; semidiametri in puncta b , c , d , e . Cum ergo gb , gc , id est, af maiores sint, quàm be , & angulus bge major angulo cgd ; erit af major quàm be , & be seu hi est major quàm cd . Quod erat ostendendum.

α 12. l.

β 11. l.

γ 14. l.

δ 20. l.

ε 9. ax.

ζ 24. l.

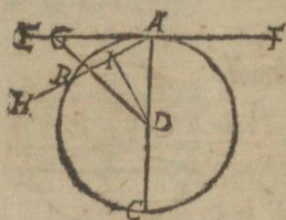
PROPOSITIO XVI.

Theorema 15.

Quæ se ab extremitate a cujusq; dia-

E 4 mc.

metri *ca* circuli ad angulos rectos ducitur, extra ipsum circulum cadet; & in locum inter ipsam rectam lineam *ae* & peripheriam comprehensum, altera linea non cadet: & semicirculi quidem angulus *dab* quovis angulo acuto rectilineo major est; reliquus autem *bae* (contactus) minor.

α ex hypot.

β 17.1.

γ 17.1.

δ 12.1.

Sumatur in linea *ae* punctum *g* & connectatur cum centro *d*. Erit angulo α recto *a* oppositum latus *dg*, quàm *da*, oppositum β acuto γ majus δ , punctumq; *g* cum

ceteris omnibus illius lineae extra circulum. Deinde ducta alia *ah* infra ipsam *ae*, *d* demittatur in ipsam perpendicularis *di*. Angulo itaq; δ recto opponetur δ majus latus *da*, β acuto *dab* minus *di*. Ideoq; δ punctum intra circulum cadit, & linea illa circulum secat, nec ulla inter Tangentem & circulum alia duci potest. Proinde neque minor erit angulus, angulo contactus *eab*; nec major angulo semicirculi seu corniculari *dab* inter quosvis rectilineos.

Corollarium.

Recta tangens circulum, in unico

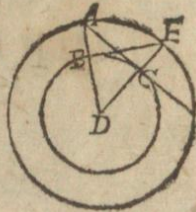
nico extremo diametri puncto tangit.

PROPOSITIO XVII.

Problema 2.

A dato puncto *a* rectam *a c* ducere, quæ datum circulum tangat in *c*.

Dati circuli centrum *d* connectatur cum *a* & ex intersectionis puncto *b* erigatur perpendicularis infinita, & ex centro *d* intervallo *d a* descriptus circulus secet infinitam illam in *e*, quod cum centro *d* connectum, secat circulum datum in *c* puncto, ad quod ex *a* ducta recta *a c* tangit circulum.

11.4

Sunt enim in triangulis *a c d* & *d b e* β equalium laterum cum angulo comprehenso communi γ . 4. 1. *d*, etiam reliqui anguli reliquis γ æquales, δ recto δ 12. def. 1. *b*, rectus *c*: Ideoque *a c* Tangens. Quod erat ϵ 16. III. faciendum.

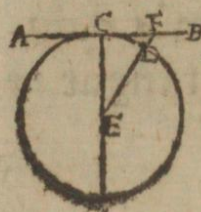
PROPOSITIO XIX.

Theorema 16.

Si circulum tangat recta quæpiam
E s linea

linea ab , à centro e autem ad contactum c adjungatur recta quædam linea ec : quæ adjuncta fuerit, ad ipsam contingentem perpendicularis erit.

¶ 19. l.
¶ 9. ax.

Si angulus ecb non est rectus, esto ecf rectus. Hujus ergò oppositum latus ec vel ed erit majus quàm ef pars toto. Quod β absurdum.

PROPOSITIO XIX.

Theorema 17.

Si circulum d tetigerit recta ab quæpiam linea à contactu autem c recta linea ad angulos rectos ipsi tangenti excitetur; in excitata erit centrum circuli.

¶ 18. lll.
¶ lex constr.
& hypot.
¶ 9. ax.

Si centrum non est in ce , esto extra illam f , quod cum ca perpendiculari linea connectetur. β Erunt ergò ecb rectus & $fc b$ pars recti æqua. Quod absurdum.

PRO-

PROPOS: XX

Theorema 18.

In circulo abc angulus ad centrum bdc duplex est anguli a, e, f ad peripheriam, cum fuerit eadem peripheria bc basis angulorum.

Primo si latus ba sit commune cum bd ; α erit externus bdc interiorum β equalium alterius bac , anguli ad peripheriam duplus.

α 32. l.
 β 5. l.

Deinde includant duæ ba, ac duæ bd, de γ 32. & 5. l. & ducatur diameter eg ; γ Erunt rursus bdg , gdc dupli duorum beg, gec ; totiusq; bdc , totius bec .

Tertio fc secet latus ba , & ducatur diameter fh . γ Erit similiter angulus externus totus hdb duplus interim totius hfb ; sic etiam externus hdc auferendus ex toto hdb duplus est anguli cfh , etiam à suo toto hfb auferendi. Reliquus ergo ad centrum cd est reliqui ad peripheriam cfb duplus. Quod erat demonstrandum.

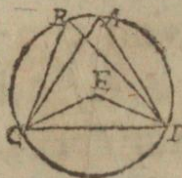
PROPOSITIO XXI.

Theorema 19.

In

In circulo, qui in eodem segmento dac sunt, anguli a, b , sunt inter se æquales.

20. III.
p 7. 2x.

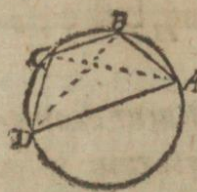
Ductis semidiametris ed, ec :
Quia angulus e utriusq, a & b duplus est, erunt p æquales.

PROPOS: XXII.

Theorema 20.

Quadrilaterorum $abcd$ in circulis descriptoū $b a d, b c d$ anguli, qui ex aduerso a, c duob. rectis sunt æquales.

23. I.
p 21. I.

Ducantur diagonij ac, bd .
Cum ergo trianguli bcd tres anguli duobus rectis sint æquales, partesq, anguli a sint duobus ad basin p æquales, ead & cbd ; cab & bdc ; erunt etiam oppositi a & c duobus rectis æquales.

PROPOS: XXIII.

Theorema 21.

Super eadem recta linea ab , duo segmen-

segmenta circulorum similia, & inæqualia non constituentur ad easdē partes.

Ductis $a c d, c b, d b$: Erunt in a similibus segmentis anguli c & d æquales. Quod γ absurdum.

α ex hypot.
 β 10. def. III.
 γ 10. l.

PROPOS: XXIV.

Theorema 22.

Super æqualibus rectis lineis $a b, c d$, similia circulorum segmenta, sunt inter se æqualia.

Propter bases enim $a b, c d$ æquales congruentes, congruere sibi debent ipsa segmenta $a e b, c f d$. Sin minus, erunt vel inæqualia, sed non β similia contra hypotesin: vel circulus circulum in pluribus, γ 10. III. a, g, b quàm duobus punctis secabit. Quod γ absurdum.

α 8. ax.

β 23. III.

γ 10. III.

PROPOS: XXV.

Problema 3.

Circuli segmento $a b c$ dato, describere circulū, cuius est segmentū.

α Sect.

α 10. l.

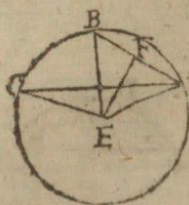
β cor. 1. III.

γ 21. l.

δ 4. l.

ε 9. III.

α Secetur basis a b segmenti bisariam per lineam, quæ centrū circuli continebit : α secetur itē alia inscripta a b bisariam per aliam lineam, quæ priorem secabit in e centro. Vel ad a ipsi a b e angulo γ fiat equalis bae ductis ae & e c; erunt tres lineæ a e, e c, e b δ æquales & e, centrum circuli.

PROPOSITIO XXVI.

Theorema. 23.

In circulis æqualibus, æquales anguli æqualibus peripherijs d f, a c insistant; sive ad centra g, h, sive ad peripherias b, e constituti insistant.

α 4. l.

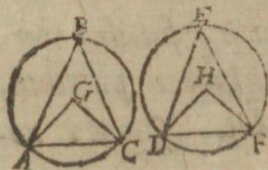
β 20. III.

γ 7. ax.

δ 10. def. III

ε 24. III.

ζ 3. ax.

Ducantur rectæ a c, d f æ æquales. β Erunt ergo æquales g & h ad centra γ æqualiū b, e ad peripheriam dupli & segmenta a b c, d e f δ similia; & super æqualibus basibus a c, d f ε æqualia. Aequalibus ergo peripherijs a b c, d e f, ablati ex totis circulis æqualibus, relinquentur peripheriæ a c, d f ζ æquales. Quod erat propositum.

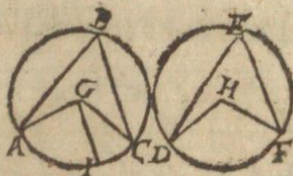
PRO-

PROPOSITIO XXVII.

Theorema, 24.

In æqualibus circulis, anguli, qui æqualibus peripherijs *ac, df* insistant, sunt inter se æquales, siue ad centra *agc, dhf*, siue ad peripherias *b, e* constituti insistant.

Sin minus, esto angulus g angulo h maior, cui equalis æ fiat agi. Erunt ergo etiam bases ai pars & df vel ac totum ß equalia. Quod γ absurdum.

α 23. l.
ß 26. III.
γ 9. ax.

PROPOS: XXIIIX.

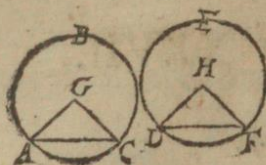
Theorema, 25.

In æqualibus circulis, æquales rectæ lineæ *ac, df* æquales peripherias auferunt, maiorem quidem *abc* maiori *def*, minorem autem *aic* minori *dkf*.

Ex terminis linearum inscriptarum æqualium ducantur semidiametri, α Erunt ergo anguli *g, h* æquales, qui etiam equalibus

¶ 26. III.

γ 3. ax.

libus & insistant peripherijs a ic,
d k f. Quibus ablatis ab æqua-
libus circulis, reliquæ peripheriæ
sunt & æquales a b c, d e f.

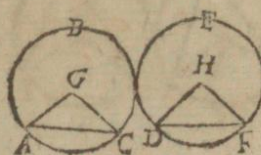
PROPOS: XXIX.

Theorema 26.

In æqualibus circulis, æquales
peripherias a b c, d e f æquales rectæ
linex a c, d f subtendunt.

¶ 27. III.

β 4. l.

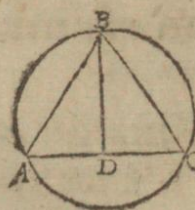

Ductis semidiametris a g,
g c, d h, h f. Erunt æ equalibus
angulis g & h oppositæ bases
a c, d f inter se & æquales. Quod
erat propositum.

PROPOS: XXX.

Problema 4.

Datam peripheriam a b c bifari-
am secare.

¶ 11. I.

β 4. l.

γ 28. III.

Ex puncto medio d subtensa
a c æ erigatur perpendicularis b d
& ducantur b c, b a, quæ inter se &
æquales etiam & æquales peripherias
a b & b c subtendunt. Secta ergo
est peripheria bifariam in b.

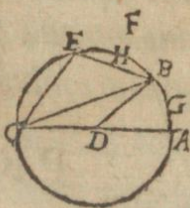
PRO-

PROPOS: XXXI.

Theorema 27.

In circulo angulus abc qui in semicirculo aec rectus est: qui autem in maiore segmento bac , minor recto: qui verò bec in minore segmento, maior est recto. Et insuper angulus gbc maioris segmenti, recto quidem maior est, minoris autem segmenti angulus hbc minor est recto.

Quoniam α aequales sunt anguli dab, abd & dbc, bcd ; erunt bini conjuncti, binis β aequales, abc & bac cum acb , quibus duobus γ aequalis est externus cbf ; ac proinde

 $\alpha 5.1.$ $\beta 4. ax.$ $\gamma 23.1.$

abc est δ rectus: Angulus autem a in maiori segmento recto: minor. Sed angulus e in segmento minori recto ζ maior. Cum deniq; angulus abc rectus sit tantum pars anguli segmenti maioris gbc ; & angulus segmenti minoris hbc tantum pars recti cbf ; η erit ille maior, hic minor recto. $\eta 9. ax.$

 $\delta 13.1.$ $\epsilon 17.1.$ $\zeta 22. III.$

PROPOS: XXXII.

Theorema 28.

F

Si

erunt $a f, b f$, æquales. Ex f ergò intervallo $f a$ 6.1. descriptum segmentum $a e b$ super $a b$, angulo $d a b$ alternum capiet angulo dato c æqualem. Completo enim circulo: Quia $a d$ est d Tangens, ad ipsam factus angulus $d a b$ dato c æqualis, æqualis est angulo $a g b$ in alterno segmento. Quod erat faciendum.

d cor. 16. III.
e 32. III.

Si angulus $datus c$ sit rectus, super $a b$ data tanquam diametro describitur semicirculus, qui angulum c rectum capit.

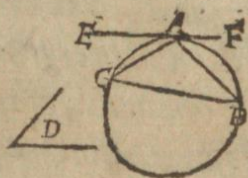
\S 31. III.

PROPOS: XXXIV.

Problema 6.

A dato circulo segmentum abscindere, capiens angulum æqualem dato angulo rectilineo d .

Recta $e a f$ tangat circulum in a , & ad a fiat angulo dato d æqualis $e a c$. β Erit ergò in alterno segmento angulus b angulo $e a c$, id est, angulo dato d æqualis.

α 23. I.
 β 32. III.

F 2

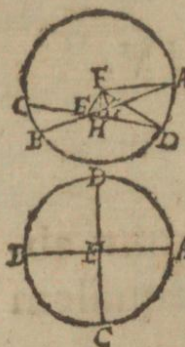
PRO.

PROPOSITIO XXXV.

Theorema 29.

Si in circulo duæ rectæ lineæ ab ,
 cd sese mutuò secuerint, rectangu-
 lum comprehensum sub segmentis
 ae, eb unius, æquale est ei, quod sub
 segmentis alterius de, ec comprehē-
 ditur, rectangulo.

æ 12. l.
 β 3. III.
 γ 5. III.

δ 47. l.

ε 3. ax.

Ex centro f demittantur per-
 pendiculares fg, fh , quæ illas lineas
 æqualiter secant in g & h , duc-
 turq; fe . Erit ergò rectangulum ex
 ae, eb , unà cum quadratis eg &
 gf vel ef , æquale quadratis ag &
 gf seu quadrato semidiametri af .
 Sic etiam rectangulum ex ce, ed ,
 unà cum quadratis eh & hf seu ef , æquale
 quadratis ch & hf seu quadrato semidiametri
 fd . Ablato ergò utrinq; ex rectangulis quadrato
 fe communi, residua rectangula ex inæqualibus
 segmentis sunt æqualia.

Si in centro secant se duo diametri, planum
 est, quod ex segmentis æqualibus seu semidiametris
 fiant æqualia quadrata.

PRO.

PROPOS: XXXVI.

Theorema 30.

Si extra circulum sumatur punctum aliquod d , ab eoque in circulum cadant duæ rectæ lineæ, quarum altera da quidem circulum secet; altera db verò tangat: Quod sub tota secante da & exterius inter punctum & convexam peripheriam assumpta dc comprehenditur rectangulum, æquale erit ei, quod à Tangente db describitur, quadrato.

Transseat primò secans ad per centrum e , ducaturq; eb perpendicularis Tangenti db . β Erit rectangulum sub tota ad cum adjecta & adjecta cd , unà cum quadrato dimidia ec æquale quadrato ed ex dimidia & adjecta, id est, quadratis db , be . Sublatis quadratis æqualibus semidiametrorum be & ec , γ erit rectangulum ex ad & cd æquale quadrato Tangentis db .

 α 18. III. β 6. II. γ 3. ax.

Deinde non transeat secans da per centram, & ducantur eb , ed , ec & ef perpendiculares. β erit rursus rectangulum ex ad & cd , unà cum

F 3

qua-

quadrato fc æquale quadrato ex fd ,
additoq; quadrato communi ef , æ-
quale erit rectangulum ex ad & cd ,
una cum quadratis fc & fe , id est,
quadrato ec , quadrato de , seu qua-
dratis dh , be . Ablatis equalibus
quadratis be & ce , relinquuntur γ equalia rect-
angula ex ad , dc & quadratum Tangentis db .

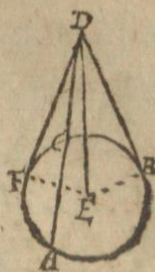
PROPOS: XXXVII.

Theorema 31.

Si extra circulum sumatur pun-
ctum aliquod d , ab eoque puncto in
circulum cadant duæ rectæ lineæ,
quarum altera da circulum secet, al-
tera db in eum incidit; sit autē quod
sub tota secante ad & exterius inter
punctum & convexam peripheriam
assumpta dc , comprehenditur rectan-
gulum, æquale ei, quod ab incidente
 db describitur, quadrato; incidens
ipsa db circulum tanget.

36. III. Ducta Tangente df , & semidiametris ef ,
eb, ed. * Erit quadratum Tangentis d æqua-
le rectan-

le rectangulo ex ad & dc , & id est
quadrato db incidentis; & d ipsi
 db equalis. Cumq; angulus b sit an-
gulo recto & equalis; erit db Tan-
gens.

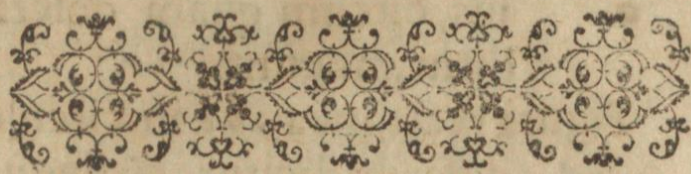

β ex hypot.

γ 1. ax.

δ 8. l.

ϵ 18. III.

EUCLIDIS

ELEMENTORUM

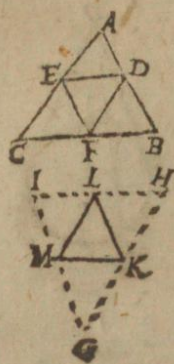
LIBER IV.

Definitiones.

I.

Figura rectilinea $fd e$ in figura re-
ctilinea abc describi dicitur, cum
singuli figuræ descriptæ anguli,

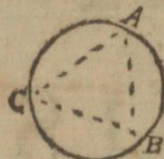
F 4 singu-

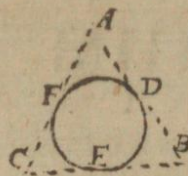
singula latera ejus, in qua describitur, tangunt.

2. Figura $g h i$ circa figuram $k l m$ describi dicitur, cum singula descriptæ latera, singulos angulos ejus, circum quam describitur, tangunt.

3. Figura rectilinea $a b c$ in circulo describi dicitur, cū singuli figuræ descriptæ anguli peripheriam circuli tangunt.

4. Figura rectilinea $a b c$ circa circum descripti dicitur, cum singula descriptæ latera circuli peripheriam tangunt.

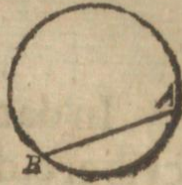

5. Circulus in figura rectilinea describi dicitur, cum circuli peripheria singula latera ejus, in qua describitur, tangit.

6. Circulus circa figuram rectilineam describi, aut figura rectilinea circulo circumscribi dicitur, cum circu-

circuli peripheria singulos angulos
ejus, circa quam describitur, tangit.

7. Recta ab in circulo a-
ptari dicitur, cum ejus ex-
trema in circuli periphe-
ria fuerint.

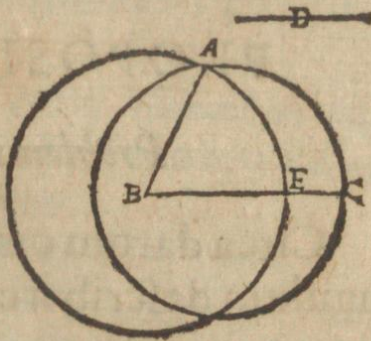

PROPOSITIO I.

Problema 7.

In dato circulo rectam lineam
accommodare, æqualem datæ rectæ
lineæ d , quæ circuli diametro non sit
major.

Cum enim dia-
meter inscriptarum
in circulo sit maxi-
ma, major ipsa inscri-
bi non potest: sin ipsi
sit æqualis, quævis di-
ameter ducta erit a-
ptata: Sin minor,
intervallo lineæ datæ

a 15. III.

d , describatur circulus super bc diametro circuli
dati, & connectatur b cum a . β Erit hæc lineæ β 15. def. 1.
circulo aptata æqualis datæ. & 1. ax.

F 5

PRO.

EVCLIDIS ELEM:
PROPOSITIO II.

Problema 2.

In dato circulo triangulum describere, dato triangulo *d e f* æqui-
angulum.

Ad ductæ Tangentis

α 23. 1.

β 32. III.

γ 32. 1.

g h punctum a fiant an-
guli *g a b* ipsi *f*, & *h a c*
ipsi *e* equalis; connectan-
turq; *b c*. β Erit ergo an-
gulus *c* equalis angulo
g a b, id est angulo *f*, & angulus *b* angulo *e*; γ
& angulus *b a c* angulo *d*, triangulum inscriptum
a b c, triangulo *d e f* æquiangulum.

PROPOSITIO III.

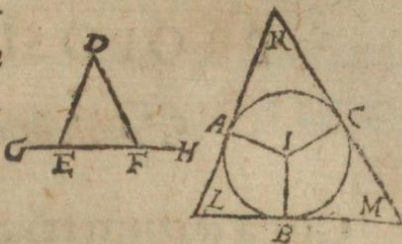
Problema 3.

Circa datum circulum *a b c* tri-
angulum describere, dato triangulo
d e f æquiangulum.

α 23. 1.

Productæ utrinq; trianguli basi in g & h, an-
gulis externis α fiant æquales ad centrum; *a i b*
ipsi *d e g*; & *b i c* ipsi *d f h*: ad extremitates
verò semidiametrorum *a, b, c* ducantur perpendi-
culares.

culares vel β tangen-
tes, quæ concurrent in
k, l, m. Ergò in qua-
drilateris quatuor an-
gulorum rectis quatu-
or æqualium (propter

β 16. III.

resolutionem in duo triangula) cum duo oppositi
sint γ recti; reliqui etiam duo duobus rectis æqua-
les erunt. Cumq; aib ipsi deg, & bic ipsi
dfh æquetur, d æquabitur l ipsi def & m ipsi dfe
& k ipsi d. Circumscriptum ergò est Triangu-
lum dato æquiangulum.

γ ex const.
d 15. l & 3. ax.

32. l.

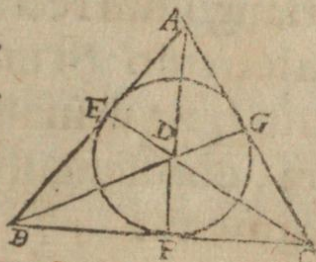
PROPOS: IV.

Problema 4.

In dato triangulo abc circulum
inscribere.

α Secentur duo anguli bisariam per lineas α . 9. l.
duas, ex quarum intersectionis puncto d β demit. β 12. l.

tantur perpendicu-
lares ad latera singula, ea-
rumq; intervallo describa-
tur circulus. Erunt ergò in
triangulis edb, bdf latera
de, df, æqualia, & in tri-
angulis; fdc, & cdg latera fd, gd. d

Tres ni-
mirum æquales ex puncto d: quod ϵ erit centrum
circuli singula latera trianguli ζ tangentis vel in-
scripti.

γ 26. l.

d 1. ax.

ϵ 9. III.

ζ cor. 16. III.

P R O.

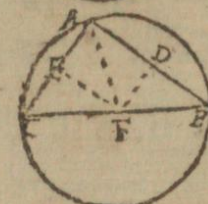
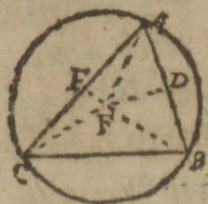
EVCLIDIS ELEM:
PROPOSITIO V.

Problema 5.

Circa datum triangulum *abc* circulum describere.

10. I.

4. I.
79. III.

Duo quævis latera a dividantur bisariam per lineas perpendiculares concurrentes in f , ex quo ad angulos singulos ducantur lineæ, illarumq; intervallo describatur circulus. Erunt ergo fa, fb, fc æquales, & ex f centro descriptus circulus circa triangulum datum.

Corollarium 1.

31. III.

Si centrum f cadat in latus, a erit triangulum rectangulum, quia in semicirculo: Si intra, erit acutangulum, quia in majori segmento: Si extra, obtusangulum, quia in minori segmento.

Corollarium 2.

Per data tria puncta non in eadem

dem recta linea existentia, circulum describere licet per hanc propositionem. Connexis enim punctis tribus habeo triangulum.

Scholion.

Cuivis figuræ regulari quæ & æquilatera & æquiangularis est, circulus tum α inscribitur inter- ^{α 4. IV.} vallo perpendicularium concurrentium; tum β cir- ^{β 6. I.} cumscribitur, intervallo angulos duos quosq; bisariam secantium.

PROPOS: VI.

Problema 6.

In dato circulo quadratum describere.

Ducantur duo diametri ad angulos rectos se α intersecantes, eorumq; extremitates jungantur rectis $a b, b c, c d, d a$. Quatuor angulis ad centrum β rectis, & æquales sunt quatuor arcus quibus insistant, & his sub- ^{α 11. I.} tensa quatuor latera d æqualia. Anguli etiam γ 26. III. δ 29. III. ϵ 31. III. omnes sunt in semicirculo recti. Ergo ζ quadra- ^{β ex const. ζ 29. def. I.} tum $a b c d$ inscriptum.

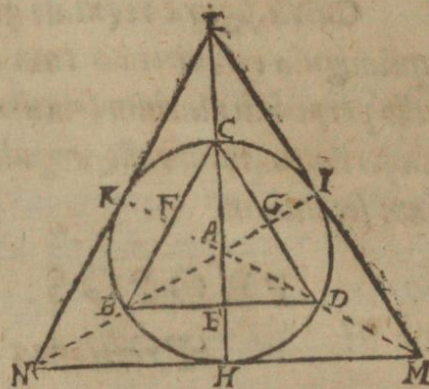
L E M M A.

Figura regularis circa circulum descri-

describitur à perpendicularibus lm ,
 ln , nm ab extremitate semidiamet-
 rorum h , i , k latera figuræ prius in-
 scriptæ bc , bd , cd bifariam dividenti-
 um in e , f , g excitatis.

per aliquā
 prop. IV.

Inscribatur in
 circulo figura equi-
 latera & equian-
 gula qualis requi-
 ritur, & per ipsius
 angulos ex centro
 utrinque continuen-
 tur lineæ ad peri-
 pheriam in h , i , k

8.1.

& ultra peripheriam in l , m , n , & secantes angulos
 & latera datæ figuræ bifariam, & tres ad centrum
 efficientes æquales bad , dac , bac . Denique ad ex-
 tremitates h , i , k & excitentur perpendiculares lm ,
 ln , nm . Cum itaque æquales sint anguli $a b e$
 $a n h$; & ade , amh , id est, & toti n & b , m & d ;
 l & c ; erit figura & circumscripta equiangula.
 Deinde in triangulis anm , aml , anl æqualium
 angulorum, & æqualia etiam erunt inter se latera
 am , al , an ; quæ comprehendunt angulos æqua-
 les, etiam bases inter se & æquales efficiunt nm ,
 ml , ln , figuram quæsitam constituentia.

11.1.
 29.1.

2. ax.
 1. ax.
 6.1.

4.1.

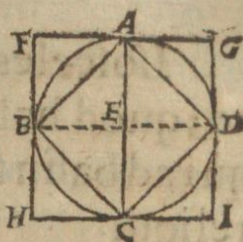
PRO-

PROPOS: VII.

Problema 7.

Circa datum circulum, quadratum describere.

α Inscripto prius quadrato, aliud etiam β circumscribetur.

α 6. IV.

β per Lemma ejusdē.

PROPOS: IIX.

Problema 8.

In dato quadrato circulum describere.

Constructio & demonstratio est ex 4. IV.

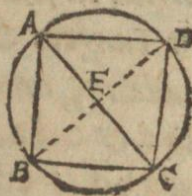

PROPOSITIO IX.

Probl. 9.

Circa datum quadratum circulum describere.

Constructio & demonstratio est ex scholio 5. IV.

Scholium.

Estq; quadratum circumscriptum inscripti α 47. l.
 α duplum, quia illud ex diagonio inscripti vel diametro fit, tanquam ex hypotenusa.

PRO.

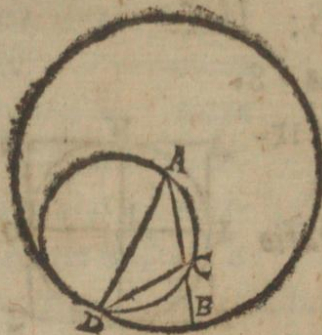
EVCLIDIS ELEM:
PROPOSITIO X.

Problema 10.

Isofceles triangulum constitue-
re; quod habeat utrumque eorum,
qui ad basin sunt, angulorum, duplū
reliqui.

e 11. II.

§ 1. IV.

Data quævis linea
a b a secetur ita, ut rect-
angulum sub a b & c b sit
equale quadrato a c, &
intervallo ab facto circulo
accommodetur b d equa-
lis a c, ducanturq; c d &
a d & triangulo a c d

¶ 5. IV.

circumscribatur circulus.

¶ ex hypot.

• 37. III.

§ 32. III.

• 6. I.

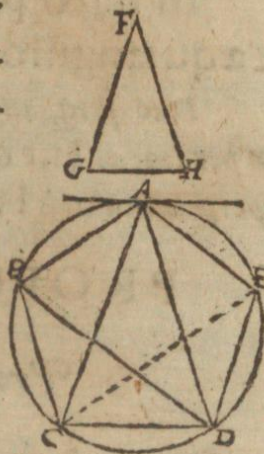
Quia ergo quadratum b d æquale est re-
ctangulo ex secante b a & externo segmento c b,
erit Tangens & angulus a angulo c d b æqua-
lis, additoq; communi adc, erit a d b æqualis an-
gulis a & c d a, id est angulo b c d vel b. Ideoq;
latera b d & c d & c a erunt æqualia, & angu-
lus a angulo adc; adeoq; anguli a $\frac{1}{2}$ duplus bcd,
vel duo ad basin b & d. $\frac{2}{5}$ in triangulo Isoceles
bad constituto.

PRO-

LIBER IV. 97
PROPOSITIO XI.
Problema II.

In dato circulo, pentagonum æquilaterum & æquiangulum inscribere.

Constructo triangulo Isosceli fgh , cujus anguli ad basin g & h sunt dupli tertij f : β inscribitur circulo dato æquiangulum acd , & anguli ad γ 9.1. basin γ secantur bisariam per lineas db, ce & ducantur rectæ ab, bc, cd, de, ea . Insistent ergo quinque anguli d æquales ace, ecd, adb, bdc, cad : æqualibus peripherijs quinque totum circulum comprehendentibus quibus æqualia subtensa quinque latera sunt pentagoni inscripti æquilateri; quod & æquiangulum est, quod omnes ipsius anguli æqualibus peripherijs circuli insistant.

δ ex constr.

β 26. III.

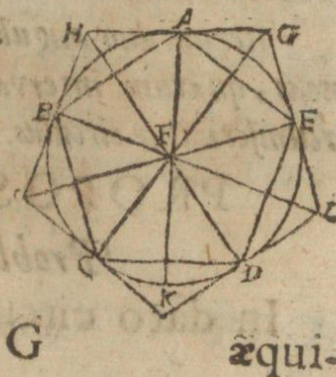
γ 29. III.

δ 27. III.

PROPOS: XII.

Probl. 12.

Circa datum circulum; pentagonum

æqui-

æquilaterum & æquiangulum describere.

æ 11. IV.

æ Inscripto prius pentagono, circumscribetur aliud per lemma sextæ hujus.

PROPOSITIO XIII.

Problema 13.

In dato pentagono æquilatero & æquiangulo circulum inscribere.

æ 9. I.

ß scho. 5. IV

Duo quicq; anguli proximi æ secantur bisariam per lineas fi , fk , quarum concursu f intervallo perpendicularis fc circulus β erit inscriptus.

PROPOSITIO XIV.

Problema 14.

Circa datum pentagonum æquilaterum & æquiangulum circulum describere.

æ 19. I.

ß scho. 5. IV

Iterum duo anguli æ secantur bisariam per lineas, quarum intervallo ex illarum concursu β circumscribitur circulus.

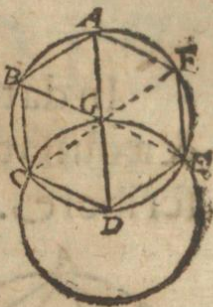
PROPOSITIO XV.

Problema 15.

In dato circulo hexagonum & æqui-

æquilaterum & æquiangulum inscribere.

Ducto diametro circuli a d, ex d describatur alius priori equalis circulus secans priorem in c & e punctis, per quæ ducantur diametri b, c f, itemq; a b, b c, c d, d e, e f, f a. Erunt triangula c g d & d g e æquilatera & æquiangularia, & anguli ad centrum omnes æquales, vel $\frac{1}{3}$ duorum rectorum. Ideoq; omnes æ equalibus insistent peripherijs, quibus æquales lineæ, id est, latera hexagoni sex æqualia subtenduntur, quæ etiam æquales includunt angulos sex, æqualibus peripherijs insistentes. Hexagonum ergo æquilaterum & æquiangulum est inscriptum.

α 15. def. 1.

β 5. 1.

γ 32. & 15. 1.

δ 26. III.

ε 29. III.

ζ 27. III.

Corollarium.

Latus Hexagoni æquale est semidiametro ejusdem circuli. Circulo autem dato circumscribetur hexagonum per Lemma 6. IV. Circulus ipsi inscribetur & circumscribetur per scholion 5. IV.

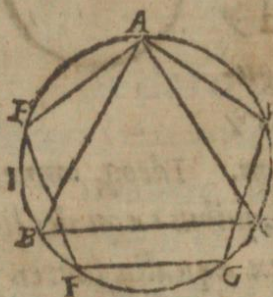
G 2

PRO-

PROPOSITIO XVI.

Problema 16.

In dato circulo quindecagonum
& æquilaterum & æquiangulum de-
scribere.

Inscribatur in circulo da-
to æ triangulum æquilaterum
& pentagonum. Cum ergo la-
trigeni ab $\frac{1}{3}$ vel $\frac{5}{7}$; latus autẽ
pentagoni a $\frac{2}{5}$ quatuor re-
ctorum: illorum duarum pe-
ripheriarum differentia e b
habet $\frac{2}{5}$; Ipsius ergo dimidium erit $\frac{1}{5}$, cui sub-
tensum latus e i est quindecagoni æquilateri & æ
equianguli latus. Ejusdem circumscriptio fiet per
Lemma 6. IV. Ipsi autem & inscribetur &
circumscribetur circulus per
Schol. 5. IV.

2. IV.

3. IV.

29. III.

27. III.

EU-

EUCLIDIS ELEMENTORUM

LIBER V.

Definitiones.

I.

D Ars est magnitudo magnitudinis, minor majoris, cum minor metitur maiorem.

2. Multiplex autem est major minoris, cum minor metitur maiorem. *Intelligitur hinc pars aliquota, quæ aliquoties præcisè continetur in toto, quod ejus multiplex est. Ideoque & æquemultiples sunt magnitudines, quæ multitudine æquales partes habent.*

3. Ratio, λόγος, est duarum magnitudi-

G 3

tudi-

rudinum, ejusdem generis, *numeri cum numero, linea cum linea*, mutua quædam secundum quantitatem habitudine *quatenus una est major altera, vel minor, vel æqualis.*

4. Analogia, proportionalitas vel proportio, est rationum similitudo. *Vt enim magnitudines, ita earum rationes inter se comparantur.*

5. Rationem inter se habere magnitudines dicuntur, quæ possunt multiplicatæ sese mutuò superare.

6. In eadem ratione dicuntur esse magnitudines, prima ad secundam, & tertia ad quartam, cum primæ & tertiæ æquemultiplicia, à secundæ & quartæ æquemultiplicibus, qualiscunq; sit hæc multiplicatio, utrumq; ab utroque vel unà deficiunt, vel unà æqualia sunt, vel una excedunt, si ea sumantur, quæ inter se respondent. *Multiplex primæ cum multiplice secundæ; & tertiæ cum quartæ multiplice. Complectitur autem definitio etiam magnitudines tres, si media bis sumatur.*

7.E.

7. Eandem autem habentes rationem magnitudines, proportionales vocentur.

8. Cum verò æque multiplicium multiplex primæ magnitudinis exceſſerit multiplicem ſecundæ; at multiplex tertiæ non exceſſerit multiplicem quartæ, tunc prima ad ſecundā maiorem habere rationem dicetur, quàm tertia ad quartam.

9. Analogia ad minimum in tribus terminis conſiſtit. *Ut haberipossint duo Antecedentes & duo conſequētes.*

10. Cum tres magnitudines proportionales fuerint, prima ad tertiam duplicatam rationē, *multiplicata in ſeſe vel quadratè ratione primæ ad ſecundam*, habere dicitur ejus, quam habet ad ſecundam: at cum quatuor magnitudines proportionales fuerint; prima ad quartam triplicatā, *cubicè in ſe multiplicata ratione primæ ad ſecundam*, rationē habere dicitur ejus quam habet ad ſecundam: & ſemper deinceps uno amplius, quam

G 4 diu

dui proportio extiterit. *Loquitur de finitio tantum de cō. in uia proportionalitate.*

ii. Homologæ seu similes ratione magnitudines dicuntur, Antecedentes quidem Antecedentibus, consequentes verò consequentibus. *Ante proportionem dixerat rationum similitudines: nunc ejus terminos etiam dicit similes. Sequuntur jam sex argumentandi modi Geometris usati.*

12. Alterna ratio est sumtio Antecedentis ad Antecedentē, & consequētis ad consequentem. *Oportet hęc omnes terminos esse ejusdē generis. Non nisi sit ut numerus ad numerum, sic linea ad lineam, rectē collegeris alternē, ut numerus ad lineam; sic numerus ad lineam.*

13. Inversa ratio est sumtio consequentis tanquam Antecedentis, ad Antecedentem tanquam consequentem.

14. Compositio rationis est sumtio Antecedentis cum consequente ceu
unius

unius, ad ipsam consequentem vel compositio rationis est sumtio terminorum simul ad alterutrum eorundem. Et contra, est sumtio alterutrius termini ad compositum ex utrisque. *Hic in compositione rationum tantum intelliguntur termini: ipse rationes in 5. def. VI.*

15. Divisio rationis est sumtio excessus, quo consequentem superat Antecedens, ad ipsam consequentem. Vel est sumtio excessus termini majoris supra minorem, ad ipsum minorem: Et contra minoris ad excessum majoris.

16. Reversio rationis est sumtio Antecedentis ad excessum, quo Antecedens superat consequentem. Vel est sumtio termini majoris ad excessum supra minorem. Et contra, excessus terminorum ad ipsum majorem.

17. Ex æqualitate ratio est, si plures duabus sint magnitudines, & his alia multitudine pares quæ binæ sunt.

G s man-

mantur, & in eadem ratione: cum ut in primis magnitudinibus prima ad ultimam; sic & in secundis magnitudinibus prima ad ultimam sese habuerit. Vel, Est sumtio extremorum per subductionem mediorum. *Hi modi argumentandi demonstrantur in aliquot propositionibus.*

18. Ordinata sive directa proportio est, cum fuerit, quemadmodum Antecedens ad consequentem; ita Antecedens ad consequentem; fuerit etiam, ut consequens ad aliud quidpiam, ita consequens ad aliud quidpiam.

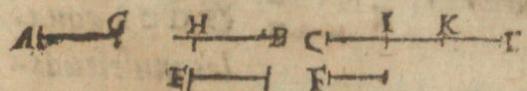
19. Perturbata autem proportionalitas est, cum tribus positis magnitudinib. & alijs, quæ sunt his multitudine pares, ut in primis quidem magnitudinibus se habet Antecedens ad consequentem; ita in secundis magnitudinibus Antecedens ad consequentem: ut autem in primis magnitudinibus consequens ad aliud quidpiam; sic in secundis magnitu-

gnitudinibus aliud quidpiam ad Antecedens.

PROPOSITIO I.

Theorema I.

Si sint quotcunque magnitudines a, b, c, d , quotcunque magnitudinum, e, f , æqualium numero, singulæ singularum æque multiplices a, b ipsius e, c, d ipsius f ; quam multiplex est unus e una a, b magnitudo; tam multiplices erunt & omnes a, b, c, d , omnium e, f .

Cum ergo
ter contineat
 a, b ipsam e ,

& c, d ipsam f ; singulis ternis unius partibus, a, g , g, h , h, b , addantur singulæ alterius c, i , i, k , k, d :

Erunt ipsis e & f junctis ter binæ ter æquales: α 2. ax.
 β 2. def. V.

ac proinde β æquemultiplex totum ex a, b, c, d , totius ex e, f . Si itaq, partes sint æquemultiplices partium, totum etiam totius est æquemultiplex. Inde q, idem est multiplicare per partes ac per totum.

PRO-

PROPOSITIO II.

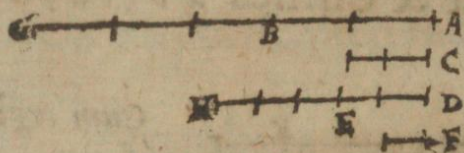
Theorema 2.

Si prima ab secundæ c fuerit æquemultiplex, atque tertia de quartæ f ; fuerit autem & quinta bg secundæ c æque multiplex, atque sexta eh quartæ f ; erit & composita prima cum quinta ag secundæ c æque multiplex, atque tertia cum sexta dh æque multiplex quartæ f .

a ex hypot.

β 2 ax.

γ 2. def. v.

Si enim æqualibus multitudinibus a b & d e æquales multitudini-

nes bg & eh addantur; β erunt etiam compositæ ag & dh æquales, & suarum partium γ æque multiplices.

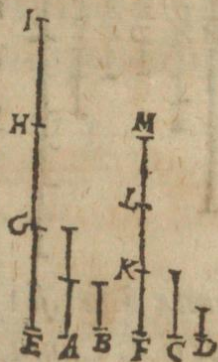
PROPOSITIO III.

Theorema 3.

Si sit prima a secundæ b æque multiplex, atque tertia c quartæ d ; sumantur autem æquemultiplices e i , f m pri-

primæ a & tertiæ c : Erit & ex æquo
sumtarum $e i$ ad b & $f m$ ad d utraque
utriusque æque multiplex; altera $e i$
quidem secundæ b , altera $f m$ autem
quartæ d .

Quia enim prima a , illiq; α
æquales $e g, g h, h i$ sunt æque
multiplices secundæ b , atq; ter-
tia c , illiq; æquales $f k, k l, l m$,
quartæ d ; perunt etiam com-
positæ $e i$ & $f m$ earundem, se-
cundæ b & quartæ d æque mul-
tiplices. id est, & extremæ vel ex-
æquali sumtæ.

α ex hypot.

β s. v.

γ 17. def. v.

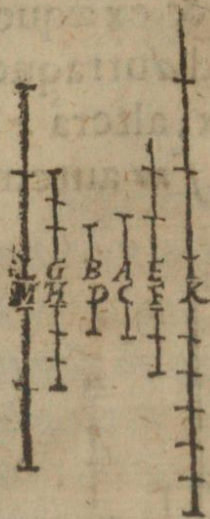
PROPOSITIO IV.

Theorema 4.

Si prima a ad secundam b ean-
dem habuerit rationem, & tertia c
ad quartam d : etiam æque multipli-
ces primæ e & tertiæ f , ad æque mul-
tiplices secundæ g & quartæ h , juxta
quamvis multiplicationem, eandem
habebunt rationem, si prout inter se
respondent, ita sumtæ fuerint.

Aequæ

a 2. V.

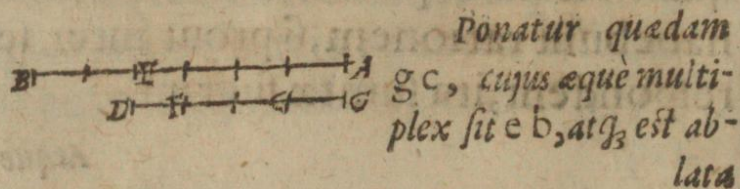

¶ 6. def. V. sumta, β fiet, si i superat l, etiam k superabit m, ut hoc loco: Cumq, eadem etiam sint equemultiplicium e f & g h equemultiplices constructæ; β Ergo ut e ad g, ita f ad h.

PROPOSITIO V.

Theorema 3.

Si magnitudo *ab* magnitudinis *cd* æque fuerit multiplex, atque ablata *a* e ablata *e* f: etiam reliqua *e* b reliqua *f* d ita multiplex erit, ut tota *ab* totius *cd*.

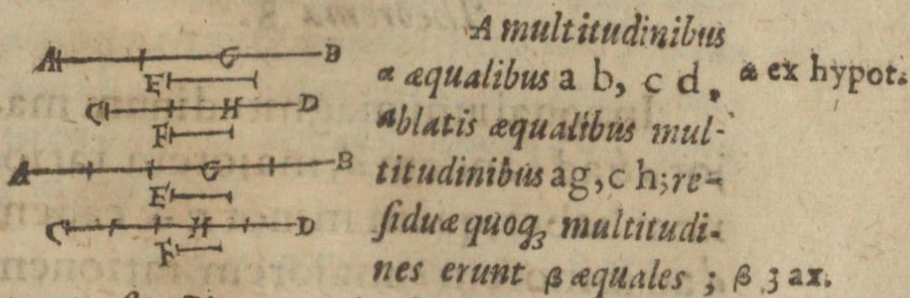
Ponatur quedam *gc*, cuius æque multiplex sit *e* b, atq, est ablata

lata $a e$, ablata $c f$, vel tota $a b$ totius $e d$: a erit α l. V.
 quog, tota $a b$, totius $g f$ æque multiplex, atq, ab-
 lata $a e$, ablata $c f$. β eritq, $g f$ æqualis ipsi $c d$, & β 6. ax.
 ablata communi $c f$, erunt $g c$ & $f d$ æquales. Cum
 itaq, $e b$ reliqua sit tam multiplex ipsius $g c$, quàm
 multiplex est $a b$ ipsius $c d$; tam multiplex etiam
 erit $e b$ reliqua reliquæ $f d$. Quod erat propositum.

PROPOSITIO VI.

Theorema 6.

Si duæ magnitudines $a b$, $c d$ duarum magnitudinum e & f sint æquæ multiples; & detractæ quædam $a g$, $c h$ sint earundem e & f æque multiples: & reliquæ $g b$ & $h d$, eisdem e & f aut æquales sunt, aut æque ipsarum multiples.

sive ex constructione æquales sint ipsis e & f , ut in
 priori figuratone; sive earundem æque multipli-
 ces, ut in posteriore.

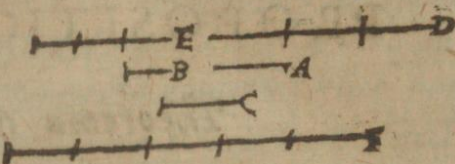
PRO-

EVCLIDIS ELEM:
PROPOSITIO VII.

Theorema 7.

Aequales a, b ad eandem c , eandem habent rationem; & eadem c ad aequales a, b .

*Sint aequalium
a & b aequè mul-
tiplices d & e. a
aequales, & ipsius
c multiplex ut-
cunq. Quia ergò multiplex d est minor multipli-
ce f, eadem minor quoq. est multiplex e. Ideoq. a
erit, ut a ad c, sic b ad c: & convertendo sicut c ad
a, sic idem c ad b.*

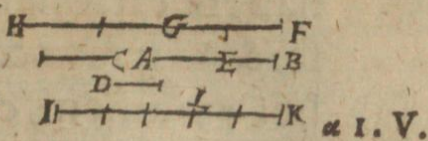
PROPOS: IIX

Theorema 8.

Inæqualium magnitudinum maior a, b ad eandem d , maiorem rationem habet, quàm minor c : & eadem d ad minorem c maiorem rationem habet, quàm ad maiorem a, b .

Sic maior a b prima, c tertia, d secunda & quarta

quarta; ipsiq³ c ex a b au-
feratur æqualis æ, & ipsa-
rum a e vel c & e b fiant
æquemultiplices h g, g f,

quarum utraq³ major sit quàm d, & sic h f tota
etiam totius a b majoris æquemultiplex ærit, atq³
h g ipsius æ vel c. Fiat item secunda & quarta
d æquemultiplex i k, proximè major multiplice h
g, sed minor multiplice h f, & de i k abscin-
datur ipsi d æqualis l k. Non erit ergò i l ma-
jor quàm h g, sed vel æqualis vel minor (aliàs non
esset i k multiplex ipsius d, proximè major quam
h g) Et cum g f major sit quàm d vel l k; ideoq³
etiam tota h f major erit quàm i k. Et proinde,
cum f h, h g sint æque multiplices primæ a b &
tertiæ c, atq³ i k multiplex d secundæ & quartæ:
sicq³ f h major quam i k; & h g verò minor quàm
i k; major β erit proportio a b primæ ad d secun-
dam, quàm c terciæ ad d quartam. Et conver-
tendo, cum terciæ d multiplex i k sit major mul-
plice primæ h g; & ejusdem d terciæ multiplex ea-
dem i k minor h f multiplice quartæ: Ideoq³ d ma-
jorem habet rationem ad c, quàm ad a b. Quod
erat propositum. β 3. def. V.

PROPOSITIO IX.

Problema 9.

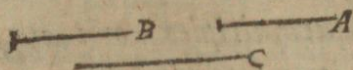
Quæ a & b ad eandem c, eandem

H

ha-

habent rationem, æquales sunt inter se: & ad quas a & b eadem c eandē habet rationem, eæ quoque sunt inter se æquales.

α 8. V.

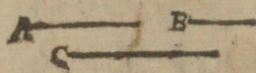
Si a major esset quàm b , a esset major majoris a proportio ad c , quàm b minoris ad eandem, contra hypothesein. Ideoq; non sunt inæquales. Rursus, si c habeat eandem rationem ad utramq; a & b , etiam æquales sunt. Sin minus, esto a major, tum c ad b minorem, maiorem haberet rationem, quàm ad a , quod est contra hypothesein.

PROPOSITIO X.

Theorema 10.

Ad eandem magnitudinem c rationem habentium, quæ a maiorem rationem habet, illa major est: ad quam b autem eadem maiorem rationem habet, illa minor est.

α 7. V.

Nisi enim a maiorem habens rationem ad c , quàm b ad c , esset major b , foret vel æqualis, & sic contra hypothesein a haberet eandem rationem.

rationem ad c, vel minor, & sic b ad c maiorem
 ꝑ haberet rationem, quàm a contra hypothesin. β 8. V.
 Vice versa, si c habeat rationem maiorem ad b,
 quàm ad a, rursus erit major a, quàm b: sin minus,
 erit ipsi vel equalis & contra hypothesin & erit ipsius
 c ad utramq; eadem ratio; vel minor, & sic major
 erit ratio c ad a, quàm ad b, contra hypo-
 thesin.

PROPOSITIO XI.

Theorema 11.

Quæ eidem sunt eadem ratio-
 nes, inter se sunt eadem.

Sumantur & An-

tecedentium a, e, c,

æquè multiplices g, h,

i; & consequentium

b, f, d, æquè multiplices k, m, l.

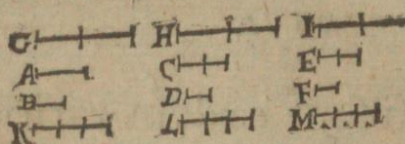
Quia ergo est, ut
 a ad b, sic c ad d, & fiet; si g superat i, etiam k α 6. def. V.
 superet m, & si equalis, equalis; & si minor, mi-
 nor sit. Quia etiam est, ut e ad f, sic c ad d; fiet
 etiam, si h superat i, etiam m superet l & si aqua-
 lis, equalis; & si minor, minor. Cum ergo æquè
 multiplices directè sunt a, habeant hanc triplicem
 conditionem, excessus, equalitatis & defectus, & erit,
 ut a ad b, sic e ad f.

H 2

PRO-

Theorema 12.

Si sint magnitudines quocunq;
proportionales a, b, c, d, e, f ; quemad-
modum se habuerit una a Antece-
dentium, ad unam b consequentium;
ita se habebunt omnes anteceden-
tes a, c, e , ad omnes consequen-
tes b, d, f .

Sumantur æque
multiplices tum An-
tecedentium a, c, e ,
quæ sint g, h, i ; tum

α 1.V.

consequentium b, d, f , quæ sint k, l, m : α Erit com-
posita g, h, i , composita k, l, m æquè multiplex, α a
ipsius b . Cumq; sit, ut a ad b , sic c ad d & e ad f ;
β fiet; si g superat k , etiam h superet l & i superet
 m ; & si æqualis, æqualis; & si minor, minor: Atq;
ita g, h, i , simul ad k, l, m simul triplicem illam
conditionem β recipiant. Ideoq; ut a ad b ; sic
omnes antecedentes a, c, e ad omnes consequen-
tes g, d, f .

β 6.def.V.

PROPOS: XII.

Theorema 13.

Si prima a , ad secundam b , ean-
dem habuerit rationem, quam ter-
tia

tia c ad quartam d ; tertia verò ad quartam maiorem rationem habuerit, quàm quinta e ad sextam f : prima quoque ad secundam, maiorem rationem habebit, quàm quinta ad sextam.

Sumantur æquè multiples tùm Antecedentiũ a, c, d , quæ sint g, h, i tum consequentiũ b, d, f , quæ sint k, l, m , ut in præcedente propositione.

Quia ergò eadem est ratio a ad b , quæ c ad d : sed \propto 6. def. V. c ad d maior est ratio, quàm c ad f : \propto fiet, si g superat k , etiam h superet l , sed i quandoq; deficiat ab m . Atq; ita, cum g superet k , l non superet m , β habebit a ad b maiorem rationem, quàm e ad f .

PROPOS: XIV.

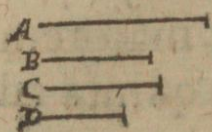
Theorema 14.

Si prima a , ad secundam b , eandem habuerit rationem, quam tertia c ad quartam d ; prima verò quàm tertia maior fuerit, erit & secunda maior quàm quarta. Quod si prima fuerit æqualis tertiæ, erit & secunda

H 3

cun-

cunda æqualis quartæ: si verò minor,
& minor erit.

α 8. V.

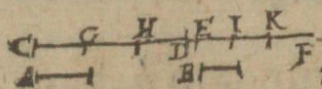
β 10. V.

Sit a major quàm c : Ergò
 a habet maiorem rationem a ad b
quàm c ad b : & cum sit, ut a ad
 b , ita c ad d ; β erit etiam c ad d
major ratio, quàm c ad b & d erit minor quam
 b . Ob easdem etiam rationes quarta est major se-
cunda, si tertia major sit prima; æqualis etiam,
si æqualis.

PROPOSITIO XV.

Theorema 15.

Partes a, b , cum pariter multi-
plicibus cd, ef , in eadem sunt ratione,
si, prout sibi mutuò respondent, ita
sumantur ut a ad b , sic c ad d et e ad f .

α 12. V.

Cum ergò partes æque
multiplicium numero sint
æquales, cg, gh, hd ipsius a ;
 ei, ik, kf ipsius b ; quæ erit ratio unius Antecedentium
 cg , ad unam consequentium ei ; eadem æ erit
omnium cd , ad omnes ef .

PRO-

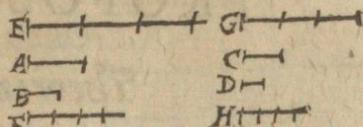
PROPOSITIO XVI.

Theorema 16.

Si quatuor magnitudines proportionales fuerint ut a ad b , sic c ad d ; & vicissim proportionales erunt ut a ad c , si b ad d .

Sumantur eque

multiplices primæ e ,
& secundæ f ; item ter-
tiæ g & quartæ h . α

Erit ut a ad b ; Sic e ad f ; & ut c ad d ; sic g ad h :
 β Idcirco etiam, ut e ad f : ita g ad h . Si itaq; e
fuerit major quàm g , etiam f erit major quàm
 h ; & si æqualis, æqualis, & si minor, minor. atque
sic, ut a ad c , ita b ad d .

α 15. V.

β 11. V.

γ 14. V.

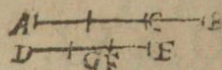
PROPOSITIO XVII.

Theorema 17.

Si compositæ magnitudines proportionales fuerint ut a b , ad c b , sic d e , ad f e ; hæ quoque divisæ proportionales erunt, ut a c ad c b ; ita d f ad f e .

H 4

Si 8.

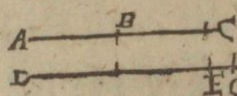
Si enim magnitudo de
non est in fecta, ut ab in
c, esto secta in g. Erunt

α 16. V. ergo duæ Antecedentes conjunctæ, hoc est ab, ad
duas consequentes, hoc est, de, ut bc ad e g. Sed
tota ab ad ed ponebatur, ut tota de ad ef. Itaq;
erit, ut ab ad de; ita bc ad ef. Quare ef æqua-
lis erit ipse e g, pars toti. Quod absurdum.

PROPOS: XIIX.

Theorema 18.

Si divisæ magnitudines sint pro-
portionales ut a b ad b c; ita d e ad e f;
etiam compositæ proportionales e-
runt, ut a c ad b c; ita d f ad e f.

α 17. V.

β 14. V.

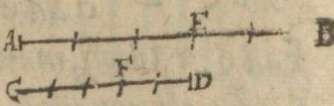
Sin minus, ha-
beat d f ad aliam d g
eam rationem, quam
ac ad ab, α Erit ergo dividendo, ut a b ad b c
ita d g ad g f: Sed ut a b ad bc, ita erat de ad
ef: Ideoq; β erit etiam, ut de ad ef; ita d b ad
g f. Cumq; prima de sit minor tertia d g; et-
iam secunda ef erit minor quarta g f, par totum
parti. Quod absurdum.

PRO.

PROPOSITIO XIX.

Theorema 19.

Si, quemadmodum totum ab ad totum cd ; ita ablatum ae se habuerit ad ablatum ef ; & reliquum eb ad reliquum fd , ut totum ad totum se habebit.

Cum igitur sint, ut ab ad cd ; ita ae ad cf ; α erit α α eb ad ae ; ita cd ad cf : & β dividendo, ut eb ad ae ; ita fd , ad cf & γ componendo, ut ab tota ad eb reliquam; ita α 16. V. cd tota, ad fd reliquam: & α permutando, ut β 17. V. ab ad cd ; ita eb reliqua, ad fd reliquam. γ 18. V.

PROPOSITIO XX.

Theorema 20.

Si sint tres magnitudines a, b, c , & aliae ipsis numero æquales d, e, f , quæ binæ, & in eadem ratione sumantur, ut a ad b , ita d ad e ; & ut b ad c ; ita e ad f : ex æquo autem prima a quàm tertia c major fuerit & quarta H 3 d quàm

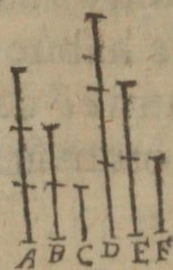
d quàm sexta *f* major. Quod si prima *a* tertiæ *c* fuerit æqualis; erit & quarta *d* æqualis sextæ *f*: sin illa minor, hæc quoque minor erit.

α 8. V.

β 13. V.

γ 10. V.

δ 7. V.

Sit enim prima *a* major quàm tertia *c*; tum *a* ad *b* α habet maiorem rationem quàm *c* ad *b*; & quia *d* ad *e* eandem habet rationem, quàm *a* ad *b*; β erit etiam major *d* ad *e*, quàm *c* ad *b*, hoc est, quàm *f* ad *e*: γ Ideoq; major erit *d* quarta, quàm sexta. Sic, si *a* est æqualis *c*, etiam *d* est δ æqualis *f*, & si minor, minor.

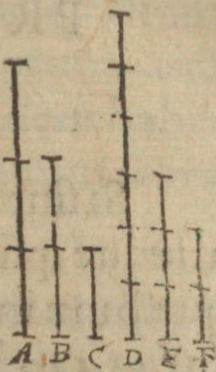
PROPOSITIO XXI.

Theorema 21.

Si sint tres magnitudines *a, b, c* & aliæ ipsis æquales numero *d, e, f*, quæ binæ, & in eadem ratione sumantur ut *a, ad b*, sic *e ad f*; & ut *b ad c*, sic *d ad e*; fueritque perturbata earum proportio; ex æquo autem prima, quàm tertia major fuerit: erit & quarta quàm sexta major. Quod si prima ter-

tertiæ fuerit æqualis ; erit & quarta æqualis sextæ ; Sin illa minor , hæc quoque minor erit.

Sit enim a major quàm c , & sic a ad b maiorem habet rationem, quàm c ad b ; adeoque c ad f maiorem, quàm c ad b . hoc est, quàm e ad d : eritq; d major quàm f ; Sic, si a est æqualis c , etiam d æqualis est f ; & si minor, minor.

α 8 V.

β 13 V.

γ 10 V.

PROPOSITIO XXII.

Theorema 22.

Si sint quotcunque magnitudines, a, b, c , & aliæ ipsis æquales numero d, e, f , quæ binæ in eadem ratione sumantur, ut a ad b , sic d ad e ; & ut b ad c , ita e ad f ; & ex æqualitate in eadem ratione erunt, ut a ad c ; ita d ad f .

Prioribus tribus adjungatur g , & posterioribus h . Sitq; ut a ad b , ita c ad g ; & eademq; ergo ut a ad c , ita b ad g : Sit item ut d ad e , ita f ad h ;

a erit

α 16 V.

ex hypot. a erit iterum ut d ad f , ita e ad h . Cum ergo consequentes β sint in eodem ordine cum antecedentibus; Ideoque est, ut a ad c , sic d ad f .

PROPOS: XXIII.

Theorema 23.

Si sint tres magnitudines a, b, c , aliarque ipsis numero æquales d, e, f , quæ binæ in eadem ratione sumantur, ut a ad b , sic e ad f , & ut b ad c ; sic d ad e ; fuerit autem perturbata earum proportio; etiam ex qualitate in eadem ratione erunt, ut a ad c , sic d ad f .

a 61. V.
β 11. V.

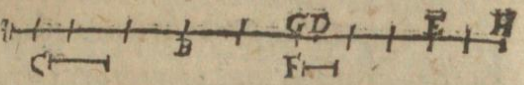
Sin minus, fiat ut b ad c , ita f ad g assumtam: eritque d ad e ut f ad g , quatuor nimirum proportionales; ac proinde a ut d ad f , ita e ad g . Sed e ad g est f ut a ad c , β itaque & d ad f est, ut a ad c .

PROPOS: XXIV.

Theorema 24.

Si prima a ad secundam c eandem

dem habuerit rationem, quam tertia de ad quartam f ; habuerit autem & quinta bg ad secundam c eandem rationem, quam sexta eb ad quartam f : etiam composita ag prima cum quinta, ad secundam c eandem habebit rationem, quam tertia cum sexta dh ad quartam f .

Quia enim
est, ut bg ad c , ita e ad f

 f ; erit convertendo, ut c ad bg ; ita f ad eh . Cumque sit ut a ad b , ita d ad c ; & ut c ad bg , ita f ad eh , erit ex aequali, ut a ad b , ita d ad c ; & ut c ad bg , ita f ad eh . Ergo, cum componendo, ut ab ad bg , ita dh ad eh ; & ut bg ad c , ita eh ad f ; erit ex aequali ag ad c , ut dh ad f .

PROPOS: XXV.

Theorema 25.

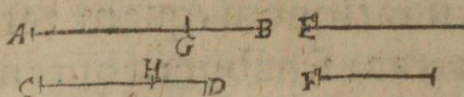
Si quatuor magnitudines proportionales fuerint, ut a ad b , ita c ad d ; sic e ad f : maxima a & minima f reliquis duabus c & e maiores erunt.

Ex a & b equalis e auferatur g , & ex c & d ipsi f , h . Fit, ut ab ad cd ; sic ag ad ch ; Et ut a ad b

a 19. V.

β ex hypot.

γ 14. V.

ab ad cd; a sic

reliqua gb ad h

d. Cumq; β

major sit ab quàm cd, et major erit & gb quàm hd ex similitudine rationum. Additis ergò æqualibus f & ch ad æquales ag & e, æquales sunt ag & f simul, ipsis e & ch simul; quibus si rursum addantur inæquales gb major & hd minor, erunt ab maxima & f minima simul majores medijs cd & e simul.

Sequentes propositiones ideò hic inter Euclideas tolerantur, quia scriptores gravissimi, Archimedes, Apollonius & Pappus ijs utuntur.

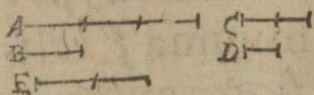
PROPOS: XXVI.

Theorema 26.

Si prima a ad secundam b habuerit maiorem proportionem, quàm tertia c ad quartam d: habebit convertendo secunda ad primam minorem proportionem, quàm quarta ad tertiam.

a 10. V.

β 8. V.

Habeat quædam e eandem rationem ad b, quam habet c ad d. Quia ergò a ad b, maiorem habet rationem, quàm c ad d, id est, quàm e ad b; erit etiam

a a ma-

a α major quàm e ; & b ad a minorem β habebit
rationem, quam ad c minorem, id est, quàm d ad c .

PROPOS: XXVII.

Theorema 27.

Si prima a ad secundam b , habue-
rit maiorem proportionem, quàm
tertia c ad quartam d : habebit quoq;
vicissim prima ad tertiam maiorem
proportionem, quàm secunda ad
quartam.

Intelligatur e esse ad b , ut c ad d . Quia ergo
ad b maiorem habet rationem a quàm e ; a erit
 α major e : β majorq; erit proportio a ad c , quàm α 10. V.
 e ad c Cumq; permutando sit, ut e ad c , ita b ad d γ 8. V.
 d . majorq; sit ratio a quàm e ad c ; etiam a ad c
quàm b ad d maiorem rationem habebit.

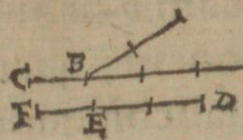
PROPOSITIO XXIIIX.

Theorema 26.

Si prima a ad secundam b ma-
iorem habuerit proportionem,
quàm

quàm tertia de ad quartam ef , habebit quoque composita prima cum secunda ac , ad secundam bc maiorem proportionem, quàm composita tertia cum quarta df ad quartam ef .

G

Habeat gb rationem ad bc , quàm de ad ef , erit ga ad bc maior proportio, quàm gb ad

10.V.
8.V.
18.V.

bc , & ab major quàm gb . Addita ergò communi bc , fiet abc major, quàm gbc , & maior ga erit proportio abc quàm gbc ad bc . Sed & componendo; ut est gbc ad bc ita df ad ef . Major itaq; est proportio ac ad bc , quàm df ad ef .

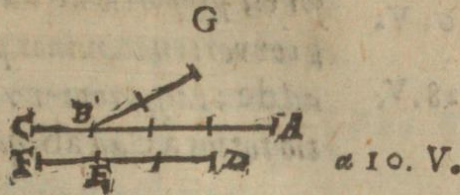
PROPOS: XXIX.

Theorema 29.

Si composita ac prima cum secunda ad secundam bc maiorem habuerit proportionem, quàm composita df tertia cum quarta ad quartam ef : habebit quoque dividendo prima ab ad secundam bc maiorem proportionem, quàm tertia de ad quartam

tam ef.

Habeat gbc ad bc
rationem, quam d f ad
ef, eritq₃ major ac, quàm
gbc ratio ad bc, & ma-
jorq₃ ac quàm gb c. Hinc ablat a communi b c, & ex hypo.
major erit ab quàm gb; adeoq₃ β major propor-
tio a b quàm gb ad bc. Sed γ dividendo, ut gb ad
bc, ita de ad ef, Ergò major est proportio a b ad
bc, quàm de ad ef.

β 8. V.

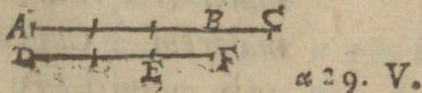
γ 17. V.

PROPOS: XXX.

Theorema 30.

Si composita ac prima cum se-
cunda, ad secundam bc majorem ha-
buerit proportionem, quàm compo-
sita df tertia cum quarta, ad quartam
ef: habebit per conversionem ratio-
nis, ac prima cum secunda, ad pri-
mam ab, minorem proportionem,
quam df tertia cum quarta, ad ter-
tiam de.

Quia enim ac ad bc
major est proportio, quàm d f
ad ef; etiam α dividendo ma-

I

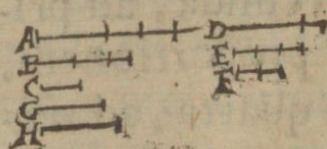
jor

- β 26. V. *ior est proportio ab ad bc, quam de ad ef. Ideoq;*
 γ 28. V. *convertendo, minor proportio bc ad ab, quam ef*
ad de; eaq; propter γ componendo minor propor-
tio totius ac ad ab, quam totius df ad de.

PROPOS: XXXI.

Theorema 31.

Si sint tres magnitudines a, b, c ,
 & aliae ipsis aequales numero d, e, f ,
 sitque major proportio primae a pri-
 orum, ad secundam b , quam primae
 posteriorum d ad secundam e ; item
 secundae b priorum ad tertiam c ma-
 jor, quam secundae e posteriorum ad
 tertiam f : erit quoque ex aequalitate
 major proportio primae a priorum ad
 tertiam c ; quam primae d posteriorum
 ad tertiam f .

α 13. V.
 β 10. V.
 γ 8. V.

Esto enim g ad c , ut
 e ad f , & a erit major
 ratio b quam g ad c , & ma-
 jorq; b quam g . Ideoq; γ
 major erit ratio a ad g minorem, quam a ad b
 maiorem. Cum autem major ponatur ratio a
 ad b , quam d ad e ; multo erit major a ad g ,
 quam

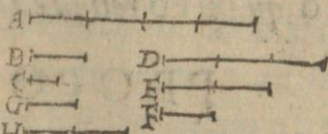
quàm d ad e . Rursus esto h ad g , ut d ad e , & erit
 a ad g major quàm h ad g , & majorq; a quàm h .
 Ideoq; a ad c major a maiorem habet rationem,
 quàm h . Sed ut h ad c , ita d ad f , ex æquali δ 22. V.
 (quia ut d ad e , ita h ad g , & ut e ad f , ita g ad c)
 Ergo etiam major est ratio a ad c , quàm d
 ad f .

PROPOS: XXXII.

Theorema 32.

Si sint tres magnitudines a, b, c ,
 & alia ipsiſ æquales numero d, e, f , ſic-
 que major proportio primæ a prio-
 rum ad ſecundam b , quàm ſecundæ e
 poſteriorum ad tertiam f ; item ſe-
 cundæ b priorum ad tertiam c ma-
 jor, quàm primæ d poſteriorum ad ſe-
 cundam e : erit quoque ex æqualita-
 te major proportio primæ a priorum
 ad tertiam c , quàm primæ d poſterio-
 rum ad tertiam f .

Esto g ad c , ut d ad
 e , eritq; b major ratio,
 quàm g ad c , & b a ma-
 jor quàm g . & Major er-
 go est ratio a ad g minorem quàm ad b .
 I 2 Cumq;

a 10. V.

b 8. V.

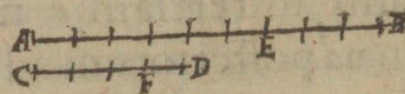
α 10. V. β 8. V. γ ex hypot.

Cumq³ a ad b sit major quàm e ad f, multò major est a ad g quàm e ad f. Rursus esto h ad g ut e ad f, eritq³ a ad g major ratio, quàm h ad g, & a major quàm h. Ideoq³ & a major quàm h ad g habet maiorem rationem. γ Sed ut h ad c, ita e ex æquali d ad f. Ergò major est etiam ratio a ad c quàm d ad f.

PROPOS: XXXIII.

Theorema 33.

Si fuerit major proportio totius a b ad tot m c d, quàm ablati a e ad ablatum c f: erit & reliqui e b ad reliquum f d major proportio, quàm totius a b ad totum c d.

Quia enim
major est ratio a
b ad c d, quàm

 α 23. V. β 30. V.

a e ad c f; α erit etiam permutando major ratio a b ad a e, quàm c d ad c f: & per β conversionem rationis minor erit ratio a b ad e b, quàm c d ad f d. Itaq³ a permutando, minor erit ratio a b ad c d, quàm e b reliquæ ad f d reliquam.

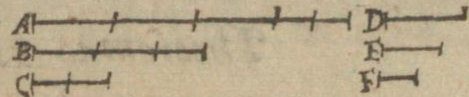
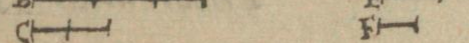
PROPOS: XXXIV.

Theorema 34.

Si

Si sint quotcunque magnitudi-
nes a, b, c , & alia ipsi æquales nume-
ro d, e, f ; sitque major proportio pri-
mæ a priorum ad primam d posteri-
orum, quàm secundæ b ad secundam
 e ; & hæc major quàm tertiæ c ad ter-
tiam f ; & sic deinceps: Habebunt o-
mnes priores simul, ad omnes poste-
riores simul majorem proportio-
nem, quàm omnes priores b, c relictæ
prima a ad omnes posteriores e, f , re-
lictæ quoque prima d ; minorẽ autem,
quam prima priorum a , ad primam
posteriorum d : majorem denique,
etiam, quàm ultimæ c priorum ad
ultimam f posteriorum.

Quia enim major

est ratio a ad d , α 27. V.
quàm b ad e ; etiã β 28. V.

permutando major est a ad b , quàm d ad e & β
componendo major a, b simul ad b , quàm d, e si-
mul ad e : rursumq; permutando major a, b simul
ad d, e simul, quàm b ad e . Itaq; cum ab tota ad
de totam habeat majorem rationem, quam abla- γ 33. V.
ta b ad ablatam e , & etiam reliqua a ad reli-
quam d majorem rationem habebit, quam ab to-
ta ad de totam. Pari modo major erit ratio b
ad e , quàm bc ad ef ; ac proinde multo major a ad
I 3 d , quàm

d, quàm bc ad ef; & α permutando major ratio
a ad bc, quàm d ad ef; & β componendo major
abc ad bc, quàm def ad ef; & rursus permutando,
major omnium simul abc ad omnes simul def,
quàm bc ad ef. Quod est primum. Cum igitur
totius abc ad totum def sit major ratio, quàm
ablati bc ad ablatum ef; erit etiam reliqui a ad
reliquum d major, quàm totius abc ad totum def.
Quod est secundum. Quia etiam major est ratio
b ad e, quàm e ad f; erit α permutando major quo-
que b ad c, quàm e ad f; & β componendo major
totius bc ad c, quàm totius ef ad f. Cum autem
major sit ratio abc ad def, quàm bc ad ef, ex
demonstratis: multò ergò major erit ratio omnium
abc ad omnes def, quàm ultimæ c ad ultimam f.
Quod est tertium.

PROPOSITIO XXXV.

Theorema 35.

Si duabus magnitudinibus a b,
cd majoris in æqualitatis aliæ æqua-
les be, df addantur; component ra-
tionem minorem æe ad cf: Sin æqua-
les demantur bg & dh, relinquent ra-
tionem majorem ag ad ch.

14. V.

Ponatur, ut ab ad cd, ita be addi: α Erit
be hoc

be, hoc est gb major quàm

di: p̄ideoq; cd ad di mi-

norem habebit rationem

maiorem, quàm ad df ma-

jorem. 7 Quare etiam ab ad be maiorem ratio-

nem habebit, quàm cd ad df: & d componendo 7 13. V.

ae ad be maiorem rationem habebit, quàm cf 28. V.

ad df: Sed e revertendo a e ad ab minorem ratio- 30. V.

nem habebit, quàm c f ad cd. Quare 2 permutan- 27. V.

do ae ad cf minorem rationem habebit, quàm a b

ad cd. Quod erat propositum. Eodemq; modo

altera propositionis pars demonstratur.

Hinc patet: Data rationi aliam paulò mi-
norem maioremve dari, equalis quantitatis addi-
tione vel subtractione.

I 4

E U.

EUCLIDIS

ELEMENTO-

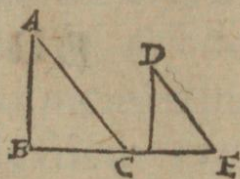
RUM

LIBER VI.

Definitiones.

I.

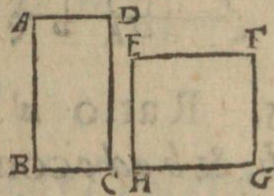
Similes figuræ rectilineæ sunt abc, dec , quæ & angulos singulos singulis æquales habent $a, d; b, c; c, f$; atq; etiã latera quæcircū æquales angulos, proportionalia, ut

ab ad bc ; ita dc ad ce . Utraq; enim hæc in figurarum similitudine, & æqualitatem angulorum, & proportionalita-

litatem laterum oportet cōcurrere. Ideo q̄
etiam tantū habet locum in ejusdem
speciei figuris, circulis & circulis, quadra-
tis & quadratis, &c.

2. Reciproca figuræ sunt $abcd$ & $efgh$ cum in utraque
figura antecedentes
 ad, hg & consequentes
 eh, bc rationum termi-
ni fuerint. Hic nulla
sequitur figurarum similitudo.

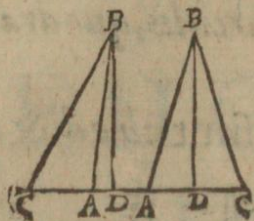
3. Secundum extremam & medi-
am rationem recta linea secta esse
dicitur, cum ut tota ad majus se-
gmentum; ita majus ad minus se-
habuerit.

Extrema & media ratione est in ex-
tremum & medium terminum dividi.
Quæ præ in 30 propos. docebitur & a-
lijs verbis in 11.11. est tradita. Ex usu au-
tem maximo in stereometria potissimum,
quod libro 13. constabit, dicta est divina
hæc proportio.

4. Altitudo bd cujusque figuræ
 abc est linea perpendicularis à verti-

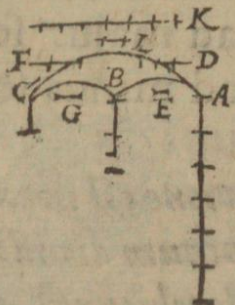
I 5 ceb

ce ba ad basin ac deducta. Hinc æ-
que altæ dicuntur figure quarû perpen-
diculares sunt æquales,

ita enim etiam consiste-
re possunt intra duas pa-
rallelas sua basi & ver-
tice.

5. Ratio a ad c ex rationibus a ad
 b , & b ad c componi dicitur, cum ra-
tionum a ad b & b ad c quantitates de-
nominatores d ad e & f ad g , inter se
multiplicatæ d in f & e in g , aliquam
effecerint rationem a ad c .

Quantitas rationis est
denominator proportionis
dictus, quod indicet quã-
ta sit magnitudo anteces-
dens respectu consequen-
tis. Ex duabus ergo
vel pluribus rationibus

componi dicitur ratio, quando ipsarum
denominatores inter se multiplicati eam
efficiunt. Ut duodecupla componatur ex
dupla & sextupla, quia denominator
duodecupla proportionis producitur ex
mul-

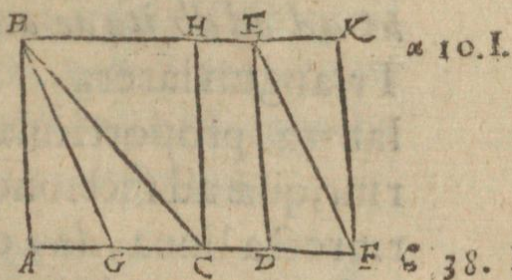
multiplicatione denominatorū duplæ 2. & sextuplæ 6. Ideoq; quocunq; magnitudinibus ordine positis, ratio extremorum componitur ex rationibus intermediarum.

PROPOSITIO I.

Theorema I.

Triangula abc , item def parallelogramma $ahdk$, quorum eadem fuerit altitudo, ita se habent inter se, ut bases abc ad def , & ah ad dk , ut ac ad df .

Est basis ac dupla ad basin df , & a secetur bisariam in g , connectaturq; g ad b . Erant Triangula abg gbc & def β equalia & Triangulum abc duplum Trianguli def , videlicet ut basis ac ad basin df , ita Triangulum abc ad Triangulum def . Quod primum est. Ita β 41. I. etiam cum parallelogramma ah & dk sint 2 dupla Triangulorum abc & def ; derit ut abc ad def ita ah ad dk parall. Quare etiam ut basis ac ad basin df , ita ah ad dk parall. δ 15. V. Quod est secundum. ϵ 11. V.

Hinc

Hinc patet Corollarium. Triangula item parallelograma quæ æquales habēt bases, sunt ut altitudines. Si enim bases sumantur pro altitudinibus, tum ex prima hujus patet propositum.

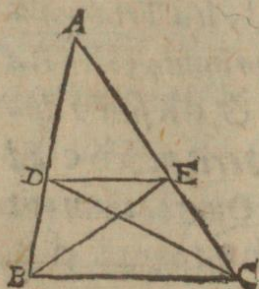
PROPOS: II.

Theorema 2.

Si ad unum Trianguli abc latus bc parallela ducta fuerit recta quædam linea de , hæc proportionalitate ut ad ad db , ita ae ad ec secabit ipsius Trianguli latera. Et si Trianguli latera proportionaliter secta fuerint, quæ ad sectiones adjuncta fuerit recta linea, de , erit ad reliquum ipsius Trianguli latus bc parallela.

α 37. l.
 β 7. V.

ϵ 1. VI.
 δ 11. V.

Ducantur rectæ be , cd .
Est enim ut α equalia Triangula dbe & dce β ad Triangulum dae ; & ita bases bd ad da , & ce ad ea . Quod est primum. Et rursus: ut basis bd ad basin da ; & ita bed ad eda γ
 d : Qua-

d: Quare Triangula bed & ced erunt equalia, $\S 9. V.$
 & erit q_3 de ipsi bc parallela: Quod est secundum. $\S 39. I.$

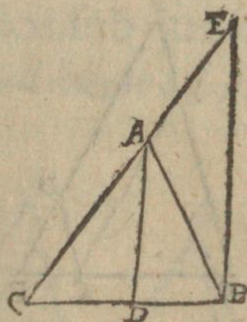
PROPOS: III.

Theorema 2.

Si Trianguli bac angulus bifariam sectus sit, secans autem angulum recta linea ad secuerit & basin: basis segmenta bd , ad dc eandem habebunt rationem, quam reliqua ipsius Trianguli latera ba ad ac . Et si basis segmenta eandem habeant rationem, quam reliqua ipsius Trianguli latera; recta linea, quæ à vertice ad sectionem producitur, bifariam secat Trianguli ipsius angulum.

Per punctum b agatur ipsi ad parallela be , concurrens cum ca producta in e . Quia ergo sunt equaliter anguli dab & abe ; dac & e ; erunt quoque his opposita latera ea & ab equalia. Quare & ut ea , hoc est ba ad ac , ita bd

ad dc . Quod primum. Rursus etiam est, ut bd ad dc ita

a ex hypot.
 & 29.
 §. 2. VI.

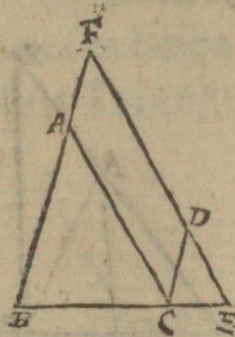
§. I.

dc ita ba velea ad ac; erunt recte ba & ea & eba & bad, e & dac erunt d & e quales. Angulus nimirum a bifariam est sectus per da. Quod erat propositum.

PROPOS: IV.

Theorema 4.

Acquiangulorum *abc, def* Triangulorum proportionalia sunt latera, ut *ab* ad *bc*; ita *cd* ad *de*, ut *bc* ad *ca*; ita *ce* ad *ed*, ut *ba* ad *ac*; ita *cd* ad *de*, quæ circum æquales angulos, *b* & *d* & *e*, *bca* & *e*, *a* & *d*, & homologa sunt latera, *ab* ad *dc*, *bc* ad *ce*, *ac* ad *de*, quæ æqualibus angulis *bca* & *ea* & *cd*, *b* & *dce*, subtenduntur.

Sint bases *bc* & *ce* Triangulorum & secundum angulorum equalitatem similiter positorum, in directum. & concurrant *ba* & *ed* productæ in *f*. Quia ergo anguli *dce* & *b*, item *acb* & *e* sunt æquales, erunt parallele *bf* & *cd*;

item *ac* & *ef*, & *acdf* parallelogrammum. Erit ergo ut *ba* ad *af*, hoc est, *cd*, ita *bc* ad *ce*; & permutando ut *ab* ad *bc*, ita *dc* ad *ce*. Rursus erit.

æ 28. I.
 § 34. I.
 γ 2. VI.
 δ 7. V.
 § 16. V.

erit etiam, ut bc ad ce , ita fd ad hoc est, ac ad de , & permutando ut bc ad ca , ita ce ad ed .
 Erit ergo etiā ex æquali, ut ab ad ac ; ita cd ad de . § 22.V.
 Corollarium.

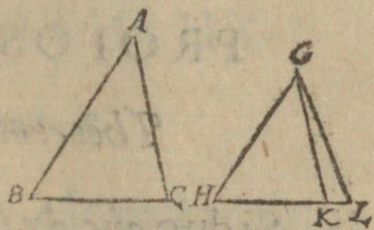
Hinc patet: Recta ac uni laterum fe Trianguli bfe parallela, aufert Triangulum bac , § 29.I.
 Simile toti bfc & æquales enim sint anguli f & a , § 4. VI.
 e & c & b communis. Quare latera $^{\theta}$ proportionalia, § 1. def. VI.
 ita & ipsa Triangula: similia.

PROPOSITIO V.

Theorema 5.

Si duo abc , hgc Triangula latera proportionalia habeant, ut ab ad bc ; ita gh ad hk , ut bc ad ca , ita hk ad kg , ut ba ad ac , ita hg ad gk , æquiangularia erūt Triangula, a & g , b & h , c & k , & æquales habebunt eos angulos, sub quibus & homologa latera bc ad hk , ac ad gk , ab ad gh subtenduntur.

Conversa precedentis. Si Triangulo abc non Triangulum hgc , sed hgl esset æquiangularia: & Essent ergo gh

ad hl , β sicut & gh & hk , ut ab ad bc ; & hl β ex hypot. æquale ipsi hk ; totum p arti. Quod absurdum. § 9.V.

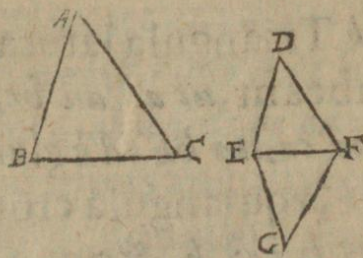
PRO-

PROPOS: VI.

Theorema 6.

Si duo abc, def Triangula unum b angulum uni e angulo æqualem, & circum æquales angulos latera proportionalia, ut $a b$ ad bc , ita $d e$ ad $e f$, habuerint: æquiangula erunt Triangula, æqualesque habebunt $a \& d, c \& f$ angulos, sub quibus homologa bc ad $e f$, ab ad de , latera subtenduntur.

α 23.1.
 β 32.1.
 γ 4. VI.
 δ ex hypot.
 ϵ 9. V.
 ζ 4.1.

Ad e erecta pun-
 δ $a e$ & f fiant anguli
 æquales angulis b & c
 β Erit etiam g æqualis
 a ; & Triangula $a b c$
 & $e f g$ æquiangula. γ

Ideoq, ut ab ad bc , ita ge vel de ad ef ; eruntq;
 ge & de æquales; & reliqui anguli reliquis an-
 gulis, & Triangula abc, def æquiangula.

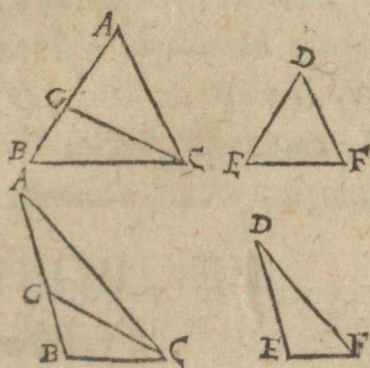
PROPOSITIO VII.

Theorema 7.

Si duo abc, def Triangula unum
 a an-

angulum uni d æqualem, circum autem alios angulos c & f latera proportionalia habeant; ut ac ad cb , ita df ad fe : reliquorum verò simul utrumque b & c aut minorem, aut non minorem recto: Aequiangula erunt Triangula, & æquales habebunt eos angulos, c & f , circum quos proportionalia sunt latera.

Est primùm uterg, tertius angulus b & e acutus. Si abc & def non sunt equiangula & fiat angulus agc æqualis angulo e ; β erit ergò bgc obtusus, & ut d f ad fe , ita ac ad cg & cb & sic gc & cb , anguliq, ad basin bg sunt æquales; obtusus acuto Quod absurdum. Idem absurdum sequitur, si b & e anguli sint obtusi.

α 23 l.
 β 13 . l.
 γ 4 . VI.
 δ ex hypot.
 ϵ 5 . l.

PROPOSITIO IIX.

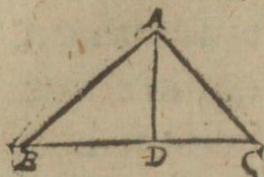
Theorema 8.

Si in Triangulo abc rectangulo, ab angulo a recto in basin bc perpendicu-

K

dicu-

dicularis ad ducta sit: quæ ad perpen-
dicularem Triangula bda & adc tum
toti bac Triangulo, tum ipsa inter se
similia sunt, bda & adc .

α 32. I.

β 4. VI.

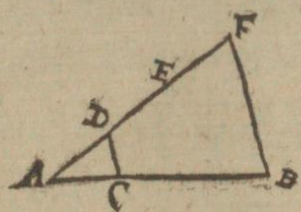
γ 1. def. VI

Quia enim bac & bda
rectangula præter angulum
rectum & communem habent
 b , etiam tertius, tertio est α
equalis, & Triangula, illa sex equiangula late-
rag, β habent circa æquales angulos proportionalia,
laterum homologia observata, videlicet, ut cb ad
 ba , ita ab ad bd ; & ut ba ad ac , ita bd ad
 da . Itaq, sunt γ similia Triangula. Eadem etiam
Triangula d a cest demonstratio.

PROPOSITIO IX.

Problema I.

A data recta ab linea imperatam
partem auferre ag .

α 31. I.

γ 2. VI.

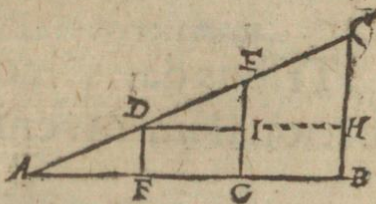
γ 18. V.

Auferenda sit pars tertia,
Ex a ergò ducatur sub quovis
angulo recta infinita ac , ex
qua auferantur tres æquales
partes ad , de , ef , & f conne-
ctatur cum b , cui per d agatur α parallela dg . Erit
 ag pars tertia desiderata. Quia enim est, β ut
 ad ad df , in ag ad gb ; erit γ componendo; Vt tota
 af ad

PROPOSITIO X.

Problema 2.

Efficiant duæ re-
ctæ ab & ac angulum
quemcunq; a, & duca-
tur cb, cui per d & e
agantur parallelae eg

$\text{E} \text{d} \text{f}$: item per d ipsi ab parallela dh . Est ergo $\beta \beta 2$. VI.
 ut ad $\text{ad} \text{d} \text{e}$, sic $\text{af} \text{ad} \text{fg}$: item ut $\text{de} \text{ad} \text{ec}$; ita $\text{di} \gamma 34$.
 adih γ id est, $\text{fg} \text{ad} \text{gb}$: atq; ita ab ipsi $\text{a} \text{c}$ simi-
 liter secta. Quod erat faciendum.

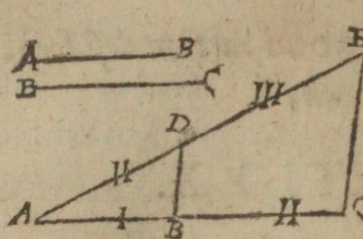
PROPOSITIO XI.

Problema 3.

Duabus datis rectis lineis *ab bc*,
tertiam proportionalem adinve-
re.

Datae duae rectae ab , bc ponantur in dire-
ctum, & quovis angulo c a e ducatur recta
K 2 inf

α 31. I.
β 2. VI.

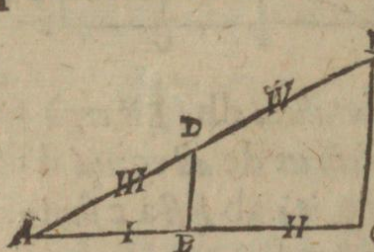

in finita ae, à qua ab-
scindatur a d equalis
ipsi bc ductæq; db a-
gatur ce & parallela per
c. β Erit ergo, ut ab pri-
ma ad bc secundam; ita
huic equalis ad, ad de tertiam quæsitam.

PROPOSITIO XII.

Problema 4.

Tribus datis lineis, quartam pro-
portionalem invenire.

α 31. I.
β 2. VI.

Datae duæ ab pri-
ma, & bc secunda po-
nantur in directum, &
quovis angulo cae du-
catur recta infinita, in
qua sumatur tertia ad
ductæq; db parallela ce per c & agatur. β Erit ut
ab prima, ad bc secundam; ita ad tertia, ad de
quarta in quæsitam.

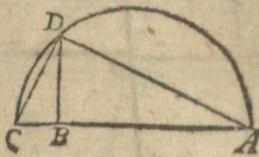
PROPOSITIO XIII.

Problema 5.

Duabus ab, bc, datis rectis, me-
diam

diam proportionalem adinvenire.

Data duæ rectæ ab, bc ponantur in directum, & super tota ac describatur semicirculus adc , & erigaturq; ex b perpendicularis bd , & ducantur ad, cd . Erit ergo adc in semicirculo rectus; & db perpendicularis efficit duo Triangula abd & cbd & æquiangula. Ideoq; & proportionalia, Vt ab ad bd , ita bd ad bc . Est ergo bd media proportionalis.

α 11. I.
 β 31. III.
 γ 8. VI.
 δ 4. VI.

PROPOSITIO XIV.

Theorema 9.

Aequalium, & unum abc uni ebg æqualem habentium angulum, parallelogrammorum, bd, bf , reciproca sunt latera, ut ab ad bg ; ita eb ad bc quæ circum æquales angulos. Et quorum parallelogrammorum bd, bf unū abc angulum uni ebg angulo æqualem habentium reciproca sunt latera, quæ circum æquales angulos, illa sunt æqualia bd, bf .

Ponantur anguli æquales ita, ut fiant verticales

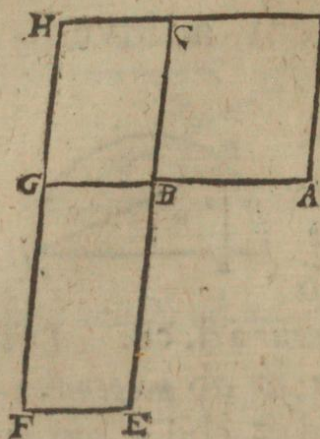
K 3

cales

¶ 14. I.

§ 7. V.
 § 1. VI.
 § 2. def. VI.

¶ 1. VI.
 § 9. V.

¶ 14. I. *Deales ad b, & ita a in directum erunt ab, bg, item bc, & be: compleaturq; gnomon ahe. Habebunt equalia parallelog. bd & bf § eandem rationem ad bh, quam bases ab ad bg, & be, ad bc i. e. sunt & reciproca. Contra sint latera circum aequales angulos ad b reciproce proportionalia, ut ab ad bg, ita be ad bc, erunt parall. bd & bf equalia. Habent enim bd & bf ad bh eandem rationem. Ideoq; sunt & equalia.*

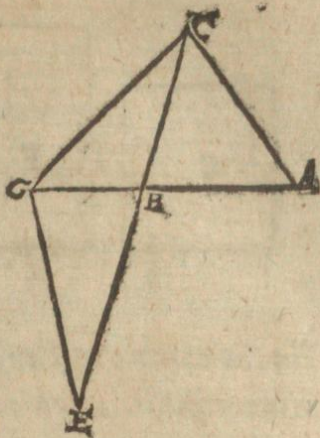
PROPOSITIO XV.

Theorema 10.

Aequalium, abc , ebg , & unum abc uni ebg æqualem habentium angulum, Triangulorum, reciproca sunt latera, ut ab ad bg , ita eb ad bc , quæ circum æquales angulos. Et quorum Triangulorum abc , ebg , unum angulum abc uni ebg æqualem habentium reciproca sunt latera, ut ab ad bg ; ita eb ad bc , quæ circum æquales angulos; illa sunt æqualia.

Dea

*Demonstratio cum
priori coincidit, quod Pa-
rallelogrāma sint Triāgu-
lorum dupla. Rursum er-
gō anguli aequales fiant
verticales, ut ab , bg &
 cb , be sint α in directum,
& ducatur cg . Erit
ut aequalia Triangula abc
& ebg ad Triangulum*

α 14. I.
 β 7. V.

*cbg , & ita bases erunt ad bases, δ ut ab ad bg , ita
 eb ad bc , id est, reciproce. Et contra: Lateri-
bus datis reciprocis vel sabibus, Erit ut aequales
rationes datae basiū ab ad bg , vel eb ad bc , ita
triangulum acb , vel bgc ad triangulum beg ;
Ideoq, triangula acb & beg , erunt aequalia.
Quod erat ostendendum.*

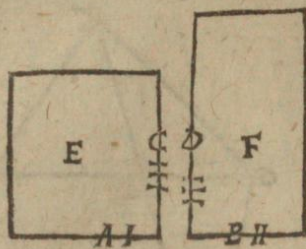
γ 1. VI.
 δ 11. V.

ϵ 1. VI.
 ζ 9. V.

PROPOS: XVI.

Theorema 11.

*Siquatuor rectæ lineæ a, b, dc pro-
portionales fuerint: ut a ad b ; ita d ad c
quod sub extremis a & c comprehenditur
rectangulū e , æquale est ei, quod
sub medijs b & d comprehenditur,
rectangulo f . Et si sub extremis a & c cō-
prehensum rectangulū e æquale fue-
rit ei f , quod sub medijs b & d conti-
netur, rectangulo: illæ 4. lineæ rectæ
 a, b, ac proport. erūt ut a ad b , ita d ad c .*

α 2. def. VI.

β 14. VI.

Quia enim, 4. data rectæ proportionales, ut a ad b , ita d ad c ; ponitur in duobus rectangulis e & f , circa æquales rectos α reciproci; erunt rectangula e & f β æqualia.

Et contra rectangula e & f æqualia habebunt circa æquales angulos latera reciproce proportionalia, ut a ad b , ita d ad c ; & ut a ad d , ita b ad c . Idem de Rhombo & rhomboide verum est in hac & sequenti proportionem.

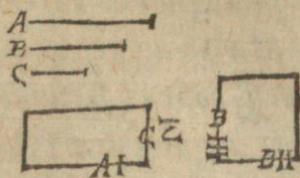
PROPOS: XVII.

Theorema 12.

Si tres rectæ lineæ sint proportionales: ut a ad b ; ita b ad c ; quod sub extremis a & c comprehenditur rectangulum e , æquale est ei, quod à media b describitur, quadrato f ; Et si sub extremis a & c comprehensum rectangulum e æquale sit ei, quod à media b describitur quadrato e : illæ tres rectæ lineæ a , b , c , proportionales erunt ut a ad b ; ita b ad c .

Quia

Quia enim media proportionalis b bis est ponenda, erunt ut in præcedente propositione 4. rectæ circum angulos æquales

rectos & reciproè proportionales. Ideoq; rectangula α & β æqualia. Et contra, æqualia rectangula circa angulos rectos habent latera reciproè proportionalia, videlicet, ut a ad b , ita eadem b ad d . Quod erat ostendendum.

α 2. def. VI.

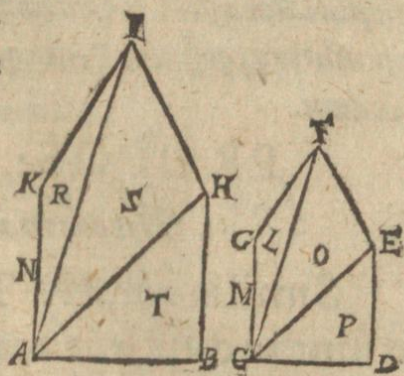
β 4. VI.

PROPOSITIO XIX.

Problema 6.

A data recta a & linea dato rectilineo $cdefgm$ simile similiterque positum rectilineum $ab h i k n$ describere

Rectilineum datum m resolvatur in Triangula per lineas occultas ce, cf , ex eodem angulo c . & Fiant æquales angulis dce quidem hab , & d ipse b ; erunt Triangula abh & cde

α 23. I.

K 5

β æqui-

¶ 231.
24. V.

¶ 2. ax.

¶ 4. VI.
22. V.

¶ 1. def, VI.

æquiangula & latera γ proportionalia, ut ec ad cd , ita ha ad ab , atq; ita Triangula similia similiterq; posita (secundum eundem situm quoad latera & angulos) ita Triangulo cef super ah , fiat simile similiterq; positum Triangulum ahi . & d erit quadrangulum $abhi$, quadrangulo $cdef$ æquiangulum. Ideoq; cum ex similitudine Triangulorum, ex quib. sunt facta, sit: ut cd ad ce , & ce ad cf , ita ab ad ah & ah ad ai , & erit ex æquali, ut cd ad cf , ita ab ad ai , latera nimirum circa æquales angulos sunt proportionalia; & ita etiã quadrangulum $abhi$ simile est similiterq; positum quadrangulo $cdef$. Deniq; super ai simile similiterq; positum fiat Triangulo cfg Triangulum aik , quod additum quadrangulo efficit pentagonum pentagono m æquiangulum & simile similiterq; positum. Quia enim rursus ut cd ad cf & cf ad cg , ita ab ad ai , & ai ad ak ; ergo ex æquali ut cd ad cg , ita ab ad ak : atq; ita circa reliquos angulos reliqua latera sunt proportionalia; & ipsi m simile similiterq; positum Pentagonum. Quod erat faciendum.

PROPOS: XIX.

Theorema 13.

Similia abc, def Triangula inter se sunt in duplicata ratione laterum homologorū. bc & ef (hoc est quadrata quã refertur bc ad tertiã proport. bg .

Late-

Lateribus duobus
homologis bc & ef

queratur tertia

Proportionalis bg .

ducaturq; ag . Quia

ergo est ab ad bc , ita de ad ef ; ergo γ per

mutando, ut ab ad de , ita bc ad ef ; & dicitur ef ad

bg videlicet recipiendo circa aequales angulos b

& e . Itaq; equalia erunt Triangula bag & def ,

ad quae utraq; eandem habet rationem abc ;

eam videlicet n quae est basis bc ad basin bg , id est,

primae bc ad tertiam bg , & duplicatam rationem

homologorum laterum bc ad ef . Itaq; etiam tri-

angula bac & def habebunt rationem duplicatam

homologorum laterum.

Hinc patet. Si tres bc, ef, bg , rectae sint
proportionales, ut de ad e f , ad bg , ut est pri-
ma, bc ad tertiam, ef , ita est Triangulum ab
super primam bc , descriptum ad Triangulum
 def super secundam ef , simile similiterq; descriptum:
Ita etiam Triangulum super secundam ef ad Tri-
angulum super tertiam bg .

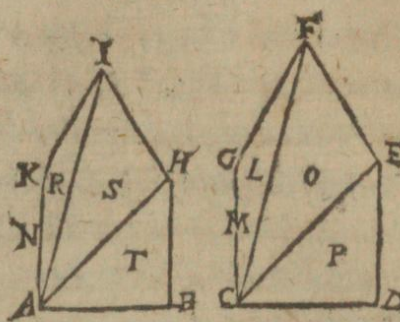
PROPOSITIO XX.

Theorema 14.

Similia polygona m & n in similia
triangula dividuntur, l & r , o & s , p & t &
numero aequalia: & homologa totis:

m & n &

& polygona duplicatam *quadratam* habent eam rationem inter se, quam latus homologum *c d* ad homologum latus *a b*.

Ab angulis equalibus *c* & *a* ad angulos oppositos *f* & *e*, *h* & *i*, ducantur lineae dividentes polygona *m* & *n* in tria equalia Triangula *lop* & *rst*. Quae

α 6. VI.

β 1. def. VI.

γ 22. V.

Triangula bina inter se ut *p* & *t*, quia circum aequales angulos *b* & *d* sunt latera proportionalia, sunt α equiangulara & β similia: Ita cum sit, ex similitudine figurarum, *ec ad de* & *de ad ef*, ita ha ad hb & hb ad hi; etiam ex equali sit, ut *ce ad ef*, ita ah, ad hi, latera circa residuos aequales angulos ex toto *h* ipsi α equali; α & β erunt γ & δ Triangula equiangulara aequè similia ac *p* & *t*. Ita denique α & β aequè similia sunt *l* & *r*, ut *p* & *t*. Cum ergo sint in ratione duplicata *p* & *t*, & γ & δ & communium laterum homologorum *ce ad ah*, Item ut γ & δ sunt etiam *l* & *r* in ratione duplicata communium homologorum laterum *cf* & *ai*; erunt etiam, ut *p ad t*, ita *l ad r*, & γ ad δ . Ideoque etiam ita ut *m ad n*, ut *p ad t*, id est, Triangula similia sunt etiam homologa ipsis polygonis; Proindeq.

indeq³ ipsa etiam polygona in duplicata ratione
laterum homologorum videlicet, cd ad ab . Quod
erat propositum.

Hinc sequitur.

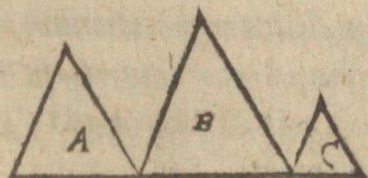
Si tres rectæ sint proportionales
ut est prima ad tertiam, ita est figura
super primâ descripta, ad figuram, su-
per secūdā similem similiterq³ de-
scriptam: Et ita figura super secūdā
descripta, ad figuram super tertiam
similem similiterque descriptam.

PROPOSITIO XXI.

Theorema 15.

Quæ eidem a & b rectilineo c sunt
similia, & inter se a ipsi b sunt si-
milia.

Quia enim u-
trumq³ a & b est
simile tertio c , eidem
erit æquiangulum,
& ita a & b inter se e-

runt æquiangula, habebuntq³ circa æquales an-
gulos latera proportio nalia, & inter se erant & si-
milia. Quod erat propositum.

α 1. def. VI.

β 1. ax.

γ 4. VI.

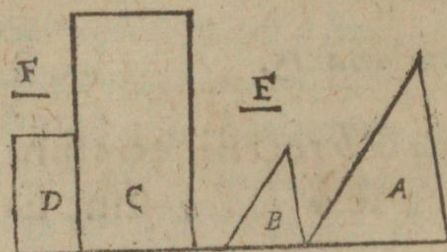
δ 1. def. VI.

PRO-

PROPOS: XXII.

Theorema 16.

Si 4. rectæ proportionales fuerint, ut prima ad secundam, ita tertia ad quartam, & ab eis rectilinea similia similiterque descripta, proportionalia erunt, ut a ad b , ita c ad d . Et si à rectis lineis similia similiterque descripta proportionalia fuerint rectilinea, ut a ad b , ita c ad d : ipsæ etiam rectæ lineæ proportionales erunt, prima ad secundam, ut tertia ad quartam.

Queratur prima & secunda, tertia proportionalis c , item tertia & quarta, tertia proport:

10. def. V.
19. v. 20.
VI.
6. ax.

f. Aequalium ergò rationum primæ ad secundam, & tertiæ ad quartam, etiam duplicatæ rationes primæ ad e , & tertiæ ad f : β a ad b & c ad d , æquales erunt.

Deinde, sint figure similes ut a ad b , ita c ad d β duplicatæ ratione homologorum laterum eadem, ut prima ad e , ita tertia ad f ; erunt etiam directæ rationes eadem, ut prima ad secundam, ita tertia ad quartam. Quod erat propositum.

PROQ

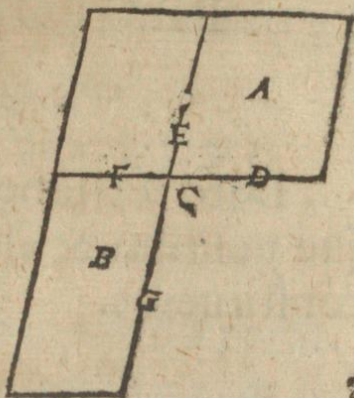
LIBER VI.
PROPOSITIO XXIII.

159

Theorema 17.

Aequiangula, ad verticem *c*, parallelogramma *a* & *b* inter se habent rationem eam, quæ ex lateribus componitur.

Compleatur parallelogrammum *h*. Quia extremorum parallelogrammorum *a* ad *b* ratio æ componitur ex intermedijs, *a* ad *h*, & *h* ad *b*, quibus β eadem sunt rationes laterum d ad f & e ad g : Itaque ex his γ rationibus laterum composita erit ratio *a* ad *b*. Quod erat propositum.

α 5. def. VI.
 β 1. VI.

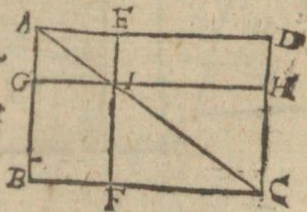
γ 11. V.

PROPOSITIO XXIV.

Theorema 18.

In omni parallelogrammo, *bd*, quæ circa diametrum *a* *c* sunt parallelogramma, *ge*, & *fh* & toti *bd* & inter se sunt similia.

(Diagonale est, quod & angulos & diagonium habet communem cum toto)

α 29. I.

α Aequales n. sunt anguli aig & cai , cih & icf ; Item anguli gai , aie , fic & ich

β 21.

p 34. I.

p 4. VI.

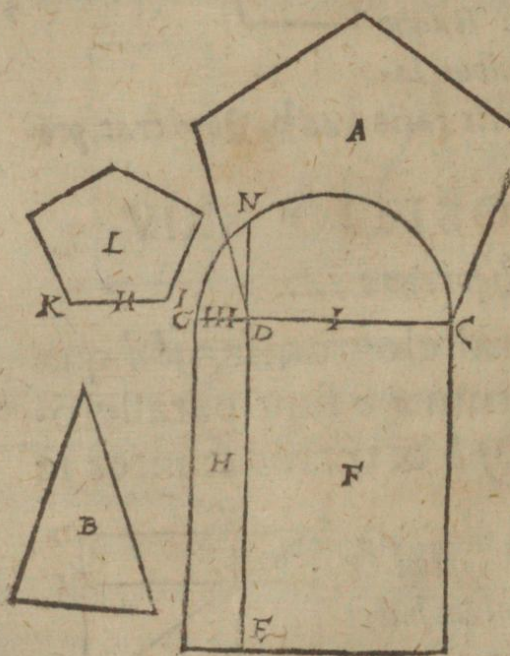
anguli item, e, g, h, f; ideoq; 4. illa Triangula sunt
equiangula, & latera habent circum æquales an-
gulos & proportionalia ut ae ad ei, ita ih ad hc,
& ut ag ad gi; ita if ad fc. Sunt ergo Diago-
nalia & inter se & toti similia.

PROPOS: XXV.

Problema 7.

Dato rectilineo simile, similiter-
que positum & alteri dato æquale,
constituere.

p 44. v. 45. I.

Dato rectili-
neo a cui con-
struendum est
simile ad latus
cd sub an-
gulo quovis c
de a applice-
tur parallelo-
grammum f
æquale; rur-
susq; ad huius
latus de sub
angulo conti-
guo edg appli-
cetur parall.
h, æ-

h aequale rectilineo b, cui aequale est construendum.

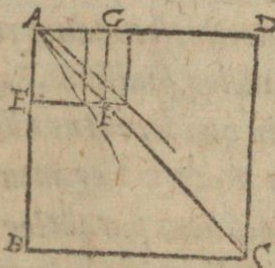
Inter cd & id g β queratur media proportionalis θ 13. V.
 dn vel ik, super qua rectilineo a simile rectilineu 17. 18. VI.
 & construatur, quod erit aequale ipsi b. Quia e δ 1. VI.
 nim est, ut prima cd ad tertiam d g, d ita f ad h, & 7. V.
 id est, a ad b, & a ad l; etiam ex η aequali est l 11. V.
 aequale ipsi b, quod etiam est constructum simile ipsi η 22. V.
 a. Quod erat faciendum.

PROPOSITIO XXVI.

Theorema 19.

Si à parallelogrammo b d paral-
 lelogrammum ablatum sit e g, & si-
 mile toti i & similiter positum, com-
 munem cum eo habens angulum;
 hoc circum eandem cum toto dia-
 metrum a c consistit.

Si quis ei dicat dia-
 gonale, & erit illud simile
 toti bd. Itaq β ut b a
 ad a d; ita ea ad ag &
 a i aequalia partem & to-
 tum. Quod absurdum. I-
 gitur non ei, sed e g est
 diagonale. Quod erat demonstrandum.

α 24. VI.
 β 1. def. VI.
 γ 9. V.

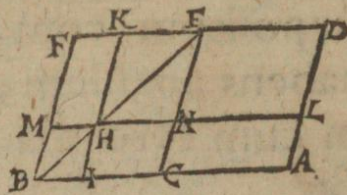
L

PRO.

PROPOSITIO XXVII.

Theorema. 20.

Omnium *ae*, *ab* parallelogram-
morum ad eandem rectam *ab* appli-
catorum, deficientiumque parallelo-
grammis *cf* & *im* similibus similiter-
que positus, ei *ae* quod à dimidia *ae*
describitur; maximum id est *ae*, quod
ad dimidiam applicatur parallelo-
grammum simile existens defe-
ctui *im*.

Addata ab dimi-
diam ac quodcunq; con-
stituatur parallelogram-
um ae, & à completo
parallelogrammo af de-

ficiat ae simili parall. cf, dico ae esse maximū ap-
plicatorum secundum rectum ab, deficientiumq;
parallelog. similibus. Postea enim ducatur Diagonius
be in qua servatur ubicunq; punctum h, per quod
ipsis ab & b f agantur parallele lm & ki. Erit
ah deficiens parallelogr. & simili im minus ae β vel
cf. Quia enim cōplementa ch & hf sunt & equalia
erit nf vel dnd ε majus, quàm ch, additōq; commu-
ni an, erit ae totum majus toto ah. Quod erat pro-
positum.

PRO-

α 24. VI.
β 43. I.
γ 34. I.
δ. 36 I.
ε 9. ax.

XVII.

eogram-
ab appli-
parallelis
imilner
midia se
se, quod
railelo-
defe.

PRO-

18.VI.

L a paral-

26. VI.

parallelog. ipsi eg vel d simile similiterq₃ positum; erit q₃ ln ex eg secundum communem angulum allatum diagonale ipsius eg , Completa tota figura ponq: Dico am ipsi c æquale esse.

Dex constr.

3. 2x.

43. & 36. I.

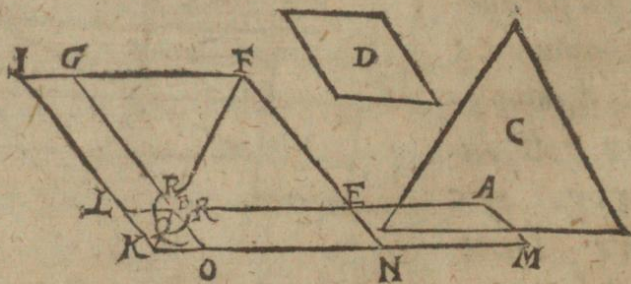
14. VI.

Ablatis enim ab d æqualibus af & cg , d æqualibus k & ln , relinquitur ai vel rectilineum c æquale gnomoni rst ; vel huic æquale parallelogrammo oq simili similiterq₃ posito ipsi eg vel dato d . Quod erat faciendum.

PROPOS: XXIX.

Problema 9.

Ad datam rectam ab , dato rectilineo c , æquale parallelogrammum ml applicare, excedens parallelogrammo ol , quod simile similiterque situm sit alteri dato d .

18. VI.

25. VI.

Ad data ab dimidiam eb applicetur α parall. eg , simile similiterq₃ situm dato d . Deinde β fiat, paral-

747.1.

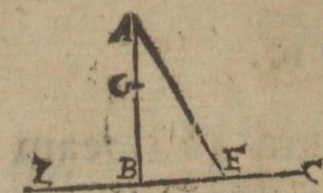
eg est γ equale. Ideoq³ ipsi ea sit similis si homologa lateri fg, & compleatur Figura, fml) Dico ab sectam esse proportionaliter.

23. ax.

Si enim ab equalibus bd & lm auferatur commune mb, & relinquetur rectangulum do sub tota ad sive ab & segmento a o comprehensum equale quadrato o l facto a segmento ob. Ideoq³ tres rectæ a b, bo & oa sunt : proportionales, a-

e 17. VI.

deoq³ ab in o ζ secta secundum mediam & extre-
23. def, VI. mam rationem. Quod erat faciendum.

In praxi commodissime
adhibetur II. II. ut ad da-
tam ab ad punctum b eri-
gatur perpendicularis æ-
qualis bc, quæ secetur equaliter in e, intervalloq³ ea
ponatur equalis el, & ipsi b l equalis bo, erit o
sectio ipsius ab.

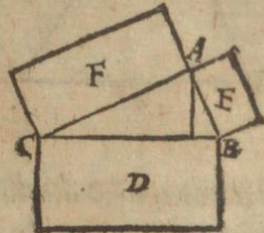
PROPOS: XXXI.

Theorema 21.

In rectangulis abc triangulis, fi-
gura d quævis, à latere bc rectum an-
gulum bac subtendente descripta, æ-
qualis est figuris e & f, quæ priori illi
similes, & similiter positæ, à lateri-
bus

bus ab & ac rectum angulum continentibus describuntur.

Quia enim bis ternæ sunt
 & proportionales bc, ba, bg ;
 & bc, ca, cg : erit, ut bc ad
 bg ita d ad e , item ut bc ad
 cg ita d ad f . Est autem re-
 ctus bc equalis ipsis bg & gc
 simul sumtis : Ideoque & figura d equalis erit figuris
 e & f simul sumtis. Quod erat ostendendum.

$\alpha 8. VI.$
 $\beta cor. 20. VI$

PROPOS: XXXII.

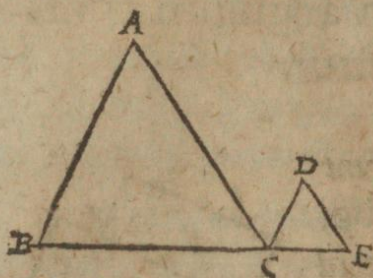
Theorema 22.

Si duo triangula, abc , dec quæ duo la-
 tera duobus lateribus proportiona-
 lia habeant, ut ba ad bc , ita cd ad de
 secundum unum angulum acd com-
 posita fuerint, ita ut homologa eo-
 rum latera sint etiam parallela ba &
 cd , ac & de : tum reliqua illorum tri-
 angulorum latera bc & cd in re-
 ctam lineam collocata reperien-
 tur.

L 4

Quia

α 29. I.
 β 6. VI.

γ 2. ax.
 δ 3 2. I.
 ϵ 14. I.

Quia enim *equales*
sunt anguli α *alterni*
 $\alpha c d, d \& a; \beta$ *erunt*
Triangula equiangula
 $\& d c e \& b$ *equales;*
quibus adduntur equa-
les alterni $\alpha c d \& a,$
erit totus $\alpha c e$ *duobus* $b \& a$ *aqualis;* *rursumq;* *ad-*
dito communi $\alpha c b,$ *erunt duo* $\alpha c b \& \alpha c e$ *tribus*
trianguli $\alpha b c$ *angulis, hoc est, duobus rectis equa-*
les. Ideoq; *bases* $b c, c e$ *erunt in s directum seu*
linea una $b e.$ *Quod erat ostendendum.*

PROPOSITIO XXXIII.

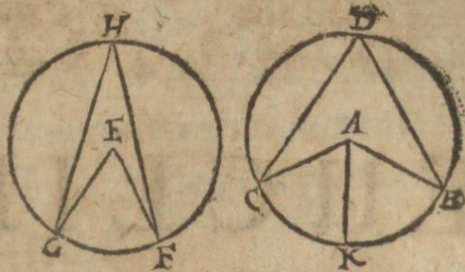
Theorema 23.

In *æqualibus* *circulis,* *anguli e-*
andem *habent rationem* *cum peri-*
pherijs $b c \& f g,$ *quibus insistant, sive*
ad centra $b a c, f e g,$ *sive ad peripheri-*
as $b d c, f h g$ *constituti insistant: Insu-*
per verò & sectores $b c a \& f g e,$ *quippe*
qui ad centra consistunt.

α 30. III.
 β 27. III.
 γ 41. V

Sit enim duplus *arcus* $b c$ *ipsius* $f g \& b c$ *a se-*
cetur bisariam in f per rectam $a k:$ *Erunt anguli*
 $b a k, k a c, f e g$ *equales; ideoq;* *totus* $b a c$ *duplus*
anguli $f e g,$ *et hoc est, ut arcus* $b c$ *ad arcum* $f g;$
ita

ita angulus ad
centrum bac
ad alterum fe
 g . Quia vero
his ad centrum
est duplis & pro-
portionales sunt

§ 20. III.

§ 15. V.

§ 11. V.

anguli ad peripherias d & h , rursus \angle erit: ut ar-
cus bc ad arcum fg , ita angulus d ad angulum h . n. 8. ax.

Denique, sectores bka , kca , fge sibi mutuo congru-
entes erunt & aequales, ideoque & sector bca duplus
erit sectoris fge , id est, θ sector ad sectorem est, ut θ 4. def. V.
arcus bc ad arcum fg .

Corollarium. 1.

Vt angulus ad angulum, & sic se-
ctor ad sectorem. n. 11. V.

Corollarium. 2.

Vt angulus in centro ad 4. rectos;
& ita arcus eidem angulo subtensus a 33. VI.
ad totam peripheriam scil. 4. rectos
subtendentem.

L S

EU-

EUCLIDIS

ELEMENTO-

RUM

LIBER VII.

Definitiones.

I.

Nitas est, secundum
quam unumquodque
eorum, quæ sunt, unū
dicitur. *Ita secundū u-*
nitatem, unam dicimus
ulnam, unū corpus, &c.

Hac indivisibilis esse concipitur, ut &
punctum.

2. Numerus autem ex unitatibus
composita multitudo. *Ita 7 ex septem*
unita-

unitatibus ceu partibus constat. Quæ earundem partium ut unitatum participatio facit, ut omnes numeri sint inter se commensurabiles. Quod magnitudinibus negatum est.

3. Pars est numerus numeri, minor maioris, cum minor metitur maiorem. Ita 5 est numeri 20 pars, quæ tamen denominationem habet ab eo, per quem metitur numerum, cuius est pars, ut 5 est pars quarta 20, quia metitur illi per 4.

4. Partes autem, cum non metitur. Si nimirum minor maiorem non metiatur, ut 5 numerum 18, tum ipsius non pars sed partes dicitur, quia continet quinque unitates, quæ singulæ sunt decimæ octavæ partes numeri 18. Nomen partium est ex illis numeris, per quos communis mensura utrumque metitur, ut cum 3 metiatur & 6 partes & 9, cuius non est partes, per 2 & 3, senarius dicitur duæ tertiæ partes novenarii Euclides partes retinuit in magnitudinibus lib. V. quia non quælibet magnitudo alteri gignat equalis vel
paræ

pars vel partes est, quia sepe sunt incommensurabiles.

5. Multiplex verò major minoris, cum maiorem metitur minor. *Talis est omnis qui partes habet aliquotas, Ut 9. multiplex est 3.*

6. Par numerus est, qui bifariam dividitur. Ut 24.

7. Impar verò qui bifariam non dividitur; vel qui unitate differt à pari: *Ut 3. 5. 7. Vnde indivisibilem, hic intelligi debere unitatem constat, aliàs quilibet numerus esset par. Ut 3. haberet dimidium $1\frac{1}{2}$ unitatem cum semisse.*

8. Pariter par numerus est, quem par numerus metitur per numerum parem; *Ut 24. est pariter par, quia 4. eum metitur per 6. parem.*

9. Pariter autem impar est, quem par numerus metitur per imparem; *Ut 24, etiam est pariter impar quia 8. metitur, illum per 3. imparem. Ideo quod multi sunt numeri, qui & pariter pares & pariter impares sunt.*

10. Impariter verò impar numerus

rus est, quem impar numerus metitur per numerum imparem. *Vt 21. metitur 3. per 7.*

11. Primus numerus est, quem unitas sola metitur. *Tales sunt, qui nec pariter nec impariter pares vel impares possunt dici, ut 2. 5. 7.*

12. Primi inter se numeri sunt, quos sola unitas communis mensura metitur. *Etiā intelliguntur numeri, qui per se primi non sunt modò ut inter se præter unitatem nullam habeāt communem mensuram, ut 7. 10. 15. sunt inter se primi.*

13. Compositus numerus est, quem numerus quispiam metitur. *Sic 15. est compositus numerus, quia illū 5. & 3. metiuntur. Omnes primi præter binarium sunt impares & omnes pares præter binarium compositi.*

14. Compositi autem inter se sunt numeri, quos numerus aliquis, communis mensura, metitur. *Etiā de ijs accipitur, qui per se compositi non sunt, ut 7. 14. 21. quia 7. eos metitur.*

15. Nu-

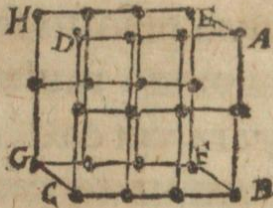
14. Numerus numerum multiplicatus dicitur, cum toties compositus fuerit is, qui multiplicatur, quot sunt in ipso multiplicante unitates, & procreatus fuerit aliquis: *Vt 4 dicetur multiplicare 5, si quinarus fuerit quater compositus, quot in 4 sunt unitates, &c. Inde constat productum habere ad alterum multiplicantium eandem rationem quam alter ad unitatem, quia toties continet, quot alter continet unitates. Vt ratio 20 ad 5 est eadem, quadrupla, quæ 4 ad 1.*

16. Cum autem duo numeri mutuò sese multiplicantes aliquem fecerint, qui factus erit, planus appellabitur. Qui verò numeri mutuò sese multiplicarint, latera illius dicentur. Possunt enim ita procreati numeri disponi in formam parallelogrammi rectanguli, cujus latera respondent numeris inter se multiplicatis. Ita 12 est numerus planus, quia ex ductu 3 in 4 nascitur. Reliqua penè infinita planorū numerorū genera hic in Euclide nullius usus præterimus.

17. Cum

17. Cum verò tres numeri mutuò se multiplicantes aliquem fecerint, qui procreatus erit, solidus appellabitur: Qui autem numeri mutuò se multiplicarint, latera illius dicentur.

Ut 1, 2, 4 efficiunt 8 numerum solidum, *cujus basis bfi latitudo est, longitudo bc 4, cui alia basis similis & æqualis superposita facit, ut totus numerus habeat 8 & altitudo ab duas unitates. Vnitas improprie & planus & solidus numerus appellari solet, eò quod & ex duabus unitatibus & tribus inter se multiplicatis producat.*

18. Quadratus numerus est, qui æqualiter æqualis, vel qui sub duobus æqualibus numeris continetur. *Ut 16. est numerus quadratus, cujus dispositio refert accuratum quadratum cuius gradus est quaternarius.*

19. Cubus verò, qui æqualiter æqualis æqualiter. Vel qui sub tribus æqualibus numeris continetur. *Sic 8 est cubus, cujus dispositio refert*

refert accuratum cubum, cujus longitudo, latitudo & altitudo vel latera sint equalia, ex quarum multiplicatione numerus producitur.

20. Numeri proportionales sunt, cum primus secundi, & tertius quarti æque multiplex est; vel eadem pars, vel eadem partes: vel certè cū primus secundum, & tertius quartum æqualiter continet, eandemque insuper illius partem vel easdem partes. *Vt* $\frac{6}{3} \frac{3}{6} \frac{8}{4}$ numeri sunt proportionales, quia primus secundi æquè duplus est, ac tertius quarti, & rursus primus secundi æquè dimidium est ac tertius quarti. Ita 5. 4. 10. 8. sunt proportionales quia primus æquè secundum continet semel cum $\frac{1}{2}$ ac tertius quartum.

21. Similes plani & solidi sunt, qui proportionalia habent latera. Cum unus planus numerus possit varijs modis disponi, non requiritur, ut in omnibus modis illa reperiatur laterum proportio, sed sufficit ut uno queat modo.

Ita

Ita similes sunt planè 6. & 24. quia laterum 2. ad 3. & 4. ad 6. eadem est proportio, etiam si 3. ad 8. in alia dispositione non habeant eandem. Similiter 9.

& 24 sunt similes solidi, quia 8. 6. 4. eandem proportionem, quam 4. 3. 2.

22. Perfectus numerus est, qui suis ipsius partibus est æqualis. Loquitur de parte aliquota, de qua & tertia definitio, alias omnes numeri essent perfecti futuri secundum quartam definitionem partium. Ut 6. est numerus perfectus, quia ipsius partes aliquotæ 1, 2, 3. simul sumt & illum restituunt, ita 28 & 496. Illi in quibus partes aliquotæ simul sunt maiores, dicuntur abundantes; Diminuti, in quibus sunt minores. Ad has Euclideas definitiones addit Clavius ex Campano sequentes.

23. Numerus numerum metiri dicitur per illum numerum, quem multiplicans, vel à quo multiplicatus illum producit. Sic 2 metitur 14 per 7 quia 2 multiplicatus per 7 producit 14.

M

24. PRO-

24. Proportio numerorum est habitudo quædam unius numeri ad alterum, secundum quod illius est multiplex vel pars, partesve; vel certè illum continet semel aut aliquoties & aliquam insuper illius partem vel partes. *Sic si numerus 24 comparatur cum 6 ea ratione quæ ipsius multiplex est, nimirum quadruplus, dicetur illa habitudo proportio.*

25. Termini, five radices proportionis dicuntur duo numeri, quibus in eadem proportionem nequeunt summi minores.

26. Cum tres numeri proportionales fuerint; primus ad tertium duplicatam rationem habere dicitur ejus, quam habet ad secundum. At cum quatuor numeri proportionales fuerint; primus ad quartum, triplicatam habere rationem dicitur ejus quam habet ad secundum: & semper deinceps uno amplius, quam diu proportio extiterit. *In 10. def. V. dicebantur eadem de magnitudinibus.*

27. Quot-

27. Quotlibet numeris ordine positus, proportio primi ad ultimum componi dicitur ex proportionibus primi ad secundum, & secundi ad tertium, & tertij ad quartum, & ita deinceps, donec extiterit proportio. *Eadem in def. 5. VI fuerunt declarata. Ex V. verò etiam libro possunt peti argumentorum formæ, quæ etiam hoc VI in numeris demonstrantur.*

POSTULATA.

I.

Postuletur, cuilibet numero posse quotlibet sumi æquales vel multiplices.

II.

Quolibet numero posse sumi majorem; *Quia additione unitatis numerus in infinitum augeri potest.*

M 2

AXI.

AXIOMATA.

I.

Qui numeri æqualium numero-
rum, vel ejusdem æquè multiplices
sunt, inter se sunt æquales.

II.

Quorum idem numerus æquè
multiplex est, vel æquè multiplices
sunt, æquales, inter se æquales sunt.

III.

Qui numeri æqualium numero-
rum vel ejusdem eadem pars, vel
eadem partes fuerint, æquales inter
se sunt.

IV.

Quorum idem numerus, vel æ-
quales, eadem pars vel eadem par-
tes fuerint, æquales inter se sunt.

V.

Unitas omnem numerum per
unitates, quæ in ipso sunt; hoc est, per
ipsummet numerum metitur. *Quia*
unitas toties sumpta, quot in ipso sunt uni-
tates, ipsum numerum constituit.

Omnis

VI

Omnis numerus seipsum metitur per unitatem. *Semel enim sumptus numerus quilibet, sibi ipsi est æqualis.*

VII.

Si numerus numerum multiplicans, aliquem produxerit, metietur multiplicans productum per multiplicatum, multiplicatus autem eundem per multiplicantem.

IIX.

Si numerus numerum metiatur, & ille per quem metitur, eundem metietur per eas, quæ in metiente sunt, unitates, hoc est, per ipsum numerum metientem. *Vt quia 3 metitur 12 per 4 metietur etiam eundem 12 4 per 3.*

IX.

Si numerus numerum metiens, multiplicet eum per quem metitur, vel ab eo multiplicetur, illum quem metitur, producet. *Vt 3 metiens 12*

M 3 per

*per 4, multiplicatus per 4 producit 12
quem metitur.*

X.

Numerus quocunque numero metiens, compositum quoque ex ipsis metitur. *Ut quia 3 metitur 6 & 9: Ideoq; 3 metitur 15 ex 6 & 9 compositum.*

XI.

Numerus quemcunque numerum metiens, metitur quoque omnem numerum, quem ille metitur. *Ut quia 3 metitur 6 qui metitur 12: Ideoq; etiam 3 metitur 12.*

XII.

Numerus metiens totum & ablatum, metitur etiam reliquum. *Ut quia 3 metitur 15 totum & 9 ablatum, ergo etiam metitur reliquum 6.*

PRO-

Theorema 1.

A E . G . B
C . . . F . . D
H

M 4

Quod

Quod absurdum. Sunt ergo inter se primi, Quod erat propositum.

PROPOS: II.

Problema I.

Duobus numeris ab, cd datis non primis inter se, maximam eorum communem mensuram $f d$ invenire.

A.....E.....B
C.....E.....D
G-----

α ex hypot.
 β 11. ax.
 γ 10. ax.

Detrahatur minor cd ex maiore ab & residuum eb ex minore cd & ita alternatim procedendo proposit. dum perveniatur ad numerum fd , qui precedentem eb metiatur. Erit fd communis mensura maxima. Cum enim fd α metiatur eb , & eb ipsum cf , etiam fd metietur β cf ; Cumq; & seipsum etiam totum cd γ metitur. Metitur autem cd ipsum ae , ergo & fd eundem ae , & cum etiam eb metiatur, totum quoq; ab , & ita utramq; ab, cd metietur.

Quod si quis etiam maximam hanc communem mensuram esse neget, esto g major quam fd . Cum ergo g metiatur & ab & cd ; cd verò ipsum

ipsum ae ; itaq; e b residuum: & cum e b metiatur cf , etiam g metietur cf & residuum fd , major minorem, quod absurdum.

Hinc patet Corollarium. Quod numerus metiens duos numeros etiam communem eorum maximam mensuram metiatur. Si enim totum & ablatum metiatur, metitur etiam reliquum, quod communis est mensura maxima.

PROPOS: III.

Problema 2.

Tribus numeris abc , datis non primis inter se, maximam eorum communem mensuram d e reperire.

A+++++
B+++++D+++
C++++E++F+++

Si d a inventa communis mensura a & b etiam metiatur c erit maxima communis mensura inventa. Si enim major quaedam sit quam d , eadem cum metiatur a , b , c etiam communem a 2. VII. mensuram d metitur, major minorem Quod absurdum. Quod si d non metiatur c erunt in- β ax. 2. VII. ter se compositi. Proinde cum eadem mensura

M 5. com-

communis quæ a, b, c metitur, etiam β metiatur d
 β cor. 2. VII maximam mensuram a & b , & erit e mensura
 α 2. VII. communis ipsius d & c , etiam communis maxima
 mensura numerorum a, b, c . Quia enim c metitur
 c & d , d verò a & b , & metietur etiam e ipsos a
 & b . Caterum quod maxima communis mensu-
 ra sit e patet, si aliam fesse velimus: Tum enim
 metiens a & b , β metiretur etiam d eorum com-
 munem mensuram: & cum metiatur d & c , etiam
 horum communem mensuram e metiretur. Non
 igitur esset hæc major. Atq; ita e est communis
 mensura maxima trium numerorum a, b, c . Quod
 erat faciendum.

Vnde nascitur Corollarium, quod numerus
 metiens tres numeros, communem etiam illorum
 mensuram metiatur.

PROPOS: IV.

Theorema 2.

Omnis numerus omnis numeri
 minor a , majoris b , aut pars est, aut
 partes.

A.....

B.....

A.....

B.....

¶

A.....

B.....

C...

Si a & b sint inter se primi, minoris a unitates erunt partes majoris b . Si sint compositi, & a metiatur b , a erit ipsius pars. Si a non metiatur b , sed c , β sit communis eorum mensura quoties α 3. def. VII numerum c continet b , tot partes continere dicetur b numeri a . sic patet propositum. β 2. VII

PROPOSITIO V.

Theorema 3.

Si numerus a numeri bc pars fuerit, & alter d alterius ef eadem pars: & simul uterque a & d , utriusque bc & ef simul eadem pars erit, quæ unus a unius bc .

A.....

D.....

B..... G..... C E..... H..... F

Quia enim eadem pars est a ipsius bc , quæ d ipsius ef , continebit bc tot a , i. e. bg & gc , quot d i. e. eh , hf continet ef . Itaque quot numeri a sunt in bc totidem numeri a & d simul sunt in bc & ef simul.

PROPOS: VI.

Theorema 4.

Si numerus a b numeri c partes fuerit,

rit,

rit, & alter *de* alterius *f* eadem partes: & simul uterque utriusque *ab* & *de*, *c* & *f* simul eadem partes erit, quæ unus unius *ab* ipsius *c*.

$$\begin{array}{c} A \dots G \dots B \mid D \dots H \dots E \\ C \dots \dots \dots \mid F \dots \dots \dots \end{array}$$

5.VL Cum aequales numero partes habeant *ab* & *de*, quæ pars est *a* *g* ipsius *c* & *gh* ipsius *f*, eadem erunt *a* *g* & *d* ipsorum *c* & *f*. Similiter prioribus aequales *g* *b* & *h* *e*. Itaque uterque *ab* & *de* ipsorum *c* & *f* eadem partes erit, quæ unus *ab* unius *c*. Quod erat ostendendum.

PROPOSITIO VII.

Theorema 5.

Si numerus *ab* numeri *cd* pars fuerit, qualis ablati *a* & ablati *c* *f*: etiam reliquus *e* *b* reliqui *f* *d* eadem pars erit, qualis totus *ab* totius *cd*.

$$\begin{array}{c} A \dots E \dots B \\ G \dots C \dots \dots F \dots D \end{array}$$

Si ponatur *eb* numeri *gc* eadem pars, quæ est *ac*

est ae ipsius cf vel ab ipsius cd & erit uterq; ae , eb ^{5.VII.}
 simul eadem pars utriusq; gc & cf , id est, quæ to-
 tius ab totius cd . Cum ergo ab sit eadem pars
 utriusq; gf & cd , erunt numeri æquales, à quibus
 ablato communi cf , relinquuntur gc & fd æqua-
 les. Itaq; eadem pars est eb ipsius fd , quæ ab
 ipsius cd . Quod erat propositum.

PROPOSITIO IIX.

Theorema 6.

Si numerus ab numerici d partes
 fuerit, quales ablati ae ablati cf : &
 reliquus eb reliqui fd eadem partes
 erit, quales totus ab totius cd .

A E B

G C F D

Assumpto gc , cuius eadem partes sit eb , ac a e
 ipsius cf , & erit uterq; ae , eb simul utriusq; cf & ^{7.VII.}
 gc eadem partes, quæ ae ipsius cf vel ab ipsius cd ,
 ideoq; & ab utriusq; cd & gf eadem partes e-
 rit, & fg , cd erunt æquales; communiq; adempto
 cf , gc & fd æquales erunt. Quapropter eb et-
 iam ipsius fd erit eadem partes quæ totus ab to-
 tius cd . Quod erat propositum.

PRO-

PROPOSITIO IX.

Theorema 7.

Si numerus *a* numeri *bc* pars fuerit, & alter *d* alterius *ef*, eadem pars: & vicissim, quæ pars est, aut partes primus *a* tertij *d*, eadem pars erit, vel eadem partes & secundus *bc* quarti *ef*.

A....

B....G....C

D.....

E.....H.....F

Divisis *bc* & *ef* in partes *bg*, *gc*, & *eh*, *hf* æquales ipsis *a* & *d*, erit multitudo partium numerorum *bc* & *ef* æqualis. Cumq; æquales inter se *bg*, *gc*, sint minores ipsis *eh*, *hf* inter se æqualibus, quia totus *bc* ponitur minor toto *ef*: erit *bg* ipsius *eh* eadem pars aut partes, quæ *gc* ipsius *hf*. Itaq; uterq; *bg*, *gc* simul, id est, *bc* secundus
 • 5. v. 6. VII utriusq; *eh*, *hf* simul, id est, *ef* quarti eadem pars vel partes erit, quæ *bg* ipsius *eh*, id est, quæ a primi ipsius *d* tertij. Quod erat propositum.

PRO.

LIBER VII.
PROPOSITIO X.

191

Theorema 8.

Si numerus $a b$ numeri c partes fuerit, & alter $d e$ alterius f eadem partes: & vicissim, quæ partes est primus ab , tertij e , aut pars; eadem partes erit & secundus c , quartif; aut pars.

A .. G .. B

C

D H E

F

Divisis ab & $d e$ in partes ag, gb & dh, he numerorum c & f : erit multitudo partium ab & $d e$ equalis & tam ag quam gb eadem pars numeri, c , quæ tam dh quam he numeri f . Itaq; vicissim eadem pars vel partes, erit ag ipsius dh & gb ipsius he , quæ c ipsius f est: ac propterea eadem pars vel partes erit ag ipsius dh , quæ gb ipsius he , & adeoq; uterq; ag, gb simul, utriusq; dh, he simul eadem pars vel partes erit, quæ ag ipsius dh , id est, quæ c ipsius f . Quod erat demonstrandum.

* 9. VII.

β 5. v. 6. VII

PROPOS: XI.

Theorema 9.

Si fuerit ut totus $a b$ ad totum $c d$
ita

ita ablati a & e ad ablatum c & f : Et reliquus eb ad reliquum fd erit, ut totus ab ad totum cd .

A.....E.....B
C.....F...D

20. def.
VII.

Quia enim proportionales sunt ab ad cd ut ae ad cf , erit primus a b secundi cd , ut tertius ae quarti cf , vel aequè multiplex vel eadem pars, aut partes, vel continet aequaliter cū aliqua parte vel partibus. Cum ergo cf eadem pars sit ae , quæ cd ipsius ab , igitur & reliquus fd reliqui eb eadem pars erit, quæ totus cd totius ab . Erit igitur ut totus ab , ad totum cd ; ita reliquus eb ad reliquum fd .

7. v. 3. VII

PROPOSITIO XII.

Theorema 10.

Si sint quotcunque numeri proportionales ut a ad b , ita c ad d & e ad f , erit quemadmodum unus a antecedentium, ad unum consequentium b ; ita omnes antecedentes a & c ad omnes consequentes b & d & f .

Quia

A C . . E . . .

B D F

Quia enim a vel multiplex est vel eadem pars vel partes a ipsius b quæ c ipsius d & e ipsius f ; β erit & ac simul utriusq; bd simul æquè multiplex, eadem pars vel partes, quæ a ipsius b vel ipsius f , Sic & ac tanquam unus & e simul, amborum bd tanquam unius & f simul æquè multiplices erunt vel eadem pars aut partes, quæ a ipsius b . Itaq; & omnium $a c e$ simul eadem est proportio ad omnes c, d, f simul, quæ a ad b . Quod erat propositum.

20. def.
VII.
5. v. 6. VII

PROPOSITIO XIII.

Theorema II.

Si quatuor numeri proportionales sint: ut a ad b , ita c ad d , & vicissim proportionales erunt, ut a ad b , ita b ad d .

A C

B D

Propter eandem proportionem a ipsius b & c ipsius d eadem pars aut partes vel æquè multiplex a est. β Itaq; vicissim a ipsius c & b ipsius d vel

20. def. VI
9. v. 10
VII.

d vel eadem pars aut partes vel æquæ multiplex erit, & atq; idè ut a ad c in b ad d. Quod erat propositum.

PROPOSITIO XIV.

Theorema 12.

Si sint quotcunque numeri *abc*, & alij *def* illis æquales multitudine, qui bini sumantur & in eadem ratione ut a ad b, ita d ad e & ut b ad c, ita e ad f: etiam ex æqualitate in eadem ratione erunt ut a ad c ita d ad f.

A ++++++ D ++++++
 B ++++++ E ++++++
 C ++++++ F ++++++

Quia enim est, ut a ad b, ita d ad e; etiam & 13. VII. vicissim erit ut a ad d, ita b ad e, & ob β rationem ex hypot. nem eandem b ad e, ut c ad f. Itaq; ut a ad d, ita c ad f, & vicissim ut a ad c, ita d ad f. Quod erat propositum.

PROPOSITIO XV.

Theorema 13.

Si

Si unicam a numerum bc quem-
piam metiatur, æquè autem alter d
numerus alterum ef quendam nu-
merum metiatur: & vicissim æquè
unitas a , tertium numerum d metie-
tur, & secundus bc quartum ef .

A.	D.
B. G. H. C	E. I. K. F

Diviso bc in unitates bg, gh, hc , & ef in
partes ei, ik, hf , ipsi d æquales; æqualis sit multi-
tudo unitatum numeri bc , multitudini partium
numeri ef , & a unitas æque metitur numerum d , & $5. VII. a$
ac bg ipsum ei ; gh , ipsum ik & hc ipsum kf .
Ideoque unitas a erit eadem pars numeri d ,
quæ totus bc , totius ef ; ac proinde a numerum d
& bc numerum ef æquè metitur. Quod erat
ostendendum.

PROPOSITIO XVI.

Theorema 14.

Si duo numeri a , & b sese mu-
tuò multiplicantes fecerint d & c ali-
quos; geniti d & c ex ipsis æquales in-
ter se erunt.

N 2

Sunt 4

E.

A

B

C D

Sumta unitate e , cum a multiplicans b faciat c , a erit c ex b toties compositus, quot in a sunt unitates, & unitas e numerum a , & b numerum c ¹⁵ def. VII. a que metitur; Ergo b vicissim unitas e numerum b , & a numerum c ¹⁵ VII. a que metitur. Rursus quia b multiplicans a facit d , a erit d ex a toties compositus, quot in b sunt unitates, & e a que metitur b ac a ipsum d . Ideoque b vicissim e numerum a , & b numerum d a que metitur. a igitur metitur a que & d & c , qui proinde sunt inter se a -quales. Quod erat propositum.

PROPOS: XVII.

Theorema 15.

Si numerus a duos numeros b & c multiplicans fecerit aliquos d & e ; geniti ex ipsis eandem rationem habebunt, ut b ad c , ita d ad e quam multiplicati.

Ass.

F.

A

B . . C

D E

Assumpta unitate f, erit d ex b compositus toties, quoties unitas f est in a: similiterq, toties e compositus ex c, quoties unitas eadem est in eadem a. Itaq, b ipsum d & c ipsum e aequè metitur.

Quare b ipsius d & c ipsius e eadem pars est, & a 10. def. fit, ut b ad d, ita c ad e, & permutando, ut b ad c, ita d ad e. Quod erat ostendendum. VII. 13. VII.

PROPOSITIO XIIX.

Theorema 16.

Si duo numeri a & b quempiam numerum c multiplicantes, fecerint aliquis d & e: Geniti ex ipsis eandem rationem habebunt, ut a ad b, ita d ad e, quam multiplicantes.

A B

C

D E

Cum enim ex a in c fiat d, idem a fiat ex 16. VII.

N 3

c in

β 17. VII. c in a . Eodem modo cum ex b in c fiat e , idem α fiat
ex c in b . Quoniam igitur idem c multiplicans i-
psos a & b facit d & e , β erit ut a ad b ita d ad e .

PROPOS: XIX.

Theorema 17.

Si quatuor a, b, c, d numeri pro-
portionales fuerint ut a ad b , ita c ad
 d , qui ex primo a & quarto d fit nu-
merus e , æqualis erit ei, qui, ex secun-
do b & tertio c fit numero f . Et si
qui ex primo a & quarto fit, numerus
 e æqualis fuerit ei, qui ex secundo b
& tertio c fit numero f ; ipsi 4 nume-
ri proportionales erunt ut a ad b , ita
 c ad d .

A...

B..

C.....

D....

E.....

F.....

G.....

α . 17. VII. Fiat g ex a in c . Quia idem a multiplicans
 d & c facit e & g , α erit c ad d , ut g ad e . Erat au-
tem

tem a ad b , ut c ad d : Est igitur $\&$ a ad b ut g ad e . Rursus, quia a & b multiplicantes idem c faciunt f & g , β erit ut a ad b , ita g ad f . Erat β 18. VII.
etiam g ad e , ut a ad b . Ergo e & f sunt γ α 9. V.
quales.

Sint jam *æquales* e & f , Erunt $\&$ illi numeri proportionales. Quia enim a multiplicans c & d facit g & e α erit, ut c ad d , ita g ad e vel f ipsi *æqualem*.. Rursus cum a & b multiplicantes c faciant g & f , β erit a ad b , ut g ad f . Quare ad eandem proportionem g & f *ædem* a & b ; c & d erunt *ædem*. Quod erat ostendendum.

PROPOS: XX.

Theorema 18.

Si tres numeri a, b, c , proportionales fuerint, ut a ad b , ita b ad c , qui sub extremis a & c continetur; *æqualis* est ei, qui à medio b efficitur: Et si qui sub extremis a & c , continetur *æqualis* fuerit ei, qui à medio b describitur; ipsi tres numeri proportionales erunt *a* ut a ad b , ita b ad c .

N $\&$ Summa

A + + + + + + + +

B + + + + + D + + + + +

C + + + +

Sumto d aequali b, erit ut b ad c, hoc est, ut
 a ad b; ita d ad c, & erit q₃ numerus ex a in c æ-
 19. VII. qualis numero ex b in d, hoc est ex b in seipsum.

Sit jam etiam productus ex b in seipsum æ-
 qualis producto ex a in c, erunt tres numeri pro-
 portionales. Rursum enim assumpto d aequali ipsi b
 erit ut b ad c ita d ad c. Quia ergo numerus
 factus ex a primo in c quantum equalis est facto
 ex b secundo in d tertium, & erunt 4 numeri a b d c
 proportionales. Sed b est idem cum d. Quod
 erat propositum.

PROPOSITIO XXI.

Theorema 19.

Minimi numeri *ab*, *cd* omnium
e & *f* eandem cum eis rationem ha-
 bentium, ut *a* b ad *cd*, ita *c* ad *f*, meti-
 untur æquè numeros, eandem cum
 eis rationem habentes, major *ab*,
 quidem maiorem *e*, minor verò *cd*
 minorem *f*.

Cum

A...G..B

C..H.D

E.....

F.....

Cum enim sit $a b$ ad $c d$, ut e ad f , etiam a vicissim est $a b$ ad e , ut $c d$ ad f ; & cum $a b$, $c d$ sint minores ipsis e & f , β erit $a b$ ipsius e , & $c d$ ipsius f eadem pars vel partes. Sed partes esse non possunt. Divisis enim $a b$ & $c d$, si fieri poterit in partes ag , gb & ch , hd quæ multitudine erunt æquales, atq; ideo ag ipsius e , & ch ipsius f eadem pars. β Erit ergo, ut ag ad e ; ita ch ad f , & vicissim ut ag ad ch , ita e ad f , vel $a b$ ad $c d$: ac proinde numeri ag , ch , minores quàm ab , cd eandem quàm ab , cd minimi illius proportionis, habebunt rationem. Quod absurdum.

PROPOSITIO XXII.

Theorema 20.

Si fuerint tres numeri, a , b , c & alij ipsis multitudine æquales, d e f , qui bini sumantur, & in eadem ratione; fuerit autem perturbata eorum proportio; ut a ad b , ita e ad f , & ut b

N s ad c

ad c, ita d ad e; Etiam ex æqualitate in eadem ratione erunt ut a ad c, ita d ad f.

A.....	D....
B...	E.....
C.....	F..

19. VII.

Cum enim sit, ut a ad b ita e ad f, erit numerus ex a in f genitus æqualis numero ex b in e: Ita ex b in e factus æqualis erit ex c in d procreatus, cum sit, ut b ad c, ita d ad e; adeoque, numerus ex a primo in f quartum productus numero ex c secundo in d tertium genito æqualis erit. Quare ut a ad c ita d ad f. Quod ostendendum erat.

PROPOS: XXIII.

Theorema 21.

Primi inter se numeri a & b minimi sunt omnium eandem cum eis rationem habentium.

A.....	B....
C-----	D---
E---	

Sin minus, sint c, d in eadem proportionem ipsis

ipsis a, b minores minimi. α Metietur ergò c i-
 psam a , & d ipsum b aequè; c videlicet ipsum a per
 tot unitates per quot d metitur ipsum b . Quæ uni-
 tates sint in e . Cum ergò c & d metiantur a & β 15. VII.
 b per e unitates, β metietur e ipsos a & b per uni-
 tates ipsorum c & d . Idem enim e per c , quod a
 per e efficit. Itaq; a & b contra hypotthesin non
 erunt primi, sed compositi.

PROPOSITIO XXIV.

Theorema 22.

Minimi a, b numeri omnium e-
 andem cum eis rationem habentium,
 primi inter se sunt.

A++++++ B++++

C--- -

D---- E---

Sin minus, esto communis ipsorum mensura
 c . Itaq; quoties e est in a & b tot erunt unitates
 in d & e , & c multiplicans d & e producit a & α 9. 2x.
 b . Proinde est a ad b ut d ad e , Adeoq; cum d & β 18. VII.
 e partes ipsorum a & b minores sint, a & b non
 sunt minimi in eadem ratione. Quod est contra
 hypotthesin.

PRO-

PROPOSITIO XXV.

Theorema 23.

Si duo numeri a b primi inter se fuerint; qui unum a eorum metitur numerus c , ad reliquum b primus erit.

A..... B.....

C.... D----

α 11.2X.

*Sin minus, esto communis eorum mensura d
Quia ergo d metitur c , & ipsum a , etiam d α metitur a . Cumq; idem d metiatur etiam b . Non igitur a & b erunt inter se primi contra hypothesis.*

PROPOS: XXVI.

Theorema 24.

Si duo numeri a b ad quempiam c primi fuerint; etiam ex illis genitus d ad eundem c primus erit.

A.....B....

C.....

D.....

E----F----

*Sin minus esto communis ipsorum mensura c ,
quæ*

quæ d metiatur toties, quot in f sunt unitates.
 Itaq; e multiplicans f æ producit d. Sic d est fa-
 ctus ex a in b. Ergo cum ex e primo in f quar-
 tum fiat idem numerus d, qui ex a secundo in b β 19. VII.
 tertiã, ß erit ut e ad a, ita b ad f. Cumq; a & c
 sint primi, & e ponatur metiri ipsum c, verit e ad γ 25. VII.
 a primus; adeoq; e & a tanquam primi in sua pro- δ 23. VII.
 portione ð erunt minimi. Proinde æquẽ metiẽ- ϵ 21. VII.
 tur b & f eandem proportionem habentes, e ipsum
 b & a ipsum f; Et e metiens b & c faciet illos cõ-
 tra hypothesin compositos.

PROPOSITIO XXVII.

Theorema 25.

Si duo numeri a & b primi inter
 se fuerint: Etiam ex uno a eorum ge-
 nitus c ad reliquum b primus erit.

A B

C

D

Sumto d ipsi a æquali, erit d ad b primus.
 Quia ergo a & d ad b sunt primi, æ erit c geni- α 20. VII.
 tus ex a in d, id est, ex a in seipsum ad eundem b
 primus. Similiter ex b in se genitus ostenditur
 primus ad a.

PRO-

PROPOSITIO XXIX.

Theorema 26.

Si duo numeri a & b ad duos numeros c & d , uterque ad utrumque primi fuerint, qui ex eis e & f gignentur, primi inter se erunt.

A..... B ..

E

C D ..

F

Ex a in b fiat e & ex c in d fiat f , erunt e & f , inter se primi. Cum enim uterq; a & b ad e sit primus, genitus ex ipsis ad eundem e primus erit; & ita etiam c ad d primus erit. Quia ergo uterq; c & d ad e est primus, etiam f ex ipsis genitus ad e primus erit.

PROPOS: XXIX.

Theorema 27.

Si duo a & b numeri primi inter se fuerint, & multiplicans uterque se ipsum fecerit aliquem; & geniti ex ipsis

ipsis c & d primi inter se erunt: Et si,
qui in principio a & b genitos c & d
ipso multiplicantes, fecerint aliquos
 e & f ; & hi quoque primi inter se e-
runt: & semper circa extremos hoc
eveniet.

A +++

B ++

C ++++++

D ++++

E ++++++

F ++++++

G 81

H 16

I 243

K 32

Cum enim a , b sint inter se primi, a erit c ex
 a in se factus ad reliquum b primus: Sic etiam d
factus ex b in se erit ad c primus quia b & c sunt
inter se primi. adeoque duo facti c & d inter se primi.
Rursus, quia b & a inter se sunt primi, erit e & c ex
 a in se factus, ad b , & d genitus ex b in se ad a pri-
mus: Est autem e & c ad d primus. Uterque igitur
 ac ad utrumque bd primus & erit, & e factus
ex a in c primus ad f factum ex b in d . Ita si ex
 a in e fiat g , & ex b in f fiat h , & erant g & h
primi. Item si ex a in g & ex b in h fiant i &
 k , erant & ipsi primi; idemque circa extremos sem-
per eveniet.

α 27 VII

β 27. VII.

PRO.

EVCLIDIS ELEM:
PROPOS: XXX.

Theorema. 28.

Si duo numeri ab, bc primi inter se fuerint: Etiam uterque simul ac ad quemlibet illorum ab vel bc primus erit: & si uterque simul ac ad unum aliquem illorum ab primus fuerit; etiam qui in principio, ab & bc , numeri primi inter se erunt.

A.....B.....C

D.---

α 12. ax.

β 10 ax.

Si ac ad bc non est primus, metiatur eos communis mensura d . Quia ergo d metitur ac totum & ab ablatum, etiam a metitur reliquum bc . Ideoque ab, bc contra hypothesein non sunt primi. Similiter si ac sit primus ad ab , dico etiam ab, bc esse primos inter se. Sin minus mensur communis d metiens ab & bc , etiam ac ex ipsis compositum & metietur. Ideoque contra hypothesein a & b primi non erunt.

Hinc patet Corollarium: Si numerus metitur duos numeros, metitur etiam ex illis compositum.

Vc

Ut quia d metitur ab & b c etiam metitur ex illis compositum ac.

PROPOSITIO XXXI.

Theorema 29.

Omnis primus numerus *a* ad omnem numerum *b*, quem non metitur, primus est.

A + + + + + B + + + + + + +
C - - -

Sin minus, esto communis mensur c. c ergo metiens a & b non potest esse idem cum a, qui non metitur b. Proinde cum alius numerus c metiatur ipsum a, non potest esse primus contra hypothesis;

PROPOS: XXXII.

Theorema 30.

Si duo numeri *a* & *b* sese mutuo multiplicantes fecerint aliquem *c*: genitum *c* autem ex ipsis metiatur aliquis primus numerus *d*: is etiam unum eorum, *a* vel *b*, qui in principio metietur.

o

sed

A... B.....

C.....

D... E.....

Si d non metiatur a, erunt d & a primi.
 Sint autem in e tot unitates, quoties d continetur
 in c. Itaq; d multiplicans e producit c ut & a
 multiplicans b, & est ut d ad a, ita b ad e. Cumq;
 d ad a sit primus, ut supra patet, & erunt d & a in
 sua proportione minimi, & æque y metientur
 ipsos b & e. Proinde si d non metitur ipsum a, me-
 titur ipsum b. Idem inferretur de a si d non me-
 tiretur b.

PROPOSITIO XXXIII.

Theorema 31.

Omnem compositum nume-
 rum a aliquis numerus metitur.

D.....

B..... C...

α 11. ax.

Si b metiens a esset primus, pateret pro-
 positum. Sed cum sit compositus, metitur ipsum c,
 qui vel primus, vel compositus est. Si primus, ipse
 metiens d a metitur etiam a. Sin compositus, a-
 lius ipsum metiens esset primus. Quia oportet
 tan-

tandem venire ad numerum primum nisi infinite
diminui numeros posse statuerimus.

PROPOSITIO XXXIV.

Theorema 22.

Omnis a numerus aut primus est,
aut cum aliquis primus metitur.

A ++++++

Cum enim omnis numerus sit vel primus;
vel compositus: compositum autem omnem metia-
tur primus. Igitur omnis numerus primus est, ^{33. VII.}
aut eum primus metitur.

PROPOS: XXXV.

Problema 3.

Numeris datis quocunque
 a, b, c , reperire minimos omnium, e-
andem rationem habentium cum
ipsis siue sit a ad b , ut b ad c , siue non.

A..... B..... C.....

D..

E... F.. G....

H---- I---- K----

L-----

O A

Si a

α 21. VIII.
 β 3. VII.
 γ 1.5 VII.

Si a, b, c essent primi, α pateret propositum. Si non primi, β inveniatur mensur eorum maximus d, qui ipsos a, b, c metiatur per e, f, g, quos in eadem ratione minimos dico. Cum enim e, f, g multiplicantes eundem d producant a, b, c, eos in eadem ratione esse oportet. Si autem e, f, g negentur minimi, ipsis minores in eadem ratione sint h, i, k, qui ipsos a, b, c α aequè metientur per l, & vicissim ipsos a, b, c per h, i, k. Ideoq; l multiplicans h, i, k producit abc & l metitur abc per hik. Cum ergo eundem a producant e primus multiplicans d, quartum & h secundus multiplicans l tertium, δ erit ut e primus, ad h secundum; ita l tertius, ad d quartum. Sed e major est quàm h, igitur & l major est quàm d: adeoq; l metiente ipsos a, b, c, non erit d communis maxima mensura contra hypothesein.

Hinc patet maximam mensuram quotlibet numerorum metiri ipsos per numeros in eadem proportionem minimos.

PROPOSITIO XXXVI.

Problema 4.

Duobus numeris a & b datis, reperire, quem illi minimum metiantur, numerum c.

Si a

A.....B.....

C.....

D.....

E-----F-----

Si a & b dati sunt primi, ex ipsorum inter se multiplicatione factus c est minimus omnium, quæ a & b metiuntur. Cum enim c factus sit ex a in b, patet, quod a ipsum c per b, & b ipsum c per a æ metiuntur. Si quis autem c neget etiam æ 7. ax, minimum, metiantur a & b alium d minorem ipso c, per e & f. Cum ergo idem d fiat ex a pri- 19. VII. mo in e quartum, & ex b secundo in f tertium, æ 23. VII. rit ut a ad b, ita f ad e; adeoque a & b tanquam γ 21. VII. primi k in sua proportionē minimi æquē d metien- 17. VII. tur ipsos f & e. Quoniam verò & multiplicans b & e facit c & d, erit c ad d, ut b ad e: ac propterea cum b metiatur ipsum e, metietur & c ipsum d, major minorem. Quod absurdum.

A++++B+++++

C++D+++

E+++++++

F-----

G-----H+---

Deinde dati numeri a & b non sint primi: 23. VII.
& inveniantur c, d in eadem proportionē mini-
mi,

O 3 mi,

mi, & erunt 4 numeri proportionales, ex quorum primo a & quarto d fiet idem e qui ex b secundo in c tertium; eritq; factus e minimus quem a & b metiuntur. Cum enim c ex a in d , & ex b in c sit factus, utrumq; a & b ipsum e metiri constat. Si quis minimum eum esse negaverit, esto f minor ipso e , quem metiantur a & b per g & h . Cum ergo idem f fiat ex a primo in g quartum, & b secundo in h tertium, p erit ut a ad b ita h ad g , adeoq; c & d minimi in proportionem a ad b , vel h ad g , d metientur ipsos h & g aequè. Quoniam verò a multiplicans d & g facit e & f , erit e ad f , ut d ad g ; ac propterea cum d ipsum g metiatur, metietur & e ipsum f , major minorem. Quod absurdum.

Hinc patet Corollarium. Si duo numeri a & b multiplicent minimos c & d eandem rationem habentes, major b minorem c , & minor a majorem d producitur minimus e , quem illi metiuntur.

PROPOS: XXXVII.

Theorem: 33.

Si duo numeri a & b numerum quempiam cd metiantur: Etiam minimi-

nimuse quem illi metiuntur *a.b*, eundem *c.d* metietur.

A . . . B . . .
C F D
E

Sin minus, auferatur e ex cd quoties potest. & relinquatur fd minor ipso e. Cum itaq, tam a quàm b metiatur ipsum e, & ipsum c f, metietur etiam tam a tam b ipsum cf: adeoq, a & b α 11. ax. metientes & cd totum & cf ablatum, etiam β me. β 12. ax. tientur reliquum fd. Sed fd est minor, quàm e. Non igitur e est minimus quem a & b metiuntur, contra hypotesin.

PROPOSITIO XXXIIX.

Problema 5.

Tribus numeris *abcd* datis, reperire, quem illi minimum metiantur, numerum *d*.

A . . . B . . . C
D
E

α Invento d minimo, quem a & b metiantur, eundem etiam vel metietur c vel non. Si metiatur, factum est quod jubebatur. Siq, d non sit minimus, minor ipso fiat e, quem abc metiantur.

Q 4

Quo-

β37.VII.

Quoniam igitur a & b metiuntur e , & d est minimus, quem a & b metiuntur, β metietur quoque ipsum e major minorem. Quod est absurdum.

A... B... C....

D.....

E.....

F-----

γ 11.VII.

Deinde, si C non metiatur ipsum d , α invento e minimo, quem c & d metiantur, erit e numerus minimus, quem a , b , c metiuntur. Cum enim a & b metiantur ipsum d , & d ipsum e , etiam a & b ipsum e metientur, metitur autem & c eundem e . Ergo omnes a , b , c ipsum e metiuntur.

Si c non esset minimus, minor ipso sit f quem a , b , c metiantur. Quia igitur a & b ipsum f metiuntur, β metietur etiam eundem f numerus d , adeoque cum c & d metiantur ipsum f minorem, quam e , non erit e minimus, quem c & d metiuntur. Quod est contra hypotesin.

Hinc nascitur Corollarium: Si tres a , b , c , numeri numerum quempiam f metiantur, etiam minimum e , quē illi metiuntur, eundem f metiri.

In ultima enim parte demonstrationis ostensum

sum est ex eo, quod a, b, c ponebantur metiri ipsum f; etiam e minimum, quem a, b, c metiuntur, eundem f metiri.

PROPOSITIO XXXIX.

Theorema 34.

Si numerum *a* numerus *b* quispiam metiatur; ille *a*, quem metitur, partem habebit à dimetiente *b* denominatam.

A + + + + + + + + + +

B + + + + C + + +

Quoties *b* metitur *a*, tot sint in *c* unitates. $\alpha 15$. VI.
Quia ergò *b* ipsum *a* metitur per unitates ipsius *c*, $\beta 13$ def. VII
idem *c* metietur *a* per unitates *b*. Itaq; unitas toties metitur *b*, quoties *c* ipsum *a*. Sed unitas β metitur *b* per partem à *b* denominatam; Ergò & *c* metitur *a* per partem à metiente *b* denominatam. Quod erat propositum.

PROPOSITIO XL.

Theorema 35.

Si numerus *a* partem *b* habuerit
O s quam-

quamlibet; metietur illum a nunc.
rus c à parte b denominatus.

A ++++++

B+++C+++

Cum enim pars b denominetur à c; sit au-
tem & unitas pars ipsius c, ab eodem c denomina-
ta; metietur unitas ipsum c & b ipsum a aequè.
e 15. VII. Vicissim ergo & unitas ipsum b, & c ipsum a
metietur.

PROPOSITIO XLI.

Problema 9.

Numerum g reperire, qui mini-
mus cum sit, habeat partes datas abc.

D++

A secunda

E+++

B tertia.

F+++

C quarta

G ++++++

H-----

Numeri à partibus a, b, c denominati sint d,
e 38. VII. e, f, qui minimum suum g a metiantur. Erit hic mi-
e 39. VII. nimus partes datas continens. Partes quidem ha-
bet: Cum enim d, e, f ipsum g metiantur, b habe-
e 40. VII. bit g partes à d, e, f denominatas, hoc est, a, b, c,
quæ à d, e, f denominatur. Si autem minimus non
sit, est h minor habens easdem partes a, b, c. Has
ergo

ergò cum habeat, & metientur ipsum d, e, f numeri, à partibus illis denominati: adeoq; cum h sit minor, non erit g minimus quem d, e, f metientur. contra hypothesein.

EUCLIDIS

ELEMENTO- RUM

LIBER IIX.

PROPOS: I.

Theorema I.

SI fuerint quotcunque numeri a, b, c, d , deinceps proportionales, extremi verò a & d ipsorum primi inter se fuerint, ipsi minimi sunt omnium, eandem cum eis rationē habent iū.

Sim

A ++++++

B ++++++

C ++++++

D ++++++

C +++++

F - - - -

G - - - -

H - - - -

- Sin minus, sint in eadem ratione minores efgh. Quod ergo ipsis a, b, c, d binis & in eadem ratione sumti sunt alij e, f, g, h multitudine æ-*
14. VII. *quales, ex æquali ærit, ut a ad d, ita e ad h. Sed*
23. VII. *a & d sunt in sua ratione β minimi quia primi.*
21. VII. *Ergo tam a ipsum e, quàm d ipsum h æquè metietur, major minorem. Quod absurdum.*

PROPOS: II.

Problema I.

Numeros *c de* reperire deinceps
proportionales minimos, quotcun-
que jusserit quispiam in data ratio-
ne *a ad b*.

A, 2.	B, 3.	C, 4.	D, 6.	E, 9.	F, 8.	G, 12.	H, 18.	I, 27.	K, 16.	L, 24.	M, 36.	N, 54.	O, 81.

Tres

Tres ita inveniuntur. a multiplicans seipsum & b; producit c & d; b in se tertium f. Quia ergo ex a in a & b facti sunt c & d: a ergo est, ut a ad b, ita c ad d. Ita cum d & e sint ex b in a & b, erit, ut a ad b, ita d ad e. Sunt itaq; continuè proportionales in ratione a ad b. Sed minimi e iā sunt in ratione eadem. Quia enim extremi c & e facti sunt ex primis a & b in seipsos etiam c, e erunt inter se primi & in eadem ratione minimi. Iam ex a in inventos c, d, e fiant f, g, h & ex b in ultimum e fiat i. Erunt quatuor f, g, h, i in ratione data minimi. Quia enim f, g, h, i in ratione data minimi. Quia enim f, g, h, i ex a in c, d, e sunt facti, & retinent eandem rationem; & quia a & b multiplicantes e fecerunt h & i, erunt etiam h i in ratione a ad b. Sunt vero etiā minimi ex modo data ratione. Non aliter ex a in f, g, h, i fiunt k, l, m, n; & ex b in l ultimum o, ut sint quinq; continuè proportionales in ratione a, b proposita. Et consequenter quotcunq; sex, 7, 8 vel 9. &c. continuè proportionales in ratione proposita possunt inveniri. Hinc sequuntur Corollaria.

Corollarium 1.

Si tres minimi numeri sint continuè proportionales, extremi erunt quadrati: Si autem quatuor fuerint, cubi. Quia extremi illi trium fiunt

cx

ex ductu a & b in se: Extremi verò
ipforum quatuor sunt ex ductu radi-
cum a & b in quadratos c & f . Quare
 f & i necessum est esse cubos.

Corollarium 2.

Extremi numeri quotcunque
proportionalium, ex hujus propor-
tionis sensu inventorum in data ra-
tione minorum, inter se sunt pri-
mi. Hoc patet ex multiplicatione,
qua numeri proportionales pro-
ducuntur ex 29. VII.

Corollarium 3.

Duo numeri minimi in data ra-
tione metiuntur omnes medios quot-
cunque minimorum in eadem rati-
one. Producuntur enim ex illorum
multiplicatione in alios numeros.

PROPOSITIO III.

Theorema 2.

Si sint quotcunque numeri de-
inceps proportionales a, b, c, d , mini-
mi omnium eandem cum eis ratio-
nem

habentium; illorum extrema, *a, d* sunt inter se primi.

A, 8.

K, 8.

B, 12.

E, 2.

G, 4.

L, 12.

C, 18.

F, 3.

H, 6.

M, 18.

D, 27.

I, 9.

N, 27.

Inventis duobus in data ratione *a ad b* vel *b ad c*, vel *c ad d*, minimis *e, f*, & in eadem ratione *e ad f* = tribus minimis *g, h, i*, & quatuor ejusdem rationis *k, l, m, n*, & ita si opus foret, etiam quinq, vel sex, donec respondeant multi. udine initio propositis numeris *a, b, c, d*. Quoniam ergo & *a, b, c, d*, & *k, l, m, n* sunt minimi in data ratione, oportet ut singuli singulis sunt aequales, *a* ipsi *k* & *d* ipsi *n*. Cumq, *k* & *n* sint inter se primi, etiam *a* & *d* inter se primi erunt. a 2, IIX;
β 2. cor. 2.
IIX.

PROPOS: IV.

Problema 2.

Rationibus datis quotcunque *a ad b, c ad d* in minimis numeris, reperire numeros *f, e, g* deinceps minimos in datis rationibus.

Pro

A, 6. B, 5. C, 4. D, 3.

G, 4. F, 24. E, 20. G, 15.

I ---- K ---- L ----.

36. VII. Pro tribus a inveniatur e minimus, quem
 b secundus & c tertius metiantur: & quous b
metitur e , toties a ipsum f , & quoties e eundem e ,
toties d metiatur g . Erunt f, e, g continue pro-
portionales in rationibus datis. Quia enim a & b
ipsos f & e aequè metiuntur, per eundem h , etiam
 a & b multiplicantes h producunt f & e ; & β
est, ut a ad b , ita f ad e . Ita cum c & d aequè me-
tiantur ipsos e & g , β erit etiā, ut c ad d , ita e ad
 g ; adeoq; f, e, g in rationibus a ad b & c ad d sunt
continue proportionales.

- Quod si y dem negentur esse minimi, mino-
 y 21. VII. res sint i, k, l . Quia ergo a & b sunt minimi,
in sua ratione, y aequè metientur ipsos i & k , in ea-
dem ratione constitutos consequens b ipsum k ,
consequentē: Sic etiam c & d ipsos k & l , ante-
cedens c antecedentem k . Itaq; cum b & c me-
tiantur ipsum k , minimus e quem b & c metiun-
 d 37. VII. tur, eundem k , major minorem d metietur. Quod
absurdum.

A, 6. B, 5. C, 4. D, 3. E, 5. F, 7.

H, 24. G, 20. I, 15. K, 21.

Deinde

Deinde trium rationum datarum a ad b, c ad d, e ad f quatuor minimi, deinceps proportionales inveniuntur. Primo quidem g a minimus, quem b & c metiuntur, & simul h & k ut prius. Quod si e metitur ipsum i, toties etiam f metiatur k, erantq; h, g, i, k minimi in rationibus datis ijsdem fundamentis ut prius.

A, 6. B, 5. C, 4. D, 3. E, 2. F, 7.

H, 24. G, 20. I, 15.

M, 48. L, 40. K, 30. N, 105.

Si e non metiatur i, a invento minimo k, quem e & i metiuntur, quoties i ipsum k, g ipsum l & h ipsum m; & quoties e ipsum k, toties f ipsum n metiatur. Erunt m, l, k, n minimi in rationibus datis ex eadem demonstratione.

Deniq; 4 rationum datarum in numeris minimis inveniuntur quinq; directe proportionales, expeditis primum, juxta precedentem modum, quae pro quatuor erant faciendae; & deniq; cum ratione quarta s ad t fiat, ut antea cum tertia. Ut in exemplis patet, in quorum priore s metitur n; in posteriore non.

A, 6. B, 5. C, 4. D, 3. E, 2. F, 4. S, 3. T, 2.

M, 48. L, 40. K, 30. N, 105. O, 70.

A, 6. B, 5. C, 4. D, 3. E, 2. F, 7. S, 9. T, 2.

M, 48. L, 40. K, 30. N, 105.

R, 144. Q, 120. P, 90. O, 315. V, 70.

P

PRO;

EVCLIDIS ELEM:
PROPOSITIO V.

Theorema. 3.

Plani numeri a & b rationem inter se habent ex lateribus compositam c ad e , & d ad f ; vel ex c ad f , & d ad e .

A, 24. B, 48.

G, 18.

C, 4. D, 6. E, 3. F, 16.

A, 24. B, 48.

G, 96.

C, 4. D, 6. F, 16. F, 3.

Ex multiplicatione d in e fiat g. Cum ergo d multiplicans c & e producat a & g, erit a ad g, ut c ad e; & g ad b, ut d ad f, quia c in d & fillos producit. Sunt ergo deinceps proportionales a, g, b in laterum c ad e, & d ad f proportionibus. Sed ratio a ad b componitur ex rationibus a ad g, & g ad b, Ergo & ex rationibus laterum c ad e, & d ad f. Eodem modo ostenditur a ad b ratio composita ex rationibus c ad f, & d ad e.

a. 17. VII.
β 17. def. VII.

PRO-

PROPOSITIO VI.

Theorema 4.

Si sint quotcunque numeri a, b, c, d, e , deinceps proportionales, primus, a autem secundum b non metiatur; neque alius quisquam ullum metietur.

A, 16. B, 24. C, 36. D, 54. E, 81.
F, 4. G, 6. H, 9.

Quia enim eadem duorum proximorum sunt rationes, patet, si primus secundum non metiatur, quod nec secundus tertium & hic quartum, & hic quintum possit metiri. Quod verò nec quisquam α^2 , IIX; quemquā reliquorum metiatur, ita patet. Sumtis n, f, g, h minimis in $a, a d b$ ratione erit ex aequo, ut a ad c , ita f ad h . Cumq; sit etiam ut a ad b , ita f ad g , Ergo ~~non ex~~ & a non metiatur b ; Ergo nec f metiatur g , & proinde non est unitas. Quare cum β^1 , IIX. f & h β sint primi, f non metitur h , adeoq; nec a ipsum c . Quod ipsum de reliquis etiam demonstratur.

PROPOSITIO VII.

Theorema 5.

Si sint quotcunque numeri a, b, c, d, e
P 2 de.

deinceps proportionales, primus autem a extremum e metiatur; is a etiam metietur secundum b .

A, 3. B, 6. C, 12. D, 24. E, 48.

6. IIX.

Si enim a non metiretur b , neq^a metiretur aliorum quenquam, atq^{ue} ita nec a ipsum e , contra hypothesin.

PROPOSITIO IIX.

Theorema 6.

Si inter duos numeros a, b , medij, c, d continua proportionē ceciderint; quot inter eos medij continua proportionē cadunt numeri: tot & inter alios e, f eandem cum illis habentes rationem medij l, m , continua proportionē cadent.

A, 24. C, 36. D, 54. B, 81.

G, 8. H, 12. I, 18. K, 27.

E, 32. L, 48. M, 72. F, 108.

A, 40.

A, 40. C, 20. D, 10. B, 5.

G, 8. H, 4. I, 2. K, 1.

E, 8. L, 4. M, 2. F, 1.

A, 27. C, 9. D, 3. B, 1.

G, 27. H, 9. I, 3. K, 1.

E, 108. L, 36. M, 12. F, 4.

*Sumtis enim totidem g, h, i, k in ratione α 2. VII.
 a ad c minimis, ex aequo est, ut a ad b , & e ad f , β 23. VII.
 ita g ad k . Cumq; g & k inter se sint primi tan- γ 21. VII.
 quam extremi minimorum & in sua ratione β mi-
 nimi, & aequè metietur, g ipsum e , & k ipsum f .
 Quoties autè g & k , metiuntur e & f , toties me-
 tiantur h & i alios l & m . Itaq; cum g, h, i, k ,
 per eundem numerum metiantur e, l, m, f , erunt
 hi producti ab illo numero d in g, h, i, k , in eadem
 cum ipsis ratione. Sunt autem g, h, i, k continuè
 proportionales. Ergò & e, l, m, f . Et cum mul- δ 18. VII.
 titudine sint pares numeris a, c, d, b , cadent, tot
 medij inter ef , quot inter ab .*

PROPOSITIO IX.

Theorema 7.

Si duo numeri a, b sint inter se
 primi, & inter eos medij c, d , conti-
 P 3 nua

nua proportione ceciderint numeri;
quot inter eos medij continua pro-
portione cadunt numeri, totidem &
inter utrumque eorum a & b , ac uni-
tatem g , medij e , g , & f continua
proportione cadent.

				K, 8.	A, 8.
		G, 4.		L, 12.	E, 12.
	E, 2.	H, 6.		M, 18.	D, 18.
O, 1.	F, 3.	I, 9.		N, 27.	B, 27.

α 2. IIX.

β 1. IIX.

γ 7. ax.

δ 5. ax.

ϵ 20. def.
VII.

Inventis e, f in ratione a ad c minimis, α su-
mantur in eadem ratione tres g, h, i & quatuor
 k, l, m, n vel plures, dum multitudine *equales* fi-
ant initio positis a, c, d, b . Itaq; cum ab sint pri-
mi, β erunt a, c, d, b minimi in ratione e ad f ; sint
verò & k, l, m, n in eadem ratione minimi; erunt
ipsis a, c, d, b *equales*, singuli singulis. Caterum
quia e multiplicans se ipsum producit g ; multipli-
cans verò ipsum g facit k ; γ metietur e ipsum g per
 e , & g ipsum k per eundem e . δ Metitur verò & o
ipsum e per e . Aequè igitur metitur o ipsum e , &
 e ipsum g , & g ipsum k : Ideoq; eadem pars erit o
ipsius e , & e ipsius g , & g ipsius k ; adeoq; ϵ propor-
tionales deinceps o, e, g, k ; Perinde ut & o, f, i, n .
Cumq; & o, e, g, k , & o, f, i, n sint multitudine *equa-*
qua-

quales ipsis k, l, m, n vel a, b, c, d cadent tot medij
continue proportionales inter o, k vel o, a , ac inter
 o, n vel b, o , quot inter a, b .

PROPOSITIO X.

Theorema 8.

Si inter duos numeros a, b & uni-
tatem p continue proportionales ce-
ciderint numeri c, d, e ; quot inter u-
trumque ipsorum a vel b , & unitatem
 p deinceps medij continua propor-
tione cadunt numeri, totidem & in-
ter ipsos a & b medij, m, n, o continua
proportione cadent,

P	1	F	6	G	36	H	216	E	27	A	81
D	9	I	18	L	108	M	162	K	54	N	324
O	648	B	1296	C	3	D	9	E	27	F	81

α Completis spacijs intermedijs i, k & h, m ,
 n & o , ut i fiat ex c in f ; k lex c in i, g, m, n, o
ex c in k, l, h . Cum ergo sit ut p ad c , ita c ad d ,
& d ad e , & c ad a , β aequè p metietur ipsum α 2.IIX.

P 4

c &

7 9. 2x.

d 18. VII.

c, & c ipsum d, & sic deinceps. Sed p metitur
 c per c: Ergo & c ipsum d, & d ipsum e & e ipsum
 a per c metietur. Quare c multiplicans seipsum
 fecit d, multiplicans d fecit e, & multiplicans e fe-
 cit a. Idemq₃ de f, g, h, b est statuendum. Pro-
 inde, cum c multiplicans c & f, faciat d & i, derit
 ut c ad f, ita d ad i; itemq₃, ut c ad f, ita i ad g.
 Sunt ergo dig continuè proportionales in ratione,
 c ad f. Rursus & e, k, l, h sunt continuè proporti-
 onales: quia enim c in d, i, g fecit e, k, l, ejusdem d
 erunt e k l rationis cujus dig, id est, c ad f; itemq₃
 & c & f in g fecerint l & h; erit, ut c ad f, ita l
 ad h. Eodemq₃ modo continuè proportionales osten-
 duntur a, m, n, o, b in ratione c ad f, quia ex c in
 e k, l, h fiunt a, m, n, o, & ex c & f in h, fiunt o &
 b. Tot itaq₃ medij proportionales inter a & b ca-
 dent, quot inter a vel b & unitatem c, quia mul-
 titudine conveniunt.

PROPOS: XI.

Theorema 9.

Duorum quadratorum nume-
 rorum a & b, unus e medius propor-
 tionalis est numerus; & Quadratus a
 ad Quadratum b duplicatam habet
 lateris c ad latus d rationem

Sic

A, 9. E, 21. B, 49.

C, 3. D, 7.

Ex c in d fiat e : & e erit, ut c ad d , ita a ad e & e ad b , adeoque tres continuè proportionales in ratione c ad d ; cadit quoque inter a & b medius proportionalis e . Cum verò a ad b habeat rationem, α 1.7. VII
 β 2.6. def. VII.
 duplicatam ejus, quam a ad e , habet quoque duplicatam a quadratus ad b quadratum ejus, quam c latus, ad d latus, quod eadem hic sit ratio, quæ ibi.

PROPOS: XII.

Theorema 10.

Duorum cuborum numerorum a & b , duo medij proportionales sunt numeri, h, i . & cubus a ad cubum b triplicatam lateris c ad latus d habet rationem.

A, 27. H, 36. I, 48. B, 64.

E, 9. G, 12. F, 16.

C, 3. D, 4.

Compleantur spacia e, g, f , & h, i , ut in 10. hujus fiebat. Et e erunt e, g, f tres continuè proportionales in ratione c ad d , ut & a, h, i, b , α 1.7. VII

P 5

qua-

26. def.
VII.

quatuor; cadentq³ inter cubos a, b duo medij; Cum
verò primus a ad quartum b habeat rationem tri-
plicatam ejus quam primus a ad h secundum; ha-
bebit etiam à cubus, ad b cubum rationem triplica-
tam, laterum c ad d, cum a ad h sit, ut c ad d.

PROPOSITIO XIII.

Theorema II.

Si sint quotlibet numeri a, b, c de-
inceps proportionales, & multipli-
cans quisque seipsum, faciat aliquos
d, e, f; qui ab illis producti fuerint,
proportionales erunt: Et si numeri,
a b c, primùm positi multiplicantes
jam factos d, e, f, fecerint aliquos g, h, i
ipsi quoque proportionales erunt: Et
semper circa extremos hoc eve-
niet.

$$\begin{array}{c}
 \hline
 |A, 2. | B, 4. | C, 8. | \\
 \hline
 |D, 4. | N, 8. | E, 16. | O, 32. | F, 64. | \\
 \hline
 |G, 8. | P, 16. | Q, 32. | H, 64. | K, 128. | S, 256 | I, 512. | \\
 \hline
 |X, 16 | T, 32 | V, 64 | L, 128 | U, 256 | Z, 512 | 2048 | M, 4096 | \\
 \hline
 \end{array}$$

Ex

Ex a in b fiat n, & o ex b in c: Fiant item
 p, q ex a in n, e; & r, s, ex b in o, f: Item t, u, x,
 ex a in p, q, h; & y, z, a ex b in r, s, i. Cum ergo
 a multiplicans seipsum & b fecerit a & n; a Erit,
 ut a ad b, ita d ad n: Ita, cum n & e sint ex b in
 se & a; Erit etiam, ut a ad b, ita n ad e; & ita d,
 n, e continuè proportionales sunt in ratione a ad
 b. Proportionales etiam sunt continuè e, o, f, quia
 ex b in se & in c fieret e & o; ex c in se & in b
 sunt o & f, & eisdem rationis cum b, c, id est, cum
 a, b. Quoniam ergo d, n, e & e, o, f sunt in eadem
 ratione continuè proportionales, ex aquo erit, ut d
 ad e; ita e ad f; & ita d, e, f continuè propor-
 tionales erunt. Deinde in eadem ratione conti-
 nuè proportionales sunt g, p, q, h, cum g, p, q fiant
 ex a in d, n, e, & ex a, b in e fiant q & h: Simili-
 ter & h, r, s, i, cum h, r, s fiant ex b in e, o, f, & s,
 i ex b, c in f. Est ergo ex aquo ut g ad h, ita
 h ad i.

a 17. VII.

Eodemq, modo k, l, m continuè demonst-
 rantur proportionales.

PROPOS: XIV.

Theorema 12.

Si Quadratus numerus a Qua-
 dra-

dratum numerum b metiatur: & latus c unius a metietur latus d , alterius b . Et, si unius Quadrati a latus c metiatur latus d alterius b ; & Quadratus a Quadratum b metietur.

A, 4. E, 12. B, 36.

C, 2. D, 6.

α 11. IIX.
β 7. IIX.

Fiat e ex e in d , a Erunt a , e , b continuè proportionales in ratione c ad d . Cumq; a primus b tertium metiatur, β metietur etiam e medium. Ideoq; cum sit, ut a ad e , ita c ad d , β metietur etiam latus c latus d . Rursus, si latus c metiatur latus d , β metietur etiam quadratus a quadratum b , cum in eadem ratione continuè a proportionalibus existentibus a , e , b ; a ipsum e aequè β metiatur, atq; c ipsum d , & ita etiam a quadratus b quadratum.

PROPOSITIO XV.

Theorema 13.

Si cubus numerus a , eubum numerum b metiatur; & latus c unius a metietur latus d alterius b . Et filatus c unius a cubilatus d alterius b meti-

metiatur; & cubus a cubum b metietur.

A, 8. H, 24. I, 72. B, 216.

E, 4. G, 12. F, 36.

C, 2. D, 6.

Completis iterum spacijs $e, g, f, \& h, i$ ut in α 12. IIX.
 10, hujus factum est. α Erunt $\& e, g, f \& a, h, i, \beta$ 7. IIX.
 b continuè proportionales. Cumq; a primus me-
 tiatur extremum b, β metietur etiam secundum
 $h \&$ propter eandem rationem latus c quoq; d la-
 tus metietur. Rursus si c latus metiatur latus d ,
 metietur etiam cubus a cubum b . Continuè enim
 existentibus proportionalibus a, h, i, b in ratione
 c ad d , æque metietur c ipsum d , $\& a$ ipsum h , $\&$
 sic etiam extremum b , cubus cubum.

PROPOS: XVI.

Theorema 14.

Si Quadratus numerus a Quadra-
 tum numerum b non metiatur; ne-
 que latus c unius a metietur alteri-
 us b latus d . Et si latus c unius a
 quadrati non metiatur latus d alte-
 rius

us b : neque quadratus a quadratum b metietur.

A, 16. B, 81.

C, 4. D, 9.

¶ 14. IIX.

Si C latus metiretur latus d , etiam a quadratus c , ∞ metiretur quadratum b contra hypothesin. Et contra, si quadratus a , quadratum b metiretur, etiam C latus d itidem contra hypothesin.

PROPOS: XVII.

Sicubus numerus a cubum numerum b non metiatur: neq; latus c unius a latus d alterius b metietur. Et si latus e cubi unius a latus d alterius b non metiatur: neq; cubus a cubum b metietur.

A, 8. B, 27.

C, 2. D, 3.

¶ 15. IIX.

Si enim latus c , metiretur latus d , etiam ∞ metiretur a cubus C cubum b contra hypothesin. Et contra, si cubus a cubum b metiretur; etiam latus c latus d metiretur, itidem contra hypothesin.

PROPOS: XIIX.

Theorema 16.

Duorum similium planorū numerorum a & b unusq; medius proportionalis est numerus: Et planus ad planum duplicatam habet lateris homom.

mologic vel d ad latus homologum e
vel fractionem.

A, 12. G, 18. B, 27.

C, 6. D, 2. E, 9. F, 3.

Fiat g ex d in e. Cum sit ut c ad d, ita e ad f;
erit permutando c ad e, ut d ad f. Cum ergo d mul-
tiplicans c & e producat a & g, a erit a ad g, ut c
ad e. Sic etiam erit g ad b, ut d ad f, quia e multi-
plicans d & f producit g, & b. Itaq, a, g, b sunt
proportionales in rationibus c ad e & d ad f, adeoq,
inter a & b cadit g medius proportionalis. Et quia
proportionales sunt a, g, b, habebit a ad b rationē
duplicatam ejus, quam a ad g, i. e. c ad e vel d ad
f. Itaq, planus a ad planum b duplicatam habet
rationem laterum homologorum.

PROPOS: XIX.

Theorema 17.

Duorum similium solidorum nume-
rorum a, b duo m, n medij proportionales
sunt numeri: Et solidus a ad solidum b tri-
plicatam habet rationem lateris homologi
c vel d vel e ad latus homologum f vel g, vel h.

A, 30. M, 60. N, 120. B, 240.

I, 6. L, 12. K, 24.

C, 2. D, 3. E, 5. F, 4. G, 6. H, 10.

Fiat i ex c in d, & k ex f in g, & l ex d in f. &
m, n ex e, h in l. Cum ipsis f, g, h proportiona-
les sint c, d, e, etiam permutando proportionales
erunt, ut c ad f, ita d ad g & e ad h. Et quia
d multiplicans c & f producit i & l, a erit, ut c
ad f.

p 18. VII.

v 26. def.
VII.

ad f, ita i ad l: & ut d ad g, ita l ad k; quia l & k sunt ex f in d, g; adeoq³ i, l, k sunt continuè proportionales in ratione c ad f, vel d ad g. Quia verò a solidus factus est ex c, d, e lateribus, & i ex c in d, fit, ut e multiplicans i faciat a. Ita cum b solidus sit factus ex f, g, h lateribus, k verò ex f in g, fit ut b solidum faciat, h multiplicans k. Quare cum e multiplicans i, l fecerit a, m; erit a ad m ut i ad l, id est, ut c ad f, vel d ad g, vel e ad h; Sic etiam n ad b, ut l ad k, id est, ut c ad f; cum h multiplicans l, k, fecerit n, b. Est autem & m ad n, ut e ad h, quod e, h multiplicantes l fecerint m, n. Sunt ergò a, m, n, b continuè proportionales in ratione c ad f; adeoq³ inter a b similes solidos cadunt medij proportionales m, n. Et quia a, m, n, b sunt 4. continuè proportionales & habebit solidus a ad solidum b similem rationem ejus, quam a ad m, id est, c ad f, d ad g, & e ad h, id est, triplicatam ex ratione c ad f laterum homologorum.

PROPOSITIO XX.

Theorema 18.

Si inter duos a, b numeros unus medius proportionalis cadat numerus c; similes plani erunt illi numeri a & b.

A, 18.

A, 18. C, 24. B, 32.

D, 3. E, 4. F, 6. G, 8.

Sumti minimi d, e in ratione a, c metiuntur æque ipsos a, c per f , & ipsos c, b per g . Itaq; f multiplicans d, e producit a, c , & g eosdem d, e multiplicans producit c, b . Itaq; cum c multiplicans f, g faciat c, b , & erit, ut c ad b , id est, ut d ad e , ita f ad g ; & permutando, ut d ad f , ita e ad g . Cum vero a fiat ex d in f , erit planus, cujus latera d & f , sunt proportionalia lateribus e & g , ex quibus fit b planus. Erunt itaq; a, b plani similes.

PROPOSITIO XXI.

Theorema 19.

Si inter duos numeros a, b duo medij proportionales cadant numeri c, d ; similes solidi sunt illi numeri a, b .

A, 24. C, 72. D, 216. B, 648.

E, 1. F, 3. G, 9.

H, 1. I, 1. M, 24. K, 3. L, 3. N, 72.

Cum suntis tribus minimis e, f, g in ratione a, c, d, b , inter e & g cadat medius proportio-

Q

na-

§ 20. IIX.

218. VII

§ 17. VII.

§ 19. IIX.

nalis f ; β erunt e & g plani similes, quarum latera sint h, i, k, l . Et quia e, f, g sunt in ratione data minimi, aequè metiuntur ipsos a, c, d rationis ejusdem per m ; & eodem modo e, f, g minimi ipsos c, d, b , ejusdem rationis metiuntur per n ; ita ut m & n multiplicantes e, f, g producant a, c, d & c, d, b . Facti autem sunt e & f ex suorum laterum h, i , & k, l , multiplicatione mutua. Ergo, a, b producuntur ex multiplicatione mutua h, i, m , & k, l, n , & sunt solidi. Quia verò ex m, n in f sunt c, d , ut supra patet, erit c ad d , ut m ad n . Sed c ad d desit, ut e ad f , (quia n multiplicans e facit c ad d) id est, ut h ad k , vel i ad l . Inter planos enim similes e, g , est medius proportionalis f in ratione laterum homologorum h, k vel i, l : Igitur h ad k & i ad l erunt, ut m ad n ; & permutando h ad i , ut k ad l ; & i ad m , ut l ad n . Sunt ergò latera h, i, k proportionalia lateribus k, l, n ; ac propterea similes a, b solidi.

PROPOSITIO XXII.

Theorema 20.

Sit tres numeri a, b, c deinceps sint proportionales, primus a , autem sit quadratus; & tertius c quadratus erit.

A, 36. B, 48. C, 64.

D, 6. E, 8.

F, 1.

Sumto

Sumto d latere quadrati a, cum d in se fa-
 ciat a α erunt d & a ab unitate continuè propor-
 tionales, & convertendo a ad d, ut d ad f. Cum α 9. IIX.
 ergò inter a & c cadant tot medij, quot inter eun-
 dem a & f β cadent etiam inter c & f tot; videli-
 tet e. Cum itaq; f, e, c continuè proportionales
 sint, producetur c ex e in se, eritq; quadratus. β 10. IIX.

PROPOSITIO XXIII.

Theorema 21.

Si quatuor numeri a, b, c, d sint de-
 inceps proportionales, primus a au-
 tem sit cubus; Et quartus d cubus
 erit.

A, 64. B, 160. C, 400. D, 1000.

F, 16. H, 100.

E, 4. H, 10.

I, 1.

Sumto e latere cubi a, ex e in se fiat f; & ex
 f in e, cubus a. Quia ergò in se facit f, & in f fa-
 cit a, α erunt e f a ab unitate continuè proportio- α 9. IIX.
 nales; & convertendo a, f, e, i continuè proportio-
 nales. Cum ergò inter eundem a & d, cadant
 tot medij continuè proportionales, quot inter a &
 i, ϵ cadent inter d & i totidem. Quare cum i, c, β 10. IIX.
 h, d sint continuè proportionales, fiet h ex g in se,
 & d ex g in h, eritq; d cubus.

Q 2

PRO.

PROPOS: XXIV.

Theorema 22.

Si duo numeri rationem habeant inter se, ut a ad b , quam Quadratus numerus ad Quadratum numerum ita c ad d , primus a autem sit Quadratus, & secundus b Quadratus erit.

A, 36. F, 48. B, 64.

C, 9 E, 12. D, 16.

Cum enim sit a ad b , ut c ad d , inter g , c & d cadat medius proportionalis, etiam inter a , b , β cadet medius f . Cum ergo a , f , b sint continuè proportionales, & a primus Quadratus, etiam b tertius Quadratus erit.

α 11. IIX.

β 8. IIX.

γ 22. IIX.

PROPOSITIO XXV.

Theorema 23.

Si duo numeri rationem inter se habeant a ad b , quam cubus numerus ad cubum numerum c ad d , primus a autem sit cubus, & secundus b cubus erit.

A, 8.

A, 8. G, 12. H, 18. B, 27.
C, 64. E, 96. F, 144. D, 216.

Cum enim sit a ad b , ut c ad d ; inter $q_3 c$ & a^{12} . IIX.
 d & cadant duo medij proportionales, e & f , βca . $\beta 8$. IIX.
dent etiam g, h inter a & b . Cum ergo a, g, h , γ^{23} . IIX.
 b sint continuè proportionales, & a primus cubus
sit, erit & b quartus cubus.

Corollarium 1.

Proportio cujusvis numeri Quadra-
ti ad quemlibet non quadratum, non
potest reperiri in duobus numeris
Quadratis. Quia ex 24. huius ipse
quoque Quadrati essent.

Corollarium 2.

Nec inter cubum & non cubum
cadit ratio cuborum; ob eandem cau-
sam ex 25.

PROPOSITIO XXVI.

Theorema 24.

Similes plani numeri inter se ra-
tionem habent a ad b , quam quadra-
tus numerus ad quadratum numerum
ut d ad f .

Q 3

A, 20

A, 20. C, 30. B, 45.

D, 4. E, 6. F, 9.

Cum a & b sint plani similes, & cadit inter
 eos unus medius proportionalis c : Sumtis ergo
 tribus minimis in a, c, b ratione continua, & erunt
 extremi d, f quadrati. Quare cum sit ex aequo
 a ad b , ut d ad f , patet a ad b esse ut d quadrat-
 us ad f quadratum.

18. IIX.

1. cor. 2.

IIX.

PROPOS: XXVII.

Theorema 25.

Similiter solidi numeri a ad b ra-
 tionem habent inter se, quam cubus
 numerus ad cubum numerum e ad h .

A, 240. C, 360. D, 540. B, 810.

E, 8. F, 12. G, 18. H, 27.

Cum a & b sint solidi similes, & cadunt inter
 eos duo medij proportionales c, d . Sumtis ergo qua-
 tuor minimis e, f, g, h in ratione continua $a, c, d,$
 b , & erunt extremi e, h cubi. Quare cum sit ex aequo
 a ad b , ut e ad h patet, h ad b esse, ut e cubus
 ad h cubum Quod erat propositum.

19. IIX.

1. cor. 2.

IIX.

EU.

EUCLIDIS ELEMENTO- RUM

LIBER IX.

PROPOSITIO I.

Theorema 1.

SI duo similes plani numeri
 a, b multiplicantes se mu-
tuo faciant quēdam c ; pro-
ductus c erit Quadratus.

A, 6. E, 54.

D, 36. E, 108. C, 324.

A multiplicans seipsum faciat d quadratum. = 17. VII.

*Cumq; itaq; ex a in a & b fiant d & c = erit,
ut a ad b, ita d ad e. Sed inter a & b*

Q 4 cen

β 18. IIX. ceu planos similes unus β cadit medius proportiona-
 γ 8. IIX. lis. Ergo & inter d & c unus γ cadit, nempe E .
 γ 22. IIX. Itaq; cū tres d, e, c sint continuè proportionales, &
 primus sit quadratus, d erit etiam c tertius qua-
 dratus.

PROPOS: II.

Theorema 2.

Si duo numeri a, b se mutuò
 multiplicantes, faciant Quadratum
 c ; similes plani erunt a, b .

A, 6. B, 54.
 D, 36. C, 324.

α 17. VII. *A* multiplicans seipsum faciat d quadratum.
 β 11. IIX. Erit, ut a ad b , ita d ad c , quia a multiplicans a &
 γ 8. IIX. b , produxit d & c . Sed inter d, c quadratos ca-
 δ 20. IIX. dit unus medius proportionalis: Ergo & inter a, b
 γ cadit unus, ac propterea a, b d erunt plani simi-
 les.

PROPOS: III.

Theorema 3.

Si cubus numerus a seipsum mul-
 tiplicans, procreet aliquem b ; pro-
 ductus b cubus erit.

A, 8.

A, 8.

E, 16.

D, 4.

F, 32.

C, 2.

B, 64.

I, 1.

Sit Clatus cubi a , ex quo in se fiat d , & ex
 c in d ipse cubus a . Itaq; a metietur c ipsum d per
 c . Sed & unitas i eundem c β metitur per c . Ergo
 unitas ipsius c est eadem pars, quæ c ipsius d . γ Qua- α 7. ax.
 re ut unitas ad c , ita c ad d . Rursus etiam d β 5. ax.
 metitur a per c , quod c multiplicans d fecit a . Sed γ 20. def.
 quia etiam c metiebatur d per c ; Ergo d ipsius a
 erit eadem pars, quæ c ipsius d , γ Ergo est ut c
 ad d , ita d ad a . Sed ut est c ad d , ita erat u-
 nitas ad c . Ideoq; ut unitas ad c ita c ad d & d
 ad a : adeoq; inter unitatem & a cadunt duo me-
 dy proportionales.

Ceterum quia a metitur b per a ; quod a in
 se producebat b , & unitas eundem a per a metitur,
 erit unitas eadem pars ipsius a , quæ a ipsius b ; &
 sic, ut i ad a , ita a ad b . Sed cum inter i & a
 cadant duo medij proportionales, ergo totidem in-
 ter a & b , cadent f & e . Cum itaq; inter qua- δ 8. IIX.
 tuor a, e, f, b continuè proportionales primus sit cu- ϵ 23. IIX.
 bus, erit etiam quartus b cubus.

PROPOS: IV.

Theorema 4.

Q s

Si

PROPOS: IV.

Theorema 4.

Si cubus numerus a cubum numerum b multiplicans, faciat aliquem; factus cubus erit.

A, 8, B, 27.
D, 64. C, 216.

α 17. VII.
β 12. IIX.
γ 8. IIX.
δ 3. IX.
ε 23. IIX.

A in se perducatur d. Quia ergo ex a in a & b sunt d & c, erit ut a ad b, ita d ad c. Sed inter a & b cubos β cadunt duo medij proportionales: γ Ergo & inter d & c. Quare cum d primus δ sit cubus, & c quartus ε cubus erit.

PROPOS: V.

Theorema 5.

Si cubus numerus a numerum quendam b multiplicans faciat cubum c ; & multiplicatus b cubus erit.

A, 8. B, 27.
D, 64. C, 216.

α 3. IX.

A in se producat d, α cubum. Cum ergo ex a in a

in a & b fiant d & c , β erit, ut a ad b , ita d ad c . β . 17. VII.
 Sed inter d, c , cubos cadunt duo medij proportiona- γ 12. IIX.
 les. δ Ergo & totidem inter a & b ; adeoque a exi- δ 8. IIX.
 stente cubo etiam b cubus erit. ϵ 23. IIX.

PROPOS: VI.

Theorema 6.

Si numerus a seipsum multipli-
 cans, faciat cubum b ; Et ipse a cubus
 erit.

A, 8. B, 64. C, 512.

Ex a in b fiat c , qui ex definitione est cubus. α 5. IIX.

Quoniam ergo b cubus multiplicans a , fecit c , a e-
 rit & a cubus.

PROPOSITIO VII.

Theorema 7.

Si compositus numerus a aliquē
 b multiplicans, quempiam c faciat:
 factus c solidus erit.

A, 6. B, 7. C, 42.

D, 2. E, 3.

Quia enim a est solidus, a metitur ipsum a -
 lius præter unitatem, ut d per e ; Ergo & d in e β pro- α 13 def.
 ducit a . Cum ergo b in a faciat c , erit c ex trium γ 12. VII.
 d, e, b , seu laterum multiplicatione mutua ortus, β 9. ax.
 adeoque ex definitione solidus.

PRO-

PROPOSITIO IIX.

Theorema 8.

Si ab unitate quocunque numeri
 $a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l, m$, deinceps pro-
 portionales fuerint: Tertius b qui-
 dem ab unitate Quadratus est, & unū
 intermittentes d, f, h, k, m , omnes:
 Quartus c autem est cubus, & duos
 intermittentes f, i, m , omnes: Septi-
 mus f verò cubus simul & Quadra-
 tus, & quinque intermittentes m o-
 mnes.

Vn. I. A, 3. B, 9. C, 27. D, 81. E, 243. F, 729.
 G, 2187. H, 6561. I, 19683. K, 59049.
 L, 177147. M, 531441.

α 5. ax.
 β 9. ax.

γ 22. IIX.

Cum enim unitas a metiatur a per a , metie-
 tur quilibet sequentem per ipsum a , quia continūe
 proportionales sunt: β Ideoq; a multiplicans seipsum
 producit b quadratum. Cumq; b, c, d sint conti-
 nuē proportionales, & b Quadratus, etiam d verit
 Quadratus: ita & trium sequentium proportiona-
 lium tertius ferit Quadratus, & iterum h, k, m
 & c . Rursus cum a in se faciat b , & idē a in b faciat
 c , erit

c, erit ex definitione c cubus. Ergo cum 4. proportionalium c, d, e, f primus c sit cubus d erit & quartus f cubus. Denique cum septimus ab unitate f & Quadratus & cubus sit demonstratus; etiam intermissis quinq; g, h, i, k, l; m erit & Quadratus & cubus. d 23. IIX.

PROPOS: IX.

Theorema 9.

Si ab unitate quocunque numeri a, b, c, d, e, f, deinceps proportionales fuerint, qui verò post unitatem a sit Quadratus; & reliqui omnes b, c, d, e, f, Quadrati erunt. Ac si qui post unitatem a sit cubus, & reliqui omnes b, c, d, e, f, cubi erunt.

A, 4. B, 16. C, 64. D, 256. E, 1024.

1. *Vnitatis.*

F, 4096.

A, 8. B, 64. C, 512. D, 4096. E, 32768

F, 262144.

Quia enim b tertius ab unitate a est Quadratus, & unum intermittentes, omnes d, f, sunt q. 3. IX. a, b, c continuè proportionales, & a primus quæ ß 11. IIX. dratus, ß erit & c Quadratus. Eodem modo inter c

3. IX.

2 3. IIX.

ter c, d, e proportionales c existente quadrato, etiam e quadratus erit, & sic deinceps reliqui erunt quadrati. Itaque si a primus ab unitate sit cubus: Quia c ab unitate quartus a est cubus & duos intermittentes omnes, etiam f erit cubus. Cumque unitas metiatur a per a , & a cubus metiatur b per seipsum, & erit & b cubus. Cum ite a, b, c, d sint 4. continue proportionales, & a primus sit cubus, d erit & d quartus cubus. Eodemque modo reliqui ordine cubi ostendantur, sumtis semper continue proportionalibus, ut b, c, d, e . Quia enim b est cubus. Ergo & e & c.

PROPOS: X.

Theorema 10.

Si ab unitate quocunque numeri ($a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l, m$) deinceps proportionales fuerint, qui a verò post unitatem non sit quadratus, neque alius ullus quadratus erit, præter tertium b ab unitate & unum intermittentes omnes d, f, h, k, m . At si post unitatem non sit cubus, neque alius ullus cubus erit, præter quartum c ab unitate, & duos intermittentes omnes f, i, m .

1. Vn.

A, 2. B, 4. C, 8. D, 16. E, 32. F, 64.

1. *Unitas.*

G, 128. H, 256.

I, 512. K, 1024. L, 2048. M, 4096.

Si enim aliquis alius esse potest quadratus, esto c. Quoniam est, ut a ad b, ita b ad c; convertendo c ad b erit, ut b ad a. Sed c est quadratus ex hypothesi: a Ergo & a. Quod absurdum. Quia ponitur a 22. IIX. non quadratus. Idē etiā de ceteris concludendū. It a, p²³. IIX. si quis alium, ut d præter c ponat cubum, quia a, b, c, d sunt continuè proportionales, conversim proportionales erunt. Itaq; cum d primus sit cubus, etiam a quartus cubus b erit. Quod est contra hypothesin.

PROPOSITIO XI.

Theorema II.

Si ab unitate quocunque numeri a, b, c, d, e, f, deinceps proportionales fuerint, minor b majorem f, metitur per aliquem d eorum, qui in proportionalibus sunt numeris.

1. *Vn.* A, 3. B, 9. C, 27. D, 81. E, 242.

F, 729.

Cū ex aequo sit ut b ad f, ita unitas ad d, quod 5. a, b, c, d, e, f, cū 5. numeris & unitate abcd eandē rati-

20. def.
VII.
β 5. ax.

rationem habeant, ^a a què etiam Unitas metietur numerum d , atq; b ipsum f . Sed β unitas metitur d per b , ergo & b ipsum f per d metitur. Eodem modo d metitur ipsum e pro a , quod sit, ut d ad e , ita unitas ad a . Sic & a ipsum f per e metietur, cum sit ut a ad f , ita unitas ad e . Et ita de cæteris.

PROPOSITIO XII.

Theorema 12.

Si ab unitate quotcunque numeri a, b, c, d , deinceps proportionales fuerint; quicunque primorum numerorum ultimum d metiuntur, iidem & cum a , qui unitati proximus est, metientur.

1. Vn. A, 6. B, 36. C, 216. D, 1296. E, 3.

α 3 I. VII.
β 27. VII.
γ 26. VII.

Sin minus. Si primus numerus e metiens quidem d , nō a metitur erūt a & e primi; & cum a multiplicans seipsum producat b , β erunt & e b inter se primi; γ itemq; & e & c , cum c ex a in b primis ad numerum e fiat. γ adeoq; & e & d inter se erunt primi, cum d ex a in c fiat. Quod est contra hypothefin, quæ e ipsum d metiri ponebat.

PRO-

PROPOSITIO XIII.

Theorema. 13.

Si ab unitate quotcunque numeri a, b, c, d , deinceps proportionales fuerint, qui verò a post unitatem, primus sit; Maximum d nullus alius metietur, præter eos a, b, c , qui sunt in numeris proportionalibus.

1. Vn. A, 5. B, 25. C, 125. D, 625.

H ---- G ---- F ---- E ----

Metiatur ipsum d , diversus ab a, b, c , qui sit e ; erit ille vel primus, vel compositus. Si sit primus, metiens extremum d , & metietur etiam a 12. IX. primum. Quod absurdum. Cum ergo e non sit 33. VII. primus, esto compositus, & metiens ipsum primus a 71. I. ax. lius præter a nullus erit. Nam cum e metiatur extremum d , quilibet primus metiens e , & metietur & d , metiens verò d maximum, & metitur & a unitati proximum; proinde duo primi se mutuo metientur, quod absurdum, aut metiens ipsum e primus, erit ipse a .

Porro metiatur a ipsum e per f . Itaq; a 17. VII. multiplicans f & c binos faciet binos e & d ; & eritq; e ad d , ut f ad c . Quare si e metitur d , etiam f

R

meti-

metitur c: adeoque & f eodem modo, ut c, compositus erit, quem solus a metitur. Metiatur ergo a ipsum f per g. Ideoque a binos g & b multiplicans producet f & c, d' eritq; f ad c, ut g ad b: Sed f metitur ipsum c, ergo & g metitur b. Si jam g esset primus meties b, metiretur etiam a. Quod absurdum. Nullus ergo alius metitur g præter a. Deniq; metiatur a ipsum g per h. Binos ergo a & h multiplicans a producet b & g, d' eritq; g ad b, ut h ad a. Sed g metitur ipsum b. Ergo & h ipsum a primum. Itaq; h equalis est ipsi a. Cum autem ex h & g producat idem b, qui ex a in seipsum, erit a medius proportionalis inter h & g; cumq; a metiatur g, etiam h metietur a, primus primum. Quod absurdum. Itaq; præter proportionales a, b, c, nullus alius extremum d metitur.

20. VII.

PROPOSITIO XIV.

Theorema 14.

Si minimum numerum a, primi numeri b, c, d metiantur: nullus alius primus numerus illum metietur, præter eos b, c, d qui à principio metiebantur.

Si

A+++++

B++C+++D++++

E---F----

Si potest, metiatur e primus ipsum a per f.
 Idem ergo e multiplicans f a facit a. Ideoq³ singuli^{9. ax.}
 b, c, d alterum illorum e vel f metientur. Non^{632. VII.}
 ipsum e primum; ergo ipsum f minorem ipso a.
 Quod contra hypotesin.

PROPOS: XV.

Theorema 15.

Sitres numeri a, b, c deinceps pro-
 portionales, fuerint minimi omniū
 eandē cum eis rationem habētium,
 duo quilibet a b simul, bc, a c numeri
 ad reliquum c, a, b primi erunt.

A, 9. B, 12.

C, 16.

D, 3. E, 4.

Sumtis duobus d, e in eadem cum illis pro-
 portione minimis, a patet d in seipsum & e pro-^{2. IIX.}
 ducere a & b, & e in se facere c. Cum itaq³ d &
 e in sua proportione minimi, etiam b sint primi &
 erit & uterque d e simul ad quemlibet illo-^{24. VII.}
 rum primus. Itaque cum tam compositus, ex d e & 30. VII.

R 2

quām

- quā ipse d ad e primus sit, d erit quoque ex d et tan-
 § 26. VII. quam uno factus numerus in d ad eundem e pri-
 mus. • Qui autem sit ex d et tanquam uno in d æ-
 § 3. II. qualis est e numero a facto ex d in se e numero b
 § 27. VII. facto ex d in e . Igitur ab compositi primi sunt
 ad e . e ita ad c , qui sit ex e in seipsum.

B, 12. C, 16.

A, 9.

D, 3. E, 4.

Deinde quia uterque d et e simul γ est primus
 ad quemlibet ipsorum d , e ; sit, ut numerus ex d et
 tanquam uno, factus in e , d primus sit ad d (cum
 tam ex d et compositus, quā ipse e primus sit ad d)
 Sed qui sit ex d et, tanquam uno in e , æqualis est e
 numero c facto ex e in se; e b facto, ex d in e . Ergo
 e b c simul compositi ad d primi sunt, e adeoque ad
 ipsum a , qui ex d in se est factus; primi sunt b et c
 simul compositi.

A, 9. C, 16.

B, 12.

D, 3. E, 4.

Denique quia, ut antea uterque d et e simul ad
 quemlibet ipsorum γ primus est, e è contrario qui-
 libet ipsorum d , e primus est ad compositum ex d et
 d erit

erit etiam factus ex d in e ad compositum ex d & e primus, & sic ex d in e factus ad eum, qui ex d & e tanquam uno in se primus erit. Sed qui fit ex d & e tanquam uno in se æqualis est eis, qui fiunt ex d & e in seipsos, una cum eo qui ex d in e bis. Quoniam itaq; duo numeri simul, nempe compositus ex d & e , qui fiunt ex d & e in seipsos; & ex eo, qui fit ex d in e , atq; is qui fit d in e primi sunt ad aliquem ipsorum, eum videlicet, qui fit ex d in e , ut ostensum est, & erunt etiam duo illi, compositus ex d & e qui fiunt ex d & e in seipsos & ex eo, qui fit ex d in e , atq; is qui fit ex d in e inter se primi. Rursum, quia duo numeri simul, utpote compositus ex d & e , qui fit ex d & e in seipsos, atq; is, qui fit ex d in e ad aliquem ipsorum, eum nimirum, qui fit ex d in e , primi sunt ostensi; & erunt etiam duo illi, compositus ex d & e , qui fiunt ex d & e in seipsos, atq; is, qui fit ex d in e , inter se primi. Itaq; cum ex d & e in seipsos fiunt a & c , item ex d in e fiat b ; erunt a & c simul compositi primi ad b .

PROPOS.: XVI

Theorema 16.

Si duo numeri a & b primi inter se fuerint: Non erit, ut primus a ad secundum b , ita secundus b ad alium quendam c .

R 3

Eso

A +++++

B ++++++

C -----

Est, si potest tertius proportionalis c. Cum
 a] 23. VII. ergo a & b sint primi, & in sua ratione a minimi;
 c] 21. VII. ipsi & aequè metientur b & c numeros in eadem ra-
 tione; a ipsum b, & b ipsum c. Cumq; a etiam me-
 tiatur seipsum. Duos ergo a & b inter se primos
 metietur numerus a. Quod absurdum.

PROPOS. XVII.

Theorema 17.

Si fuerint quotcunque numeri
 a, b, c, d, deinceps proportionales, ex-
 tremi autem ipsorum a, d primi in-
 ter se sint: Non erit, ut primus a ad
 secundum b, ita ultimus d, ad alium
 quempiam e.

A, 8. B, 12. C, 18. D, 27. E ----

a] 23. VII. Est, si potest, ut a ad b, ita d ad e. Erit er-
 b] 21. VII. go permutando, ut a ad d, ita b ad e: sunt au-
 c] 11. AX. tem a, d primi sue rationis a minimi: igitur & a-
 què metientur, ipsos b e. Est verò, ut a ad b, ita b
 ad c. Si ergo a metitur b, etiam b & metitur c.
 Quia item est, ut b ad c, ita c ad d; cum b me-
 tiatur

metietur c etiam c metietur d: Quare a metiens c
metietur etiam d. Metitur vero & a seipsum. Er-
gò metitur a, d inter se primos. Quod absurdum.

PROPOSITIO XIIIX.

Problema I.

Duobus numeris a, b datis, con-
siderare, an ipsis possit tertius pro-
portionalis inveniri.

A, 4. B, 7.

Si a & b dati sint primi, non potest reperi-
ri tertius proportionalis. Si non primi, tum b mul-
tiplicans seipsum faciet c, Aut ergò a metitur c,
per d, & d est ipse tertius proportionalis: Cum e-
nim a metitur c per d, fiet c ex a in d. Fit autem
idem c ex b in b: Ergò qui sub extremis a, d con-
tinetur c factus ex b in seipsum medio aequalis est.
Quare erit ut a ad b, ita b ad d.

A, 4. B, 6. C, 36.

Aut a non metitur c, & tum nequit reperiri
tertius proportionalis. Si verò ponatur d tertius.
Quia est, ut a ad b, ita b ad d, ideo numerus sub ex-
tremis a, d contentus, aequalis est ei, qui sit a medio
b, id est, c. Cum itaq; c ex a in d fiat, metietur a
ipsum c per d, quod absurdum. Quia ponebatur
non metiri.

A, 6. B, 4. D ---- C, 16.

R 4

PRO-

PROPOS: XIX.

Problema 2.

Tribus numeris a, b, c datis; considerare, an possit ipsis quartus proportionalis inveniri. (*Sive deinceps proportionales sint sive non*)

A, 8. B, 12. C, 18. E, 27. D, 216.

A, 4. B, 8. C, 9. E, 18. D, 72.

9. 2x. B multiplicans c faciat d. Aut a metitur d per e quartum proportionalem. Fit enim d ex a per constr. in e, & ex b in c. Ideoq; cum sub extremis a, c comprehensus, equalis sit ei, qui sub intermedijs, erit, ut a ad b, ita c ad e.

A, 4. B, 6. C, 9. E - - - D, 54.

A, 3. B, 4. C, 10. E - - - D, 40.

27. 2x. Aut a non metiatur d, & tum nequit inveniri quartus proportionalis. Si tamen potest, sit e. Cum 4. a, b, c, e sint proportionales, extremis a, e contentus, equalis erit contento intermedijs b, c, hoc est, d. Cum itaq; d ex a in eis fiat, metietur a ipsum d per e, quod est absurdum. Quia ponebatur non metiri.

PRO-

PROPOSITIO XX.

Theorema 18.

Primi numeri plures sunt, omni
proposita multitudine primorum
numeratorum a, b, c .

A 2. B 3. C 5.

D
.....

Sumto minimo d , quem a, b, c metiantur, $a. 38. VII.$
apponatur ipsi unitas e . Si totus $d e$ est pri-
mus, factum est, quod vult propositio, quia tum plu-
res sunt primi a, b, c, d, e .

A 3. B 5. C 7.

D, 105. E

G 53.

Si totus $d e$ sit non primus, & metietur ipsum
 g , qui nulli propositorum a, b, c , idem esse potest. Si $e. 33. VII.$
tamen sit, metietur etiam g ipsum d , sicut eum me-
tiuntur a, b, c . Ideoque g metiens totum $d e$, & de-
tractum d , metietur etiam reliquum e unitatem
quod absurdum. Ergo g primus, idem non est, $\gamma 11. IX.$

R 5

qui

qui unus ipsorum a, b, c . Sunt ergò a, b, c, g primi plures, quam a, b, c . Adeoq; & in infinitum plures primi inveniri possunt.

PROPOS: XXI.

Theorema 19.

Si pares numeri quotcunque ab, bc, cd componantur; totus par erit ad ,

A..... B....C.....D

Cum enim quilibet par habeat partes duas æquales; si æqualibus addantur æquales, omnes dimidia dimidijs fiunt æquales. Quare totus $a d$ erit par, dimidiorum compositorum duplex ex definitione.

PROPOSITIO XXII.

Theorema 20.

Si impares numeri quotcunque ab, bc, cd, de componantur; multitudo autem ipsorum sit par; totus par erit ae .

A....B.....C.....D.....E

Cum propositi numeri sint impares, quilibet differt unitate à pari, ex definitione. Singulis unita-

unitate detracta, quilibet reliquorum erit par. α 21. IX.
 Quare & à reliquis compositus α parerit. Sed unitatum detractarum multitudo est par. Ergo & totus α e par erit.

PROPOS: XXIII.

Theorema 21.

Si impares numeri quotcunque a, b, bc, ce , componantur, multitudo autem ipsorum sit impar; & totus ac impar erit.

$A + + + B + + + + C + + + + D + E$

Ablata unitate d ex ce , erit cd par. Sed ac ex imparibus multitudine paribus est compositus. Ergo & par α erit, huic si addatur cd totus α 22. IX.
 β 21. IX.
 ad par β erit. Sed addita unitate d ex numero ad , totus ac impar erit, quia par à pari differt per unitatem.

PROPOS: XXIV.

Theorema 22.

Si à pari numero ab detrahatur par c b: & reliquis a c par erit.

$A + D + + + + C + + + + B$

Si non detracta a d unitate erit d c' par. Ideoq; & compositus db α erit par: ac proinde cō- α 21. IX.
 posito db addita unitate ad , totus ab impar fiet. Quod est absurdum; quia ponitur par.

PRO.

PROPOS: XXV.

Theorema 23.

Si à pari numero a b impar c b ,
detrahatur ; & reliquus a c impar
erit.

$$A+++++C+D++++B$$

24.IX.

Ex impari c b ablata unitate c d , reliquus
 d b par erit. Quia ergo totus a b ponitur par
ablato pari db , reliquus a b par erit, ablataq; u-
nitate cd reliquus a c impar erit.

PROPOS: XXVI.

Theorema 24.

Si ab impari numero a b impar
 c b detrahatur : reliquus a c par erit.

$$A++++C++++D+B$$

24.IX.

Ex imparibus ab , cb unitate d b detracta,
reliquit a d , c d pares erunt. Ex pari a d ablato
pari cd , reliquus a c par erit.

PROPOSITIO XXVII.

Theorema 25.

Si

Si ab impari numero ab par c b
detrahatur; reliquus a c impar erit.

$A + D + \dots + C + \dots + B$

Ab impari a b unitate a d sublata, erit re-
liquus db par; cui db rursus auferatur cb
par, reliquus dc par quoq; a erit: ac proinde uni- a 24. IX.
tate a d addita, fiet a c impar.

PROPOSITIO XXIX.

Theorema 26.

Si impar a numerus parem b ,
multiplicans, fecerit aliquem c , fa-
ctus par erit.

$A + \dots + B + \dots$

$C + \dots + \dots + \dots$

Cum c fiat ex a in b ; componetur c ex tot
numeris ipsi b equalibus, quot fuerint unitates in
 a . Est autem b par. Ergo c ex tot b paribus a 21. IX.
compositus, quot in a sunt unitates, par quoque
 a erit.

PROPOS: XXIX.

Theorema 27.

Si impar numerus a imparem b
mul-

multiplicans fecerit aliquem c ; factus c impar erit.

A + + + B + + + + +

C + + + + +

23. IX.

Cum c ex a in b fiat, componetur c ex tot
numeris ipsi b equalibus, quot in a fuerint unita-
tes. Est autem b impar. Ergo & c ex tot impari-
bus compositus, quot in a sunt unitates, impar quo-
que a erit. Hinc nascuntur duo Corollaria.

Corollarium 1.

Par numerus in se multiplicatus,
producit parem.

Corollarium. 2.

Impar numerus in se multiplica-
tus producit imparem.

PROPOSITIO XXX.

Theorema. 28.

Si impar numerus a parem b metiatur, & illius b dimidium d metietur.

A . . . C . . . E . . .

B ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

D ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

Mc-

Metiatur a ipsum b per c . Erit utiq; c par
 Si enim esset impar, sequeretur a imparem in c
 imparem efficiere imparem. Quod absurdum,
 quia b ponitur par: Ergo & c erit par. Itaq; 29. IX.
 cum a per omnes c unitates efficiat totum b : Idem
 a per dimidium unitatum c ipsum d efficiet, ipsius
 b dimidium. Metietur ergo a ipsum d per dimi-
 dium unitatum c , id est, e .

PROPOS: XXXI.

Theorema 29.

Si impar numerus a ad aliquem
 numerum b , primus sit: & ad illius
 duplum c primus erit.

A++++B+++++

C+++++

D---

Si a non sit primus ad c , metiatur eos d , qui
 omnino erit impar. Si enim esset d par, cum me- 28. IX.
 tiatur imparem, a erit a , factus ex d pari, in eum β 30. IX.
 numerum, per quem metitur, par; Quod absur-
 dum, quia ponebatur a impar. d ergo impar
 metiens c parem, β metietur quoq; dimidium nu-
 meri c . Idem autem d metitur & a . Ergo & a , b
 inter se primos metietur d . Quod absurdum, a ergo
 ad c est primus.

Hinc

Hinc patet Corollarium: Numerum imparem, qui ad numerum aliquem est primus, primum quoque esse, non solum ad duplum ejus (x 37. IX.) sed etiam ad quadruplum, octuplum, & ita per proportionem duplam in infinitum excurrendo. *Quia semper sequentes precedentium sunt dupli.*

PROPOS: XXXII.

Theorema 30.

Numerorum a, c, d à binario a duplorum, unusquisque est pariter par tantum.

1. Un. $A, 2. B, 4. C, 8. D, 16.$

α 11. IX.

Exposita enim unitate fiunt numeri ab unitate α deinceps proportionales: Quare a quemlibet b, c, d , & minor majorem per aliquem ipsorum a, b, c, d metietur; Qui cum omnes sint pares, α binarij nimirum dupli ipsorum quemlibet a metietur numerus par per parem. Erit ergo quilibet pariter par ex definitione. Sed quod sint pariter pares tantum ita ostenditur. Cum enim ab unitate sint continuè proportionales, & unitati proximus primus

fit primus, utpote binarius, nullus præter ipsos a, b, c, d quemlibet ipsorum β metietur. Quia cum omnes sint pares, quemlibet ipsorum par numerus per parem γ metietur. $\beta 13. IX.$
 $\gamma 15. IX.$

Scholium.

Hinc deducitur Ars Arithmeticonum inveniendi omnes numeros pariter pares. Nulli enim præter duplos à binario a, b, c, d, e, f, & c. tales esse possunt. Si enim esset quispiam g, ejus h dimidium par esset; quia si impar esset, g esse f & pariter impar contra hypothesein; ipsius h, dimidiū sit i, qui ob eandem rationem par erit, & sic deinceps usq; ad unitatem. Cum ergo dimidium i sit unitas, h, g erunt dupli ab unitate atq; ita in ordine priorum contra hypothesein. $\delta 32. IX.$

A 4. B 4. C 16. D 32. E 64. F 128.

I --- H ---- G -----

PROPOSITIO XXXIII.

Theorema 31.

Si numerus a dimidium b habeat imparem: pariter impar est tantū.

A + + + + + + + +

B + + + + C + +

D --- E ---

Cum a habeat dimidium b imparem, metietur binarius c par numerus ipsum a per b. a itaq; ex de-

S

ex de-

α 9. ax.
 β 19. VII.

ex definitione erit pariter impar. Quod si tamen esse talis negetur, erit quoque pariter par. Ideoque ipsum aliquis par per d parem c a metitur, & ex d secundo in tertium e fiet a qui ex c primo in b quartum β eritque, ut c ad d, ita e ad b. Metitur autem c parem d. Ergo & e par metitur ipsum b imparem. Quod absurdum.

Scholium.

β 33. IX.
 α 34. IX.

Imparium omnium dupli omnes sunt, & pariter impares, & tantum.

PROPOS: XXXIV.

Theorema, 32.

Si par, & numerus neque à binario duplus sit, neque dimidium habeat imparē: pariter par est, & pariter impar.

A + + + + +

α 32. IX.

β 29. IX.

Cum enim dimidium habeat parem per eum metietur ipsum binarius par, & sic pariter par est. Sed & pariter impar. Diviso enim a bisariam, ejusque dimidio rursus bisariam & sic deinceps, tandem in imparem aliquem incidemus. Si enim ultimò occurreret binarius α esset a duplus à binario, quod contra hypothesein. Cum ergo occurrat impar, ille metietur a per parē, non per imparem, β quia impar multiplicans imparem, produceret imparem α; Contra hypothesein. Est itaque & pariter impar.

Scholium.

Omnes, relictis duplis à binario, & qui dimidios habent impares, pares

res; reliqui & pariter pares & pariter
impares sunt.

PROPOS: XXXV.

Theorema 33.

Si sint quotcunque numeri $a, b, c,$
 $d, e, f,$ deinceps proportionales, de-
trahantur autem à secundo $b, c,$ & ul-
timo $e, f, g, c, b, f,$ æquales ipsi primo a :
Erit ut secundi excessus $b, g,$ ad primū
 $a,$ ita ultimi excessus e, h ad omnes, $a,$
 $b, c, d,$ ipsum antecedentes.

A + + + + +

B + + + G + + + + + C

D + + + + +

E + + + + + K + + + + + I + + + H + + + + + F

Ab e, f detrahantur $f, i,$ & f, k ipsis b, c & d, e
quales. Quoniam f, i est æqualis b, c & ablatum f, h
ablato $g, c,$ etiam reliquus $h, i,$ reliquus g, b æqua-
lis erit. Sed quia est, ut a ad $b, c,$ ita b, c ad $d,$ &
 d ad $e, f;$ convertendoq; ut e, f ad $d,$ ita d ad $b, c,$
& b, c ad a : estq; k, f ipsi d & i, f ipsi $b, c,$ & h, f
ipsi a æqualis; erit etiam ut e, f ad $k, f,$ ita k, f ad
 i, f & i, f ad $h, f.$ Igitur dividendo ut e, k ad $k, f,$ ita
 k, i ad $i, f,$ & i, h ad $h, f,$ ac proinde ita etiam a erunt $a, i, k, h, f, d, e,$
omnes e, k, k, i, i, h ad omnes $k, f, i, f, h, f,$ id est, to-
tus e, h ad d, b, c, a simul (quibus $k, f, i, f, h, f,$ sumti
sunt æquales) ut i, h ad $h, f,$ hoc est, ut b, g ad $a,$ qui
illis sunt æquales.

S a

Scholium.

Per hoc theorema summam continuè proportionalium ex primo, secundo & ultimo terminis datis invenire licet.

PROPOS: XXXVI.

Theorema 34.

Si ab unitate quotcunque a, b, c, d numeri deinceps exponantur in dupla proportionē, quoad totus compositus fiat primus e ; & totus e hic in ultimum d multiplicatus faciat aliquem f , Factus erit perfectus.

1. *Vn.* A, 2. B, 4. C, 8. D, 16.

E, 31. G --- 62. H, 124. I, 248. F ---- 496.

K, 31. M, 31. L, 31. N, 465.

O ---- P ----

Sumantur ab e tot dupli; quot sunt a, b, c, d videlicet e, g, h, i ; erit ex aequo ut a ad d , ita e ad i , factusque ex a , in i & equalis est facto ex d in e . Sed f est factus ex d in e . Idem ergo f ex a in i fit. Itaque i metitur f per a binarium, & ita si ipsius i est

14. VII.

19. VII.

est duplus. Quare e, g, h, i, f, deinceps sunt dupli. Ex secundo g & ultimo f detrahantur equalles ipsi e, qui sint k, l, relictis m, n excessibus; & Erit ut m ad e; ita n ad omnes antecedentes e, g, h, i simul. Sed m est equalis ipsi e, dimidius videlicet dupli g. Ergo & n equalis ipsis e, g, h, i 235. IX. simul. At unitas & a, b, c, d equalles sunt l, l ipsi e & k equalis. Itaq; totus l, n, id est, f equalis erit unitati & numeris a, b, c, d, e, g, h, i simul. Quare cum unitas & a, b, c, d, e, g, h, i metiantur ipsum f (Quia enim f ex e in d est factus, & metietur d ipsum f e eundemq; f unitas & a, b, c, d, qui ipsum d metiuntur. Rursus cum i metiatur ipsum f, eundem f & metientur e, g, h, per ipsum l 11. IX. metiuntur: ob proportionem duplam) nec alius ullus metiatur ipsum f. Erunt ergo unitas & numeri a, b, c, d, e, g, h, i omnes partes quas f habere potest; quibus simul sumtis equalis cum sit f, erit f perfectus ex definitione. Si alius quidam numerus potest metiri ipsum f, esto o per p, ex quibus fiat idem f, qui ex e in d. Cum ergo ex e primo in d quartum fiat idem numerus, qui ex p secundo in o tertium. Ergo ut e ad p, ita o ad d. Cum autem a, b, c, d sint proportionales ab unitate, & a primus, nullus præter illos o metietur d, Ergo nec o alius ab ipsis a, b, c positus; & cum sit e ad p, ut o ad d, neq; ipsum p metietur, qui cum e sit primus, & inter se sunt primi, 31. VII.

S 3

E in:

Scholium.

Per hoc theorema summam continuè proportionalium ex primo, secundo & ultimo terminis datis invenire licet.

PROPOS: XXXVI.

Theorema 34.

Si ab unitate quotcunque a, b, c, d numeri deinceps exponantur in dupla proportionē, quoad totus compositus fiat primus e ; & totus e hic in ultimum d multiplicatus faciat aliquem f , Factus erit perfectus.

1. *Vn.* A, 2. B, 4. C, 8. D, 16.

E, 31. G --- 62. H, 124. I, 248. F ---- 496.

K, 31. M, 31. L, 31. N, 465.

O ---- P ----

Sumantur ab e tot dupli; quot sunt a, b, c, d videlicet e, g, h, i : erit ex aequo ut a ad d , ita e ad i , factusq; ex a , in i & equalis est facto ex d in e . Sed f est factus ex d in e . Idem ergo f ex a in i fit. Itaq; i metitur f per a binarium, & ita si ipsius i est

14. VII.

19. VII.

i est duplus. Quare e, g, h, i, f, deinceps sunt du-
 pli. Ex secundo g & ultimo f detrahantur equa-
 les ipsi e, qui sint k, l, relictis m, n excessibus; & E-
 rit ut m ad e; ita n ad omnes antecedentes e, g,
 h, i simul. Sed m est equalis ipsi e, dimidius vi-
 delicet dupli g. Ergo & n equalis ipsis e, g, h, i. 235. IX.
 simul. At unitas & a, b, c, d equales sunt l, l ipsi e
 & k equalis. Itaq; totus l, n, id est, f equalis erit
 unitati & numeris a, b, c, d, e, g, h, i simul. Qua-
 re cum unitas & a, b, c, d, e, g, h, i metiantur i-
 psum f (Quia enim f ex e in d est factus, & metie-
 tur d ipsum f e eundemq; f unitas & a, b, c, d, 7. IX.
 qui ipsum d metiuntur. Rursus cum i metiatur i
 ipsum f, eundem f & metientur e, g, h, 11. IX.
 per ipsum l 1. ax.
 metiuntur: ob proportionem duplam) nec alius ul-
 lus metiatur ipsum f. Erunt ergo unitas & nu-
 meri a, b, c, d, e, g, h, i omnes partes quas f habere
 potest; quibus simul sumtis equalis cum sit f, erit f
 perfectus ex definitione. Si alius quidam nume-
 rus potest metiri ipsum f, esto o per p, ex quibus
 fiat idem f, qui ex e in d. Cum ergo ex e pri-
 mo in d quartum fiat idem numerus, qui ex p se- 9. ax.
 cundo in o tertium. Ergo ut e ad p, ita o ad
 d. Cum autem a, b, c, d sint proportionales ab
 unitate, & a primus, nullus præter illos o meti-
 tur, d. Ergo nec o alius ab ipsis a, b, c positus; &
 cum sit e ad p, ut o ad d, neq; e ipsum p me- 13. IX.
 tietur, qui cum e sit primus, & inter se sunt primi, 31. VIIa.

S 3

& in:

Et in sua ratione λ minimi, & o ipsum e' aequè ac
 a 23 VII. p ipsum d μ metiantur. Ergò cum d nullus præter
 a 21. VII. a b c, metiatur, p erit illorum aliquis. Sit idem
 qui b, & quot b, c, d, totidem e, g, h, sumantur,
 & eritq, ut b add ita e ad h, & idem numerus fi-
 et ex b in h, qui ex d in e, idest, qui ex o in p.
 Itaq, ut p ad b ita h ad o. Sed p est idem qui b.
 Ergò & o idem qui h. Quod absurdum.
 Ponebatur enim alius.

EU-

EUCLIDIS ELEMENTO- RUM

LIBER X.

Definitiones.

I.

Ommensurabiles magnitudines dicuntur, quas eadē mensura metitur. Ita etiam 21 & 13 palmorū linea sunt commens. quia & unus palmus & dimidiū & $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{4}$ ipsas metitur. Idem & de superficiebus, quas superficies eadem, & corporibus, quae corpus idem metitur, intelligitur.

2. Incommensurabiles autem, quarum nullā communem mensuram

S 4

con-

contingit reperiri. Tales sunt latus & Diagonius quadrati, ut in propositione ultima demonstratur, & multæ alia lineæ de quibus in propositionibus. Itemque & superficies & corpora.

3. Rectæ lineæ potentia commensurabiles sunt, cum quadrata earum idem spacium metitur. Antea lineæ commensurabiles longitudine sunt in 1. definitione explicatæ: hîc verò longitudine aliàs incommensurabiles insuper intelliguntur, quarum quadrata per superficiem communē commensurabilia. Quæ quadrata in 47. I. appellātur potentia laterum vel linearum. Tales lineæ etiam sunt omnes longitudine commensurabiles non contra.

4. Incommensurabiles autem potentia, cum quadratis earum nulum spacium quod sit communis illorum mensura, contingit reperiri. Intelligit eas, quæ neque mensuram communem, quoad longitudinem, neque quoad quadrata habent.

5. His positis, ostenditur, cuicumque

que rectæ propositæ rectas lineas
multitudine infinitas & commensu-
rabiles esse, & incommensurabiles,
alias quidem longitudine & poten-
tia; alias verò potentia solum. Voce-
tur autem proposita recta linea, Ra-
tionalis. *Dicit ad datam rectam alias
infinitas & commensurabiles tum longi-
tudine, tum potentia, & incommensura-
biles posse inveniri, eamq; cuius respectu
reliqui tales sunt dici p^{ri}tv, Rationalem,
quod semper ponatur certa & nota, reli-
quis ut plurimum ignoratis.*

6. Et huic commensurabiles sive
longitudine & potentia, sive potētia
tantum Rationales. Omnes lineæ quæ
data quomodocunq; sunt commensurabi-
les dicuntur Rationales, non quidem posi-
tione, ut illa, sed quia in illa comparatio-
ne cum data commensurabiles invenia-
untur. Ideoq; & lineas quarum quadrata
20 & 1000 sunt cuilibet quadrato, ut 16
vel 100. commensurabiles, rectæ etiam ra-
tionales appellamus.

7. Huic verò incommensurabiles,
S s Irratio-

Irrationales vocentur. Itidem hîc ex
adverso omnibus modis incommensurabi-
les ostendit, quas nec in longitudine neq;
in potestate exactus aliquis numerus ex-
primit.

8. Et Quadratum, quod à proposita
dicta recta fit, dicatur Rationale.
Nonsecus enim; ac linea illa certa & nota
dicebatur rationalis, etiam quadratum
ex ea factum Rationale est dicendum.

9. Et huic commensurabilia qui-
dem, Rationalia. Ita & omnes superfi-
cies planæ, Quadrato Rationalis lineæ
propositæ commensurabiles, Rationales
sunt dicendæ non positione sed collatione.

10. Huic verò incommensurabilia,
Irrationalia dicantur. Etiam superfi-
cies quæcunq; irrationales dicuntur, qua-
rum lineæ sunt incommensurabiles ra-
tionali lineæ.

11. Et rectæ, quæ ipsa possunt, irra-
tionales. Si nimirum sunt quadrata
ipsa, intelliguntur hic latera per lineas;
si verò sint alia quæpiam recti lineæ, re-
cta

Et æ, describentes equalia quadrata spacijs incommensurabilibus.

POSTULATUM.

Quælibet magnitudo toties potest multiplicari, donec quamlibet magnitudinem ejusdem generis excedat.

AXIOMATA.

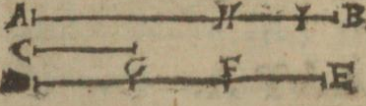
1. Magnitudo quotcunq; magnitudines metiens, compositam quoque ex ipsis metitur.
2. Magnitudo quamcunq; magnitudinem metiens, metitur quoque omnem magnitudinem, quam illa metitur.
3. Magnitudo metiens magnitudinem totam & ablatam, metitur & reliquam.

PROPOSITIO I.

Theorema 1.

Duabus magnitudinibus *ab*, *c*, inæqualib. propositis, si à majore *ab* auferatur majus *a* *b* quàm dimidiū; & ab eo, quod

quod reliquū hb est, rursus detraha-
tur majus hi , quā dimidium; & hoc
semper fiat: Relinquetur tandem
quædam magnitudo, ib , quæ minor
erit proposita minore magnitudi-
ne. c .

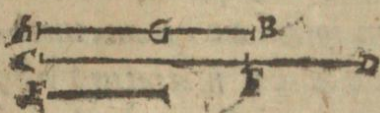
 Sumatur ipsius c mul-
tiplex de proximè ma-
jor quā $a b$, in partes
ipsi c æquales divisa; quibus partibus multitudine
æquales sint partes $a h$, $h i$, $i b$, in linea $a b$. Cum
ergo $d e$ sit major quā $a b$, & ex $d e$ minus di-
midio $d g$ (vel etiam dimidium, si $d e$ esset da-
pla ipsius) ex $a b$ verò plus dimidio $a h$ sit ablatum,
erit reliquum $g e$ reliquo $h b$ majus. Rursus, cum
 $h b$, quā $g e$ sit minor; & ex $g e$ ablatum sit di-
midium $f g$ (vel minus dimidio) ex $h b$ verò majus
dimidio $h i$ erit reliquum $f e$ id est c reliquo $i b$
majus. Quod erat propositum.

PROPOS: II.

Theorema 2.

Si duabus magnitudinibus $a b$,
 $c d$ inæqualibus propositis, detraha-
tur semper minor $a b$ de maiore $c d$,
alterna quadam detractiōe, &
reliqua

reliqua fd minimè præcedentem ab
metiatur: incommensurabiles erunt
ipsæ magnitudines ab, cd .

Sin minus, esto cōmunis
mensor e , qui vel aqua-
lis est ipsi ab vel minor.

Facta ergò detractiōe ab ex cd quoties potest,
relinquat fd se minorem, & detracta fd ex ab
relinquat se minorem gb & c. adeoq; relinque-
tur tandem vel ex cd vel ab quedam ut gb mi-
nor ipsa e : Quoniam itaq; e metitur ipsam ab , &
 ab ipsam cf , etiam e β metietur, ipsam cf , cumq;
 e metiatur etiam cd , γ metietur totam etiam re-
liquam fd . Sed fd metitur ipsam ag β ergò & γ 3. ax.
 e metitur ipsam ag , cumq; & metiatur ab , γ me-
tietur etiam reliquam gb , major minorem.
Quod absurdum.

PROPOSITIO III.

Problema 1.

Duabus ab, cd magnitudinibus
commensurabilibus datis; maxi-
mam earum communem mensu-
ram fb invenire.

Facta detractiōe alter-
na, metietur tandem
 fb ipsam ed , nisi datas
duas

a 2. X.

b 1. ax.

y. 1. ax.

d 3. ax.

duas a, b, c, d & voluerimus esse incommensurabiles,
 eritq; fb maxima communis mensura. Cum enim
 fb metiatur ed , ed verò ipsam a, f , etiam fb β
 metietur f, a , & quia metitur seipsam, & etiam
 totam ab ; & ita etiam ipsam ce quam meti-
 tur ab ; adeoq; cum $\& ce$ & ed metiatur fb , &
 metiatur totum cd , eritq; utriusq; ab & cd
 mensura communis. Si quis verò etiam neget eam
 esse maximam, major sit g , quæ & ab & cd me-
 tietur, & β ipsam ce , quam metitur, ab ; Cumq;
 metietur & cd & ce , etiam d metietur ed reli-
 quam; quæ cum metiatur a, f , eandem a, f, β me-
 tietur etiam g : sed cum & ab & a, f metiatur
 d metietur etiam fb reliquam, major minorem.
 Quod absurdum.

Hinc patet Corollarium.

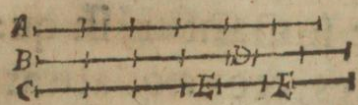
Magnitudo metiens duas ma-
 gnitudines, metitur & maximam
 earum mensuram communem.

PROPOSITIO IV.

Problema 2.

Tribus magnitudinibus a, b, c ,
 commensurabilibus datis, maximam
 earum communem mensuram in-
 venire.

Esto

Esto d communis men-
 sura a & b ; quæ si &
 metitur c , & habetur β cor. 3. X.

propositum. Si enim major quædam quàm d eti-
 am communis mensura, β metietur & d communem
 mensura in a & b major minorem. Si autem d
 non metiatur c , erunt saltem commensurabiles:
 Cum enim a , b , c sint commensurabiles, qualibet
 earum communis mensura, maximam mensuram
 ipsarum a & b β metietur. & Sit itaq; commu-
 nis e inter c & d quæ erit maxima trium a , b , c
 communis mensura. Sin minus, major quàm
 e sit f . Quia ergò f metitur a & b , metietur et-
 iam d . Cumq; metiatur etiam c & d , β metietur
 communem earum mensuram. e , major minorem.
 Quod absurdum.

Hinc manifesta sunt Corollaria.

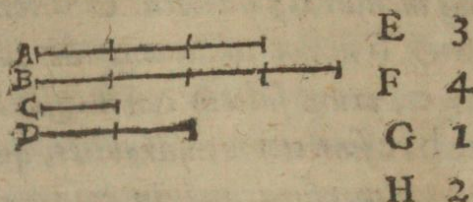
1. Magnitudo metiens tres magni-
 tudines, metitur quoq; maximam
 earum communem mensuram.
2. Pluribus quam tribus magnitu-
 dinibus datis, illarum communis
 maxima mensura inveniri potest.
 Si enim sunt 4, invenitur prius trium.

LEMMA.

Si sint quotcūq; magnitudines, a, b, c ,
 d , & totidē etiā numeri, e, f, g, h , qui bini
 in

EVGLIDIS ELEM.

in eadem ratione sumantur, in qua
binæ magnitudines; & ex æqualitate
in eadem ratione erunt, *A* ad *D* ma-
gnitudines & numeri *e* ad *h*.

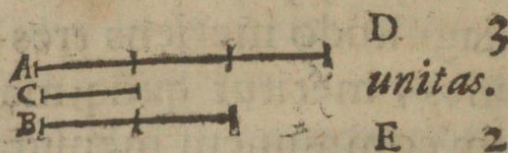

Demonstratio est ex V. & VII. manifesta.

PROPOS: V.

Theorema 3.

Commensurabiles *a* *b* magnitu-
dines inter se rationem habent,
quam numerus ad numerum.

3. X. Sit *c* earum mensura communis maxima, quæ
quoties metitur *a* & *b*, toties unitas metiatur
d & *e* numeros. Cum igitur magnitudo *c* metia-
tur magnitudinem *a* quoties unitas numerum *d*,
erit ut *c* ad *a* ita unitas ad *d*: sed ut est *c*
¶ Lem. X. ad *b* ita est unitas ad *e*, Ergo ex æquo ut magni-
tudo *a* ad magnitudinem *b* ita numerus *d* ad
numerus *e*.

PRO-

PROPOSITIO VI.

Theorema 4.

Si duæ magnitudines a, b , proportionem habeant; quam numerus d ad numerum e ; commensurabiles erunt a, b , magnitudines.

D 4 E 3 unitas.

Quot unitates sunt in d , in tot partes æquales ipsi c sit divisa a magnitudo. Cum ergo sit ut c ad a ita unitas ad d , quia æque metiuntur c ipsam a & unitas ipsum d ; cumq; ponatur ut a ad b , ita d ad e , & erit ex æquo ut c ad b ita unitas ad e . Sed unitas metitur numerum e . Igitur & c metitur

Lemma
4. X.

magnitudinem b . Sed & c metitur ipsum a . Ergo a & b eandem communem mensuram c habent, & β 1. def. X. β sunt commensurabiles.

Corollarium.

Si fuerint duo numeri & recta, dari potest alia recta, ad quam prior recta rationem habeat, quam numerus ad numerum. Si enim data, recta secetur in tot partes æquales, quot

T

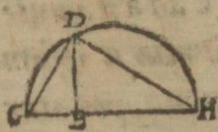
unita-

unitates continet alteruter numero-
rum; assumaturq; earundem parti-
um alia, quot unitates continet alter
numerus habetur propositum.

LEMMA.

Duobus numeris datis c & e , & li-
nea recta hb , oportet efficere ut nu-
merus c ad numerum e , sic quadratum
lineæ hb datæ ad quadratum alte-
rius bd .

13. VI.

Reperiatur bg , quæ sit ad hb ut
 c ad e : æ sitq; inter hb & bg
media proportionalis bd . Cum er-

20. VI.

C 5. E 2. g o sit ut c ad e , ita hb ad bg ; sed
ut hb ad bg , ita quadratum ex hb ad qua-
dratum ex bd . Itaq; ut c ad e , ita quadratum
ex hb ad quadratum ex bd .

PROPOS: VII.

Theorema 5.

Incommensurabiles magnitudi-
dines a, b inter se proportionem non
habent, quam numerus ad nume-
rum.

6. X.

Si haberent æ essent commensurabiles. Quod est
contra hypothesein.

PRO-

LIBER X.
PROPOS: IIX.

298

Theorema 6.

Si duæ magnitudines *ab* proportionem non habeant, quam numerus ad numerum: Incommensurabiles erunt magnitudines. (*longitud. scil.*) = 5. **X.**

Si enim commensurabiles acciperentur, æ esset earum proportio, quæ numeri ad numerum, contra hypothesein.

LEMMA.

Si sint tres quantitates *a, b, c*, continuè proportionales, & aliæ tres *d, e, f* continuè quoque proportionales; sitq; ut prima illarum *a*, ad tertiam *c*, ita prima *d* harum ad tertiam *f*; erit & ut prima *a* illarum ad secundam *b*; ita prima harum ad secundam *e*.

D 29 E 42 F 36

Cum enim rationes *a* ad *c* & *d* ad *f* duplicata sint eadem, etiam dimidia *a* ad *b*, & *d* ad *e* eadem erunt.

PROPOS: IX.

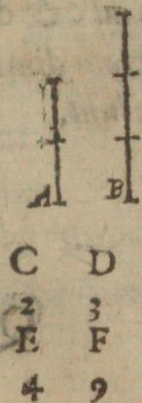
Theorema 7.

T 2

Quæ

Quæ à rectis lineis a, b , longitudine commensurabilibus fiunt quadrata; inter se rationem habent, quam quadratus numerus e ad quadratum f numerum: Et quadrata ex a & b inter se proportionem habentia, quam quadratus numerus e ad quadratum numerum f ; & latera a, b habebunt longitudine commensurabilia. Quæ verò à rectis lineis a, b longitudine commensurabilibus fiunt quadrata; inter se proportionem non habent, quam quadratus numerus e ad quadratum numerum f : & quadrata ex a & b inter se proportionem non habentia, quam quadratus numerus e ad quadratum numerum f ; neq; latera a & b habebunt longitudine commensurabilia.

Fig. X.

Cum rectæ a, b sint commensurabiles longit. a erunt ut numerus ad numerum. Sic autem a ad b ut c numerus ad numerum d , quarum quadrati sunt e & f . Quoniam ergo a ad b est ut c ad d ; quadratum autem ex a ad quadratum

dratum ex b β habet duplicatam rationem laterum
 γ sicut & numerus quadratus e ad numerum qua-
 dratum f laterum c & d, erit eadem proportio
 quadratorum ex a & b, quæ est numerorum qua-
 dratorum e & f.

Deinde sit quadratum ex a ad quadra-
 tum ex b ut numerus quadratus e ad nu-
 merum quadratum f, erunt rectæ a &
 b longitudine commensurabiles. Cum
 enim rationes eadem quadratorum ex re-
 ctis a & b, & numerorum quadratorum e f β & γ
 sint duplicatæ suorum laterum a b & c, d, erit
 ut numerus a ad numerum d, ita recta a ad re-
 ctam b, & erunt γ a, b, commensurabiles. γ 11. IIX.
 δ 6. X.

Tertio sint a b incommensurabiles, etiam qua-
 drata ex ipsis non erunt ut numerus quadratus ad
 numerum quadratum; quia ita forent a, b, com-
 mensurabiles contra hypothesein. Denique quadra-
 tum ex a non habeat rationem ad quadratum ex
 b, quam numerus quadratus ad quadratum, e-
 runt etiam longitudine incommensurabiles a & b;
 si enim essent commensurabiles, etiam quadrata
 ex ipsis essent ut numerus quadratus, ad quadra-
 tum, contra hypothesein.

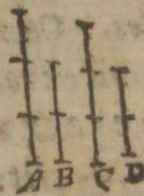
PROPOS: X.

Theorema 8.

Si quatuor a b c d magnitudines
 T 3 propor-

proportionales fuerint, prima a vero secunda b fuerit commensurabilis; & tertia c quartæ d commensurabilis erit. Et si prima a secunda b fuerit incommensurabilis, & tertia c , quartæ d incommensurabilis erit.

¶ 5. X.

¶ 6. X.

¶ 7. X.

EF

32

Cum enim a & b sint commensurabiles, a habebunt rationem numerorum, e ad f: Est vero etiam c ad d ut a ad b, ergo etiã c ad d eſt ut e ad f. β Sunt ergo inter se commensurabiles. Contra si a & b sint incommensurabiles, etiam c non sunt ut numerus ad numerum. Ideoq; nec c ad d, quæ ponuntur ut a ad b, erunt ut numerus ad numerum, adeoque etiam c & d incommensurabiles erunt.

LEMMA.

Duos numeros planos invenire, qui proportionem non habeant, quã Quadratus numerus ad Quadratum numerum.

¶ 26. IIX.

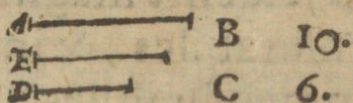
Inventi plani non similes, omnes non habent rationem quam quadratus ad quadratum. Sunt q̃
rales

tales numeri primi omnes, & quorum unus quadratus, alter non. &c.

PROPOSITIO XI.

Problema 3.

Propositæ rectæ lineæ *a* invenire, duas rectas lineas *d* & *e* incommensurabiles, alteram *d* quidem longitudine tantum, alteram *e* verò etiam potentia.

a Assumptis numeris *b* & *c*, si investigetur recta *d*, ad cuius quadratum sit quadratum rectæ *a*, ut *b* ad *c*, erit *d* ipsi *a* longitudine tantum incommensurabilis. Quia enim quadratum ex *a* ad quadratum ex *d* est, ut numerus *b*, ad numerum *c*, sed *b* & *c* non sunt quadrati: Ergò quadratum ex *a* ad quadratum ex *d* non erit ut numerus quadratus ad numerum quadratum: ideoque *a* & *d* sunt rectæ longitudine incommensurabiles; & longitudine quidem tantum. Cum n. quadrata *b* ad *c*, earum habeant proportionem numerorum *b* ad *c*, & erunt commensurabilia. Deinde inter rectas *a* & *d* longitudine tantum incommensurabiles.

T.

• inve-

a per lemma 10. X.

b per lemma 5. X.

c 9. X.

d 6. X.

13.VI.

inveniatur media proportionalis e, quæ & longi-
tudine & potentia incommensurabilis erit ipsi a.
Quia enim quadratum ex a, ad quadratum ex e
est, ut a ad d: sed a ipsi d est longitudine incom-
mensurabilis; & erit ergo quadratum ex a quadrato
ex e incommensurabile, & ita recta a e etiam po-
tentia incommensurabiles.

10.X.

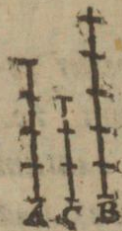
PROPOSITIO XII.

Theorema 9.

Quæ a, b, eidem c magnitudini sunt
commensurabiles, & inter se a & b
sunt commensurabiles.

5.X.

4.IIX.

DIO

E 8

F 2

G 3

H 5. I 4. K 6

6.X.

Cum enim a, c sint commensurabiles,
a habent rationum numerorū d, e,
sicut & c b numerorum f, g. & Assum-
tis autē h, i, k, tribus numeris minimis
in rationibus datis d ad e, & f ad g;
erit h ad i, ut d ad e, id est, a ad c;
& i ad k, ut f ad g, id est c ad b. Itaq;
que ex æquo erit a ad b, ut h ad k.
id est, ut numerus ad numerum, & ita
commensurabiles.

PROPOS: XIII.

Theorema 10.

Si

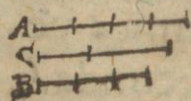
Si sint duæ magnitudines a b , & altera a quidem eidem c sit commensurabilis, altera b verò incommensurabilis: incommensurabiles erunt magnitudines a b .

Sin minus, & eidem a sit commensurabilis b , a. 12. X. erunt etiam b & c commensurabiles, contra hypothesin.

PROPOSITIO XIV.

Theorema 1.1.

Si sint duæ magnitudines commensurabiles, altera a autem ipsatum magnitudini cuiuspiam c incommensurabilis fuerit: & reliqua b eidem c incommensurabilis erit.

Sin minus, cum a ipsi b sit commensurabilis, a. 12. X. erunt etiam a & c commensurabiles, contra hypothesin.

Scholium.

Quæ incommensurabilibus sunt commensurabiles; & inter se incommensurabiles erunt.

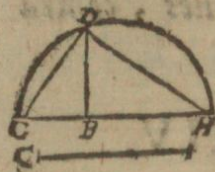
T 5

LEM-

LEMMA.

Duabus datis rectis inæqualibus hg & c , invenire id, quo major hg plus potest quàm minor c .

an. IV.

31. III.

47. I.

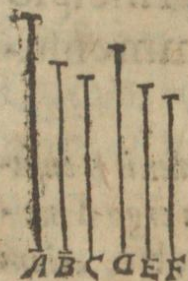
Descripto semicirculo super hg aptetur hd æqualis ipsi c , junctis dg ; plus poterit recta hg quàm hd vel c quadrato rectæ dg . Cum enim hdg angulus β sit rectus erit quadratum ex hg æquale, quadratis ex dh & dg . Atq; sit hg recta plus potest quàm c quadrato dg .

PROPOSITIO XV.

Theorema 12.

Si quatuor a, b, d, e , rectæ lineæ proportionales fuerint, prima a verò tantò plus possit, quàm secunda b , quantum est Quadratum rectæ lineæ c , sibi commensurabilis longitudine: Et tertia d tantò plus poterit, quàm quarta e , quantum est quadratum rectæ f , lineæ sibi cōmensurabilis longitudine: Quod si prima a tanto plus pos-

possit quàm secunda b , quantum est quadratum rectæ lineæ sibi incommensurabilis longitudine: Et tertia d tantò plus poterit, quàm quarta e , quantum est quadratum rectæ lineæ f sibi longitudine incommensurabilis.

Cum sit ut a ad b , ita d ad e ,
 erunt etiam ex illis rectis descri-
 ta quadrata ut rectæ; sed quadra-
 tum ex a est β æquale quadratis ^{a 22. VI.}
 ex b c . & quadratum ex β ex hypo-
 d quadratis ex e , f . Ergo erit thesi.
 ut quadrata ex b , c ad quadratum
 ex b ; ita quadrata ex e , f , ad qua-
 dratum ex e : Et dividendo, ut quadratum ex
 c ad quadratum ex b ; ita quadratum ex f ad
 quadratum ex e . Ergo ut recta c ad rectam b ;
 ita recta f ad rectam e . Et convertendo ut b ad
 c , ita e ad f . Cum autem sit ut a ad b , ita d
 ad e , & ut b ad c , ita e ad f , erit etiam ex æ-
 quo, ut a ad c , ita d ad f . ^{y 10. X.} Quare a si fuerit
 longitudine commensurabilis ipsi c , etiam d ipsi
 f commensurabilis longitudine erit, & si incom-
 mensurabilis, incommensurabilis.

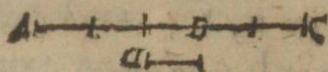
PRO-

EVCLIDIS ELEM:
PROPOS: XVI.

Theorema 13.

Si duæ magnitudines ab , bc com-
mensurabiles componantur; & tota
magnitudo ac utriq; ipsarum com-
mensurabilis erit. Quod si tota ma-
gnitudo ac , uni ab ipsarū com-
mensurabilis fuerit; & quæ à principio
magnitudines ab & bc commensu-
rabiles erunt.

¶ 3. X.

¶ 3. ax.

¶ Sit communis mensu-
ra d . Cum ergò d me-
tiatur a , b , c , etiam

ac tota d metietur, eruntq; ac & a , b commensu-
rabiles propter communem mensuram d ; sicut &
 ac & bc ; eaq; propter utriq; a , b & b , c com-
mensurabilis est ac . Deinde sit tota ac alteri; ex
quibus cõposita est ut a , b commensurabilis, erunt
 a , b & b , c commensurabiles. Assumpta enim com-
muni mensura d , erit eadem d reliquæ b , c men-
sura. Ideoq; commensurabiles sunt a , b , b , c propter
communem mensuram d .

Corollarium.

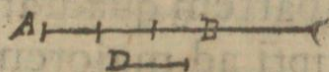
Si tota magnitudo ac ex duabus
 ab , bc , composita, commensurabilis
fuerit

fuerit alteri ab ipsarum, eadem ac & reliquæ bc commensurabilis erit.

PROPOS: XVII.

Theorema 14.

Si duæ magnitudines ab , bc incommensurabiles componantur, & tota magnitudo ac utriq; ab , & bc ipsarum incommensurabilis erit. Quod si tota magnitudo ac uni ipsarum ab incommensurabilis fuerit; & quæ à principio magnitudinem ab , & bc incommensurabiles erunt.

Si non utriq; tantum alteri, ut $a b$, sit commensurabilis, habens d mensuram communem. Itaq; d metiens totam ac , & ablata ab , etiam a metietur reliquam a 3. 27. bc , & commensurabiles erunt ab , bc , contra hypòthesin. Deinde tota ac uni ipsarum ab incommensurabilis existens, etiam alteri bc incommensurabilis erit. Si non, etiam contra hypòthesin ipsi ab commensurabilis pforet.

p. 16. X.

Corollarium.

Si tota magnitudo ex duabus compo-

composita, incommensurabilis sit alteri illarum, eadem & reliquæ incommensurabilis est.

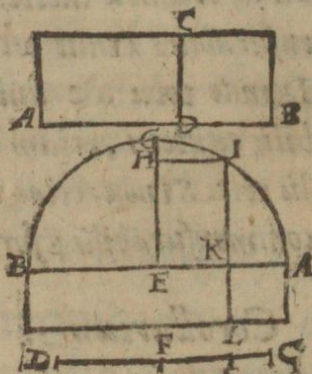
LEMMA 1.

Si ad aliquam rectam ab applicetur parallelogrammum ac , deficiens quadrata figura bc ; parallelogrammum ac applicatum æquale est ei rectangulo, quod sub segmentis ad , db , vel dc , rectæ ab , ex applicatione factis continetur.

Quod patet ex 28. VI.

LEMMA 2.

Duabus datis rectis ab , cd , inæqualibus, quartam partem quadrati ex minore cd descripti ad maiorem ab applicare, ita ut deficiat figura quadrata la .

Super

Super ab describatur quadratus, sitq; e gradus ad b perpendicularis. Secta cd bisariam in f , sumatur eh equalis cf rectae; & h puncto agatur hi parallela ipsi ae , & i puncto ikl parallela ipsi ge , sumtaque kl equali ipsi ak , perficiatur lb rectangulum, & la quadratum. Dico lb rectangulum quarta parti quadrati ex cd esse aequale, applicatum ad rectam ab , deficiens figura quadrata la . Quoniam ki media proportionalis est inter ak , kb erit re-
 ctangulum akb quadrato ki aequale, id est, $34. I.$
 quadrato ex peh vel cf , & quod quarta pars $74. II.$
 est quadrati ex cd .

LEMMA 3.

Si sint duae rectae ab, cd , inaequales, & ad maiorem ab applicetur quarta pars lb Quadrati, ex minore cd descripti, deficiens figura quadrata la , non erunt segmenta ak, kb , quae ex applicatione sunt, aequalia.

Si aequalia sunt segmenta ak, kb a siqui- per Lem-
 dem parallelogrammum applicatū ad ab defici- ma 17. X.
 ens figura quadrata ex ak descripta, aequale est
 rectangulo akb : Est vero sub aequalibus
 ak, kb quadratum: erit parallelogrammum
 dictum

dictum quadratum ex $b k$, dimidio ipsius $a b$ descriptum, & quadratum ex $a b$ quadruplum ipsius parallelogrammi. Cum autem ex hypothesis quadratum ex $c d$ ejusdem parallelogrammi applicati sit quadruplum, nempe quartæ partis quadrati ex $c d$. Igitur quadrata rectarum $a b$, $c d$ sunt æqualia, ipsæq; rectæ contra hypothesis æquales.

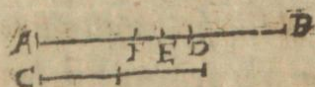
PROPOSITIO XIIX.

Theorema 15.

Si fuerint duæ rectæ lineæ $a b$ & c inæquales, quartæ autem parti Quadrati, quod fit à minori c æquale parallelogrammum ad majorem $a b$ applicetur, deficiens figura quadrata, & in partes $a b$, $d b$ longitudine commensurabiles ipsam dividat; major $a b$ tantò plus poterit, quàm minor c , quantum est quadratum rectæ lineæ $f d$ sibi longitudine commensurabilis. Quod si major $a b$ tantò plus possit, quàm minor, quantum est quadratum rectæ lineæ $f d$ sibi longitudine commensurabilis, quartæ autem parti quadrati,

2. Lem.
17. X.

drati, quod fit à minori e , æquale parallelogrammum ad maiorem a applicetur, deficiens figura quadrata; in partes $a d$, $d b$ longitudine commensurabiles ipsam dividet.

Quoniam enim $a d$ β major est quàm $d b$, secetur $a b$ bisariam in e ipsiusq; $e d$ sumatur æqualis $e f$. Cū autē tota $a e$ & $e b$, ablatæq; $e d$ & $e f$ sint æquales erunt & reliquæ $a f$, $d b$ æquales. Cumq; recta $a b$ in æqualia in e itemq; in æqualia in d , sit sect a , & erit rectangulum super $a d b$ unà cum quadrato $e d$ æquale quadrato ex $e b$: & quadruplum rectanguli $a d b$ & quadrati ex $e d$ æquale erit quadruplo quadrati ex $e b$. Sed quadruplo rectanguli $a d b$ æquale est quadratum ex c : & quadruplo quadrati ex $e d$ æquale est quadratum ex $f d$ (cum quarta pars quadrati ex tota aliqua recta descripti æqualis sit quadrato ex totius recte dimidio descripto) & quadruplo quadrati ex $e b$ æquale est quadratum ex $a b$. Quadrata igitur ex c & $f d$ simul æqualia sunt quadrato ex $a b$; recta q; $a d$ plus potest recta c quadrato rectæ $f d$. Hæc dico commensurabilem toti $a b$. Cum enim $a d$, $d b$ sint commensurabiles & erit tota $a b$ parti $d b$ commensurabilis longitudine: cum item ipsi $d b$ composita ex

v $d b$ &

db & a f sit longitudine commensurabili (quæ du-
 pla est ipsius db) Ergò cum utraq; a b & compo-
 sita ex db , a f longitudine sit commensurabili
 ipsi db , erunt etiam a b & composita ex db , a
 longitudine inter se commensurabiles: adeoq; cum
 a b composita ex a f , db tanquam una recta &
 f d commensurabilis sit longitudine composita ex
 a f , db , eadem a b reliquæ f d longitudine com-
 mensurabilis erit ζ . Ergò a b plus potest quàm
 c quadrato rectæ fd longitudine sibi commensura-
 bilis.

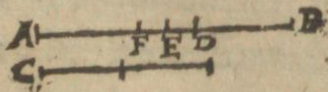
Contra si a b plus potest quàm c quadrato
 rectæ sibi longitudine commensurabilis & c , erunt
 segmenta a b , db commensurabilia. Eodem ni-
 mirum modo ostenditur ab plus posse quàm c qua-
 drato rectæ fd , longitudine sibi commensurabilis.
 Cum autē a b tota composita ex fd , a f & db tan-
 quam una sit longitudine cōmensurabilis ipsi fd ,
 eadem cōmensurabilis ζ erit reliquæ ex af , db com-
 posita. Est verò & a f , db , composita ceu dupla cō-
 mensurabilis ipsi db . Itaq; cum utraq; a d & db
 cōposita ex a f , db longitudine sit cōmensurabilis,
 erunt etiam a b , db longitudine commensurabi-
 les: adeoq; cum tota a b ex a d , db composita
 ipsi db sit commensurabilis longitudine, ipsæ a d ,
 db etiam inter se commensurabiles & erunt longi-
 tudine.

PROPOSITIO XIX.

Theorema 16.

Si

Si fuerint duæ rectæ lineæ ab , & c inæquales, quartæ autem parti quadrati, quod fit à minore c , æquale parallelogrammum ad maiorem ab applicetur, deficiens figura quadrata, & in partes incommensurabiles longitudine ipsam dividat; major ab tantò plus poterit quam minore, quantum est quadratum rectæ lineæ fd sibi longitudine incommensurabilis. Quod si major ab tantò plus possit, quam minor c , quantum est quadratum rectæ lineæ fd sibi longitudine incommensurabilis; quartæ autem parti quadrati, quod fit à minore c , æquale parallelogrammum ad maiorem ab applicetur, deficiens figura quadrata; in partes ad , db longitudine incommensurabiles ipsam dividet.

Omnia constituentur ut in præcedenti propositione, nisi ut ad , db fiant incommensurabiles longitudine. Quod cum ita sit, erit etiam tota ab parti db longitudine incommensurabilis. Sed db est commensurabilis suæ duplæ ex db , ac cõpositæ.

V 2

Igitur

§ 14. X.

Igitur cum duarum commensurabilium, d & b composita ex d , b , a , f , una d & b incommensurabilis sit ipsi a , b , etiam reliqua ex d , b , a , f composita eadem a & b incommensurabilis β erit: adeoque cum a & b ex a , f , d & b composita sit incommensurabilis longitudine composita ex a , f , d , b ; erit eadem a & b etiam reliqua f , d incommensurabilis, atque sic a & b plus potest quam c , quadrato rectae f , d , longitudine sibi incommensurabilis.

Contra in partes a , d , d & b incommensurabiles divisa ostenditur linea a , b . Iisdem enim, ut prius retentis, erit a & b ipsi f , d incommensurabilis. Itaque cum tota, a , b , ex f , d , a , f , d & b composita, ipsi f , d longitudine sit incommensurabilis, eadem etiam a & b reliqua ex a , f & d & b composita incommensurabilis erit. Sed una recta ex a , f & d & b ipsi d & b longitudine est commensurabilis, utpote dupla. Duarum itaque commensurabilium, composita ex a , f , d & b & d & b ; ipsa composita ex a , f , d & b incommensurabili ipsi a , b , β erit etiam reliqua d & b eadem a & b incommensurabilis. Cum itaque tota a , b , composita ex a , d , d & b longitudine incommensurabilis sit ipsi d , b , erunt & ipsae a , d , d & b inter se incommensurabiles.

Haecenus actum est de commensurabili & incommensurabili. Nunc transcendendum est ad Rationales & Medias.

LEMMA I.

Quoniam demonstratum est, lineae
neass

neas longitudine commensurabiles,
omnino & potentia commensura-
biles esse, potentia verò commensu-
rabiles non omnino & longitudine,
sed posse & longitudine commen-
surabiles esse & incommensurabi-
les; manifestum est, si expositæ Ra-
tionali aliqua linea commensura-
bilis fuerit longitudine, illam voca-
ri Rationalem, & ipsi commensura-
bilem non solum longitudine, sed
etiam potentia: longitudine enim
commensurabiles, omnino & poten-
tia commensurabiles sunt. Si verò
expositæ Rationali aliqua linea fue-
rit potentia commensurabilis, si qui-
dem & longitudine, dicetur & sic,
Rationalis & commensurabilis ipsi
longitudine & potentia. Quod si ex-
positæ Rationali rursus aliqua linea
commensurabilis existens potentia,
longitudine fuerit incommensura-
bilis, dicetur & sic Rationalis, potē-
tia tantum ipsi commensurabilis.

EVCLIDIS ELEM:
 LEMMA II. EX
 PROCLO.

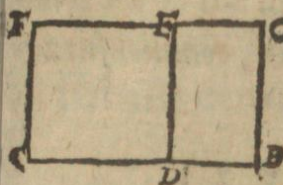
Rationales vocat eas lineas, quæ
 expositæ Rationali vel longitudine
 & potentia commensurabiles sunt,
 vel potentia solùm. Sunt autem &
 aliæ lineæ, quæ longitudine quidem
 expositæ Rationali incommensura-
 biles sunt, potentia autem solùm
 commensurabiles; atq; ob id rursus
 dicuntur Rationales & commensura-
 biles inter se, quatenus Rationales;
 cōmensurabiles, inquam, inter se, vel
 longitudine & potentia vel potentiā
 solùm: Et si quidē longitudine, dicū-
 tur & ipsæ Rationales lōgitudine in-
 ter se cōmensurabiles, ut intelliga-
 tur, etiā potentia commensurabiles
 esse; si verò potentia inter se solum
 sunt cōmensurabiles: dicuntur ipsæ
 quoque Rationales; potentia solùm
 inter se commensurabiles.

LEMMA 3.

Si sint duæ rectæ lineæ, cd , bd , erit,
 ut prima cd ad secundam bd : ita qua-
 dratum df , quod fit à prima cd , ad re-
 ctangu

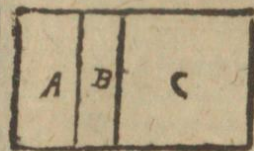
Rectangulum dg , quod sub duabus illis
rectis lineis continetur: & ut secunda
 db ad primam bc ; ita rectangulum
 dg sub ipsis, ad quadratum ce ex prima.

Cum enim rectangula ce , & dg sint equalia, & sunt ut latitudines.

LEMMA 4.

Spacium a Rationali spacio b commensurabile & a ipsum Rationale est.

Sit enim c quadratum rationale. Cum ergo b sit rationale, & erit Rationali c commensurabile: & 9 def. X. Cumq; a ipsi b sit commensurabile, etiam a & c tanquam commensurabilia ipsi b , inter se commensurabilia erunt, & sic etiam Rationali c commensurabile a , ipsum quoq; rationale erit. & 12. X.

PROPOSITIO XX.

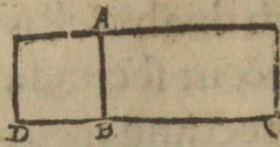
Theorema 17.

Quod sub Rationalibus, longitudine commensurabilibus, rectis lineis a, b, c , secundum aliquem predictorum modorum, (in lemmate secundo propositorum, ut longit.) continetur Rectangulum, ac , rationale est.

F 4

Super

29. def.
 1. VI.
 10. X.

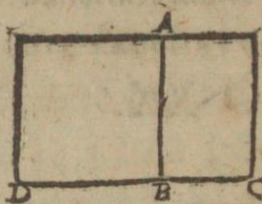

Super alterutra illarum, ut
 ab fiat quadratum ad rati-
 onale. Quia autem ab , id
 est, bd , & bc rationales
 commensurabiles sunt longitudine, & β est, ut db
 ad bc , ita ad ad ac , erunt etiam ad & ac com-
 mensurabilia, atq; ad rationali, commensura-
 bile ac etiam γ rationale.

PROPOS: XXI.

Theorema 18.

Si Rationale ac ad Rationalem ab
 applicetur, latitudinē bc efficit Rati-
 onalem, & $ciab$, ad quam applica-
 tum est, longitudine commensura-
 bilem.

12. X.

1. VI.

6 def. X. Rationalis ad bc γ rationalem.

Ex ab fiat quadratum,
 quod est rationale, erunt ad ,
 ac rationalia; adeoq; ac com-
 mensurabilia. Sed β ut ad ad
 ac , ita est db , id est, ab .

LEMMA I.

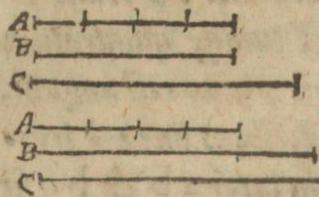
Recta linea potens spacium irra-
 tionale, irrationalis est.

Si enim

Si enim lineæ illius quadratum æquale sit spacio
 irrationali, ipsum irrationale esse oportet, aut
 quadratum illud foret contra hypothesin rationale
 & propter ipsam lineam rationalem.

LEMMA 2.

Duas rectas *bc* Rationales potentia
 solum commensurabiles invenire.

He, ut & rationa-
 les longitudine commēsu-
 rabiles, duplices tantum
 sunt; Aut enim illarum
 una, ut *b*, longitudine est
 commensurabilis datæ *a*,
 & tū ipsi *a* æquali assum-
 te *b* rationali & invenia-

tur potentia tantum cōmensurabilis, vel longitudi-
 ne tantum incommensurabilis, quæ & ipsa β ratio-
 nalis est: Aut neutra illarum longitudine ipsi *a*
 est commensurabilis, & tum illi primum *b*, & hu-
 ic *c* & inveniatur potentia commensurabilis. Erunt
 ergo rationali *a* potentia commensurabiles γ *b* &
 δ *c*, ipsæ quoque β rationales.

α 11. X.
 β 6. def. X.

γ ex constr.

δ 11. X.

PROPOSITIO XXII.

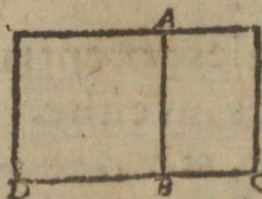
Theorema 19.

Quod sub Rationalibus *ab*, *bc* po-
 tentia tantum commensurabilibus

V s

rectis

rectis lineis cōtinetur rectangulum
 ac ; Irrationale est: & recta linea i-
 pfum potens, rationalis est. Vocetur
 autem Media.

¶ 1. VI.
 p. 10. X.

¶ 10. def. X

¶ per Lem-
 ma 1. 21. X.

¶ 17. VI.

Ex altera, ut ab , descri-
 ptum sit quadratum ad , quod
 rationale est. Quoniam verò
 a est ut bd , id est, ab ad bc ;
 ita ad ad ac ; & ab , bc

sunt longitudine incommensurabiles; & erunt &
 ad , ac incommensurabilia; cumq; quadratum
 ad sit rationale, & irrationale erit ac rectangulū,
 & ipsi æquale quadratum describens linea d irra-
 tionalis. Hæc autem linea cum inter ab & bc sit
 media proportionalis, vocatur Media, & rectan-
 gulum dicitur medium, quod vel sub duabus poten-
 tia tantum commensurabilibus continetur, ut ac ;
 vel quod alteri cuiuspiam, sub talibus lineis compre-
 henso, æquale est, quia æquale est quadrato su-
 per media proportionali descripto.

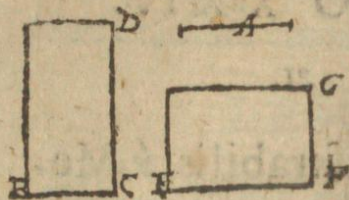
PROPOSITIO XXIII.

Theorema 20.

¶ 45. I.

Quod à Media a fit, ad Rationa-
 lem bc applicatum, latitudinem ef-
 ficat Rationalem cd , & ei bc , ad quam
 applicatum est, longitudine in-
 commensurabilem.

Quoniam

Quoniam a est Me-
dia, potest rectang. e g
duabus rationalibus e f,
f g potentia tantum
incommensurabilibus con-
tentum, & rectangu-

la b d, e g sunt equalia, § 14. VI.

laterum & reciproce proportionalium, ut b c ad
e f; ita f g ad c d. Et ut quadratum ex b c, ad
quadratum ex e f, quae super rationalibus lineis
sunt commensurabilia; ita quadratum ex f g, ad
quadratum ex c d inter se commensurabilia, ipse q;
rectae f g & c d & commensurabiles; & cum f g § 10. X.
sit rationalis, utraq; etiam Rationalis erit. Sed
c d ipsi b c est incommensurabilis. Cum enim e f,
f g sint rationales potentia tantum commensura-
biles; sitq;, ut e f ad f g, ita quadratum ex e f,
ad rectang. e g, & erit quadratum ex e f rectan-
gulo e g incommensurabile, & sic rectangulo b d.
At quadratum ex e f commensurabile est quadrato
ex c d (quia lineae illae sunt rationales & potentia
tantum commensurabiles.) Itaq;, cum eidem qua-
drato ex e f rectangulum b d sit incommensurabi-
le, etiam b d rectang. & erit incommensurabile; § 13. X.
quadrato c d. Cū verò c d & b c sint ut quadra-
tum c d & rectang. b d incommensurabilia: &
erunt ipse quoq; longitudine incommensurabiles.
Est ergò rationalis c d, & rationali b c poten-
tia tantum commensurabilis seu longitudine in-
commensurabilis.

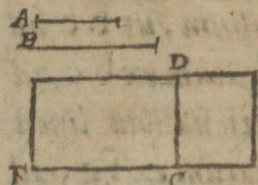
PRO-

EVCLIDIS ELEM:
PROPOSITIO XXIV.

Theorema 21.

Mediæ a commensurabilis, b , Media est.

45. I.
23. X.

1. VI.
10. X.

14. X.

22. X.

Sit d rationalis, ad quam
 a applicetur rectang. $d e$ æ-
quale quadrato ex a , β erit
 c rationalis ipsi $c d$ longitu-
dine incommensurabilis. Eidem
 $c d$ applicetur rectangulum $d f$ æquale quadrato
ex b . Cum ergo a, b sint commensurabiles; ipsa-
rum quadrata, id est, rectangula $d e, d f$ etiam
commensurabilia erunt. Est autem, ut $d e$ ad
 $d f$; ita recta $a e$ ad rectam $c f$, & $e c$, & $c f d$ lon-
gitudine sunt commensurabiles. Sed $e c$ est ratio-
nalis, ipsi $c d$ potentia tantum commensurabilis:
Itaque & $c f$ eidem $c d$ longitudine incommensura-
bilis erit. Et quia rationalis est $c f$, cum rationa-
li $c d$ commensurabilis sit potentia, potentia etiam
commensurabiles erunt $c d, c f$. Ac proinde b re-
cta potens rectangulum $d f$ sub rectis $c d, c f$ po-
tentia tantum commensurabilibus, media est.

Corollarium.

Spacium $d f$ Medio spacio $d e$
commensurabile, medium est.

Patebat.

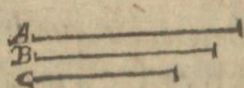
*Patebat, quod utraq³ continebantur rectis po-
tentia tantum commensurabilibus.*

LEMMA 1.

Congruit hoc omniquaq; cum lem-
mate 1, 19 propos. nisi quod loco Ra-
tionalis semper legendum est Me-
dium.

LEMMA. 2.

Duas rectas Medias *ab* longitu-
dine commensurabiles; item duas
ac potentia tantum commensura-
biles invenire.

*Si b ipsa Mediae longitudine;
c vero eidem a potentia tantum
commensurabilis inveniatur,
utraq³ etiam a erit Media, a b quidem longitudi-
ne, a c vero potentia tantum commensurabiles me-
diae.* 24. X.

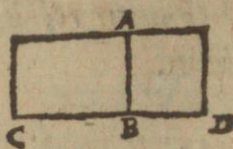
PROPOSITIO XXV.

Theorema. 22.

Quod sub Mediis Longitudine
commensurabilibus rectis lineis *ab*,
bc continetur rectangulum *ac*, Me-
dium est.

Ex

VI.

Ex ab media fiat quadratū ad , quod erit Medium, cum a sit, ut db ad bc , ita ad ad ac : sunt autem db

10. X.
Cor.
24. X.

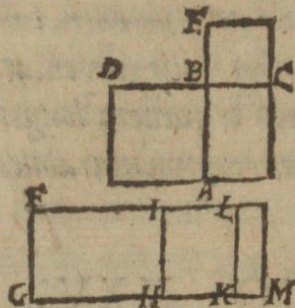
id est ab & bc longitudine commensurabiles. Itaque ad , ac erunt commensurabilia. Quare spaciū ac medio ad commensurabile Medium est.

PROPOS: XXVI.

Theorema 23.

Quod sub Mediis potentia tantum commensurabilibus rectis lineis ab , bc continetur rectangulum, ac , vel Rationale est, vel Medium.

22. X.
45. I.

Descriptis quadratis ex ab & bc & medijs ad Rationale fg & applicentur rectangula fh , hl , lm equalia spacijs ad , ac , ce , ut fm fiat rectangulum unum. Cum itaque ad & ce

23. X.
34. I.

sint media, etiam fh , lm erunt media, & eorumque latitudines gh , km rationales propter fg , kl & equales rationales, quibus sunt applicata, & potentia commensurabiles erunt. Cumque ab , bc sint potentia commensurabiles, etiam earum quadrata ad , ce , & his equalia rectangula fh , lm

com-

commensurabilia erunt. Sed ut fh ad lm ita a 1. VI.
 recta gh ad km . ζ Sunt igitur gh, km longi- ζ 10. X.
 tudine inter se commensurabiles. Et quia ra- η 10. X.
 tionali fg potentia sunt commensurabiles; etiam
 rectangulum sub gh, km comprehensum η ratio-
 nale erit. Quia verò est, ut db ad bc ; ita a ad
 ad ac: & ut a ad be , ita a ad ce ; erit ut
 a ad ad ac, ita a ad ce ; cum sit bd ad bc , ut
 ab ad be , quia utriusque utraque equalis. Proinde
 & ipsis equalia rectangula fh, hl, lm erunt
 proportionalia. ut & ipsorum Bases $gh, hk,$
 km : & adeoque rectangulum sub gh, km ratio- θ 17. VI.
 nale quadrato ex hk erit equale, quod & ipsum
 & ipsius latus hk rationale est; & ob id fg ra-
 tionali exposita longitudine vel potentia \times com- \times 6. def.
 mensurabilis est hk . Et si hk ipsi hi id est fg
 longitudine commensurabilis fuerit, μ erit re-
 ctangulum hl rationale: Sed si tantum poten-
 tia α erit Medium. Est ergo rectangulum sub
 Medijs potentia tantum commensurabilibus vel
 Rationale vel Medium

Scholium.

Facilius quàm per 45. I. potest da-
 to a c rectangulo æquale fieri ad hl ra-
 tionalem datam, si tribus his α applice- α 12. VI.
 tur quarta proportionalis hk . Rectan-
 gulum enim sub extremis hi, hk β α ζ 16. V.
 quale est rectangulo a c ex intermediis.

Siqui-

y 20. X.

d 22. X.

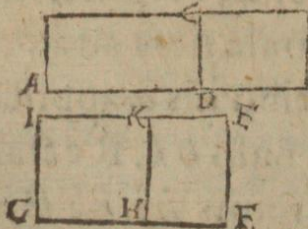
Siquidem verò rectangulum sub duabus medijs potentia tantum cōmensurabilibus vel rationale vel medium est, docetur propos. 28. quomodo inveniende sint illæ mediæ, quæ comprehendunt rationale; & 29; quæ Medium. Atq; sic ex hætenus demonstratis colligitur, & Rectangulum sub duabus Rationalibus longitudine cōmensurabilibus, Rationale esse, potentia verò Medium. Rursus d rectangulum sub medijs longitudine cōmensurabilibus esse Medium: Sub Medijs verò potentia tantum cōmensurabilibus vel Rationale vel Medium esse. (Sub Medijs verò nec potentia nec longitudine cōmensurabilibus, est Medio Medium, æquale rectangulo sub Rationali & Irrationali Mediæ; quàm speciem Euclides non habet.)

PROPOS: XXVII.

Theorema 24.

Medium ab non superat Medium
 ac Rationali. db

d 45. 1.

Si enim db est Rationale, posita e f lineæ rationali a applicetur eg medio ab æquale, & medio ac rectangulum eh æquale, critq; db rationa-

rationali aequale kg . Cum ergo Media eg, eh ad
 rationalem ef sint applicata β , erunt fg, fh Ra- β 23. X.
 tionales incommensurabiles longitudine ipsi ef ra-
 tionali. Cum item rationale hi ad rationalem
 hk , id est, ef sit applicatum, γ erit hg rationa- γ 21. X.
 lis longitudine ipsi ef commensurabilis. Sed ef ipsi
 fh longitudine est incommensurabilis. Ergo hg
 eidem fh longitudine incommensurabilis δ erit. Ve- δ 14. X.
 rum ut fh ad hg , ita quadratum ex fh , ad re- δ 3. Lemma
 ctangulum fhg . Itaque quadratum ex fh incommen- δ 19. X.
 surabile ζ erit rectangulum fhg . Sed quadrato ζ 10. X.
 ex fh commensurabile est quadratum ex hg
 (quia utraq; ex rationalibus lineis sunt descripta)
 adeoque duo quadrata ex fh, hg simul commensu- η 16. X.
 rabilia sunt quadrato ex fh ; & rectangulum fhg
 commensurabile est bis sub fh, hg sumto rectan-
 gulo (quia duplum) Itaque quadrata fh, hg simul
 incommensurabilia δ erunt rectangulo bis sumto sub
 fh, hg . Quare & compositum ex quadratis θ 17. X.
 rectarum fh, hg & ex bis sumto rectangulo
 fhg incommensurabile est composito ex quadratis
 rectarum fh, hg . Sed quadratis fh, hg , una
 cum rectangulo fhg bis sumto κ aequale est qua- κ 4. II.
 dratum fg . Ergo quadratum ex fg , com-
 posito ex quadratis rectarum fh, hg incommen-
 surabile erit. Quod compos. cum sit λ ratio- λ 4. Lemma
 nale: etiam ipsi incommensurabile quadratum ex λ 19. X.
 fg erit irrationale, & sic etiam recta fg irratio-
 nalis,

X

nalis,

nalis, contra hypothefin, quæ illam longitudine
incommensurabilem ipsi ef ponebat.

Scholium.

Rationale eg superat Rationale
 eh , hg Rationali.

α . 9. def. X.

γ . 12. X.

γ cor. 16. X

δ 4 Lemma

19. X.

Quia enim eg , eh sunt rationalia, α erunt e-
adem commensurabilia quadrato rationalis expo-
sitæ; β quare & inter se commensurabilia. Itaq;
cum totum eg ex eh , kg compositum, ipsi eh sit com-
mensurabile; erit quoq; idem eg reliquo kg com-
mensurabile. Sed eg est rationale. δ Ergo & kg
Rationale erit.

PROPOSITIO XIIIX.

Problema 4.

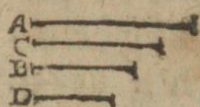
Medias cd invenire, potentia tan-
tum commensurabiles, quæ Ratio-
nale comprehendant.

α Lemma 2.

α 1. X.

β 13. VI.

γ 12. VI.

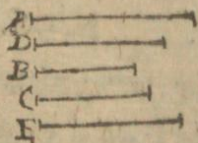
Inter α assumtas a , b rationales po-
tentia tantum commensurabiles,
 β cadat media c , & γ fiat, ut a ad
 b , ita c ad d . Erunt c d mediae
potentia tantum commensurabiles, quæ compre-
hendant Rationale. Rectangulum sub a b rationa-
libus

libus potentia tantum commensurabilibus d Medi- d 22. X.
um est, & illud potens Media. Sed ut a ad b, e 17. VI.
ita est c ad d: a & b sunt potentia tantum com-
mensurabiles. Ergo & c, d: & propter c Mediam 210. X.
etiam d Media. Sunt itaq; inventæ c d me- n 24. X.
diæ potentia tantum commensurabiles; Quæ et-
iam Rationale continebunt. Cum enim sit ut a ad
b, ita c ad d; etiam permutando est, ut a ad
c, ita b ad d. Sed ut a ad c, ita c ad b. Ergo
ut c ad b, ita b ad d; ideoq; b media propor-
tionalis inter c & d, poterit rectangulum sub c d
comprehensum. Sed quadratum ex rationali,
est rationale. Ergo & rectangulum sub c d, ratio-
nale est.

PROPOS: XXIX.

Problema 5.

Medias de invenire, potentia tan-
tum commensurabiles, quæ Medi-
um contineant.

Sumtis tribus potentia tantum commensura- Lemma 1.
bilibus, interq; a, b Media d fiat, ut b ad 21. X.
X 2 c, ita 13. VI.
7 12. VI.

D. 12. X.

a 17. VI.

§ 10. X.

a 24. X.

a 16. VI.

c , ita d ad e . Erunt d , e mediae potentia tantum commensurabiles continentes Medium. Cum a , b rationales potentia tantum commensurabiles sint ex illis rectangulum d erit medium, & illud: potens d media. Sed, quia, ut b ad c potentia tantum commens. ita d ad e & etiam potentia tantum commensurabiles sunt d & e , & Media d commensurabilis e media. Sic itaq; d , e mediae potentia tantum commensurabiles, sunt inventae; quae etiam continebunt Medium. Quia enim est, ut b ad c , ita d ad e ; & permutando, ut b ad d , ita c ad e erit. Vt autem b ad d , ita d ad a ; erit ergo d ad a ut c ad e . Itaq; rectangulum sub d , e , & aequale est ei, quod sub a , c . Hoc autem sub rationalibus potentia solum commensurabilibus & Irrationale est & Medium. Ergo & rectangulum sub d , e .

Scholium. 1.

Duos numeros planos similes invenire.

A, 6. C, 12.
B, 4. D, 8.
E, 24. F, 96.

Assumptis quatuor quibuscumque numeris proportionalibus, ut a ad c , ita b ad d , ex a in b , ut & ex c in d facti numeri e & f sunt similes plani, quia constant lateribus proportionalibus, ut patet ex constructione.

LEM.

LIBER X.
LEMMA I.

328

Duos numeros Quadratos invenire, ita, ut compositus ex ipsis Quadratus etiam sit.

A + + + + + E + + + + + D + + + + + + + B

C + + + + + + +

Inveniantur per Scholion præcedens duoplane similes ab & c , ambo pares vel impares. Cumq; sublato pari à pari vel impari ab impare semper remaneat par, ex a b sublato d b ipsi c equali re-
liquus a d par erit. Quo diviso bisariam in e , dico factum ex a b in b d , (qui quidem β quadratus est) cum quadrato ex e d compositum, facere quadratum. Quia enim numerus a d bisariam sectus est in e , ipsiq; additus d b , γ erit qui sit ex ab in b d quadratus, una cum quadrato d e , & qualis numero quadrato ex e b . 24. &
26. IX.
1. IX.
6. II.

Corollarium.

Quando a b & c sunt plani similes, quadrati ex e b & e d se excedunt quadrato ex a b in b d . Cum autem a b & c non sunt similes, sed tamen vel pares simul; quadrati e b & e d non excedunt se quadrato: Si enim excessus hic ex a b , b d factus esset quadratus,

X 3

tus,

2. IX.

rus, essent ab & c plani similes, contra hypoth.

Scholium 2.

Huic facile inveniuntur duo numeri quadrati, qui se excedunt quadrato, si sumantur duo plani similes vel pares vel impares, ut lemma præcedens jubebat; Itemq; alij duo quadrati, qui se non quadrato excedunt, si duo dissimiles sumuntur plani. Quod tamen facilimè fit secto numero quadrato in quadratum & non quadratum, ut 25, in 4, & 21.

LEMMA 2.

Duos Numeros quadratos invenire, ita, ut compositus ex ipsis non sit quadratus.

A . . . H . . . I . E . F . G . . . D B

C

Sint plani similes ab & c , eademq; adhibita constructione ut in lemmate præcedente, auferatur ex d e unitas ef . Erit quadratus ex df minor quadrato ex de propter inæqualitatem laterũ. Dico quadratos ex ab in d b, & ex df in se cõpositos nō efficere quadratum. Si enim quadratus esset, esset quadrato b f vel major vel equalis vel minor.

Primò

Primò. Si esset major, latus ipsius esset majus latere $b f$, essetq; ipsi $b e$ vel $a b$ equale vel majus, (quia minus esse nequit, cum inter $b f$ & $b e$ unitate tantum differentes non cadat medius) Si equale, ita, ut quadrato ex $b e$ equalis sit quadratus, compositus ex quadrato, facto ex $a b$ in $b d$ & ex quadrato $d f$, Cū eidem quadrato ex $b e$ ex precedente lemma equalis sit numerus factus ex $a b$ in $b d$ & ex $d e$ in se, erunt, factus ex $a b$ in $b d$ cū quadrato ex $d f$, & ex $a b$ in $b d$ cum quadrato ex $d e$ equales. Ablatoq; communi, qui ex $a b$ in $b d$ fit, erunt quadrati ex $d e$, & $d f$ equales. ipsaq; latera $d e$, totum & $d f$ pars equalia. Latus itaq; quadrati ex quadratis compositi, quorum alter ex $a b$ in $b d$, alter ex $f e$ in se fit, nequit esse equale numero $b e$. Neq; eodem est majus. Si tamen esset, ut equale $b i$. Cum quadratus ex latere majore, major sit quadrato ex $b e$ minore latere, etiam compositus ex quadratis, quorū alter ex $a b$ in $b d$, alter ex $d f$ in se fit, major quadrato ex $b e$, cui per lemma præcedens equalis est numerus ex $a b$ in $b d$ cum quadrato ex $d e$. Itaq; ablato communi ex $a b$ in $b d$, erit reliquus quadratus ex $d f$ equalis reliquo quadrato ex $d e$ major, latusq; $d f$ latere $d e$ majus, pars toto. Cōpositi ergo ex quadratis $a b$ in $b d$ & ex $d f$ in se quadrati latus majus esse nequit latere $b e$: adeoq; ut ostensū, nec equale, nec minus. Ideoq; quadrat. ille cōpositus nō est major quadrato ex $b f$.

X 4

Deinde

7. VII.

6. II.

18. VII.

Deinde ponatur quadratus ex $a b$ in $b d$ & $d f$ in se, equalis quadrato ex $b f$, & $a h$ sit duplus unitatis $e f$. Quoniam totus $a d$ totius $e d$ est duplus (quia $a d$ in e est bisariam sectus) & ablati $a h$ ablata unitatis $e f$; a erit & reliquus $h d$, reliqui $f d$ duplus & $h d$ in f bisariam sectus. Factus itaq; ex $h b$ in $b d$, una cum quadrato ex $d f$, equalis erit quadrato ex $b f$. Sed eidem equalis ponitur factus ex $a b$ in $a b d$ & quadrato ex $d f$. Itaq; ablato communi quadrato ex $d f$ relinquuntur ex $a b$, in $b d$ & ex $h b$ in $b d$ aequales. Atq; sic $a b$ & $h b$ eundem $b d$ multiplicantes, producentes numeros aequales, & erunt ipsi quoq; aequales, pars toti. Non ergo factus ex $a b$ in $b d$ cum quadrato ex $d f$ quadrato ex $b f$ equalis est.

Deniq; ponatur quadratus ex $a b$ in $b d$ cum quadrato $d f$ minor quadrato $b f$; unde & latus ejus latere $b f$ minus erit, ut $b g$; sumaturq; ipsius $e g$ duplus $a i$. Quoniam ergo totus $a d$ totius $e d$ duplus est, & ablati $a i$ ablati $e g$; erit & reliquus $i d$ reliqui $g d$ duplus; & $i d$ in g divisus bisariam. β Numerus ergo ex $i b$ in $b d$ cum quadrato ex $d g$ equalis quadrato ex $b g$. Sed eidem quadrato ex $b g$ equalis ponitur ex $a b$ in $b d$ cum quadrato ex $d f$. Ablatis igitur quadratis $d g$, $d f$ quorum $d g$ minor est; remanebit ex $i b$ in $b d$ major eo qui ex $a b$ in $b d$ pars toto. Non est ergo ex $a b$ in $b d$ cum quadrato ex $d f$ minor quadrato ex $b f$. Sicut neq; major, neq; equalis ostend-

ostensus est. Non itaq³ est quadratus ex $a b$ in $b d$
cum quadrato ex $d f$. Quod erat propositum.

Scholium. 3.

Hinc inventu faciles sunt duo numeri, ut compositus ex illis ad neutrum illorum habeat proportionem, quam quadratus ad quadratum. Talis enim est compositus non quadratus ex duobus quadratis. Tales etiam sunt minimi non quadrati, in quas quadratus aliquis dividitur.

PROPOS: XXX.

Problema 6.

Invenire duas Rationales $a b$, $a f$ potentia tantum commensurabiles, ita ut major $a b$, quàm minor $a f$, plus possit quadrato rectæ lineæ $b f$ longitudine sibi commensurabilis.

Assumpta recta Rationali $a b$, &
a duob. numeris totis $c d$, $c e$ quorū
excessus $d e$ non sit quadratus, & si
at, ut $c d$ ad $d e$, ita quadratum
rectæ $a b$ ad quadratum $a f$ quæ se
X s micirculo

a 2. Scholi.
propos.

præced.

per lem.

ma 6. X.

- micirculo super ab aptetur & fb connectatur.
 31. III. Cum ergo f in semicirculo χ sit rectus, equale est
 quadratum ab quadratis af , fb & ab quàm
 af plus potest quadrato fb . Cumq; quadra-
 tum ex ab sit ad quadratum af , ut cd ad de ,
 6. def. erunt illa quadrata inter se commensurabilia,
 adeoq; erit aequè quadratum af Rationale, & i-
 psa af Rationalis; atq; quadratum ab super Ra-
 tionali ab descriptum Rationale est. Rationales
 ergo sunt ab , af & potentia tantùm commensu-
 rabiles. Longitudine enim commensurabiles esse
 9. X. nequeunt erunt, & cum non habeant rationem
 24. IIX. quam numerus quadratq; ad numerum quadra-
 tum quia de non est quadratus.

Iam verò quoniam est ut cd ad de , ita qua-
 dratum ex ab ad quadratum ex af , erit con-
 vertendo, ut numerus quadratus cd ad nume-
 rum quadratum ce , sic quadratum ex ab ad
 quadratum ex bf . Sunt ergo fb , ab longitu-
 dine commensurabiles.

PROPOS: XXXI.

Problema 7.

Invenire duas ab , af Rationales
 potentia tantùm commensurabiles,
 ita, ut major ab quàm minor af plus
 possit Quadrato rectæ lineæ fb sibi
 Longitudine incommensurabilis.

Assum-

CI 44. E 16. D C. 166. D.

C E - . . D.

Assumpta Rationali ab , α inveniuntur duo α per Lem-
 quadrati numeri ce , ed , quarum summa cd ma 2. 29. X.
 non sit numerus quadratus: vel quadratus cd in
 duos ce , ed non quadratos dividatur; β habe- 24. 11 X.
 bit cd ad neutrum ce , vel ed proportionē nu-
 merorum quadratorum, fiatq; γ , ut cd ad de β Lemma
 ita quadratum ab ad aliud, ut af ; & applica- 6. X.
 ta af ad semicirculum super ab descriptum, con-
 nectatur fb iam poterit ab plus quam af qua-
 drato rectæ fb , δ eruntq; ab , af Rationales δ 30. X.
 potentia tantum commensurabiles: Sed cum
 convertendo sit, ut prius, quadratum ab ad qua-
 dratum fb , ut cd ad ce : cd autem ad ce non
 fit ut quadratus ad quadratum. Non itaq; ab
 ad af habet rationem numeri quadrati ad nu-
 merum quadratum, & sunt Longitudine in- 9. X.
 commensurabiles. Inventæ ergo sunt duæ rectæ
 ab , af potentia solum commensurabiles, ut ab
 major plus possit quam minor af quadrato rectæ
 fb sibi longitudine incommensurabilis.

LEMMA.

Si sint duæ rectæ lineæ inæqua-
 les, erit ut major ad minorem;
 ita

ita rectangulum sub ipsis conten-
tum ad quadratum minoris.

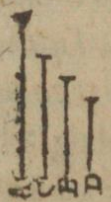
*Demonstratio eadem est cum Lemmatis 3. in
propof. 19. demonstratione.*

PROPOS: XXXII.

Problema 8.

Invenire duas Medias c, d poten-
tia tantum commensurabiles, quæ
rationale contineant; ita, ut major c ,
plus possit quam minor d , quadrato
rectæ lineæ sibi longitudine com-
mensurabilis.

20. X.

22. X.

210. X.

24. X.

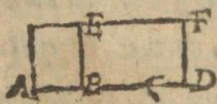
*Inveniantur duæ Rationales a, b po-
tentia tantum commensurabiles, ut a
major plus possit quam minor b , quadrato
rectæ sibi longitudine commensurabilis,
inter quas sit media proportionalis c ; fiat-
que, ut a ad b , ita c ad d . Quoniam ergo a, b
Rationales potentia tantum sunt commensurabi-
les, erit sub ipsis rectangulum irrationalale, & c re-
cta illud potens Media. Et quia est c ad d , ut a ad
 b , quæ potentia tantum sunt commensurabiles, et-
iam c & d potentia tantum commensurabiles, & e-
runt; & Media c commensurabilis d Media.*

Com-

Comprehendent haec duae Mediae c, d potentia tantum commensurabiles Rationales quod ex 28. huius patet. Quia enim est ut a ad b , ita c ad d : Sed a quam b plus potest, quadrato rectae longitudine, ex conste. sibi commensurabilis; & poterit & c plus quam d § 15. X. quadrato rectae sibi longitudine commensurabilis. Patet ergo propositum. Si autem a, b , rationales se excederent quadrato rectae sibi incommensurabilis longitudine, eodem modo ostenderetur c, d medias potentia tantum commensurabiles continere Rationale, ut major c plus possit quam d , quadrato lineae sibi longitudine incommensurabilis.

LEMMA.

Si sint tres lineae rectae a, b, c, d , erit ut prima a ad tertiam c ita rectangulum $a e$ sub prima $a b$ & secunda $b c$ contentum ad id $e f$, quod sub secunda $b c$ & tertia $c d$ continetur.

Describatur ex $b c$, quadratum $c e$ compleaturque rectangulum $a f$. Erit $a c$, ad $c f$ ut $a b$ ad $c d$. § 1. X.

PROPOSITIO XXXIII.

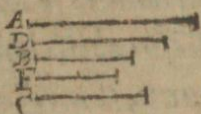
Problema 9.

Invenire duas Medias de potentia solum

solùm commensurabiles, quæ Medium contineant, ita ut major d plus possit quàm minor, e , quadrato rectæ lineæ, sibi longitudine commensurabilis.

30. X.

per Lemma 2.21. X.

Inventis duabus a, c , assumatur b utriusque longitudine incommensurabilis ut habeantur tres Rationales a, b, c potentia tantùm commensurabiles; ita ut a plus possit quàm c quadrato lineæ sibi longitudine commensurabilis, Sumaturq; d media proportionalis inter a & b ;

13. VI.

12. VI.

per Lemma 32. X.

17. VI.

16. VI.

3. Lem.
9. X.

10. X.

22. X.

24. X.

d & sit d ad b , ut c ad e . Quia ergò est, ut a ad c , ita rectangulum sub a, b , ad rectangul. sub b, c . Sed rectangulo sub a, b , æquale est quadratum ex d , & rectangulo sub b, c , rectangulum sub d, e . Ergò ut a ad c , ita quadratum ex d , ad rectangulum sub d, e ; Sed ut quadratum d , ad rectangulum d, e , ita recta d ad rectam e . Est ergò d ad e , ut a ad c : quæ cum potentia tantum sint commensurabiles; Ergò & d, e . Et quia d potens spaciū, sub Rationalibus a, b potentia solùm commensurabilib; & irrationalis est & Media erit etiam ipsi commensurabilis E Media. Sunt ergò d, e duæ Media potentia solùm commensurabiles, Cum verò ostenderimus rectangulo sub b, c Medio æquale esse rectangulum sub d, e ,

d, e , λ erit hoc quoque medium. Denique cum ostensum sit esse d ad e , ut a ad c ; Sed a plus posse quam c , quadrato recte sibi longitudine commensurabilis; similiter pl λ etiam poterit d quam e . Quod erat faciendum. 15. X.

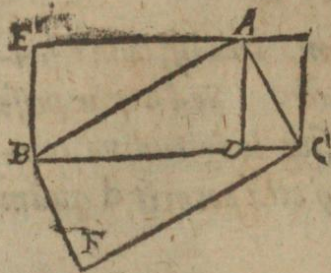
Quod si Rationalium a, b, c assumptarum potentia commensurabilium a plus posset quam c , quadrato recte sibi longitudine incommensurabilis, similiter ostenderetur, d, e , duas medias inventas potentia solum commensurabiles, continere medium, ut major d plus possit quam minor e , quadrato recte lineae sibi longitudine incommensurabilis.

LEMMA. 1.

Sit unum rectangulum abc , angulum habens b, a, c rectum, a quo perpendicularis a, d esto demissa. Dico, rectangulum sub cb, bd æquale esse quadrato ab ; & contentum sub bc, cd æquale quadrato ac , & contentum sub bd, dc , æquale quadrato ad : contentum denique sub bc, ad æquale contento sub ab, ac .

Quia

8. VI.
17. VI.
16. VI.
41. I.

Quia enim ab est inter
 bc & bd , a media pro-
portionalis; rectangulum
ex bc & bd β equale
est quadrato ab . Eo-
dem modo rectangula ex

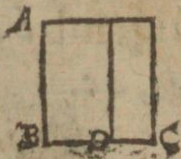
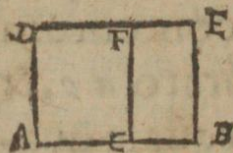
bc, cd , & ex bd, dc equalia sunt quadratis ca
& da . Denique, quia triangula abc , abd sunt
similia, erit, ut bc ad a ; ita a ad ad , quare
rectangulum ex bc, ad equale est rectangulo sub
 ab, a ; vel ejusdem trianguli abc dupla re-
ctangula ce, cb sunt equalia.

LEMMA 2.

Si recta linea ab secetur in duas
partes inæquales ac, cb ; erit, ut ma-
jor pars a ad minorem c , ita re-
ctangulum af , sub tota ab & majore
parte, ad rectangulum cd sub tota ab
& minore parte cd contentum.

VI.

Super ab describatur quadratū, & ex c eriga-
tur perpendicularis. Quoniam a est, ut a ad cb ,
ita af ad cd , patet propo-
situm.

LEMMA 3.

Si sint duæ rectæ li-
neæ inæquales ab ,
 bc minor autem bc se-
cetur

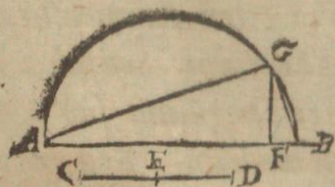
cetur in d bifariam; erit rectangulū ac sub ipsis contentum duplū rectanguli ad , quod sub maiori linea ab & dimidia parte bd , minoris bc continetur.

Completo a c rectangulo, & ducta parallela a i . VI. per d ipsi ab , & patet propositum.

PROPOSITIO XXXIV.

Problema. 10.

Invenire duas rectas lineas ab , gb , potentia incommensurabiles, quæ faciant compositum quidem ex ipsarum quadratis, Rationale; Rectangulum verò sub ipsis contentum, Medium.

α Inveniantur duæ Ra. α 31. X.
tionales lineæ ab , cd , β Lemma 2
minorq; cd secetur bifa- 17. X.
riā in e , & fiatq; rectan-
gulum sub a f , f b æquale

quadrato ce . Describatur etiam semicirculus agb
& ipsi ab perpendicularis fg agatur, cōnectanturq;
 ag , gb . Quia ergo ab plus potest quàm cd qua-
drato rectæ sibi longitudine incommensurabilis, ap-
plicatumq; est ad ab rectangulum a f b , æquale
X
quarta

219. X. quarta parti quadrati cd , deficiens figura quadrati
 Lemma 2. ai erit a f ipsi fb longitudine incommensurabilis.
 33. X. Sed ut a f ad f b , ita rectangulum b a f ad a b f re-
 Lemma 1. ctang. Quae duo rectangula aequalia sunt quadratis
 33. X. ag , gb , quia g in semicirculo est rectus. Erit igitur,
 § 31. III. ut a f ad f b , ita quadratum ag , ad quadratum gb . Sed a f , f b sunt longitudine incommensurabiles. Ergo & quadrata ag , gb , ipsaeque rectae ag , gb potentia incommensurabiles. Et quia quadratum ex a b Rationali Rationale & aequale est quadratis ag , gb , etiam ex ipsis compositum Rationale erit. Rursus, quia a f b rectangulum, aequale quadrato ce & aequale est quadrato fg , erunt quadrata fg , ce , aequalia, & ipsae rectae fg , ce aequales; eritque cd dupla ipsius ec , etiam dupla ipsius fg . Quare rectangulum sub a b , cd , duplum erit rectanguli sub a b , fg . Sed sub a b , cd Rationalibus contentum est Medium: Ergo & sub a b , fg ipsi commensurable, ut pote duplum, est & Medium. Sed sub a b fg rectangulo aequale est rectangulum sub a g , gb : Ergo sub a g , gb est medium. Sed ex eorum quadratis compositum erat Rationale. Ergo inventae sunt duae ag , gb potentia incommensurabiles, quae faciunt ex ipsarum quadratis compositum Rationale, sed Rectangulum sub ipsis Medium. Quod erat propositum.

PRO.

Problema 11.

Y 2

PRO.

EVCLIDIS ELEM:
PROPOS: XXXVI.

Problema 12.

Invenire duas rectas lineas,
 ag, gb potentia incommensurabiles,
quæ faciant & compositum ex ipsa-
rum Quadratis Medium, & Rectan-
gulum sub ipsis contentum Medium,
incommensurableq; composito ex
ipsorum Quadratis.

Inveniantur iterum ex sententia 2. partis
propos. 33. due Medie ab, cd , & reliqua fiant,
ut in 34. hujus. Ostenditur similiter ag, gb
rectas incommensurabiles esse potentia; compo-
situmq; ex ipsarum quadratis esse Medium, ipsunq;
rectangulum sub ag, gb esse Medium. Sed quia
 ab ipsi cd est α incommensurabilis longitudine, ce
verò ipsi cd , ut duplæ commensurabilis longitu-
dine, etiam ab ipsi ce longitudine incommensura-
bilis β erit. Sed ut ab ad ce ; ita quadratum ex
 ab , ad rectangulum sub ab, ce , id est, ad ab
 fg , vel ag, gb . Ergò quadratum ab est, incommensurabile rectangulo ag, gb . Quæ sunt due re-
cte inveniendæ.

α ex hypo.

β 13. X.

73. Lemma

29. X.

1. Lemma

33. X.

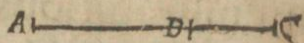
10. X.

Princi-

PROPOSITIO XXXVII.

Theorema 25.

Si duæ Rationales ab, bc poten-
tia tantum commensurabiles com-
ponantur; tota ac Irrationalis erit.
Vocetur autem ex Binis nominibus.

a Inventæ duæ $a b$, $b c$ componantur. Fiet tota
 $a c$ Irrationalis. Quia enim $a b$ ipsi $b c$ est longi- * 2. Lem.
 tudine incommensurabilis, estq; ut $a b$ ad $b c$, ita 21. X.
 $a b c$ rectangulum ad $b c$ quadratum, & erit re- § Lem. 31. X.
 ctang. $a b c$ quadrato $b c$ incommensurabile: Sed ¶ 10. X.
 rectangulo $a b c$ ipsius duplum est commensurabi-
 le; & quadrato $b c$ quadratum $a b$ est commen-
 surabile (quia sunt Rationalia) adeoque ex quadra-
 tis $a b$, $b c$ compositum eidem $b c$ quadrato com-
 mensurabile d est. Itaq; quod bis sub $a b$, $b c$ con-
 tinetur, composito ex quadratis rectarum $a b$, $b c$ ¶ 16. X.
 incommensurabile erit. Quare & compositum ¶ 14. X.
 ex eo, quod bis sub $a b$, $b c$ & ex composito qua-
 dratorum $a b$, $b c$, scilicet, ex tota $a c$ quadra-
 tum, composito ex quadratis rectarum $a b$, $b c$ § 4. II.
 incommensurabile n erit. Sed quod ex quadratis re- ¶ 17. X.
 ctarum

Et ab, bc , est Rationale; quia commensurabile est quadrato rationalis bc . Igitur ex $a c$ quadratum, Rationali ex bc quadrato incommensurabile θ , irrationale est ipsaq; recta $a c$ Irrationalis. Vocetur autem ex binis nominibus vel Binomium, quia ex duobus nominibus nempe duabus Rationalibus potentia solum commensurabilibus componitur.

Scholium.

Ex duabus Rationalibus potentia solum commensurabilibus duæ Irrationales procreantur. Media enim inter eas α est Irrationalis, β itemq; ex ipsis composita seu Binomium.

PROPOS: XXXIIX.

Theorema 26.

Si α duæ Mediæ ab, bc potentia tantum commensurabiles α componantur, quæ Rationale contineant; tota αc Irrationalis erit. Vocetur autem ex binis Medijs prima.

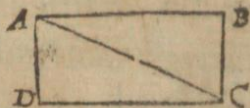
$A \text{---} E \text{---} C$

Quia enim ab ad bc est, ut ab c rectangulum ad

ad quadratum bc : Sed ab , bc sunt longitudine
incommensurabiles. β Sunt ergo abc rectangu-
lum & quadratū bc incommensurabilia. Est au-
tem rectangulo abc bis sub ab , bc commensu- $\beta 10. X.$
rabile; & γ quadrato bc compositum ex quadratis $\gamma 16. X.$
 ab , bc . Igitur rectangulum sub ab , bc bis,
& compositum ex quadratis rectarum ab , bc ,
sunt δ incommensurabilia inter se. Ergo compo $\delta 14. X.$
situm ex quadratis ab , bc una cum rectangulo
 abc bis, id est, quadratum ac $\delta 4. II.$
incommensurabile est rectangulo abc bis sumto. Sed eidem $\delta 17. X.$
 abc rectangulo bis, est commensurabile ipsum
semel. η Igitur quadratum ex ac est incommensu- $\eta 13. X.$
rabile rectangulo abc . Sed abc rectangulum $\theta 10. def. X.$
ponitur Rationale. Ergo quadratum ac est θ Ir-
rationale, ipsaq; ac $\kappa 11. def.$
ex Binis Mediis prima vel Bimediale prius.

LEMMA.

Quod sub Linea Rationali ab &
Irrationali bc continetur rectangu-
lum, Irrationale est.

Sin minus, ipsum Rationale ad Rationalem ab
applicatum, α faciet latitudinem bc Rationalem $\alpha 21. X.$
contra hypotesin.

T 4

PRO.

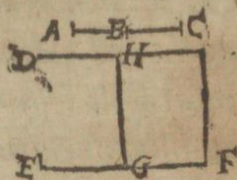
PROPOSITIO XXXIX.

Theorema 27.

Si duæ Mediæ a, b, b, c potentia tantum commensurabiles a componantur, quæ Medium contineant; tota a, c Irrationalis erit. Vocetur autem ex binis Medijs secunda.

¶ 29. X.

¶ 45. I.

¶ 4. II.

¶ ex hypothesi.

¶ cor. 24. X.

¶ 16. X.

¶ 23. X.

¶ 3. Lem.

19. X.

¶ 19. X.

¶ Expositæ Rationali d, e , applicetur rectangulum d, f æquale quadrato, a, c ; & composito ex quadratis a, b, b, c æquale sit

d, g . ¶ Erit itaq; h, f æquale bis sumto rectangulo a, b, c . Quodcum sit d Medium; e erit & h, f ipsius duplum medium. Et quia quadrata mediarum a, b, b, c commensurabilia sunt potentia, etiam ex ipsis compositum rectangulum d, g utrivis ipsorum d, g commensurabile erit. Sed utrumq; quadratum ex Medijs est Medium. Ergo & d, g erit Medium: Quoniam ergo d, g, h, f Media ad d, e Rationalē applicatur, e erunt latitudines eorum e, g, g, f Rationales ipsi d, e longitudine incommensurabiles. Rursus quia longitudine incommensurabiles sunt a, b, b, c , & e est, ut a, b ad b, c , ita quadratum a, b ad rectangulum, a, b, c ; e erunt, quadratum a, b & rectang. a, b, c longitudine incommensurabilia.

Sed

Sed quadrato ab compositum ex ab , bc quadratis, & rectangulo abc solum duplū ostensum est commensurabile. λ Ergo compositum ex quadratis ab , bc id est dg incommensurabile est $\lambda 14. X.$
 bis sumto rectangulo abc id est hf , μ Est verò $\mu 1. VI.$
 ut dg ad hf , ita eg ad gf . \approx Sunt itaq; eg , gf longitudine incommensurabiles. Quæ cum sint ostense Rationales, erunt Rationales potentia tantum commensurabiles, & composita ef , ν 37. X.
 rationalis. ξ Est itaq; rectangulum df sub Rationali de & ef irrationali, irrationale & ξ Lemma 38. X.
 ipsi æquale quadratum ac irrationale, ipsaq; ac irrationalis. Hæc vocetur ex Binis mediis, vel Bimediale posterius.

LEMMA.

Si Recta linea ad non secetur bifariam in b , erit compositum ex quadratis partium ab , bd majus, quàm Rectangulum sub partibus ab , bd bis comprehensum, quadrato ejus lineæ ac qua major pars ab minorem bd superat.

$A \text{---} C \text{---} B \text{---} D$ Quoniam quadrata ab , bc æ aequalia $\alpha 7. II.$
 sunt rectangulo abc bis sumto, cum quadrato ξ ac ; estq; bc ipsi bd æqualis, erunt quoque quadrata ab , bd æqualia rectangulo abd bis
 sumto
 T 5

sumto unà cum quadrato ac : Quare ex ab , bd
 quadrata majora sunt rectangulo abc bis sum-
 to quadrato ac . Quod erat propositum.

Corollarium.

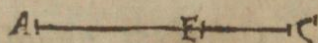
Quadrata partium inæqualium si-
 mul majora sunt rectangulo bis sub
 partibus inæqualibus contento.

PROPOSITIO XL.

Theorema 28.

• 34. X.

Si duæ rectæ ab , bc potentia in-
 commensurabiles componantur; quæ
 faciant compositum quidem ex ipsarum
 quadratis Rationale; quod autem sub
 ipsis continetur, Medium: tota ac re-
 cta linea irrationalis erit. Vocetur au-
 tem Major.

• Cor.
 24. X.

Quia abc rectan-
 gulum ponitur Mediū,
 ejus etiam duplum β erit Medium & Irrationale.
 Sed compositum ex quadratis ab , bc ponitur
 Rationale: Bis ergo sumtum abc rectangulum
 illi

illi est γ incommensurable. Quare & rectan- $\gamma 10. X.$
 gulum abc bis cum quadratis ab, bc , id est $\delta 4. II.$
 δ quadratum ac incommensurable est compo- $\epsilon 17. X.$
 sito ex quadratis ab, bc . Cum autem compo- $\zeta 10. def.$
 situm ex quadratis, ponatur rationale erit ζac $\eta 11. def.$
 quadratum irrationale, ipsa ac recta irratio-
 nalis, quæ vocetur Major: Quia cum possit duo
 quadrata ex ab, bc & rectangulum abc bis,
 compositum ex quadratis ab, bc & majus est re- θ Lemma
 ctangulo abc bis. Quare cum compositum ex $39. X.$
 quadratis sit Rationale, & abc rectangulum
 Medium, rectè dicitur ac Major, siquidem à Ra-
 tionali, quod majus est, convenit imponere
 nomen.

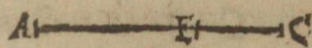
PROPOS: XLI.

Theorema 29.

35. X.

Si a duæ rectæ lineæ ab, bc po-
 tentia incommensurabiles compo-
 nantur, quæ faciant compositum
 quidē ex ipsarum quadratis Medium;
 quod autem sub ipsis continetur, Ra-
 tionale: tota recta linea ac irratio-
 nalis erit. Vocetur autem Rationa-
 le ac Medium potens.

Quo-

Quoniam compo-
situm ex quadratis $a b$,

¶ 10. X.

¶ 4. II.

¶ 17. X.

¶ 10. def.

¶ 11. def.

$b c$ est Medium, rectangulum verò $a b c$ bis sum-
tum Rationale, & erit compositum ex quadratis
incommensurabile rectangulo bis sumto. Igitur
& compositum ex quadratis cum bis sumto re-
ctanguli γ id est, quadratum $a c d$ erit duplo re-
ctangulo $a b c$ incommensurabile. Cum autem
duplum rectanguli $a b c$ sit Rationale, & erit $a c$
quadratum irrationale, ipsaq; $a c$ & irrationalis,
Quæ vocetur, Rationale ac Medium potens,
quia potest Medium ex quadratis $a b$, $b c$ com-
positum, & Rationale scilicet bis sumtum rectan-
gulum $a b c$. Verum Rationale antepositur ir-
rationali quod natura sit prius, ut ut ordine hic
sit posterius.

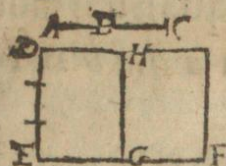
PROPOSITIO XLII.

Theorema, 30.

¶ 36. X.

Si a duæ lineæ rectæ $a b$, $b c$ pos-
tentia incommensurabiles compo-
nantur, quæ faciant & compositum ex
ipsarum quadratis Medium, & quod
sub ipsis continetur, Medium, incom-
mensurabileq; composito ex quadra-
tis ipsarū: tota recta linea $a c$ irratio-
nalis erit. Vocetur autem bina Media
potens.

It e-

Iterum exponatur Rationalis de , ad quam β applicatum sit rectangulum df $\beta.45.I.$ quale quadrato ac ; & dg $\gamma.41.II.$ quale composito ex quadratis ab, bc , & erit $q_3 \gamma.41.II.$ hf quale bis sumto rectangulo abc . Quoniam igitur tam compositum ex quadratis ab, bc id est dg , quam rectangulum abc bis sumtum id est hf sunt Media, & facient dg, hf applicata ad rationalem de latitudines eg, gf Rationales longitudine incommensurabiles. Et quia compositum ex quadratis ab, bc id est dg incommensurabile ponitur rectangulo abc , cujus duplum est hf , & erunt dg, hf incommensurabilia. Sed ut dg ad hf , ita eg ad gf , & erunt $q_1. VI.$ itaq; eg, gf rationales longitudine incommensurabiles vel potentia commensurabiles, adeoq; tota ef , & irrationalis. Est ergo df subratio $\theta.37.X.$ nali de & irrationali ef contentum irrationalis, & quadratum ex ac illi aequale irrationale, $\beta.48.X.$ ipsaq; ac irrationalis, quae vocetur Bina Media potens, quia & compositum ex quadratis ab, bc & rectangulum abc erant Media.

LEMMA I.

Si recta linea ab in partes inaequales in c & d secetur, & rursus in alias partes inaequales; erunt quadrata par-

partium ac , cb magis inæqualiū simul
 majora quadratis partium ad , db mi-
 nus inæqualium simul.

*Bisecta ab in e , cadit d
 punctum vel inter ec , vel in-*

5. II.

*terea. Primò cadat inter ec . Quoniam acb
 rectangulum cum quadrato ec æquale est qua-
 drato eb , ut & adb rectangulum cum ed qua-
 drato eidem eb quadrato æquale, erunt, rectan-
 gulum acb cum quadrato ec , & rectangulum
 adb cum quadrato ed equalia. Ablatis autem
 inæqualium rectarum ec , ed quadratis, cum
 quadratū ec sit majus quadrato ed , reliquum
 rectangulum acb minus erit reliquo adb , &
 propterea bis sumtum acb rectangulum, bis
 sumto adb erit minus. Sed quadratum abt tam
 rectangulo acb bis cum quadratis ac , cb , quàm
 rectangulo adb bis cum quadratis ad , db est*

4. II.

*æquale: Sunt ergò equalia rectangulum acb
 cum quadratis ac , cb & rectangulum adb
 cum quadratis ad , db : & cum acb sit minus
 quàm adb , erunt residua quadrata ac , cb , ma-
 jora quadratis ad , db Quod erat propositum.
 Deinde cadat d intra ae . Quoniam ac , cb par-
 tes magis sunt inæquales quàm ad , db , erit ad
 major quàm cb , ac proinde cum ae , eb sint æ-
 quales, erit ec reliqua major reliqua ed . Itaq;
 quia rectangulum acb cum quadrato ec qua-
 drato*

drato ex $e b$ a equale est, itemq; $a d b$ rectan-
gulum cum quadrato $e d$, equale eidem qua-
drato $e b$ erit $a c b$ rectangulum cum quadrato
ex $c e$ equale rectangulo $a d b$ cum quadrato
 $e d$. Ergo ut prius $a c$, $c b$ quadrata, majora
sunt quadratis $a d$, $d b$.

PROPOSITIO XLIII.

Theorema 31.

Quæ $a b$ ex binis nominibus, ad
unum duntaxat punctum c dividitur
in nomina $a c$, $c b$.

 Si potest in duas alias Ra-
tionales potentia tantum com-
mensurabiles juxta 37 X dividi, fiat illa divi-
sio in d . Neq; c neq; d dividit lineam $a b$ aequa-
liter, quia ita æquales etiam commensurabiles
essent longitudine $a d$, $d b$ contra hypotesin, sed
partes inæquales $a c$, $c b$ vel magis vel minus in-
æquales sunt partibus $a d$, $d b$ atq; ita quadra-
ta $a c$, $c b$ sunt vel minora vel majora quadratis $a d$, $d b$. Quia verò si ab æqualibus demantur in-
æqualia, residuorum excessus est ablatorum excessui
æqualis. β Sunt autem ex $a c$, $c b$ quadrata cum β 4. II.
rectangulo $a c b$ bis sumto; æqualia quadratis $a d$,
 $d b$, cum $a d b$ rectangulo bis sumto, sit ut
qui fuerit excessus compositorum ex quadratis,
idem

78. 9. Def.
34. X.

27. X.
Schol.

22. X.

27. X.

idem sit bis sumtorum reſtangularum: Sed exceſſus compoſitorum ex quadratis eſt ſpaciū Rationale (& Rationalium enim ac, cb quadrata & ex ipſis & compoſitum ſunt Rationalia; item q_3 & ex ad, db quadrata unā cum ſuo compoſito ſunt rationalia. Cum ergo Rationale ſuperet Rationale rationali, manifeſtum eſt rationalem eſſe exceſſum compoſitorum ex quadratis) Igitur & exceſſus reſtangulari acb & adb quolibet bis ſumto, eſt ſpaciū Rationale. Sed acb reſtangularum eſt & Medium. Ergo & duplum, ſicut & adb reſtangularum. Cum verò Medium non ſuperet medium Rationali; non poteſt exceſſus reſtangularum eſſe Rationale, quod tamen in precedentibus concludebatur. In alio itaq; puncto quā c ſecari ab in ſua nomina impoſſibile eſt.

PROPOSITIO XLIV.

Theorema 32.

Quæ ex binis medijs prima ab , ad unum duntaxat punctum d dividitur in nomina ad, db .

Dividatur, ſi poteſt, in ad, db nomina vel duas Medias potentia commenſurabiles, quæ comprehendant Rationale juxta 38. hujus. Pari hîc ratione, ut in precedenti propoſitione erit idem exceſſus

excessus rectangulorum abc & adb bis, qui compositorum ex quadratis ac , cb & ad , db . Sed Rationalium rectangulorum bis excessus a est Rationale spacium. Ergo & excessus compositorum ex quadratis & spacium Rationale. Cum verò ad , db sint Mediae, & potentia commensurabiles, erunt & eorum quadrata Media & commensurabilia, atq; ita ex ipsis compositum utrumq; erit & commensurabile & γ Medium. Cum verò medium d non superet Medium rationali. Itaq; excessus compositorum ex quadratis non erit Rationale spacium, quod tamen modo concludebatur. In alio itaq; puncto quam c secari ab in sua nomina est impossibile.

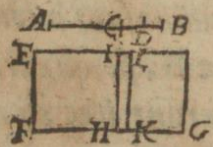
a 2. Scholi.
27. X.

b 16. X.
 γ 24. X.
 d 27. X.

PROPOS: XLV.

Theorema 33.

Quæ ex binis Mediis, Secunda ab , ad unum duntaxat punctum c dividitur in nomina ac , bc .

Dividatur, si potest in alia ad d , ut respondeant sensui 39. huius. Vbiq; ergo sit d , ut in 43. ostenditur, quadrata ex ac , cb vel majora vel minora sunt quadratis ad , db . Exponatur autem Rationalis ef , ad quam applicetur eg rectang. z a 45. I.
equale

p 4. II.

y Lemma

39. X.

d 1. VI.

16. X.

2 cor. 24. X.

23. X.

3. Lem.

19. X.

10. X.

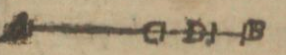
aequale quadrato ab , & eh aequale quadratis ac ,
 cb , & ek quadratis ex ad , db . β Erit ergo
 ig aequale duplo rectanguli acb & lg aequale du-
 plo rectanguli acb & lg aequale duplo rectangu-
 li adb . Et quia quadrata ex ac , cb quadra-
 tis ad , db γ sunt inequalia, etiam rectangula
 eh , ek erunt inequalia: δ quare & recta fh , fk
 sunt inaequales. Rursus, quia quadrata ex ac ,
 cb sunt majora rectang. acb bis, erit eh majus
 ipso ig , atq; ita fh major dimidio ipsius fg ,
 quod de fk ostendetur. Quare bg , fh , hg sunt par-
 tibus fk , kg inaequales singulis singula. Quia ve-
 ro ac , cb sunt Mediae potentia commensurabiles,
 erunt etiam ipsarum quadrata media & commen-
 surabilia, & adeoq; compositum ex ipsis utriq; ipso-
 rum commensurabile; ideoq; & eh , & ek sunt
 media. Cumq; ita ef sit Rationalis, erunt fh ,
 fk Rationales longitudine ipsi incommensurabi-
 les. Sic etiam rectanguli acb Medij duplum ig
 erit medium & hg Rationalis longitudine incom-
 mensurabilis; perinde ut & lg Medij, kg Ratio-
 nalis longitudine incommensurabilis ipsi ef osten-
 detur. Rursus quia ac , cb longitudine sunt incom-
 mensurabiles, & est, θ ut ac ad cb . sic quadra-
 tum ac ad rectangulum acb , κ erunt haec etiam
 incommensurabilia. Sed quadrato ac compositum
 ex quadratis ac , cb est commensurabile, ut antea
 constat; & rectangulo acb suum duplum est com-
 mensu-

inmensurabile. λ Itaq; compositum ex quadratis $a c$,
 $c b$, id est, $e h$ est incommensurabile duplo re-
 ctanguli $a c b$, id est, $i g$. δ Sed ut $e h$ ad $i g$, ita
 $f h$ ad $h g$. α Sunt ergo $f h$, $h g$ longitudine in-
 commensurabiles. Cum vero etiam sint Rationales, μ 37. X.
 erunt Rationales potentia solum commensurabiles. ν 43. X.
 μ Tota ergo $f g$ est Irrationalis, quæ ex binis nomi-
 nibus appellatur, divisæq; in nomina ad punctum;
 nec potest $f g$ in alio puncto ut k dividi in alia no-
 mina. Itaq; nec $a b$ bimediale posterius in alio
 puncto quam c dividi potest in nomina.

PROPOSITIO XLVI.

Theorema 34.

Major $a b$ ad unum duntaxat pun-
 ctum c dividitur in nomina $a c$, $c b$.

 Si potest, dividatur in d in
 nomina, qualia 40. propo. re-
 quirunt. α Erit excessus quadratorum $a c$, $c b$ & a
 d , $d b$ idem cum excessu rectangulorum $a c b$ du-
 pli & $a d b$ dupli. Sed excessus duorum compo-
 sitorum ex quadratis binis est spatium Ratio-
 nale. Igitur & excessus rectangulorum binorum.
 Sed rectangulum $a c b$ ponitur Medium; β ideoq; β cor. 24. X
 duplum ipsius etiam est Medium; eodemq; modo &
 $a d b$ Medium erit. γ Sed Medium non superat Medi-
 um Rationale. Itaq; excessus binorum rectangulo-
 rum non erit spatium Rationale, quod tamen an-
 te sequebatur. Non ergo in alio quam c puncto
 secabitur Major.

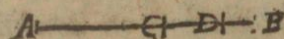
Z 2

PRO.

EVCLIDIS ELEM:
PROPOS: XLVII.

Theorema 35.

Rationale ac Medium potens ab
ad unum duntaxat c punctum divi-
ditur in nomina ac, cb .

α 43. X. Si potest, dividatur in nomina, qualia 41. pro-
pos. requirit. Er it excessus quadratorum ac ,
 cb & ad , db idem cum excessu rectangulorum
 acb , & adb duplorum. Qui excessus in rectan-
gulis est spaciū Rationale. Ergo & in compo-
sitis quadratorum. Quae composita ex quadratis;
 β 27. X. ac, cb , & ad, db cum ponantur Media. β Itaq;
excessus non potest esse spaciū Rationale, ut jam
sequebatur. Non ergo in alio quàm c puncto seca-
bitur Rationale & Medium potens.

PROPOS: XLIIX.

Theorema 36.

Bina Media potens ab , ad unum
duntaxat punctum c dividitur in Me-
dia nomina. ac, cb .

Si potest, dividatur in d in nomina, qualia re-
quirit 42. hujus. Cōstructione adhibita eadem, quae
in

in 45. patet, partibus fh , hg ,
partes fk , kg singulis singulas
esse inaequales. Cum ergo com-
positum ex quadratis ac , cb pona-

tur Medium, erit Eh Medium, cumq; rectan-
guli ac b duplum sit Medium, erit Eg Medium:

α Eruntq; fh , hg Rationales longitudine incom- α 23. X.

mensurabiles ipsi ef ut Efk & kg . Cum vero
compositum ex quadratis ac , & cb idest, eh β sit in- β ex hypo-

commensurable rectanguli ac b duplo, id est, ig , γ 10. X.

sitq; ut eh ad ig ita fh ad hg , γ erunt Eh & hg δ 37. X.

longitudine incommensurabiles. Cumq; sint o-

stensa Rationales, erunt Rationales potentia tan-

tum commensurabiles, totaq; fg Irrationalis est

ex binis nominibus, divisa in h puncto in nomina.

Sed eodem modo dividi ea non patitur 43. in puncto

k . Igitur nec ab in alio puncto quam c dividitur

in nomina. Quod erat propositum.

Definitiones secundæ.

Iam investigat autor omnia binomia,

quorum sex habet ideò. Quia enim No-

mina Binomij sunt duæ Rationales, quæ

nequeunt ambæ esse expositæ Rationali

commensurabiles, nisi ipsæ quoq; velint

esse longitudine inter se commensurabi- α 12. X.

Z 3

les

les, vel una tantum sive Major sive Minor, vel neutra tria sunt genera binomiorum. Quoniam etiam Nomina sunt inaequalia, poterit majus minore plus quadrato vel longitudine commensurabilis, vel incommensurabilis. Unde si plus possit quadrato longitudine commensurabilis una cum dictis tribus generibus tres diversa linea binomiales; Sed si plus quadrato longitudine incommensurabilis, cum ijs tribus, itidem tres oriuntur.

Exposita ergo Rationali, & quae ex binis nominibus divisa in nomina, cujus majus nomen plus possit quam minus quadrato rectae sibi longitudine commensurabilis.

1. Si majus nomen expositae Rationali commensurabile sit longitudine, vocetur ex binis nominibus prima.
2. Si minus nomen expositae Rationali commensurabile sit longitudine, vocetur ex binis nominibus secunda.
3. Si neutrum ipsorum nominum sit longitudine commensurabile expositae Rationali, vocetur ex binis nominibus Tertia.

Rursus

Rursus si maius nomen plus possit quam minus quadrato rectæ lineæ sibi longitudine incommensurabilis.

4. Si maius nomen expositæ Rationali commensurabile sit longitudine, vocetur ex binis nominibus quarta.

5. Si verò Minus nomen, vocetur Quinta.

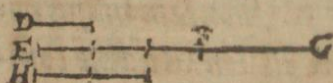
6. Quod si neutrum ipsorum nominum: vocetur sexta.

PROPOSITIO XLIX.

Theorema 13.

Invenire ex binis nominibus primam.

A C B

α Inventis duobus numeris a b, c b, quorum α 2. Scholia excessus a c non sit quadratus, ita ut a b, c b, proportionem habeant

numeri quadrati ad quadratum a b, a c non. Exponatur autē Rationalis β quæpiam d, cui, et sumatur longitudine cōmensurabilis, quæ e f ob id quoq, β cor. 6. X. Rationalis erit. Fiat deinde ut a b ad a c ita quadratū e f ad quadratū f g. Erit e g ex binis nominib.

Z 4

Quoniam

v 6. X.

d 9. X.

• 37 X.

Lemma

14. X.

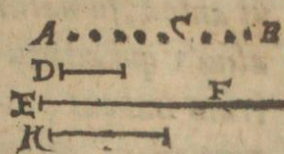
Quoniam quadrata ef , fg sunt \vee commensurabilia, erunt ipsæ rectæ etiam commensurabiles solum potentia. Sed ef est Rationalis. Ergo & fg . Quia verò ab ad ac non habet proportionem quam numerus quadratus ad quadratum, etiam quadrata ef , fg non habent proportionem quam numerus quadratus ad quadratum. δ Sunt ergo ef , fg longitudine incommensurabiles; atq; ita Rationales potentia solum commensurabiles; ipsa g eg irrationalis, quæ ex binis nominibus dicitur. Erit etiam prima. Cum sit ut numerus ab ad ac ita quadratum ef ad quadratum fg , sit etiam ab maior quàm ac , etiam quadratum ef erit majus quadrato fg & quidem quadrato h . Quia ergo est, ut ab ad ac , ita quadratum ef ad quadratum fg ; etiam convertendo erit, ut ab ad cb , nempe ad excessum, quo antecedens ab superat consequentem ac , ita quadratum ef ad quadratum h . Habet autem ab ad cb rationem quam quadratus numerus ad quadratum; Itaque & quadrata ef & h ; eruntq; commensurabiles longitudine ef , & h . Quoniam majus nomen e f expositæ Rationali d est longitudine commensurabile, ut patet; & potest plus quàm minus fg quadrato rectæ h sibi longitudine commensurabilis; erit e g per defin. ex binis nominib. prima.

PROPOS: L.

Problema 14.

Inven-

Invenire ex binis nominibus secundam.

Repertis duobus
a b, c b quadratis,
sumtaq; d Rationali.
cui longitudine com-

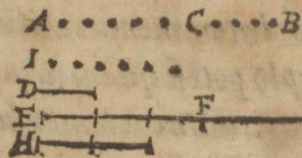
mensurabilis sit f g, quæ ideo est Rationalis,
a Fiat ut a c numerus ad a b, ita quadratum g f
ad quadratum f e: Erit eodem modo ut in præ-
cedenti e g binomialis. Quæ & erit secun-
da. Cum enim sint ut a c, a b, Quadrata recta-
rum g f, f e; etiam sunt convertendo ut a b ad
a c ita quadratum e f ad f g. Sed a b quàm a c est
major, erit ergò quadratum e f majus quadrato
f g, β & quidem sit quadrato recta h. Iterum
hic ut in præcedenti ostendetur h ipsi e f longitu-
dine commensurabilis esse. Quoniam ergò majus
nomen e f plus potest quàm minus f g exposita Ra-
tionali d longitudine commensurabile, ut patet
ex prioribus, quadrato recta h sibi longitudine
commensurabilis: Erit e g ex binis nominibus
per defin. secunda.

^a Cor. 6. X.

^{β} Lemma
14. X.

PROPOSITIO LI.

Problema 15.

Invenire ex bi-
nis nominib; ter-
tiam.

Z s

Re-

A C B

I +

D ———

E ——— F ——— G

H ———

Repertis duobus
quadratis ab, cb
ut antea, sumatur
alius i qui ad neu-
trum habeat pro-
portionem quam

quadratus ad quadratum. Assumpta d ratio-
nali a fiat, ut i ad ab , ita quadratum recte d
ad quadratum ef , quae quadrata perunt com-
mensurabilia, cum habeant proportionem numero-
rum: Sed cum non quadratorum γ erunt d & ef
longitudine incommensurabiles. Fiat rursus ut
 ab ad ac , ita quadratum ef ad quadratum fg ,
quae etiam perunt commensurabilia; sed latera
ipsa γ incommensurabilia. Sunt ergo ef, fg
Rationales potentia tantum commensurabiles,
& tota eg irrationalis ex binis nominibus.
Quae erit tertia, Quia enim d , ut i ad ab , ita
quadratum d ad quadratum ef . Sed i ad ab
non est ut numerus quadratus ad quadratum.
Ergo nec d ad ef , & sunt longitudine γ incom-
mensurabiles. Quia etiam est ut ab ad ac , ita
quadratum ef , ad quadratum fg ; Sed ab ma-
ior est quam ac , etiam ef erit majus fg . Sit
autem majus quadrato recte h . Erit ut quar-
tus h ipsi ef longitudine incommensurabilis.
Quoniam majus nomen ef pl γ potest quam min γ
 fg quadrato recte h sibi longitudine commensu-
rabilis, & neutrum ef, fg exposita Rationali
desit

Cor. 6. X
p. 6. X.

γ 9. X.

δ 37. X.

Lemma.
14. X.

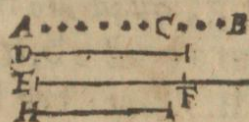
d est longitudine commensurabile. Erit ergo *eg* per def. ex binis nominibus tertia.

Binomia secunda & tertia inveniuntur facilius si similes plani numeri à se mutuo auferantur; reliquus enim vel est quadratus, & oritur binomium secundum, vel non quadratus, & oritur binomium tertium.

PROPOS: LII.

Problema 16.

Invenire ex Binis nominibus Quartam.

Inventis duobus numeris *ac*, *cb* ex quibz compositus *ab* ad neutrum ipsorum habeat proportionem, quam quadratus ad quadratum, & assumpta rationali *d*, cui longitudine commensurabilis sit *ef* perficianturq; cetera ut in 49. hujus.

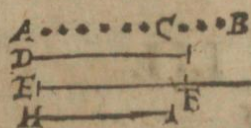
Erit ut ibi *eg* ex binis nominibus: & quidem Quarta. Majus sit quadratum *ef* quam *fg* quadrato *h*. Quia autem convertendo est, ut in 49. ut *ab* ad *cb*, ita quadratum *ef* ad quadratum *h*. Sed *ab* ad *cb* non est ut quadratus ad quadratum: Ergo nec quadrata *ef*, & *h* habebunt proportionem quadratorum; & eruntq; recte *ef* & *h* incommensurabiles. Itaq; cum majus nomen *ef*, quod & exposita rationali *d* commensurabile est, plus possit quam minus *fg* quadrato recte *h* sibi longitudine incommensurabilis, erit *eg* per defn. ex binis nominibus quarta.

Proposit

EVCLIDIS ELEM:
PROPOS: LIII.

Problema 17.

Invenire ex binis nominibus quin-
tam.

Inventis numeris a c,
cb ut in precedenti, & ad-
hibitis reliquis ut in 50.
hujus: Erit c g ex binis

nominibus & quidem Quinta. Sit quadratum
e f majus quàm quadratum f g, quadrato h.
Erit, ut in 49. convertendo, ut a b ad c b, ita
quadratum e f ad quadratum h. Erunt e f & h
incommensurabiles ut in 52. Quia ergò majus
e f nomen quàm minus f g, quod & proposita
rationali commensurabile est, plus potest qua-
drato rectæ h sibi longitudine incommensurabi-
lis, erit per defin. e g ex binis nominibus
quinta.

PROPOS: LIV.

Problema 18.

Invenire ex binis nominibus se-
xtam.

Inventis a c, c b pla-
nis non similibus, quorum
neuter sit quadratus, nec
ex ipsis compositus qua-
dratus sit, habeatur ad aliquem eorum qua-
dra-

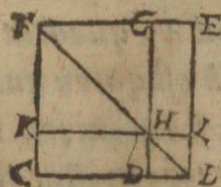
dratorum proportionem; sumatur aliquis quicumque numerus i , qui nec ad ab , nec ad ac quadratorum proportionem habeat, qualis est quivis quadratus; assumptaque rationali d , fiant cetera ut in 51. hujus. Patet ut ibi e & f , fg longitudine esse incommensurabiles & totam eg , ex binis nominibus. Et quidem est sexta. Quia, si quadratum ef quam quadratum fg majus sit quadrato h , ut in 52. ef & h sunt longitudine incommensurabiles. Itaque cum majus nomen e & f plus possit quam fg , quorum neutrum posset rationali sit commensurabile, quadrato recte h sibi longitudine incommensurabilis, erit ex binis nominibus per defn. sexta.

Sæpe promptius Binomia quinta & sexta occurrunt, si dissimiles plani à se invicem auferantur, reliquum vel quadratum est & oritur binomium quintum, vel non, & nascitur binomium sextum.

LEMMA.

Si recta linea bc secta sit utcumque in d ; erit rectangulum eb sub partibus e & l , lh contentum, medium proportionale inter earum quadrata ld , gk ; item rectangulum de contentum sub tota & una parte, medium proportionale inter quadratum ce , totius lineæ, & quadratum dl dictæ partis.

De-

Descriptio quadrato $c e$
super $b c$, è sectionis puncto d
erigatur perpendicularis $d g$
ducaturq; diagonus $b f$, & $l k$
parallela ipsi $b c$. Erit $e h$ me-
dium proportionale inter
 $g k$, $l d$ quadrata. α Quia

¶ 1. VI.

¶ 43. I.

ergo est ut $k h$, ad $h l$; ita tam $g k$ ad $e h$, quam
 $c h$ ad $d l$, erit, ut $g k$ ad $e h$, ita $c h$ ad $d l$. Sed
 $c h$ & $e h$ sunt equalia. Est ergò rectangulum
sub partibus medium proportionale inter earun-
dem partium quadrata. Rursus α quia est ut $c b$
ad $b d$, ita tam $c e$ ad $d e$, quam $c l$ ad $d l$. Sed
 $d e$ & $c l$ β sunt equalia. Est ergò rectangulum
de sub tota & una parte, Medium proportiona-
le inter quadratum totius $c e$ & dicta partis
quadratum $d l$.

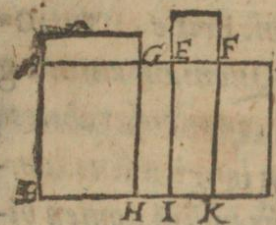
PROPOSITIO LV.

Theorema 37.

Si spacium $a c$ contineatur sub
Rationali $a b$, & ex binis nominibus
prima $a d$; Recta linea $o p$ spacium
potens irrationalis est, quæ ex binis
nominibus appellatur.

Divi-

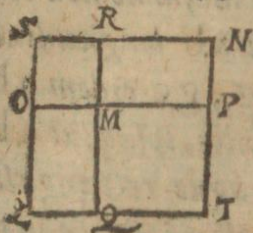
Divisa a d in nomina

a e majus & e d minus, se-
cetur e d in f bifariam.

a Quia ergo a e plus potest
quam e d quadrato recte fi-

a def. bin.
primi.

bi longitudine commensura-
biles. Si ad eam quartapar-
ti quadrati e d i.e. quadrato
et aequale Parallelogrammū
age & applicetur, & dividet

2. Lemma

ipsam a e in partes a g, g e

17. X.

18. X.

longitudine commensurabiles. Per puncta g e f

ducantur ipsi a b parallela g h, e i, f k & fiant q

14. II.

a h, g i rectangulis equalia quadrata l m, m n

juncta ad angulum m ita, ut o m, m p unam

efficiant rectam & compleatur totum l n qua-

dratum. Quoniam itaque rectangulum a g e

aequale est quadrato e f, & erit ut a g ad e f, ita

ex consta

e f ad g e; & quare ut a h ad e k, ita e k ad g i

17. X.

1. VI.

Est itaque e k inter a h, g i medium propor-

tionale. Sed ipsis a h, g i sunt equalia l m,

m n quadrata, & inter quae medium proportio-

Lemma

nale est t m. Itaque t m est aequale ipsi e k. praecedens

Cum itaque t m sit aequale m s & e k ipsi

43. I.

f c, erit & m s ipsi f c aequale, totumque l n

36. I.

quadratum toti rectangulo a c aequale, & o

p potest spaciū a c sub Rationali a b &

bin-

binomiali prima a d contentum. Erit ea irrationalis ex binis nominibus. Quoniam enim a g g e ostensa sunt longitudine commensurabiles, ¶ 16. X. erit a e tota utrique ipsarum longitudine commensurabilis. Sed a e, cum sit majus nomen binomialis primæ a d, rationali a b longitudine est commensurabilis. Ergo a g, g e eidem a b longitudine sunt commensurabiles, ipsæq; ut a b ¶ 20. X. erunt Rationales. Sunt itaque rectangula a h, g i sub rationalibus rationalia, ipsisq; equalia quadrata l m, m n rationalia, rationalesq; rectæ o m, m p. Et quia a e ipsi e d est longitudine incommensurabilis; sed eidem a e longitudine commensurabilis ostensa est a g, & ipsi e d longitudine commensurabilis est e f, utpote ipsius dimidia. ¶ 14. X. Ergo a g, e f sunt longitudine incommensurabiles. Quare a h, e k, ¶ 1. VI. ejusdem rationis cum a g, e f ¶ 10. X. incommensurabilia erunt, & proinde l m, m t ipsis equalia incommensurabilia, ipsæq; rectæ o m, m p eandem habentes rationem quam l m, m t, erunt longitudine incommensurabiles. Cum autem eadem sint ostensa rationales. Igitur o m, m p sunt rationales potentia solum commensurabiles. Quare o p potens spaciam a c est irrationalis quæ ex binis nominibus dicitur.

Sed Euclides noluit aliquam binomialium speciem determinare, cum possit & prima & secunda, & tertia, quarta, quinta, sexta, esse.

Sequen-

LIBER X.

369

Sequentibus propositionibus quinq; do-
centur inventiones omnis generis Irrati-
onalium linearum.

PROPOS. LVI.

Theorema 38.

Si spacium ac contineatur sub Ra-
tionali ab , & ex binis nominibus se-
cunda, ad , Recta linea op spaci-
um potens, Irrationalis est, quæ ex
binis medijs prima appellatur.

Divisa ad in nomina ae majus, & d minus ad-
bibeatur etiam reliqua præcedentis propositionis
constructio. Erit op ex binis medijs prima. Quo-
niam enim ae , ed sunt longitudine incommensu-
rabiles, & d rationali ab longitudine commensurabile, ae erunt ae , ab longitudine incommensurabiles. Et quia ag , ge in præcedenti sunt ostense commensurabiles longitudine, tota ae utriq; ipsarum erit β commensurabilis. Quare cum ae & ae majus nomen binomialis secunda ad sit linea Rationalis, erunt & ag , ge rationales longitudine commensurabiles. Sed ae rationali, ab est longitudine incommensurabilis. Vtraq; ergo ag , ge , eidem ab incommensurabilis γ erit longitudine. Quare tam ab , ab quam ag , ge rationales sunt potentia tantum commensurabiles, & re-

A A

et angula

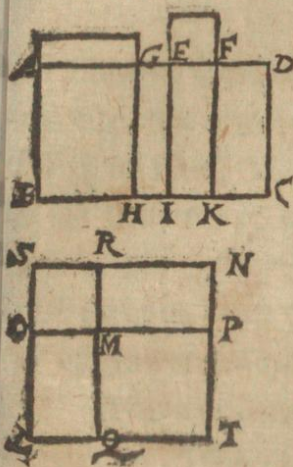
- Δ angula ah, gi Media, ipsisq³ aequalia quadrata lm, mn Media & om, mp rectae mediae.
 Quia autem ag, ge sunt longitudine commensurabiles, erunt ah, gi ejusdem rationis, ipsiq³ aequalia quadrata lm, mn commensurabilia, adeoq³ om, mp rectae potentia tantum commensurabiles. Cumq³ ae, ed , sint longitudine incommensurabiles, quibus longitudine sunt commensurabiles ostense ag, ef : Ergo ag, ef sunt longitudine incommensurabiles, cum quibus in eadem ratione ah, ek , etiam sunt incommensurabilia, & ipsis aequalia lm, mt incommensurabilia; ipsaq³ & rectae ejusdem rationis om, mp longitudine sunt incommensurabiles. Sunt itaq³ om, mp Mediae & potentia commensurabiles. Quia autem ed minus nomen, binomialis secundae ad , est commensurabile longitudine Rationali ab vel ei , etiam ipsius dimidium ef commensurabile est ipsi ed ; & ei, ef commensurabiles sunt longitudine. Sed ei est Rationalis. Ergo & ef & ek rectang. & rationale. Sed mt sub om, mp contentum ipsi ek est aequale. Ergo & mt est rationale. Quare om, mp sunt Mediae potentia solum commensurabiles, Rationalesq³ continentes; adeoq³ op Irrationalis, quae ex binis Mediis prima & appellatur.

LIBER X.
PROPOS: L VII.

371

Theorema 39.

Si spacium ac contineatur sub Ra-
tionali, ab & ex binis nominibus ter-
tia ad ; Recta linea op spacium po-
tens Irrationalis est, quæ ex binis
Mediis Secunda dicitur.

Divisa ad in nomina ae
maius & ed minus, reliqua
fiant ut in 55. propos. Osten-
detur eodem modo, ut ibi, op
posse spacium ac ; & ut in 56.
rectas om , mp esse Me-
diis potentia tantum com-
mensurabiles, eo quod ae po-
nitur rationali ab hic ut illic
longitudine incommensura-
bilis. Sed quia ed , ef longi-
tudine sunt commensurabiles, est q_3 ed rationalis
 ab longitudine incommensurabilis, & erit etiam ef 14. X.
eodem ab , id est, ei longitudine incommensurabi-
lis. Sunt autem rationalis ef dimidia rationalis
 ed & ei potentia tantum commensurabiles. Qua-
re ek erit Medium, ipsiq; æquale mt medium, & 22. X.
contentum sub Medijs om , mp . Quare cum om
 mp sint Media potentia tantum commensurabi-
les, contineantq; spacium Medium, erit op Irrati-
onalis, quæ ex binis Medijs secunda & appel- 39. X.

atur.

44

PRO

Theorema 40.

Si spaciū ac contineatur sub Rationali ab , & ex binis nominibus quarta ad : Recta linea op spaciū potens Irrationalis est, quæ vocatur Major.

Divisa ad in nomina ae majus & minus ed ,
 19. X. cetera fiant ut in 55 propos. a Erunt ag , ge longitudine incommensurabiles. Ostendeturq; op posse spaciū ac . Quoniam ag , ge sunt longitudine incommensurabiles, & a h , g i rectangula ejusdem cum illis rationis & ipsis equalia quadrata lm , mn incommensurabilia erunt, & rectæ om , mp potentia incommensurabiles. Sed quia majus nomen ae Rationali ab est longitudine commensurabile, erit ipsa ae rationalis & rectangulum ai rationale, & e c rectangulum Medium propter ed ipsi ab longitudine incommensurabilem, ipsiq; ec commensurabile ek Medium & huic æquale tm medium. Quare cum om , mp sint incommensurabiles potentia, faciantq; compositum ex ipsarum quadratis lm , mn rationale, rectangulumq; sub ipsis Medium, tota op rationaliserit, quæ appellatur Major.

40. X.

PRO.

LIBER X.
PROPOSITIO LIX.

373

Theorema 41.

Si spacium $a c$ contineatur sub Ra-
tionali, $a b$ & ex binis nominib. quin-
ta $a d$; Recta linea $o p$ spacium po-
tens Irrationalis est, quæ Rationale
& Medium potens appellatur.

Divisa $a d$ in nomina $a e$ majus & $e d$ minus, fi-
nt cetera ut in 55. propos. Erunt $a g$, $g e$ longi- 19. X.
tudine incommensurabiles; & $o p$ poterit ac ut in
5; quæ & Irrationalis erit potens rationale &
& Medium. Erunt etiam ut in 58 $o m$, $m p$
potentia incommensurabiles. Ergo $a i$ est β Me- 22. X.
diū, quia nomē majus $a e$ binomy quinti ad est in-
commensurable longitudine Rationali $a b$ per defin.
Sed $a i$ quadratis $l m$, $m n$ simul est æquale; Sunt
ergo Media. Rursus rectangulū $e c$ est Rationale,
quia minus nomen $e d$ longitudine cōmensurable
est Rationali $a b$ ex definitione, ipsiusq; dimidiū
est f & Rationale & ipsi æquale m t Rationale, sub 10. X.
 $o m$, $m p$ contentum. Quare cū $o m$, $p m$ sint po-
tentia incommensurabiles, faciantq; ex ipsarum
quadratis $l m$, $m n$ compositum Medium, & re-
tangulum sub ipsis contentum m t Rationale;
erit $o p$ Irrationalis, quæ Rationale & Me- 24. X.
dium potens dicitur,

Aa 3

PRO.

EYCLIDIS ELEM:
PROPOSITIO LX.

Theorema 42.

Si spaciū ac contineatur sub Ra-
tionali ab , & ex binis nominibus se-
xta, ad , recta linea op spaciū
potens, Irrationalis est, quæ bina
Media potens appellatur.

¶ 19. X.

Divisa ad in nomina ae majus & ed minus,
cetera fiant ut in 55. Erunt ag , eg longi-
tudine incommensurabiles & op poterit spaciū
 ac . Erunt & om , mp potentia incommensura-
biles ut in 58. Compositum ex quadratis lm , mn
erit Medium ut in 59: & ut in 58. mt sub om ,
 mp contentum, Medium. Quia verò duarum
 ae , ef rectarum, illa quidem longitudine est in-
commensurabilis ipsi ed ; hæc verò commensura-
bilis; $erunt$ ae , ef longitudine incommensura-
biles, Ergo & in eadem cum his ratione ai , ek ,
sunt incommensurabilia. Quare & compositum ex
 lm , mn quadratis ipsi ai æquale, & mt ipsi
 ek æquale erunt incommensurabilia. Quamobrē
cum om , mp sint potentia incommensurabiles,
faciantq; & ex ipsorum quadratis lm , mn com-
positum Medium & mt sub ipsis contentum Me-
dium, incommensurabileq; ex ipsarum quadratis
compe-

¶ 13. X.

¶ 10. X.

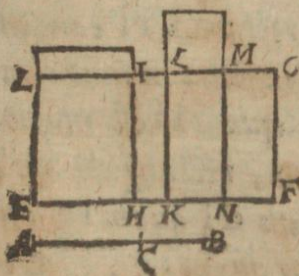
composito, erit tota op^o Irrationalis quæ bina Media potens vocetur. $\delta + 2. X_0$

Porro docetur, quasnam Irrationales Latitudines faciant Irrationalium primo Senario propositarum, ad rationalem lineam applicata quadrata.

PROPOS: LXI.

Theorema 43.

Quadratū ejus ab , quæ ex binis nominibus ac , cb ad rationalem de applicatum df , latitudinem dg facit ex binis nominibus dl , lg primam.

Applicato ad d e rectan-
 gulo dh quadrato a c equali
 & ad i h alio, i k quadrato
 c b equali; & erit l f rectan- & 4. II.
 gulo a c b bis sumto equalc;
 Siq, ex puncto m inter l g
 medio agatur parallela m n

AA 4.

Quia.

e. 22. X. Quia verò $a c$, $c b$ sunt Rationales potentia tan-
 tum commensurabiles, rectangulum sub ipsis e erit
 § cor. 24. X. Medium, & ejusq; duplum $l f$ Medium. Itaq;
 n. 23. X. Latitudo $l g$ est Rationalis, ipsi $l k$, id est, $d e$ lon-
 gitudine incommensurabilis. Sed $d l$ ipsi $d e$ est
 o. 13. X. ostensa longitudine commensurabilis. o . Ergò $d l$,
 * 37. X. $l g$ longitudine sunt incommensurabiles, adeoq; ra-
 tionales potentia solum commensurabiles, & $d g$
 ex binis nominibus composita. Erit et-
 iam Prima. Quia enim $a c b$ rectangulum in-
 a. cor. 54. X. ter quadrata $a c$, $c b$ & est medium proportionale,
 erit $e l n$ inter $d h$, $i k$ Medium proportionale,
 u. 1. VI. & $l m$ inter $d i$, $i l$. Itaq; rectangulum $d i l$
 v. 17. VI. quadrato $l m$ est equale: Et cum quadrata $a c$,
 § 10. X. $c b$ sint commensurabilia, & rectæ $d i$, $i l$ eandem
 cum illis habentes rationem longitudine sunt com-
 mensurabiles. o . Et quia $d k$ quam $l f$ est majus,
 39. X. quadrataq; $a c$, $c b$ rectarum, rectangulo $a c b$.
 bis sumto sunt major e , & etiam $d l$ quam $l g$ erit
 major. Itaq; cum $d l$ sit major quam $l g$, & $d i l$
 rectangulum quadrato $l m$ ostensum equale, di-
 videns rectā $d l$ in i in partes longitudine commen-
 surabiles, ut patet \propto poterit $d l$ major plus quam
 $l g$ minor quadrato rectæ sibi longitudine commen-
 surabilis. Quare cum $d g$ sit ostensa ex binis nomi-
 nibus, & $d l$ majus plus posse, quam $l g$ minus, qua-
 drato rectæ sibi longitudine commensurabilis; atq;
 idem $d l$ nomen majus expositæ rationali $d e$ lon-
 gitudine commensurabile est. erit $d g$ per defin.
 ex binis nominibus Prima.

P R O.

LIBER X.
PROPOS: LXII.

377

Theorema 44.

Quadrata ejus, quæ est ex binis
 ac , cb , medijs prima ab , ad de Ra-
tionalem applicatum df , Latitudi-
nem dg facit ex binis dl , lg nomi-
nibus secundam.

Repetatur eadem constructio, quæ in præce-
denti est adhibita. Quia ergo ac , cb sunt Medie
potentia tantum commensurabiles, quæ cõtineant. 38. X.
Rationale, erunt earum quadrata Media & com-
mensurabilia, & ipsis equalia dh , ik , media qua-
re & totum dk illis β commensurabile, & Medium;
ipsiusq; Latitudo dl δ rationalis ipsi de Longitudi- β 16. X.
ne incommensurabilis. Et cum acb rectangu- γ cor. 24. X.
lum α sit rationale, ejus etiam duplum l fractiona- δ 23. X.
le erit. Ergo lg Latitudo est rationalis longitu-
dine commensurabilis ipsi lk , id est, de . Cum 21. X.
itaque duarum dl , lg , hæc longitudine sit com-
mensurabilis ipsi de , illa verò incommen-
surabilis, & erunt inter se longitudine incommen- γ 13. X.
surabiles. Sunt autem & rationales dl , lg ut
patet: Itaq; sunt Rationales potentia tantum com- γ 37. X.
mensurabiles: & tota dge est ex binis nomi-
bus. Erit etiam secunda. Similiter enim, ut
in præcedenti, ostenditur dl esse nomen majus &
posse plus quàm minus lg quadrato rectæ sibi longi-
tudine

AA S tudine

tudine commensurabilis. Sed ostensum est nomen minus lg esse longitudine commensurabile rationali d eposita. \therefore erit igitur dg ex binis nominibus secunda.

PROPOS: LXIII.

Theorema 45.

Quadrata ejus, quæ ex binis medijs secunda ab , ad Rationalem d e applicatum d f, Latitudinem dg facit ex binis nominibus dl , lg tertiam.

39. X.

16. X.
2 cor. 24. X

23. X.

3. Lemma

19. X.

10. X.

16. X.

Constructis iisdem ut in 61, quia a c, c b a sunt Media potentia tantum commensurabiles, quæ contineant Medium, erunt eorum quadrata media & commensurabilia; & ipsis equalia d h, i k media, illisq; totum d k a commensurabile, & medium. Ergo dl Latitudo est rationalis, ipsi d e longitudine incommensurabilis. Et cum a c b rectangulum sit Medium, ejus duplum lf erit medium & lg latitudo longitudine d incommensurabilis ipsi l k vel d e. Cum verò a c, c b sint longitudine incommensurabiles, sitq; ut a c ad c b, ita quadratum a c ad rectangulum a c b, & erunt hæc inter se commensurabilia. \therefore Sed a c quadrato, compositum ex ipsis, id est d k est commensurabile.

45

ut patet, & rectangulo $ac b$ commensurabile
 est ejus duplum $l f$: Ergo $d k$ ipsi $l f$ est incommen-
 surabile, si $p q$, $d l$, $l g$ sunt longitudine incommen-
 surabiles: Cumq; etiam rationales, ut patet.
 Ergo $d l$, $l g$ sunt rationales potentia tantum com-
 mensurabiles, & tota $d g$ ex binis nominibus. $\times 37. X.$
 Erit etiam tertia. Similiter enim ut in 61
 ostenditur $d l$ esse nomen majus, posseq; plus
 quam minus $l g$, quadrato recte sibi longitudine
 commensurabilis, sed ostensum est neutrum no-
 men $d l$, $l g$ esse positae rationali $d e$ longitudi-
 ne commensurabile. λ Erit itaq; $d g$ ex binis λ per defin.
 nominibus tertia,

PROPOS: LXIV.

Theorema 46.

Quadratum Majoris $a b$ ad Ratio-
 nalem $d e$ applicatum $d f$, latitudi-
 nem $d g$ facit ex binis nominibus $d l$,
 $l g$ quartam.

Constitutis iisdem ut in 61, quia $a c$, $c b$ po-
 tentia sunt incommensurabiles, continentis Medi-
 um, faciuntq; compositum ex quadratis suis
 Rationale, erit $d k$ rationale & $l f$ duplum
 rectanguli $a b c$ Medium; adeoque $d l$ & ra-
 tionalis ipsi $d e$ longitudine commensurabilis: $\beta 21. X.$

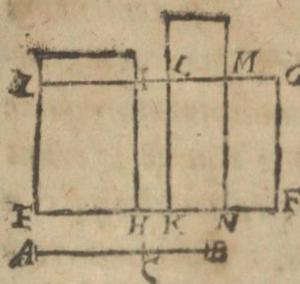
\times Sed

- $\propto 23. X.$ γ Sed l rationalis ipsi $l k$, id est, d e longitudine incommensurabilis, ipsaq; $d l$, $l g$ longitudine incommensurabiles, δ vel Rationales potentia tantum commensurabiles & $d g$ binomialis. Erit etiam quarta. Quadratum enim $l m$, ut in 61 , est æquale rectangulo $d i l$. Et quia quadrat. $a c$, $c b$ sunt incommensurabilia, etiam $d h$, $i k$ ipsis æqualia sunt incommensurabilia, & $d i$, $i l$ longitudine incommensurabiles. Ita, ut in 61 , ostenditur $d l$ maior quàm $l g$; & ad $d l$ applicatum rectangulum $d i l$ æquale quadrato $l m$, quod $d l$ dividit ad i in partes longitudine incommensurabiles. Itaq; ξ poterit $d l$ plus quàm $l g$ quadrato recte sibi longitudine incommensurabilis. Sed majus nomen $d l$ longitudine commensurabile est posite Rationali $d e$. η Erit ergò $d g$ ex binis nominibus quarta.
- $\propto 37. X.$
- $\propto 10. X.$
- $\propto 19. X.$
- \propto per defin.

PROPOS: LXV.

Theorema 47.

- Quadratum ejus $a b$, quæ Medium & Rationale potest, ad Rationale $d e$ applicatū $d f$, Latitudinem $d g$, facit ex binis nominibus $d l$, $l g$ quintam. Peractis ceteris ut in 61 , quia $a c$, $c b$ sunt potentia incommensurabiles, facientes quidem ex suis quadratis Medium, ac sub se contentum rationale,
- $\propto 41. X.$
- erit.

erit dk aequale cōposito qua-
dratorum Medium, & In
duplum rectanguli acb Ra-
tionale. Ergo Latitudo dl
est Rationalis longitudine β
commensurabilis positæ de; 323 X.

lg vero Rationalis eidem
longitudine γ commensurabilis; & sic dl, lg sunt
longitudine δ incommensurabiles; & quia Ratio-
nales, sunt Rationales potentia tantum commensurabiles, ex quibus composita dg est ex binis
nominibus & quidē quinta. Rursus enim; ut in
61 ostēditur, dl rectangulū aequale esse quadrato
lm, & ut in 64, dl nomen majus plus posse quam
lg, quadrato rectæ sibi longitudine incommensura-
bilis. Sed minus nomen lg ostensum est positæ
Rationali de longitudine commensurabile. Erit
itaq; dg ex binis nominibus quinta. 221 X.
13 X.
37 X.
per definit

PROPOS: LXVI.

Theorema 48.

Quadrata ejus ab, quæ bina Me-
dia potest, ad Rationalem de appli-
catum df, facit Latitudine mdg ex
binis dl, lg nominibus Sextam.

Per actis ceteris ut in 61, quia ac, cb poten-
tia sunt incommensurabiles, & faciunt & ex suis qua-
dratis 42. X.

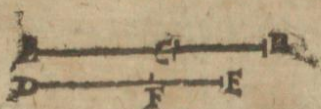
- dratis compositum medium. & sub se contentum Medium, incommensurabileq³ ex quadratis composito, id est, d k compositio quadratorum æquale & l rectangulo a c b bis sumto æquale; erunt Media, & latitudines d l, l g rationales ipsi d e longitudine incommensurabiles. Quoniam verò d k, & incommensurabile est rectangulo a c b, etiam ipsius duplum l f & incommensurabile erit, & ipsæq³ d l, l g, incommensurabiles longitudine, quæ sunt Rationales potentia solum commensurabiles, ac ob id d g ex binis nominibus, & quidem Sexta. Nam d l, ut in 65; nomen majus plus potest quam l g quadrato rectæ sibi longitudine incommensurabilis. Sed neutrum illorum nominum d l, l g, est ostensum Rationali posita d e commensurabile longitudine. & Ergò d g est ex binis nominibus Sexta.
- ¶ 23. X.
 ¶ 13. X.
 ¶ 10. X.
 ¶ 37. X.

PROPOS: LXVII.

Theorema 49.

Ei a b, quæ ex binis nominibus a c, c b Longitudine commensurabilis de, & ipsa ex binis nominibus d f, f e est, atque ordine eadem.

Fiat

* Fiat, ut tota ab ad totam de ; ita ablata ac a $12. V I.$
 ad ablatam df . Ergo & reliqua cb ad reliquam $c 19. V.$
 fe erit, ut tota ab ad de totam. Cumq; de
 ipsi ab sit longitudine commensurabilis; & Erit $\gamma 10. X.$
 & df ipsi ac ; & fe ipsi cb . δ Sunt verò ac, cb $\delta 37. X.$
 nomina binomialis ab rationalia. Ergo & $df,$
 fe sunt Rationalia. Rursus, cum sit ut ac ad
 df , ita cb ad fe : & permutando, ut ac ad cb ,
 ita df ad fe . Sed ac, cb sunt potentia solum
 comensurabiles. Ergo & df, fe . Atq; ita $df,$
 fe sunt Rationales potentia solum commensurabi-
 les, & de ex binis nominibus. Erit & ipsi ab
 ordine eadem. Aut enim ac plus potest, quàm cb ,
 quadrato rectæ sibi longitudine commensurabilis; $\delta 15. X.$
 Si poterit ac plus quàm cb quadrato rectæ longi-
 tudine commensurabilis, & poterit & df quàm fe ;
 atq; si nomē majus ac longitudine commensurabile
 fuerit ipsi Rationali posita; erit & df & utraq; ab
 de binomialis prima: Si minus cb etiam fe , &
 utraq; ab, de est binomialis secunda; Si neutrum
 ac, cb vel df, fe erit ex binis nominibus tertia.
 Sed si ac plus possit quàm cb quadrato rectæ sibi
 longitudine incommensurabilis, etiam df quàm
 fe , & ita, ut antea, utraq; vel quarta vel quin-
 ta vel sexta binomialis erit per definitionem.

Scho-

Scholium.

Si *de* binomiali *ab* tantum potentia sit commensurabilis, idem quidem concluditur, sed loco longitudine commensurabilis ubique legendum est potentia commensurabilis, id est, *de* quidem concluditur Binomialis, sed non eadem ordine cum *ab*. In sequentibus autem propositionibus *de* cum *a* semper est eadem, etiam si potentia sint commensurabiles.

PROPOS: LXIIX.

Theorema 50.

Si *ab*, quæ ex binis Medijs, *ac*, *cb*, Longitudine commensurabilis *de*, & ipsa ex binis medijs *df*, *fe* est, atque ordine eadem.

a Fiat ut *a* *b* ad *d* *e*, ita ablata *a* *c* ad ablatum *d* *f*, *perit* etiam reliqua *c* *b* ad reliquam *f* *e*, ut tota ad totam. Sed deponitur ipsi *a* *b* longitudine commensurabilis; Ergo *d* *f*, *f* *e* ipsis *a* *c*, *c* *b* sunt longitudine commensurabiles. Sunt autem

¶ 12. VI.

¶ 19. V.

¶ 10. X.

rem ac , cb media. d Ergo $\&$ df , fe . Rursus cum d 24. X.
 sit, ut ac ad df , ita cb ad fe , $\&$ permutando, ut
 ac ad cb , ita df ad fe ; $\&$ ac , cb potentia 38. X.
 commensurabiles, $\&$ erunt $\&$ df , fe . Sunt autem
 df , fe etiam ostensa Media; sunt ergo Media po-
 tentia tantum commensurabiles, $\&$ d ex binis 38. vel
 mediis, $\&$ quidem cum ab eodem ordine. Quia e- 39. X.
 nim est, ut ac ad cb ita df ad fe . $\&$ Sed ut ac ad Lemma
 cb , ita quadratum ac ad rectangulum acb , $\&$ 39. X.
 ut df ad fe , ita df quadratum ad dfe rectangu-
 lum; erit etiam, ut quadratum ac ad rectang.
 acb , ita df quadratum ad dfe rectang. $\&$
 permutando, ut quadrata ac , df , ita rectangula
 acb , dfe ; Sed ac quadratum quadrato df ,
 (quia ac , df sunt longitudine commensurabiles)
 est commensurabile. $\&$ Ergo $\&$ rectangula. Si ergo
 acb fuerit rationale, erit $\&$ dfe rationale, $\&$
 d ex binis Mediis prima: Si vero Medium. d cor. 24. X.
 $\&$ Medium, $\&$ d ex binis Mediis secunda. $\&$ 39. X.

PROPOS: LXIX.

Theorema 51.

Majori ab commensurabilis de
 $\&$ ipsa de Major est.

Fiant, quæ in anteceden-
 ti. Quia ergo ab , de lon-
 gitudine vel potentia tan-
 tum

10. X.

tum sunt commensurabiles, eodem modo tam ac df , quam ce , fe commensurabiles erunt. Rursus, cum sit, ut $a:c$ ad df , ita cb ad fe : & permu-
tando, ut $a:c$ ad cb , ita df ad fe , β erit, ut qua-

22. VI.

dratum a ad quadratum cb , ita quadratum df , ad quadratum fe : & componendo: ut com-
positum ex quadratis a , c , cb , ad quadratum cb ; ita compositum ex quadratis df , fe , ad qua-
dratum fe : & convertendo, ut quadratum cb ,
ad compositum quadratorum a , c , cb , ita quadra-
tum fe ad compos. Quadratorum df , fe . Sed cb

40. X.

9. defin.

quadratum, quadrato fe est commensurabile,
quia ipsa recta vel longitudine vel potentia sunt
commensurabiles: Ergo & compositum qua-
dratorum a , c , cb , composito quadratorum df ,
 fe commensurabile erit. Sed compositum illud
est Rationale, quia recta a , c , cb , componunt Ma-
jorem ab . Igitur & hoc est Rationale. Rur-
sus quia est, ut $a:c$ ad cb , ita df ad fe , ut in pre-
cedenti; rectangulo ac , b , rectangulum df , e o-
stenditur commensurabile; Illudq; cum sit & Me-
dium, erit & hoc Medium. Sed cum sit, ut $a:c$ ad
 cb , ita df ad fe ; & sintq; a , c , cb , potentia
incommensurabiles, erunt & df & fe . Itaq;
cum df , fe potentia sint incommensurabiles, fa-
ciantq; ex earum quadratis compositum Rationa-
le; quod vero sub ipsis continetur, Medium; & erit
nota de Major.

PRO-

PROPOSITIO LXX.

Theorema 52.

Rationale ac Medium potenti ab commensurabilis ae , & ipsa de Rationale ac Medium potens est.

Constructis *hysdem*, ut prius, etiam ut in precedenti compositum ex quadratis ac , cb composito ex quadratis df , fe commensurabile esse ostenditur. Sed illud compositum est α Medium: ϵ Er- α 41. X.
 go & hoc. Eodemq; modo rectangulo acb Rationali commensurabile & Rationale erit Rectangulum dfe , & df , fe α potentia incommensurabiles. Itaq; tota de Rationale ac Medium potens α erit, (propter affectiones ipsi competentes.) α cor. 24. X.

PROPOSITIO LXXI.

Theorema 53.

Bina Media potenti ab commensurabilis, de , & ipsa de bina Media potens est.

Constructis *hysdem*, ut prius, etiam ut antea, composito ex quadratis ac , cb compositum ex quadratis df , fe α commensurabile & Medium α 42. X.
 esse ostenditur: & rectangulo acb Medio commensurabile, & Medium rectangulum dfe . α Sunt vero df , fe potentia incommensurabiles; ut prius.

Bb 2

 α Deniq;

42. X. α Deniq³ cum quadratorum $a c$, $c b$ composito re-
ctangulum $a c b$ sit incommensurabile: sed compo-
sico quadratorum $a c$, $c b$, rectanguloq³ $a c b$ com-
mensurabilia sunt compositum quadratorum $d f$,
14. X. $f e$, & rectangulum $d f e$; β erit etiam compositum
quadratorum $d f$, $f e$ incommensurabile re-
ctangulo; α Eritq³ $d e$ bina Media potens.

*Propositionibus duabus exponit aliam
differentiam Senarij primi sex Irrationa-
lium. Vocantur autem haecenus proposita
Senaria per compositionem, quod signo +
componantur nomina: Sed à 74 sequun-
tur Senaria per detractionem, quia per
signum, —, subducentur nomina. De
quibus eadem quæ in illis docentur.*

PROPOSITIO LXXII.

Theorema 54.

Si Rationale $a c$ & Medium $d b$,
componantur, quatuor Irrationales
fiunt; vel ea, quæ ex binis nomini-
bus; vel quæ ex binis Medijs prima;
vel Major; vel Rationale ac Medium
potens.

*Erit $a c$ quàm $d b$ vel majus vel minus: aqua-
le enim*

le esse nequit, quia
db æquale rationali ac.
foret Rationale. Sit ergò
Majus. Applicetur ad ra-
tionalem ef, eh æquale

ipsi ac; & kg æquale ipsi db, ut totum ki sit æ-
quale toti ab. Erit ek rationalis ipsi ef longi- 21. X.
tudine commensurabilis β, sed ki rationalis eidem β 23. X.
longitudine incommensurabilis. Rursus quia eh ra-
tionale & hi Mediū sunt incommensurabilia, erūt
in eadem ratione e k, ki, longitudine γ incom- γ 10. X.
mensurabiles. Itaq; ex Rationalibus potentia in-
commensurabilibus composita ei d erit binomialis. d 37. X.
Sed cum a c quàm d b ponatur maior, eh quàm
hi, & erit etiam ek major quàm ki. Iam majus
nomen ek plus poterit, quàm minus ki quadrato
rectæ sibi longitudine commensurabilis vel incom-
mensurabilis. Si ek plus potest quàm ki qua-
drato rectæ sibi longitudine commensurabilis. Sit q;
ek nomen majus rationali ef commensurabile lon-
gitudine, ut patet, erit ei per defm. ex binis no-
minibus prima. Itaq; recta potens spaciū eg,
ipsi ab æquale, sub rationali ab & binis nomi-
nibus prima ei contentum: erit Irrationalis, 58. X.
quæ ex binis nominibus dicitur.

Si verò ek plus potest quàm ki, quadrato re-
ctæ sibi longitudine incommensurabilis; sit q; ek
posita rationali ef longitudine commensurabilis,
erit ei ex binis nominibus quarta per defm. Quare
Bb 3 recta

¶ 58. X.

recta potens eg spacium aequale ipsi a b spacio, contentum sub Rationali ef & e i ex binis nominibus quarta & Irrationalis est, quæ vocatur Major. Sit jam a c majus Irrationale & Medium; d b vero minus Rationale, constructis iisdem, erit e k longitudine ipsi ef incommensurabilis, & k i commensurabilis, adeoque e k , k i rationales potentia tantum commensurabiles, & e i ex d binis nominibus. Itaque e k nomen majus plus potest, quam minus k i , quadrato rectæ sibi longitudine vel commensurabilis vel incommensurabilis. Si commensurabilis, sitque e k rationali ef posita incommensurabilis, erit e i ex binis nominibus secunda. Quare recta potens spacium eg , sive a b , sub rationali ef & e i ex binis nominibus secunda, contentum, Irrationalis est quæ ex binis Medijs prima appellatur.

¶ 56. X.

Si commensurabilis, erit e i ex binis nominibus quinta. Quare recta potens spacium eg sive a b sub rationali ef , & ex binis nominibus quinta ei contentum, Irrationalis, est, quæ Rationale ac Medium potens dicitur.

¶ 59. X.

PROPOSITIO LXXII.

Theorema 55.

Si duo Media, a c , d b inter se incommensurabilia componantur, duæ reli-

reliquæ Irrationales fiunt, vel ex binis Medijs secunda, vel bina Media potens.

Adhibita præcedentis constructione, erit a o
quàm d b vel majus vel minus, & nullo modo
aqualis, quia contra hypothesin forent commensu-
rabilia. Cum ergo a c, d b ponantur spacia Me-
dia, a erunt ipsis aqualia e h, h i media; quare 10. X.
e k, k i ejusdē rationis rationales & longitudine 11. VI.
& incommensurabiles sunt ipsi e f positæ, & ex e k 13. X.
k i rationalibus potentia tantum commensurabi- 17. X.
libus composita e i est ex d binis nominibus. Cumq;
a c quàm d b ponatur majus, erit e k nomen ma-
jus, k i minus. Itaq; e k plus poterit quàm k i
quadrato rectæ sibi longitudine vel commensura-
bilis vel incommensurabilis. Si commensurabilis,
& utrumq; sit rationali expositæ incommensura-
bile, erit e i ex binis nominibus tertia: Quare
recta potens spacium e g quod a b est æquale con-
tentum sub rationali e f & ex binis nominibus ter-
tia, irrationalis est, quæ ex binis Medijs se- 17. X.
cunda dicitur. Si incommensurabilis, & u-
trumq; e k, k i incommensurabile ipsi e f positæ,
erit e i ex binis nominibus sexta. Quare recta
potens e g spacium sub rationali e f & binomiali
sexta e i contentum, irrationalis est, quæ bina 60. X.
Media potens vocatur.

R. b. 4

Corollia-

Corollarium.

Ex his colligitur, eam, quæ ex binis nominibus, & reliquas ipsam subsequentes Irrationales, neq; Mediæ, neque inter se easdem esse.

- Nam quadratum Mediæ ad Rationalem applicatum, α latitudinem efficit rationalem, ipsi Rationali longitudine incommensurabilem. At Quadratum ejus, quæ ex binis nominibus, ad Rationalem applicatum, β latitudinem efficit ex binis nominibus primam. Et quadratum ejus, quæ est ex binis Medijs prima, ad rationalem applicatum, γ latitudinem facit ex binis nominibus secundam. Quadratum deinde ejus, quæ ex binis medijs secunda ad Rationalem applicatum, δ latitudinem facit ex binis nominibus tertiam. At Quadratum Majoris ad Rationalem applicatum, ϵ latitudinem facit ex binis nominibus quartam. Quadratum verò ejus, quæ Rationalem & Medium potest, ad rationalem applicatum, facit ζ latitudinem ex binis nominibus quintam. Postremò quadratum ejus, quæ bina Media potest, ad Rationalem applicatum, η latitudinem facit ex binis nominibus sextam. Itaq; cum hæ latitudines differant & à latitudine Mediæ & inter se; à latitudine quidem Mediæ, quòd hæc sit Rationalis; ille verò Irrationales; inter se verò, quod ordine non sint eadem

eadem ex binis nominibus, perspicuum est, omnes Irrationales lineas, de quibus hactenus est dictum, inter se differentes esse.

Hactenus itaq; de 7. Senarijs est actum. In primo à 37, ad 42. docuit Euclides ortum sex Irrationalium. In secundo à 43. ad 48. docuit earum divisiones in uno puncto. In tertio à 49. ad 54. docuit inventionem Sex binomialium. In quarto à 55 ad 60. ostendit, quomodo primi Senarij sex irrationales differant, docens, quæ sit illa irrationalis, quæ potest spaciū contentum sub Rationali & binomiali prima, secunda &c. In quinto à 61. ad 66. docuit, quas latitudines irrationales faciant quadrata linearum Irrationalium primo Senario explicatarum ad rationalem lineam applicata. In sexto à 67. ad 71. ostendit commensurabilem alicui Irrationalium esse eandem cum illa. In 70. duabus propositionibus 72 & 73 aliam differentiam sex illarum linearum docuit.

Sequuntur jam 7 alij Senarij, in quibus Euclides demonstrat eadem de sex alijs Irrationalibus lineis, quæ per detractionem generantur, quæ hactenus de Irrationalibus per compositionem factis docuit.

Principium Senariorum per Detractionem.

PROPOSITIO LXXIV.

Theorema 56.

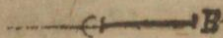
B b s

Si

Si à Rationali ab Rationalis ac auferatur potentia tantum commensurabilis existens toti; Reliqua bc Irrationalis est. Vocatur autem Apotome.

3. Lemma

19. X.

Quia enim est ut ab ad

ac , ita quadratum ab ad

10. X.

bac rectangulum; Sunt q^{ue} ab , ac longitudine incommensurabiles, $erunt$ quadratum ab & bac rectangulum incommensurabilia. Sed quadrato

16. X.

ab compositum ex quadratis rectarum ab , ac est commensurabile, quia lineæ illæ sunt potentia

14. X.

commensurabiles; & rectangulo bac suum duplum est commensurabile, d Compositum itaq^{ue} ex quadratis ab , ac , & rectangulum bac bis sumtum sunt incommensurabilia. Sed compositum ex quadratis rectarum ab , ac est. a quale rectangulo bac bis sumto unà cum quadrato bc . Itaq^{ue}

17. II.

cor. 17. X.

Compositum ex quadratis rectarum ab , ac reliquo quadrato bc est incommensurabile. Cum itaq^{ue} ex rectarum ab , ac quadratis compositum sit rationale, utpote commensurabile quadrato ab Rationali, erit bc Irrationale & ipsa bc Irrationalis Vocetur autem Apotome, Resecta vel Residuum.

PROPOSITIO LXXV.

Theorema 57.

Si à Media ab , Media ac auferatur potentia tantum commensurabilis existens

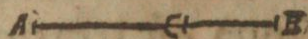
existens toti, quæ cū tota Rationale
 bac contineat; Reliqua cb Irratio-
 nalis est. Vocetur autem Mediæ A-
 potome prima.

Cum a, b, ac sint potentia commensurabiles, e-
 arum quadrata commensurabilia erunt, & ex
 quadratis compositum quadrato ac = commensu- ^{16. X.}
 rabile. Sed quadratum ac Mediæ est Irratio-
 nale & Medium. Ergo & compositum ex quadra- ^{cor. 24. X.}
 tis a, b, ac . Et cum bac rectangulum ponatur
 rationale, ejus etiam duplum erit rationale. Itaq;
 compositum ex quadratis & rectang. bac bis sum-
 tum sunt incommensurabilia. Sed compositum ex
 quadratis; a, b, ac est = equale rectangulo bac ^{7. II.}
 bis sumto cum quadrato b, c . Itaq; rectang. bac
 bis cum quadrato b, c incommensurabile erit re-
 ctangulo bac bis sumto. & rectangulum bac bis
 incommensurabile est quadrato b, c . Sed bac re-
 ctangulum est rationale. Ergo quadratum cb est
 Irrationale & recta cb Irrationalis, quæ vocetur
 Mediæ Apotome prima (quia relinquitur post
 detractationem Minoris nominis lineæ ex binis
 Medijs primæ, à majori nomine.)

PROPOS: LXXVI.

Theorema. 58.

Si à Mediæ b Media ac auferatur poten-
 tia tantum commensurabilis existens toti,
 quæ cum tota Mediæ bac contineat; Reli-
 qua bc Irrationalis est. Vocetur autem Me-
 diæ Apotome secunda. Quæ

Quoniam quadrata ab,

a c potentia commensura-

16. X.

biliū sunt commensurabilia; erit & compositum ex ipsis utriq³ ipsorum & commensurabile. Sed u-

cor. 24. X.

trumq³ super Medijs est Medium. Ergo utriq³ commensurabile compositum est & Medium. Quia

7. II.

verò rectangulum b a c ponitur Medium, ejus et-

17. X.

iam duplum erit Medium. Sed compositum ex qua-

dratis a b, a c & aequale est rectangulo b a bis sumto cum quadrato b c. Compositum ergo ex

quadratis Medium est majus rectangulo b a c bis sumto Medio, quadrato b c. δ Sed Medium non

superat Medium rationali. Itaq³ quadratum b c non est rationale, ipsaq³ b c linea irrationalis quæ

vocetur Mediæ Apotome secunda.

PROPOS: LXXVII.

Theorema 59.

Si à recta a b linea recta a c auferatur, potentia incommensurabilis existens toti, quæ cum tota faciat compositum quidem ex ipsarum Quadratis Rationale; quod autem sub ipsis continetur b a c Medium: Reliqua b c Irrationalis est. Vocetur autem Minor.

Quo-

Quoniam compositum ex quadratis ab , ac est
 Rationale, & rectangulum bac Medium, etiam
 huius rectanguli duplum α Medium erit vel Irra-
 tionale; Compositum vero ex quadratis ab , ac β α cor. 24. X
 incommensurabile rectangulo bac bis sumto. Sed β 1e. def.
 Compositum quadratorum ab , ac γ γ 7. II.
 rectangulo bac bis sumto cum quadrato bc . δ cor. 17. X
 Erit itaq; compositum quadratorum incommen-
 surabile quadrato bc . Sed compositum qua-
 dratorum est Rationale. Ergo quadratum bc est
 Irrationale, ipsaq; bc Irrationalis, quæ vocetur
 Minor.

PROPOSITIO LXXIIX.

Theorema 60.

Si à recta ab recta ac auferatur po-
 tentia incommensurabilis existens
 toti, quæ cum tota faciat composi-
 tum quidem ex ipsarum ab , ac Qua-
 dratis Medium; quod autem sub ipsis
 continetur Rationale bac : Reliqua
 c Irrationalis est. Vocetur autem
Medium Rationali medium totum efficiens.

Quoniam compositum ex quadratis rectarum
 ab , ac est medium vel Irrationale, & compre-
 hensum sub ipsis bac rationale, sicut & ipsius du-
 plum;

10. def.

7. II.

17. X.

plum: & erunt compositum quadratorum & rectangulum bac bis sumtum incommensurabilia. sed compositum ex quadratis est rectangulo bac bis sumto, cum quadrato bc , β aequale. Itaq; rectang. bac bis sumtum cum quadrato cb rectangulo bac bis sumto est & incommensurabile: & rectangulum bac bis, quadrato bc incommensurabile. Cum itaq; bac rectangulum sit Rationale, erit quadratum bc irrationale, ipsaq; recta bc Irrationalis, quæ vocetur cum Rationali medium totum efficiens.

PROPOSITIO LXXIX.

Theorema 61.

Si à recta ab recta ac auferatur potentia incommensurabilis existens toti, quæ cum tota faciat & compositum ex ipsarum quadratis ab , ac , Medium; & quod sub ipsis continetur, Medium bac , incommensurabileque composito ex quadratis ipsarum: Reliqua bc Irrationalis est. Vocetur autem cum Medio Medium totum efficiens.

7. II.

Quoniam ex quadratis rectarum ab , ac , compositum & aequale est rectangulo bac bis sumto cum quadrato bc ; superabit compositum ex quadratis Medium, rectangulum bac bis sumtum β Medi-

um

in quadrato bc . Sed medium non superat Medium Rationali. Itaque b c erit Irrationale, ipsaque b c Irrationalis, quæ vocetur cum Medio Medium totum efficiens. ¶ cor. 24. X
¶ 27. X.

LEMMA.

Si idem excessus i b sit inter primam ab magnitudinem & secundam cd , qui k f inter tertiam ef magnitudinem & quartam gh ; erit & vicissim idem excessus k f inter primam ab magnitudinem & tertiam ef , qui inter secundam cd magnitudinem & quartam gh .

Quoniam i b est excessus inter ab , cd ; erunt ai , cd æquales; ut & e k , gh . Erit ergo idem excessus inter ai & e k , qui inter cd & gh , cum magnitudines singula singulis sint æquales. Est autem totorum ab , ef excessus idem, qui inter ai , e k ; qui i b & k f ponuntur æquales. Idem quoque erit excessus inter ab , ef , qui inter cd & gh .

Corollarium.

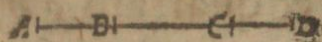
Hinc constat: Quatuor magnitudines Arithmeticam analogiam habentes, vicissim quoque Arithmeticam analogiam habere. Hæc enim in excessu eodem consistit, quem jam ostendimus.

PRO-

EVCLIDIS ELEM:
PROPOS: LXXX.

Theorema. 62.

Apotomæ a una b tantum congruit recta lineæ Rationalis potentia solum commensurabilis existens totia c .

- Congruat ipsi a b, si potest, alia Rationalis b d, toti a d potentia solum commensurabilis. Quia b c est rationalis, erit a c illi potentia solum commensurabilis rationalis: Sunt ergo a c, b c potentia tantum commensurabiles, ut & a d, b d. Cum vero idem sit excessus, inter compositum ex quadratis rectarum a c, b c & rectangulum a c b bis sumtum, qui inter compositum ex quadratis rectarum a d, b d, & rectangulum a d b bis sumtum,
- α 7 II. a quia utrumq; superat utrumq; quadrato a b; β
β 1em. 79. X erit permutando etiam idem excessus compositorum ex quadratis a c, b c, & a d, b d, qui re-
- γ 27. X. ctangulorum bis sumptorum a c b & a d b. γ Est autem excessus inter illa composita spaciū rationale, quod utrumq; sit rationale. Igitur & excessus bis sumptorum rectangulorum est spaciū rationale. Sed cum a c, b c sint rationales potentia solum commensurabiles, δ erit rectangulum a c b medium,

medium, & ejusq; duplum medium. Sic eadem de
 causa a d b rectangulum bis erit medium. cor. 24. X.
 Sed medium non superat Medium rationali. Ergo ex-
 cessus rectangulorum a c b & a d b, id est, qua-
 dratum ex a b erit spaciū Medium, id est, Irrati-
 onale, quod tamen modo rationale ostendebatur.
 Quod absurdum.

PROPOSITIO LXXXI.

Theorema 63.

Mediæ Apotomæ primæ a b una
 b c tantum congruit recta linea Me-
 dia, potentia solum commensurabi-
 lis existens a c toti, & cum tota Ra-
 tionale a c b continens.

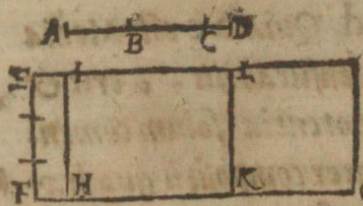
Congruat ipsi a b alia b d. Quia b c est Media
 ipsi a c potentia solum commensurabilis, a erit & a 24. X.
 ac, media, & ac, c b Media potentia solum comen-
 surabiles. Quoniam vero inter compositū quadra- b 7. II.
 torum a c, b c, & compositum quadratorum
 a d, b d idem est excessus, nempe quadratum a b,
 qui inter rectangula a c b & a d b quovis bis fitm. Schol.
 to. Sed excessus rectangulorum 27. X.
 y est spaciū ra-
 tionale. Ergo & excessus compositorum ex
 quadratis. Sed cum a c, b c sint Mediæ poten-
 tia solum commensurabiles, erunt ipsarum qua-
 drata

216. X. *drata commensurabilia & compositū ex ipsis utriq;*
 cor. 24. X *ipforum & commensurabile atq; ob id & Medium.*
 27. X. *Nec aliter Medium erit compositum quadrato-*
rum a d, b d. Sed Medium non superat Medium
rationali. Ergo excessus compositorum ex quadra-
tis erit Medium Irrationale, quod modo osten-
debatur Rationale. Quod absurdum.

PROPOSITIO LXXXII.

Theorema 64.

Mediæ Apotomæ Secundæ ab ,
 unā bc tantū congruit recta linea
 Media potentia solū commensu-
 rabilis existens toti ac , & cum tota
 Medium acb continens.

Congruat ipsi ab , si
 potest, alia bd ; & ad
 Rationalem ef applice-
 tur rectangulum ek e-
 quale composito quadra-
 torum ac, bc & aliud eh aequale quadrato ab ,
 & aliud cg aequale composito quadratorum ad ,
 bd . Quoniam itaque compositum ex quadratic
 rectarum ac, bc , rectangulo acb bis sumto cum
 quadrato ab aequale est; erit ik aequale re-
 ctangulo acb bis sumto, & ig aequale rectan-
 gulo

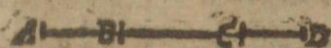
27 II.

gulo adb bis sumto. Cumq; ac, bc sint Medie
 potentia commensurabiles & erunt earum quadrata $\S 24. VI.$
 Media & commensurabilia, & atq; ex ipsis com- $\gamma 16. X.$
 positum utriq; eorum commensurabile & d Medi $\delta cor. 24. X$
 um. Igitur & ek , composito illi aequale, erit
 Medium. Quod cum sit applicatum ad Rationa-
 lem ef , erit fk rationale ipsi ef longitudine, $\S 23. X.$
 incommensurabilis; neq; aliter hk rationalis est
 ipsi ef longitudine incommensurabilis. Et quia
 ac, bc longitudine sunt incommensurabiles, &
 est, $\S 21. cor. 1. VI.$ ita quadratum ac ad rectan- $\S 3. Lemma$
 gulum acb , & erit quadratum ac rectangulo $\gamma 19. X.$
 acb incommensurabile. Sed quadrato ac com- $\gamma 10. X.$
 positum ex quadratis ac, bc est commensurabile,
 id est, ek rectangulum; & acb suum duplum,
 id est, ik rectangulum commensurabile: Ergo ek ,
 ik sunt incommensurabilia; atq; sic fh, hk re- $\S 14. X.$
 ctæ & incommensurabiles. Quæ cum sint ostensæ
 rationales: erunt fh & hk rationales poten-
 tia solùm commensurabiles. Cum ergo ex Ra-
 tionali fk auferatur rationalis hk ipsi fk poten- $\gamma 74. X.$
 tia tantum commensurabilis, & erit fh Apotome
 & illi congruens hk . Similiter ostendetur fh a-
 potome, illiq; congruens hg . Atq; ita apotoma
 fh non una tantum congruet rectæ potentia so- $\gamma 80. X.$
 lùm commensurabilis existens toti. Quod λ ab-
 surdum.

EVCLIDIS ELEM:
PROPOS: LXXXIII.

Theorema 65.

Minori ab una tantum congruit
recta linea bc potentia incommen-
surabilis existens totius ac , & cum to-
ta faciens compositum quidem ex
ipsarum ac, bc quadratis Rationale;
quod autem sub ipsis continetur,
Medium acb .

Congruat ipsi $a b$. si po-
test, alia $b d$. Quoniam,

ut in 80. propos. idem est excessus compositorum ex
Schol. 23 quadratis ac, bc & ex quadratis ad, bd qui in-
X. ter rectangula acb , & adb quolibet bis sumto; Sed
excessus compositorum ex quadratis est Rationale,
quia utrunq; ponitur rationale. Ergo & excessus
rectangulorum acb & adb est spaciū Ratio-
nale. Idem verò etiam est non rationale, quia re-
p. 27. X. ctangula ponuntur Media, & quæ se non excedunt
rationali. Ne ergo absurdum hoc sequatur, vera
erit propositio.

PROPOS: LXXXIV.

Theorema 66.

Ei ab , quæ cum Rationali Medi-
um to-

tum facit, una tantum congruit recta linea bc potentia incommensurabilis existens toti ac , & cum tota faciens compositum quidem ex ipsarum quadratis Medium; quod autem sub ipsis continetur ac Ratio-
nale.

Præstet hoc, quod bc , alia bd . Quoniam ut in 80. propos. idem est excessus compositorum ex quadratis ac , bc , & ex quadratis ad , bd , qui inter rectangula acb & adb quolibet bis sumto, Sed inter hæc rectangula, ut in 81. propos. spacium est rationale. Igitur & compositorum ex quadratis excessus est spacium rationale. Sed idem etiam est non rationale, quia utrumque est medium quæ se non excedent rationali. Ne ergo 27. X. absurdum hoc sequatur, vera erit propositio.

PROPOS. LXXXV.

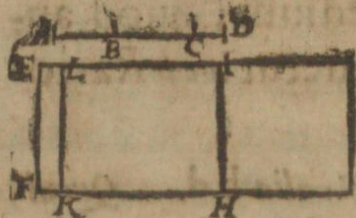
Theorema 67.

Ei ab , quæ cum Medio Medium totum facit, una tantum congruit recta linea bc potentia incommensurabilis existens toti ac , & cum tota faciens & compositum ex ipsarum

Cc 3

rum

rum Quadratis Medium, & quod sub
 ipsis continetur ac Medium, in-
 commensurabileq; compositio ex
 ipsarum Quadratis.

Præstet hoc, si potest,
 quod bc , alia bd ; ea-
 demq; adhibeatur con-
 structio, quæ in 82. Quo-
 niam compositum ex qua-

23. X.

dratis ac , bc , est Medium; ipsi æquale, ek erit
 Medium, & recta fh rationalis ipsi ef longitudine
 incommensurabilis. Rursus cum ac rectangu-
 lum sit Medium, & ipsius duplum, id est, ik Me-
 dium; erit & recta hk Rationalis longitudine
 incommensurabilis ipsi ef rationali. Et quoniam
 ik rectangulo ac , tanquam duplum, est com-
 mensurabile, quod rectangulum ac incommensu-
 rabile ponitur composito ex quadratis, ac , bc ,
 id est, ipsi eh , erit ik eidem composito eh in-
 commensurabile, & recta fh , hk , eandem ha-
 bentes rationem, longitudine γ incommensurabi-
 biles. Quæ cum etiam sint Rationales. Erunt
 ergo rationales potentia solum commensurabiles.
 Quare cum ex fh rationali auferatur rationa-
 lis hk , d' erit fk apotome, & ipsi congruens hk .
 Nec aliter ostendemus fk esse apotomen, &
 ipsi

14. X.

10. X.

74. X.

ipsi congruentem h k, unde fieret, ut Apotoma u-
ni non una tantum congrueret. Quod ab-
surdum.

110. X.

Definitiones

Tercia.

Exposita Rationali & Apotoma;
si tota plus possit quam congruens, qua-
drato rectæ lineæ sibi longitudine com-
mensurabilis.

1 Si quidem tota expositæ Ratio-
nali sit longitudine commensurabi-
lis; vocetur Apotome prima.

2. Si vero congruens expositæ
Rationali sit longitudine commen-
surabilis; vocetur Apotome Se-
cunda.

3. Quod si neque tota, neque con-
gruens expositæ Rationali sit lon-
gitudine commensurabilis; vocetur Apotome tertia.

Cc 4

Rursus

Rursus si tota plus possit, quàm congruens quadrato rectæ lineæ sibi longitudine incommensurabilis.

4. Siquidem tota expositæ Rationali sit longitudine commensurabilis; vocetur Apotome Quarta.

5. Si verò congruens expositæ Rationali sit longitudine commensurabilis; vocetur Apotome Quinta.

6. Quod si neque tota, neq; congruens expositæ Rationali sit longitudine commensurabilis, vocetur Apotome Sexta.

PROPOSITIO LXXXVI.

Problema 19.

Invenire primam Apotomen.

2. Schol.

29. X.

cor. 6. X.

A.....C.....B

D.....

E.....

F.....

Inventis duobus numeris quadratis ab , bc quorū excessus ac sit non quadratus, assumtæq; Rationali d , & ipsi longitudine commensurabili ef fiat, ut ab sit, ut ab ad ac , sit a quadratum ef ad quadratū g non secus at in 49. X. Erit eg Apotome. Quoniam quadrata ef , g sunt.

$g f$ sunt, ut numeri $a b$, $a c$, & erunt potentia sal-
 tem commensurabiles rectæ $e f$, $g f$. Sed $e g$ est
 rationalis, quia posita d rationalis longitudine est
 commensurabilis. Ergo & $g f$ est rationalis. Cum
 vero $a b$ & $a c$ proportio non sit numerorum qua-
 dratorum, & erunt $e f$, $g f$ longitudine incommensura-
 biles & sic $e f$, $g f$ rectæ potentia tantum commen-
 surabiles: Reliqua igitur Apotome, & quidem
 prima. Possit enim $e f$ plus quàm $g f$ quadra-
 te rectæ h : Quia est ut numerus $a b$ ad numerum
 $a c$, ita quadratum $e f$ ad quadratum $g f$; erit &
 convertendo, ut $a b$ ad $c b$ ita quadratum ex $e f$, ad
 quadratum ex h . Sed $a b$, $c b$ habent rationem
 quadratorum. Ergo & quadrata $e f$ & h , & sic
 $e g$ & h sunt longitudine & commensurabiles. Quoni-
 am igitur tota $e f$ plus potest, quàm congruens
 $g f$, quadrato rectæ h sibi commensurabilis longi-
 tudine erit $e g$ per defin. Apotome prima.

PROPOS: LXXXVIII.

Problema 20.

Invenire Secundam Apotomen.

Fiant omnia ut in 50. propo. Erit $e g$ Apotome
 Secunda. Quoniam enim quadrata $g f$, $e f$ pro-
 portionem habentia numerorum $a c$, $a b$ commen-
 surabilia sunt, & erunt rectæ $g f$, $e f$ commensura-
 biles.

C c

biles

p. 9. X.
7 47. X.

biles saltem potentia. Sed gf est rationalis, quia posita rationali d commensurabilis longitudine; erit ergo e etiam Rationalis, & quia ac , ab , & si quadrata gf , ef . proportionem non habent quam numeri quadrati: & erunt recte gf , ef longitudine incommensurabiles & sic rationales potentia solum commensurabiles. & Ideo eg reliquum est Apotome: & quidem Secunda. Possit enim ef plus quam gf , quadrato h : erit ut in antecedenti h ipsi ef longitudine commensurabilis. Quare, cum tota ef plus possit, quam congruens gf , quadrato recte h sibi longitudine commensurabilis, erit eg Apotome Secunda.

PROPOSITIO LXXXIIX.

Problema, 21.

Invenire Tertiam Apotomen.

Fiant omnia, ut in si. Erit eg Apotome. Quoniam enim quadrata ef , gf proportionem habentia numerorum ab , ac , commensurabilia sunt; erunt eg , gf recte commensurabiles saltem potentia: & quia ef rationalis, erit & gf rationalis. Quia vero ab , ac & sit quadrata eg , gf proportionem non habent, quadratorum numerorum, & erunt ef , gf longi-

a 9. X.

longitudine incommensurabiles & sic rationales
 potentia solum commensurabiles. & Ideoq; e g re-
 liqua Apotome est, & quidem Tertia. Quo-
 niam est, ut i ad ab, ita quadratum d ad ef; & ut p 74. X.
 ab ad a c ita quadratum ef ad quadratum gf;
 erit ex aequo; ut i ad a c ita quadratum d ad qua-
 dratum gf. Sed i & a c non habent rationem
 numerorum quadratorum; ergo nec d & gf;
 & sic d & gf recte sunt longitudine incommen-
 surabiles. Neutra igitur ipsarum ef, gf possit &
 rationali d longitudine commensurabilis est. Pos-
 sit eam ef plus quam gf quadrato recte h sibi lon-
 gitudine commensurabilis; erit, ut in 86. h ipsi
 ef longitudine incommensurabilis. Quare, cum
 ef plus possit quam gf (neutra earum posita ra-
 tionali existente commensurabili) quadrato recte
 h sibi longitudine commensurabilis; erit e g ex
 definitione Apotome tertia.

PROPOSITIO LXXXIX.

Problema 22.

Invenire Quartam Apotomen.

A.....E...B
 D—
 I—
 H—

Fiant omnia, ut in 52. Erit;
 ut in 86, e g Apotome; &
 quide quarta. Possit enim ef
 plus quā gf quadrato recte h.
 Quia

89. X.

Quia ergo est, ut $a b$ ad $a c$, ita quadratum $e f$ ad quadratum $g f$; erit convertendo, ut $a b$ ad $c b$ ita quadratum $e f$ ad quadratum h . Cum itaque $a b, c b$ non habeant proportionem numerorum quadratorum, erunt $e g$ & h recte longitudine incommensurabiles. Quoniam itaque tota $e f$ posita rationali existens commensurabilis longitudine, plus potest quam $g f$ quadrato recte h sibi longitudine commensurabili, erit $e g$ ex defn. Apotome Quarta.

PROPOS: XC.

Problema 23.

Invenire Apotomen Quintam.

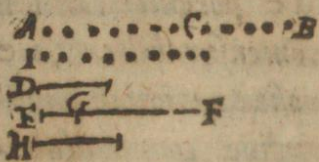
Fiant omnia ut in 53. Erit, ut in 87. $e f$ Apotome; & quidem Quinta. Possit $e f$ plus quam $g f$ quadrato recte h . Et quia similiter ut in 86. ostendimus per conversionem rationis. esse, ut $a b$ ad $c b$; ita quadratum $e f$ ad quadratum h ; erunt rursus, ex 89. recte $e f$ & h incommensurabiles longitudine. Estque congruens $g f$ rationali posita longitudine commensurabilis. Ergo ex definitione $e g$ Apotome Quinta.

PROPOS: XCI.

Problema 24.

Inve

Invenire Apotomen Sextam.

Fiant omnia ut in 84.

Erunt, ut in 88. d & e f

longitudine commensura-

biles & e g Apotome. eaq;

Sexta. Nam d & g f sunt

longitudine incommensurabiles, adeoq; neutra
ipsarum e f, f g commensurabilis exposita ratio-
nali d. Possit e f plus quàm g f quadrato rectæ
h, quæ ut in 89, ipsi e f longitudine incommensu-
rabilis est. Est ergo e f ex definitione Apotome
Sexta.

Scholium.

Theon invenit Apotomas prom-
 tius, subductis binomiorum nomi-
 nibus minoribus ex majoribus; atq;
 ita apotomarum ordo respondet or-
 din i binomiorum.

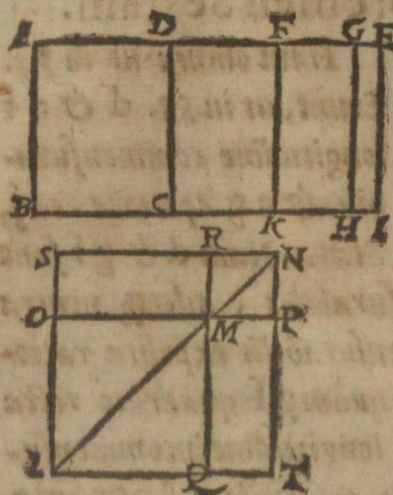
PROPOS: XCII.

Theorema 68.

Si spacium *a c* contineatur sub Ra-
 tionali *a b* & Apotoma prima *a d*,
 recta linea *a o m* spacium potens, Apo-
 toma est.

Ipsi a d congruat d e, & erunt ex definitione

apoto-

2. Lemma
17. X.

18. X.

16. X.

12. X.
6. def.

10. X.

14. X.

22. X.
14. II.
26. VI.

apotome prima a e,
de potentia tantum
commensurabiles, & a e
posita rationali longi-
tudine commensura-
bilis. Secta de bi-
fariam in f; quadra-
to fe ad a e applice-
tur aequale rectangu-
lum a g e. Et quia a e
plus potest quam d e
quadrato recte sibi longitudine commensurabilis,
erunt a g, g e recte longitudine commensurabi-
les, & sic utraq; toti a e longitudine commen-
surabilis. Sed a e rationali a b longitudine est
commensurabilis. Ergo & utraq; a g, g e, ratio-
nali commensurabilis est longitudine, & rationa-
lis. Quare ductis gh, ei ipsi a b parallelis, erunt
a h, g i rectangula rationalia. Rursus quia utraq;
d f, f e longitudine commensurabilis est ipsi d e;
d e vero longitudine incommensurabilis rationali
a b; erit utraq; ipsarum d f, f e ipsi a b longitu-
dine incommensurabilis. Itaq; rectangulum f c sive
f i sub Rationalib. potentia commensurabilibus con-
tentum erit o Medium. Iam fiant ipsis a h, g i
quadrata st, r p equalia ad communem angulum
n juncta, erunt quadrata st, r p circa eandem
diametrum l n. Quoniam itaq; rectangulum
a g e.

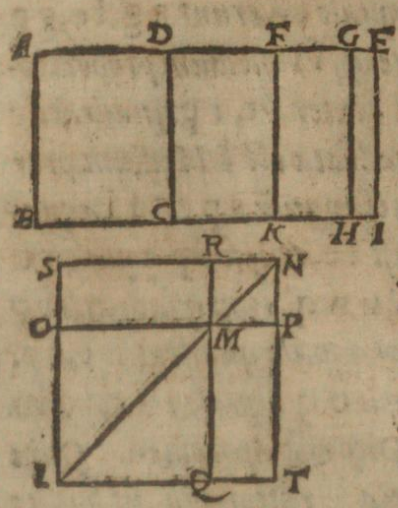
age, quadrato c f est ae quale; erunt ag, fe, ge
 recte proportionales; adeoq; si medium proportio-
 nale inter ah, gi , id est, inter st, rp quadrata:
 Sed sp inter eadem quadrata est & Medium pro-
 portionale. Sunt itaq; rectanguli sp & si ae qua-
 lia: Sed ipsi si ae quale est fe , & ipsi sp ae quale rt :
 Itaq; totum d $ignomoni$ onq cum quadratis rp
 est ae quale. Est a . totu ai ae quale quadratis st, rp . ex constr.
 Itaq; reliquu a c quadratis oq ae quale est, & om
 potest sp acium a c . Dico esse Apotomen. Quia
 enim ah, gi sunt sp acia rationalia, ut patet;
 ipsis ae qualia quadrata st, rp rationalia, & re-
 cte op, mp , Rationales erunt. Cumq; si sit
 medium, & ei ae quale sp erit Medium; adeoq; c 10. X.
 incommensurabilia sunt sp, rp ; & ejusdem cum c 74. X.
 ipsis rationis recte op, mp incommensurabiles;
 & reliqua om Apotome.

PROPOS: XCIII

Theorema 69.

Si sp acium ac contineatur sub
 Rationali ab & Apotoma secun-
 da ad ; Recta linea om sp acium
 potens, Mediae est apotome pri-
 ma.

Ips

Ipsi a d congruē
de, quibus conveni-
unt, quæ habet defi-
nitio apotomæ secun-
dæ. Secta d e bi-
fariam in f reliqua
omnia construuntur,
ut in 92. Erunt rur-
sus a g, g e longitu-
dine p cōmensurabiles,
tum inter se, tum ipsi

18. X.
16. X.

14. X.
6. defin.

22. X.
ex hypot.

10. X.

a e. Sed a e posita rationali a b longitudine est in-
commensurabilis; ergo & a g, g e, quæ cum
rationali a e commensurabiles sint; & ipsi a b po-
tentia tantum commensurabiles sunt. Rectangula
itaq, a h, g i sunt media. Rursus cum d e, a b
sint Rationales longitudine commensurabiles; sint
& d f, f e longitudine tum inter se, tum ipsi d e
commensurabiles; erunt f c, f i rectangula sub ra-
tionalibus longitudine commensurabilibus conten-
ta rationalia. Iam verò, ut in præcedenti, osten-
deretur om posse spacium ac. Erit autem om Me-
diæ Apotome prima. Quoniam a g, g e commen-
surabiles sunt longitudine, erunt & a h, g i, sive
st, r p commensurabilia. Ergo & o p, m p erunt
commensurabilia potentia tantum: & quidem
Media, quod quadrata st, r p, equalia Mediis
a h, g i Media sint. Cumq, f i, & ipsi aequales p
sint

fit rationale; & sic medio r p incommensurabile,
erunt o p, m p ejusdem cum ipsis rationis incom-
mensurabiles longitudine. Cum verò etiam sint
Media, ut patet, & commensurabiles, erunt o p,
m p Media potentia tantum commensurabiles, &
quia continent rationale s p, erit o m Media A- 57. X.
potome prima.

PROPOS: XCIV.

Theorema 70.

Si spacium a c contineatur sub Ra-
tionali ab, & Apotoma a d tertia Re-
cta linea o m spacium potens, Media
est Apotome secunda.

Ipsi a d congruat d e, quibus conveniunt propri-
etates definitionis Apotoma tertiae. Secta d e bi- 18. X.
fariam in f, fiant omnia ut in 92; a erunt q, rursus 16. X.
a g, g e tum inter se. tum ipsi a e longitudine com-
mensurabiles. Quare cum a e sit ipsi a b longitu-
dine incommensurabilis, eidem & a g, g e longi-
tudine incommensurabiles erunt. Sed a e est ratio-
nalis: Ergo & ipsi potentia commensurabiles a g,
g e sunt rationales; d atq, ita rectangula a h, d 22. X.
g i sunt Media. Rursus cum d e ponatur longitu-
dine incommensurabilis rationali a b, utraq, d f, 14. X.
f e huic d e commensurabilis, erit ipsi a b longi-
tudine incommensurabilis; ipsaq, rectangula f c,
D d fime-

710. X.

si media. Ostendetur autem, ut in 92, rectam om
posse spacium a c; quam dicemus Mediae Apoto-
mae Secundam. Quoniam enim a h, i g sunt
Media, quadrata etiam s t, r p ipsis aequalia erunt
Media, & ipsae q, latera o p, m p Media. Sed a g,
g e sunt ostensa commensurabiles: Ergo & a h,
g i, vel s t, r p commensurabilia sunt, ipsae q, o p,
m p potentia tantum commensurabiles. Et
quia ipsi a c ostensa est g e commensurabilis longi-
tudine & f e ipsi d e, erunt, g e, f e longitudine
incommensurabiles, & sic ejusdem rationis g i,
f i, id est, r p, s p incommensurabilia; ipsae q, o p,
m p incommensurabiles longitudine. Cumq;
etiam sint Mediae & commensurabiles, erunt
o p, m p Mediae potentia tantum commensurabi-
les, & quia continet s p Medium; n erit o m
Mediae Apotome Secunda.

76. X.

PROPOS: XCV.

Theorema 71.

Si spacium a c contineatur sub Ra-
tionali a b, & Apotoma a d quarta, re-
cta linea o m spacium potens, Minor
est.

ipsi a d congruat d e, quibus conveniunt pro-
prietates Apotome quartae. Secta d e bisariam,
fiant

stant omnia ut in 92; eruntq; ag, ge longitudine
incommensurabiles, cum a e plus possit quam de
quadrato recte sibi longitudine incommensurabilis.
Et quia a e est rationalis, rationalis ab longitudi-
ne commensurabilis, α erit ai rationale. Re. 20. X.
Et angulum vero d i β medium (quia d e rationa- β 22. X.
is ipsi ab longitudine incommensurabilis est) ipsiusq;
dimidium fi Medium. Incommensurabilia au-
tem erunt ah, gi , cum ag, ge ostensa sint in-
incommensurabiles. Iam ostendetur ut in 92.
rectam om posse spicium ac , quam & Mino-
rem dicemus. Quoniam enim ai rectangulum
est rationale etiam compositum ex quadratis st ,
et ipsi v equale erit rationale. Et quia fi est
Medium, ut patet; erit & sp , sub quadrato- γ ex con
rum lateribus op, mp comprehensum Medium.
Cumq; ah, gi sint incommensurabilia ostensa,
ipsis etiam equalia quadrata st, rp incommen-
surabilia erunt & recte op, mp potentia incom-
mensurabiles; Proinde quia op, mp sunt po-
tentia incommensurabiles, & compositum ex qua-
dratis Rationale, rectangulumq; sub ipsis Medi- δ 77. X.
um, d erit reliqua om Minor.

PROPOS: XCVI.

Theorema 72.

Dd 2

Si

Si spacium ac contineatur sub Rationali ab & Apotome quinta ad , Recta linea om spacium potens est, quæ cum Rationali Medium totum efficit.

Ipsi ad congruunt de , quibus converiant proprietates Apotome quintæ. Secta de bisariam, fiant omnia ut in 92; Eruntq; ut in 95. ag, ge longitudine incommensurabiles, & ai ut in 93, Medium; di verò Rationale ipsiusq; dimidium fit rationale. Erunt & ah, gi ut in 95 incommensurabilia, poteritq; om ; ut in 92, spacium ac , quæ om dicitur cum rationali Medium totum efficiens. Quoniam enim ai est Medium, erit compositum ex quadratis st, rp Medium: Cumq; si sit rationale, etiam sp , sub op , mp rationale erit. Sunt autem op, mp potentia incommensurabiles, ut in 95 patet. Itaq; cum op, mp sint potentia incommensurabiles, & compositum ex ipsarum quadratis Medium, rectangulum verò sub ipsis Rationale; reliqua om erit, quæ cum rationali Medium totum efficit.

PROPOS: XCVII.

Theorema 73.

Si spacium ac contineatur sub Rationali

rionali ab & Apotoma sexta ad , Re-
cta linea om spacium potens est, quæ
cum Medio Medium totum efficit.

Ipsi ad congruat de , quibus convenient pro-
prietates Apotoma sexta. Secta de bisariam,
fiant reliqua, ut in 92; eruntq, ut in 95, ag , ge
longitudine incommensurabiles, & ai , di ut in
94, Media, huiusq, dimidium si Medium. Erunt
etiam ah , gi , ut in 95, incommensurabilia, po-
teritq, om , ut in 92, spacium ac . Quæ om di-
cetetur cum Medio Medium totum efficiens.
Quoniam enim ai est Medium, erit & compositum
ex quadratis rectarum om , mp Medium. Et
cum si sit Medium, erit & sp sub op , mp con-
tentum Medium. Cumq, si ipsi ai sit incom-
mensurabile, etiam sp incommensurabile erit co-
positum ex quadratis st , rp . Deniq, op , mp
sunt incommensurabiles potentia, ut in 95. Quare
cum op , mp sint potentia incommensurabiles, &
compositum ex ipsarum quadratis Medium, re-
ctangulumq, sub ipsis Medium, & composito ex
ipsarum quadratis incommensurabile: reliqua
 om erit ea, quæ cum Medio, Medium totum
efficit.

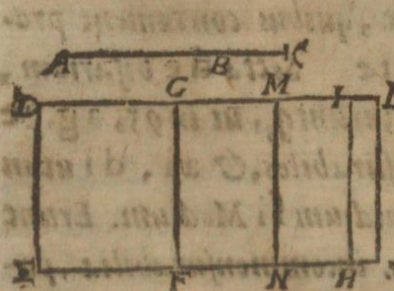
PROPOS. XCIIIX.

Theorema. 74.

Dd 3

Qua-

Quadratum Apotomæ ab ad Rationalem de applicatum df ; latitudi-
 dg facit Apotomen primam.

Apotomæ ab con-
 gruatur bc , ut ac , bc
 sint rationales poten-
 tia solum commensu-
 rabiles. & ad de ra-
 tionalem de applicetur
 df æquale quadrato

ab , cujus latitudo dg erit Apotome prima. Ap-
 plicetur enim ad eandem de rectang. $d h$ æquale
 quadrato ac & ik ad ih æquale quadrato
 bc , ut totum dk æquale sit quadrato, ac , bc .

Quoniam ergo hoc quadratorum compositum
 æquale est rectangulo acb bis sumto, cum
 quadrato ab ; ablato hoc quadrato df ; erit re-
 liquum gk æquale rectangulo acb bis sumto:
 ideoq; divisa gl bisaria per mn erit mk rectan-
 gulo acb æquale. Cumq; ac , bc sint rationales,
 erunt & earum quadrata rationalia, & ex ipsis
 & compositum, id est, dh rationale, adeoq; & in-
 ter se, & huic commensurabilia: d eritq; $d l$
 ipsi de longitudine commensurabilis. Rursus,
 quia ac , bc sunt rationales potentia solum
 commensurabiles, erunt, & earum rectangulam
 mk & huius duplum gk Media, & sic latitudo
 gl ra-

45. I.

7. II.

16. X.

21. X.

g irrationalis ipsi g f , id est, de longitudine in
 commensurabilis. Et cum d k sit rationale, g k ^{23. X.}
 Irrationale & Medium, erunt inter se incom- ^{10. X.}
 mensurabilia, & sic d l , g l & incommensurabiles
 vel Rationales potentia tantum commensurabi-
 les, adeoque d g Apotome, & quidem prima.
 Quoniam enim rectangulum a c b , id est, m k ^{47. X.}
 est medium proportionale inter quadrata a c , & Lemma
 b c , id est, d h , i k , erunt d h , m k , i k , con- ^{54. X.}
 tinuè proportionalia, & d i , m l , i l recte pro-
 portionales. Itaque d i rectangulum quadrato
 m l est æquale. Cumq; quadrata a c , b c , id est, d h , i k ^{17. VI.}
 sint commensurabilia & erunt d i , i l
 longitudine commensurabiles. Cum ergo d l , g l
 sint inæquales & ad maiorem d l applicatum sit
 d i rectangulum æquale quadrato m l , id est,
 quarta parti g l : Sint verò d i , i l ostensa com-
 mensurabiles & poterit d l plusquam g l quadrato ^{18. X.}
 recte sibi longitudine commensurabilis. Quare
 cum d g sit ostensa apotome, totaq; d l plus pos-
 sit quam g l congruens quadrato recte sibi lon-
 gitudine commensurabilis, eademq; tota ratio-
 nali de longitudine commensurabilis sit. Erit ex
 defn. d g Apotome prima.

PROPOS: XCIX.

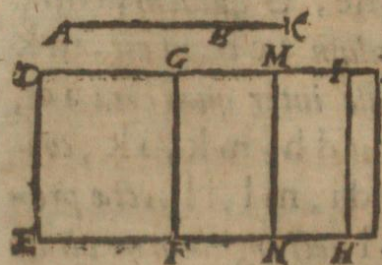
Theorema 75.

Dd

4

Qua.

Quadratum Mediæ Apotomæ primæ ab ad Rationalem de applicatum latitudinem dg facit Apotomen secundam.

Mediæ Apotomæ primæ ab congruat bc , ut ac , bc sint Mediæ potentia solum commensurabiles, continet autem Rationale; &

ad de rationalem applicetur df æquale quadrato ab ; Erit dg Apotome. Iisdem enim constructis, ut in precedenti: Quoniam ac , bc sunt mediæ potentia commensurabiles, erunt earum quadrata, id est, dh , ik Mediæ & commensurabilia, totumque dk utriusque ipsorum commensurabile & medium. Hoc ad de rationale applicatum r facit dl rationalem ipsi de longitudine incommensurabilem. Rursus, quia rectangulum acb ponitur rationale, erit ejus duplum gk rationale, ejusque latitudo gl rationalis ipsi gf , id est, de longitudine d commensurabilis. Sed quia dk est Medium, gk verò rationale, dl & gl sunt incommensurabiles; & quia etiam rationales, sunt rationales potentia tantum commensurabiles; ac dg Apotome eaque Secunda. Ostenditur enim, ut in 98, tota dl plus posse quam gl congruens.

α 16. X.

β cor. 24. X.

γ 23. X.

δ 21. X.

ε 10. X.

ζ 74. X.

gruens quadrato rectæ sibi longitudine commensurabilis; quæ gl cum sit longitudine commensurabilis rationali positæ de; ex definitione igitur dg est Apotome Secunda.

PROPOSITIO C.

Theorema 76.

Quadratum Mediæ Apotomæ secundæ, ab ad Rationalem de applicatum df, Latitudinem dg facit Apotomen Tertiam.

Mediæ Apotomæ secundæ ab, congruat bc, ut ac, bc sint Mediæ potentia solum commensurabiles, continentes Medium: Et ad de rationalem applicetur df æquale quadrato ab: Erit dg apotome. Iisdem enim; quæ prius, constructis, ut in 99, dk est Medium, & dl rationalis longitudine $\alpha \alpha 23$. X. incommensurabilis ipsi de. Et cum acb rectangulum sit Medium, etiam ipsius duplum gk, & latitudo gl longitudine incommensurabilis rationali de. Sed quia ac, cb sunt longitudine incommensurabiles; & est, β ut ac ad bc, ita quadratum ac ad rectangulum acb; γ erunt & hæc $\alpha 19$. X. $\gamma 10$. X. inter se incommensurabilia. Et quia quadrato ex ac compositum ex quadratis ac, bc est d com. $\delta 16$. X. mensurabile, rectangulo verò acb suum duplum; ϵ erunt compositum ex quadratis, id est, dk & $\epsilon 14$. X.

Dd s rectan-

§ 74. X.

rectangulum bis, id est, gk incommensurabilia; recta^q dl , gl longitudine incommensurabiles. Quae cum etiam sint rationales; Erunt rationales potentia tantum commensurabiles. Et dg Apotome, ea^q; Tertia Ostenditur enim; ut in 98, dl totam plus posse applicat^a gl quadrato rectae sibi longitudine commensurabilis. Sed cum neutra illarum dl , gl sit longitudine commensurabilis positae rationali de , erit ex definit. Apotome Tertia.

PROPOSITIO CL

Theorema 77.

Quadratum Minoris ab ad Rationalem ae applicatum df , Latitudinem d g facit Apotomen Quartam

Minori ab congruat bc , ut ac , bc potentia incommensurabiles sint, facientes ex suis quadratis compositum rationale; sed rectangulum acb Medium, Et ad d rationalem applicetur df , ut antea, erit^q dg apotome. Iisdem enim ut prius constructis in 100; Quoniam dk equale composito quadratorum ac , bc est rationale, erit dl rationalis rationali de longitudine commensurabilis: acb autem medium; erit Et ejus duplum, id est, gk medium, Et gl rationalis, ipsi de longitudine incommensurabilis. Rursus, quia dk rationale, gk medium, erunt incommensurabilia, ipsae^q dl , gl longitudine incommensurabiles; at^q ita Rationalis.

tionales potentia tantum commensurabiles, & d g d 74. X.
 d Apotome, eaq; Quarta. Quoniam enim a c
 b c potentia sunt incommensurabiles, earum qua-
 drata d h, i k incommensurabilia r & d l, il lon-
 gitudine incommensurabiles sunt. Cum itaq; d i l
 rectangulum, aequale sit quadrato m l, ut ex o s
 patet, poterit d l plus quam g l quadrato rectae si- 19. X.
 bi longitudine incommensurabilis. It. q; cum tot a
 d l posita rationali de longitudine commensurabi-
 lis, plus possit, quam congruens g l quadrato rectae
 sibi longitudine incommensurabilis: erit d g ro-
 liqua ex definitione, Apotome Quarta.

PROPOS: CII.

Theorema 78.

Quadratum ejus a b, quæ cum
 Rationali Medium totum efficit,
 ad Rationalem de applicatum d f,
 Latitudinem d g, facit Apotomen
 Quintam.

Rectæ cum Rationali Medium totum efficienti
 a b congruat b c, ut a c, b c sint potentia incom-
 mensurabiles; facientes compositum ex ipsarum
 quadratis Medium, rectangulum vero rationale;
 & ad d e rationalem applicetur d f ut antea. Erit
 d g apotome. Quoniam enim ex quadratis re-
 ctarum a c, b c compositum, id est, d k est Medium, a a 23. X.
 erit d l rationalis posita longitudine incom-
 mensurabilis: Rectangulum autem a c b,
 ejusq;

21. X.

10. X.

74. X.

eiusq; duplum gk rationale, & erit gl posita longitudine commensurabilis. Cum itaq; dk sit Medium, & gk rationale, incommensurabilia sunt; & dl , gl longitudines, incommensurabiles, adeoq; Rationales potentia tantum commensurabiles, & dg Apotome eaq; quinta. Ostenditur enim, ut in 101, dl plus posse quam gl congruens, quæ posita rationali longitudine commensurabilis est, quadrato rectæ sibi longitudine incommensurabilis. Erit ergo ex definitione dg Apotome quinta.

PROPOS: CIII.

Theorema 29.

Quadratum ejus ab , quæ cum Medio Medium totum efficit, ad Rationalem de applicatum df , Latitudinem dg , facit Apotomen Sextam.

Rectæ cum Medio medium totum facientia b congruat bc , ut ac , bc potentia sint incommensurabiles, facientes compositum ex suis quadratis & rectangulum medium, & ad rationalem de applicentur ut antea. Erit dg apotome. Quoniam enim tam compositum ex quadratis ac , bc , id est dk , quam rectangulum acb ipsiusq; duplum gk sunt Media; & erunt dl & gl rationales

22. X.

les longitudine incommensurabiles posita rationali
 de. Cumq; acb rectangulum composito qua-
 dratorum sit incommensurabile, erunt gk, dk
 incommensurabilia, & g l, dl longitudine in- p 10. X.
 commensurabiles, adeoq; rationales potentia so-
 lum commensurabiles, & dg Apotome eac; p 74. X.
 Sexta. Ostenditur enim, ut in 101, dl plus posse
 quam congruens gl quadrato recte sibi longitudi-
 ne incommensurabilis: & quia neutra illarum po-
 sitae rationali de longitudine commensurabilis est,
 erit ex definitione dg Apotome Sexta.

PROPOS: CIV.

Theorema 80.

Recta linea de Apotomæ ab Lon-
 gitudine commensurabilis, & ipsa
 de Apotome est, atque ordine ea-
 dem.

Apotomæ ab congruens sit
 bc, ut ab, bc sint rationa-
 les potentia commensurabiles,
 sitq; de commensurabilis ipsi ab: Erit de apotome
 ordine eadem cum ab. = Fiat, ut ab ad de, sic
 dc ad ef. Ergo etiam est ut ac ad df, ita bc p 12. II.
 ad ef. Quoniam igitur ab de sunt longitudi- p 12. V.
 ne commensurabiles, & eunt & bc, ef, & ac, p 10. X.
 d flon-

- d & f longitudine commensurabiles. Et cum a , c , b , e sint rationales, & etiam d , f , & e ipsis commensurabiles rationales erunt. Rursus, quia est, ut a c ad d , f , ita b c ad e , f : & permutando, ut a c ad b , c , ita d f ad e , f ; erunt $hæ$, ut illa potentia tantum commensurabiles. Et quia etiam sunt rationales; Erit reliqua de Apotome; & quidem ordine eadem cum ab . Si enim possit a c plus quam b c quadrato recta sibi longitudine commensurabilis: etiam d f quam e , f . Si iam a c tota fuerit rationali posita longitudine commensurabilis, & erit & d , f , & sic Apotome prima; si verò congruens b , c , etiam e , f ; & sic Secunda: si neutra, etiam neutra, & sic Tertia. Sed si a c plus possit, quam b c quadrato recta sibi longitudine incommensurabilis; Ergo etiam d f quam e , f ; siq; a c tota fuerit rationali posita longitudine commensurabilis; erit & d , f ; & sic d e eodem modo Apotome quarta: si verò congruens b , c , etiam e , f ; & sic Apotome quinta, sexta & ostenditur prout a , b .

Scholium.

Eadem observationes, ad 67, de potentia commensurabilibus sunt additæ, possunt huc quoque transferri.

PROPOS. CV.

Theorema 81.

Recta

Recta linea *de* Media Apotomæ
ab commensurabilis, & ipsa *de* Me-
 diæ Apotome est, atque ordine ea-
 dem.

Media apotomæ *ab* con-
 gruat *bc*, ut *ac*, *bc*, sint

Media potentia tantum com-
 mensurabiles: & ipsi *ab* sit *de* commensurabilis
 vel longitudine vel potentia tantum: Factis ijs-
 dem quæ in precedenti, ærunt *bc*, *ef*: & *ac*, *10. X.*
df eodem modo vel longitudine vel potentia com-
 mensurabiles prout *ab*, *de* fuerint. Cumq; *ac*,
bc sint Media, etiam *df*, *ef* ipsis commensurabi-
 les & Media erunt. Rursus cum sit, ut *ac* ad *df*,
 ita *bc* ad *ef*: & permutando, ut *ac* ad *bc* ita
df ad *ef*, erunt hæc, ut illæ, potentia tantum com-
 mensurabiles: & quia etiam Media, & erit *de* re-
 liqua Media apotome, & quidem ordine eadem
 cum *ab*. Quoniam est, ut *ac* ad *cb*; ita *df* ad
ef: & ut *ac* ad *cb*, ita quadratum *ac* ad re-
 ctang. *ac* *cb*: ita ergo etiam erit quadratum
df ad rectang. *df* *ef*; & permutando, ut quadra-
 tum *ac* ad quadratum *df*, ita rectangulum *ac* *cb*
 ad rectang. *df* *ef*; & hæc, ut illæ, commensurabi-
 lia. Si itaq; rectangulum *ac* *cb* fuerit rationale,
 ærit & *df* *ef*; & *de* Media: Apotome pri-
 ma: Sed si Medium, Medium g & *de* Media
 apotome secunda.

24. X.

75 vel
76. X.

3. Lemma
19. X.

75. X.
76. X.

PRO-

EVCLIDIS ELEM:
PROPOS: CVI.

Theorema 82.

Recta linea *de* Minori *ab* com-
mensurabilis, & ipsa *de* Minor est.

Minori *ab* congruat *bc*, ut *ac*, *bc* sint po-
tētia incommensurabiles facientes ex suis quadra-
tis compositum rationale, rectangulum verò Mediū;
sed ipsi *a b* sit *de* cōmensurabilis sive longitudine,
sive potentia tantum. Factis iisdem, quæ in priori-
bus, erunt *df*, *ef* ipsi *ac*, *bc* eodem modo ut in
105. commensurabiles. Cumq; sit, ut *ac* ad *df*;
ita *bc* ad *ef*; & permutando, ut *ac* ad *bc*; ita
12. VI. *df* ad *ef*; Ergo, ut quadratum *ac*, ad quadra-
tum *bc*; ita quadratum *df* ad quadratum *ef*;
& componendo; ut compositum ex quadratis *ac*,
bc, ad quadratum *bc*, ita compositum quadra-
torum *df*, *ef* ad quadratum *ef*; & permutan-
do, ut compositum ex quadratis *ac*, *bc*, ad com-
positum ex quadratis *df*, *ef*; ita quadratum
10. X. *bc* ad quadratum *ef*; & Ergo ut hæc sibi, ita illa
sibi commensurabilia erunt. Sed compositum ex
quadratis *ac*, *cb* est rationale: Ergo & ex *df*,
fe compositum. Rursus, quia, ut in 105. *ac* &
1 cor. 24. X *df* sunt commensurabilia, hoc, ut illud, & erit
Medium. Deniq; cum sit, ut *ac* ad *bc*, ita *df*
ad *ef*; Sed *ac*, *bc* sint potentia incommensura-
biles; erunt & *df*, *ef*: Quæ cum faciant ex suis
quadratis

quadratis compositum rationale; rectangulum vero sub iisdem $d f$, $e f$ Medium, d erit $d e$ Minor. d 77. X.

PROPOS: CVII.

Theorema 83.

Recta linea $d e$ commensurabilis ei $a b$, quæ cum Rationali Medium totum efficit; & ipsa $d e$ cum Rationali Medium totum efficiens est.

Recta $a b$ cum rationali Medium totum efficienti, congruat $b c$; ut $a c$, $b c$ potentia sint incommensurabiles, facientes compositum quadratorum Medium, rectangulum vero rationale; sitq; $d e$ ipsi $a b$ quocumq; modo commensurabilis. Factis iisdem, quæ in prioribus, ostenditur, ut in 106, compositum ex quadratis $a c$, $b c$, composito quadratorum $d f$, $e f$ commensurabile esse. Cumque illud ponatur Medium, erit & hoc Medium. Rursus ostendetur etiam rectangulum $a c b$ commensurabile esse rectangulo $d f e$, & hoc, ut illud Rationale, ex 105. Sunt deniq; $d f$, $e f$ eodem modo, ut in 106, potentia incommensurabiles; quæ cum ex suis quadratis compositum efficiant Medium, rectangulum vero sub ipsis rationale; erit $d e$ d 78. X. quæ cum Medio rationale efficit.

PROPOSITIO CVIII.

Theorema 84.

Ec

Recta

Recta linea de comensurabilis ei ab , quæ cum Medio Medium totum efficit; & ipsa de cum Medio Medium totum efficiens est.

Recta ab cum Medio Medium totum efficienti congruat bc , ut ac , bc potentia sint comensurabiles, facientes compositum quadratorum Medium & rectangulum Medium incommensurabile composito quadratorum. Factis iisdem, ut antea, ostenditur ut in 106, compositum ex quadratis ac , bc composito quadratorum df , ef comensurabile esse; quorum illud, cum sit Medium, etiam hoc est Medium. Rursus, ut in 105, rectangulum acb rectangulo dfe comensurabile, & hoc, ut illud, Medium ostenditur: Sunt etiam df , ef , ut in 106. potentia incommensurabiles. Denique, etiam ut compositum ex quadratis ac , bc incommensurabile est rectangulo acb , ex hypotensi; ita compositum ex quadratis df , ef rectangulo dfe . Ergo est de , quæ cum Medio Medium totum efficit.

PROPOSITIO CIX.

Theorema 85.

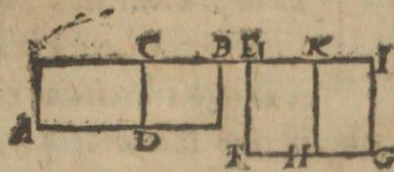
Medio db à Rationali ab detracto; Recta linea, quæ reliquum spaciū a c potest, una ex duabus Irrationalibus fit, vel Apotome vel Minor.

Ad

LIBER X.

435

Ad Rationalem e f

applicetur rectangula
h, kg equalia rectan-
gulis ac, db ut totum
i sit equale toti ra-

tionali a b; a eritq; ei rationalis rationali e f lon-
gitudinem incommensurabilis; & quia kg Medio d b
est equale, erit ki rationalis longitudine e com-
mensurabilis rationali e f. Itaq; ei, ki sunt
longitudine incommensurabiles, & sic rationales
potentia tantum commensurabiles; ipsaq; e k a-
potome & congruens ki. Si jam ei plus potest
quam ki quadrato recte a sibi longitudine commen-
surabilis, erit e k Apotome prima, atq; sic recta po-
tens spacium fk contentum sub rationali e f & a-
potome prima, id est, a c est, Apotome. Si vero
plus potest quadrato recte incommensurabilis, cum
totae i posita e f longitudine sit commensurabilis,
erit e k Apotome quarta, & recta potens spa-
cium e k sub rationali e f & apotoma quarta e k
erit q Minor.

a 21. X.

b 23. X.

c 13. X.

d 74. X.

e 92. X.

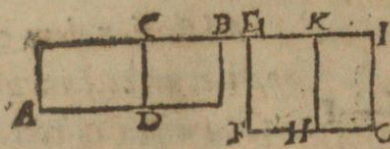
f 95. X.

PROPOSITIO CX.

Theorema 86.

Rationali db a Medio a b detra-
cto; aliae duae Irrationales fiunt, vel
Mediae Apotome prima, vel cum ra-
tionali Medium totum efficiens.

Ee a Con.

Constructis ysdem,
ut in precedenti; quia
fi medius ab est aqua-
le erit, ei latitudo ra-

23. X.

21. X.

74. X.

93. X.

96. X.

rationalis rationali ef longitudine incommensurabilis; ki vero β commensurabilis, quia hi rationali db est equale. Itaq; ei, ki rationales potentia tantum commensurabiles & reliqua e k, apotome, eiq; congruens ki. Si e i plus possit quam ki quadrato recte sibi longitudine commensurabilis; & congruens ki commensurabilis-longitudine rationali ef, erit e k apotome secunda; quare recta potens spacium e k contentum sub rationali ef, & apotome secunda; derit Media Apotome prima. Si vero plus quadrato recte longitudine incommensurabilis, erit e k apotome quinta; & recta potens hoc spacium f k contentum sub rationali & apotome quinta; erit cum rationali Medium totum efficiens.

PROPOSITIO CXI.

Theorema 87.

Medio db à Medio ab detracto, quod db sit cōmensurabile ab toti; ab reliqua duæ Irrationales fiunt, vel Media Apotome secunda; vel cum Medio Medium totum efficiens.

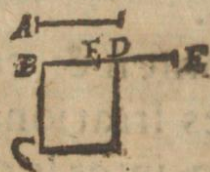
Constru.

Constructis iisdem, ut antea; a erunt e l, k i
 $\alpha 23. X.$
 rationales rationali e f longitudine incommensu-
 rabiles. Sed cum si, hi ipsis a b, d b equalia
 ponantur incommensurabilia, erunt e i, k i longi-
 tudine incommensurabiles, & sic rationales po-
 tentia tantum commensurabiles; & reliqua e k
 β apotome. Si ergo e i, plus possit quam k i qua-
 drato recte sibi, longitudine commensurabilis, & $\beta 74. X.$
 utraq; e i, k i rationali e f sit incommensurabilis,
 ut patet, erit e k apotome tertia & recta potens
 spacium f k contentum sub rationali e f & apoto-
 ma quarta e k, $\gamma 94. X.$
 erit Media Apotome Se-
 cunda: Si vero plus potest quadrato recte lon-
 gitudine incommensurabilis, erit e k apotome
 Sexta; & recta potens spacium f k contentum sub
 rationali & apotoma Sexta, δ erit ea quae cum $\delta 97. X.$
 Medio Medium totum efficit.

PROPOSITIO CXII.

Theorema 88.

Apotome a non est eadem, quae
 ex binis nominibus.

Rationali b c posita applice-
 tur rectangulum c d e quale
 quadrato a . Quoniam ergo a est
 apotome, a erit b d apotome pri-
 ma; cui congruat d c. Erunt
 Ee δ be, do
 $\alpha 98. X.$

- $b e, d e$ ex definitione apotomæ primæ rationalis
 potentia tantum commensurabilis; quarum prior
 posita commensurabilis longitudine, plus poterit
 quadrato rectæ sibi longitudine commensurabilis.
 Rursus, quia & a ponitur esse ex binis nominibus,
 eadem latitudo $b d$ erit ex binis nominibus
 prima. Sit autem majus nomen $b f$. Ergo ex de-
 finitione binomij primi $b f, f d$ sunt rationales po-
 tentia solum commensurabiles, quarum prior po-
 sita existens longitudine commensurabilis, plus po-
 test quam $f d$ quadrato rectæ sibi longitudine com-
 mensurabilis. Itaq; cum tam $b e$, quam $b f$ lon-
 gitudine sint commensurabiles eidem $b c$, erunt
 quoq; $b e, b f$ inter se commensurabiles longitudi-
 ne: Ergo & eadem $b e$, reliquæ parti $f e$ longi-
 tudine d commensurabilis est, & $f e$ ut $b e$ rationa-
 lis erit. Sed quia duarum commensurabili-
 um longitudine $b e, f e$, una $b e$ ipsi $d e$ est
 incommensurabilis, & erit & altera $f e$ eidem $d e$
 incommensurabilis longitudine; & sic $f e, d e$ sunt
 rationales potentia solum commensurabiles. Itaq;
 $f d$ reliqua est Apotome & sic irrationalis, quæ
 antea erat rationalis. Non ergo a existens Apo-
 tome, est eadem quæ ex binis nominibus.

Corollarium.

Ex his colligitur Apotomen & cæ-
 teras ipsam consequentes Irrationa-
 les lineas neq; Mediæ neq; inter se ef-
 se easdem.

Nam

Nam quadratum Medie ad rationalem lineam applicatum, latitudinem = efficit rationalem, posita longitudine incommensurabilem. Quadratum autem apotome ad rationalem applicatum, latitudinem = facit apotomen primam; quadratum Medie apotome primae, & apotomen secundam; quadratum Medie apotome secundae d. Apotomen tertiam: Minorem, & apotomen quartam: Ejus, quae cum rationali Medium totum efficit, & apotomen quintam: Ejus, quae cum Medio Medium totum efficit, & apotomen sextam. Cum itaque haec latitudines differant à Media latitudine, quia haec rationalis, illae irrationales sunt; & inter se, quia ordine non sunt eadem apotomae, patet Apotomen & reliquas illam consequentes, & à Media & inter se differre.

Cum verò, ut in hoc Theoremate ostensum est, Apotome non sit eadem, quae ex binis nominibus: quadrata autem apotomae & reliquarum ipsum consequentium faciant latitudines; Apotomen primam, secundam, tertiam, quartam, quintam, sextam: Sed quadrata Binomialis & reliquarum consequentium faciant latitudines ex binis nominibus primam, secundam, tertiam, quartam, quintam, sextam; constat, latitudines Apotomae & aliarum irrationalium, quae post ipsam, easdem non esse, latitudinibus ejus, quae ex binis nominibus & reliquarum post ipsam irrationalium; adeoque, inter se differre. Quare, cum & haec & illae à Media differant, patet, rationali posita Medium: Irrationales esse lineas inter se differentes, de quibus haecenus.

E e

I. Media

1. est Media. 2. Ex binis nominibus cum 6. speciebus. 3. ex binis Medijs prima. 4. ex binis Medijs secunda. 5. Major. 6. Rationale ac Medium potens. 7. Bina Media potens. 8. Apotome cum sex speciebus. 9. Mediæ apotome prima. 10. Mediæ apotome secunda. 11. Minor. 12. Cum rationali Medium totum efficiens. 13. Cum Medio Medium totum efficiens. *Pergit jam Euclides exposui Irrationalium proprietatibus, inter se conferre Apotomas & binomiales propos. 113. 114. 115.*

PROPOSITIO CXIII.

Theorema 89.

Quadratum Rationalis a ad eam bc , quæ ex binis nominibus bd , cd , applicatum be , latitudinem bf facit apotomen, cujus nomina tota fk & congruens bk commensurabilia sunt nominibus bd , dc , ejus, quæ ex binis nominibus & in eadem proportionem, & adhuc Apotome bf , quæ fit, eundem habet ordinem, quem ea bc , quæ ex binis nominibus.

Ad nomen minus dc recta bc , applicetur eadem,

dem quadrato rationalis

a, rectangulum c g equa-
le, sitq; b h aequalis ipsi d g.

Cum ergo c f, c g sint a-

qualia, erit, ut b c ad d c, ita d g, id est b h ad ^{a 14, vel} b f; & dividendo: ut b d ad d c, ita f h ad b f; ^{16. VI.}

eritq; f h major quàm b f, sicut b d major est quàm d c. Sumta fi ipsi f b aequali, fiat, ut h i ad i f;

ita f b ad b k. & componendo, ut h f ad f i, id est, ^{β 12. VI.} f b; ita f k ad b k. Ostensum verò est, esse, ut

h f ad b f, ita b d ad d f. Sed hæc sunt no-

mina binomialis, rationales potentia tantum,

commensurabiles. Ergo & h f, b f sunt po-

tentia commensurabiles. Rursus, quia est, ut

h f ad b f; ita f k ad b k: erunt h f, f k antece- ^{δ 12. X.}

dentes simul, id est, h k tota; ad consequentes f b,

b k simul, id est, b k, ut h f ad b f. Quare ut h k

prima, ad b k secundam, ita quadratum primæ

ad quadratum secundæ. Sed cum c g sit ratio-

nale, utpote quadrato rationalis a æquale, ratio-

nali d c applicatum, & faciens d g rationale ipsi c d ^{ε 21. X.}

longitudine commensurabile; erunt h b, id est,

d g & d c rationales longitudine commensurabi-

les. Cumq; sit ostensum, esse, ut b d ad d c, ita f k

ad b k, & ut f k ad b k, ita h k ad f k. Ergo, ^{η 22. VI.}

ut quadratum b d ad quadratum d c, ita quadra-

tum h k ad quadratum f k. Et sic commensura-

bilia sunt hæc atq; illa. Sed fuit, ut quadratum

E e s

h k, ad

EVCLIDIS ELEM:

448

h k, ad quadratum f k; ita recta h k ad b k: γ
 ideog₃ sunt longitudine cōmensurabiles inter se &
 reliquæ b h. Sed b h est ostensa rationalis: Er-
 go & h k ipsi commensurabilis est rationalis,
 quare & h b, b k rationales erunt. Cum itaq₃
 f k ipsi b k potentia tantum commensurabilis sit,
 erit & f k rationalis. Quare cum f k, b k sint ra-
 tionales potentia tantum commensurabiles, erit
 reliqua b f apotomæ, congruens, b k. Quod primū.
 Cumq₃ h b, b k ostense sint longitudine inter se
 commensurabiles; λ ergo & ipsi h k: ipsaq₃ h b
 sit longitudine commensurabilis d c, erit eidem
 d c longitudine commensurabilis b k. Rursus,
 quia est, ut b d ad d c, ita f k ad b k, & permuta-
 tando, ut b d ad f k; ita d c ad b k; γ itaq₃ ut
 h a, ita & illæ sunt longitudine commensurabiles; e-
 runtq₃ ipsius b f Apotomæ nomina f k, b k, nomini-
 bus b d, d c binomialis longitudine commensura-
 bilia Quod secundū. Rursus, quia est, ut b d ad d c
 ita f k ad b k; erūt apotomæ b f nomina f k, b k in
 eadem ratione cū b d, d c nominib. ipsius b c Bino-
 mialis. Quod est tertium. Deniq₃ vel b d plus potest
 quàm d c quadrato rectæ sibi longitudine commen-
 surabilis vel incommensurabilis. Si cōmensurabilis,
 cum sit, ut b d ad d c, ita f k ad b k, poterit et-
 iam f k plus quàm b k quadrato rectæ sibi longi-
 tudine commensurabilis. Si incommensurabilis, po-
 terit plus quadrato rectæ longitudine incommen-
 surabilis. Quare, si rationali posita longitudine
 com-

commensurabilis fuerit $b d$, erit & $f k$, quare vel
prima vel quarta apotome erit, cum illa prima vel
quarta sit: Si $d c$, etiam $b k$, quare secunda vel
quinta: Si neutra $b d, d c$, etiam neutra $f k, b k$,
quare tertia vel sexta. Ergo apotome eadem or-
dine cum Binomiali.

PROPOSITIO CXIV.

Theorema 90.

Quadratū Rationalis *a* ad Apotomen *bc* applicatum *bi*, latitudinem *be* facit eā, quæ ex binis nominib. *bg*, *ge* cujus nomina *bg*, *ge* commensurabilia sunt nominib. *bd*, *cd*, Apotomæ *bc*, & in eadem proportionē ut *bd* ad *cd*, ita *bh*, ad *he*, & adhuc, quæ *be* ex binis nominibus fit, eundem habet ordinem, quem ipsa Apotome *bc*.

Applicetur ad b d, b fre-

Et angulum equale ipsi bis faciens
latitudinem bg . Erit ut be ad
 bg , ita bd ad bc ; & conver-
tendo, ut be ad ge , ita bd ad cd .

æ 14, vel
16. V E.

Secetur etiam ge ad h juxta proportionem be ad ge . Quia est, ut be tota ad ge totam, ita e h ex be ablata, ad h g ex ge ablatam. Erit ergo etiam reliqua bh ipsius be , ad reliqua he ipsius ge , ut tota be , ad totam ge . Sed ut b e ad ge , ita erat ch ad hg . Ergo ut bh ad he , ita ch ad hg , ipsa g h est media proportionalis inter b h , g h :
 Quare

2° cor. 20.
VI.

2° 10. X.

2° 16. X.

2° 21. X.

Scho. 12. X

2° 37. X.

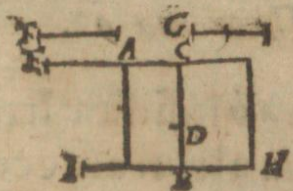
Quare ut bh prima ad gh tertiam, ita quadratum prima, ad quadratum tertie. Quia autem fuit, ut bd ad cd ; ita be ad ge , id est, bh ad he ; Sunt autem bd , cd nomina apotome bc rationales potentia solum commensurabiles; derunt etiam bh , he & ex his quadrata commensurabilia; adeoque bh , he propter quadrata commensurabilia longitudine, commensurabiles; & tota bh longitudine commensurabilis parti gh , etiam ipsi bg longitudine commensurabilis erit. Sed cum quadrato rationali aequale rationale bf sit applicatum ad rationale bd , & erit bg latitudo rationalis longitudine ipsi bd commensurabilis. Eidem ergo & bh longitudine commensurabilis & erit & rationalis. Quare cum bh , he sint ostensa potentia solum commensurabiles, & bh rationalis; erit & he rationalis; & sic bh , he , sunt rationales potentia solum commensurabiles, & ipsa quoque be ex binis nominibus. Quod primum est. Quia vero & patet esse bh ad he , ut bd ad cd ; & permutando, bh ad bd , ut he ad cd , Sunt quoque bh , bd longitudine commensurabiles; & Ergo & he , cd . Itaque nomina bh , he binomialis be , nominibus bb , cd Apotome bc longitudine sint commensurabilia. Quod secundum. Immo & in eadem ratione, cum sit ut b ad he , ita b ad cd . Quod est tertium. Denique bd plus potest, quam cd quadrato recte sibi longitudine commensurabilis, vel incommensurabilis. Si commensurabilis, etiam bh plus potest quam he quadrato.

quadrato recte sibi longitudine commensurabilis,
Si incommensurabilis, incommensurabilis: unde
ordine sex binomia singula ejusdem ordinis cum
apotomis inveniuntur. Quod est quartum.

PROPOSITIO CXV.

Theorema 9.

Si spacium ab contineatur sub A-
potoma ac & ea cb quæ ex binis no-
minibus, cujus nomina cd, db , com-
mensurabilia sunt nominibus ce, ae ,
Apotomæ ac , & in eadem propor-
tione, ut cd ad db , ita ce ad ae , recta
linea f spacium ab potens est Ratio-
nalis.

Quadrato rationalis g æquale rectangulum
 ch applicetur ad cb , & erit bh apotome, cujus nomina hi, bi sint longitudine commensurabilia
nominibus cd, db , & in eadem ratione, nempe
 hi ad bi , ut cd ad db , adeoque, ut ce ad ae :

Q

19. V. & permutando, ut tota hi ad totam ce , ita ab
 12. X. lata bi ad ablata ae . Ergo & reliqua bh ad re-
 10. X. liquam ac , ut hi ad ce . Quæ cum sint commen-
 11. VI. surabiles longitudine, quia utraq; ipsi cd longi-
 tudine commensurabilis est, erunt & hb , ac &
 hc ipsi ab cum sint in eadem ratione. Sed hc æ-
 quale quadrato rationalis g est rationale. Ergo &
 ab ipsi commensurabile est rationale, & ipsum
 potens recta f rationale.

Corollarium.

Constat hinc, rationale spacium
 includi posse duabus Irrationalibus
 ut hic binomiali & apotomæ inclu-
 sum est rationale $a b$.

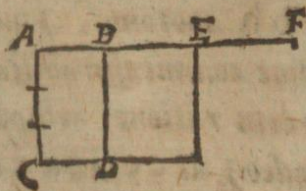
PROPOS: CXVI.

Theorema 92.

A Media $a b$ infinitæ Irrationales
 fiunt, & nulla alicui antecedentium
 est eadem.

38. X.
 Lemma.

11. def.

Sub rationali ac & Me-
 dia, ab comprehensum spa-
 cium ad , Irrationale pos-
 sit be Irrationalis quæ nul-
 li 13 Irrationalium eadẽ erit.

Medium

Medium enim ad rationalem applicatum, faceret latitudinem rationalem; reliquarum 12, Irrationalium quadrata applicata ad rationalem facerent latitudines vel binomiales vel apotomas. Sed Quadratum $b e$ applicatum ad $a c$ facit latitudinem $a b$

$\gamma 23. X.$

$\delta a 61. ad$

$66. X. \& a$

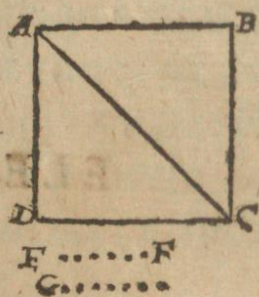
$97. ad$

$103. X.$

Media differentem à reliquis omnibus Irrationalium quadratorum latitudinibus. Ergo $b e$ Irrationalis differt ab illis 13 Irrationalibus. Si autem compleatur rectangulum $d e$, erit illud sub rationali, & irrationali comprehensum Irrationale, quod cum possit $e f$, perit & hæc irrationalis, & differt à reliquis omnibus Irrationalibus. Cum enim huius quadratum applicatum ad rationalem $b d$, faciant latitudinem $b e$ distinctam à reliquarum Irrationalium quadratorum applicatorum latitudinibus, ut patet ex precedentibus, ipsam quoque $e b$ Irrationalem peculiarem à reliquis esse oportet.

PROPOS: CXVII.

Theorema 93.

Propositum sit nobis ostendere, in quadratis figuris $d b$ diametrum $a c$ lateri $a b$ incommensurabilem esse longitudine.

Si non

- Si non, esto commensurabilis habeantq; a & b proportionem quam e & g numeri suae rationis minimi & primi: quarum g unitas non erit
47. I. (Cum enim ex a & c quadratum sit duplum quadrati a & b , sitq; ut quadratum a & c ad quadratum a & b , ita numerus quadratus ex e & f , ad quadratum numerum ex a & g , erit etiam ille huius duplus; ideoq; si g esset unitas, esset ipsius quadratum unitas, numerusq; quadratus ex e & f binarius, quod absurdum;) Sed numerus. Et quia, ut jam ostensum est,
14. IIX. ex e & f est duplus quadrati ex g ; & metietur quadratus ex g quadratum ex e & f & latus g metietur latus e & f . Cum verò g etiam metiatur seipsum, erunt e & f & g numeri inter se compositi, habentes communem mensuram g : qui tamen inter se erant primi. Quod absurdum. Non ergò a & c & a & b inter se commensurabiles sunt.

ELE.

ELEMENTO- RUM EUCLIDIS.

LIBER XI.

Definitiones.

I.

Solidum est, quod longitudi-
dinem & latitudinē & cras-
situdinem habet.

2. Solidi autem extremum est, su-
perficie.

3. Linea recta est ad planum recta,
cum ad rectas omnes lineas à quibus
illa tangitur, quæque in proposito
sunt plano, rectos angulos efficit.

4. Planum ad planum rectum est
cum rectæ lineæ quæ communi pla-

Ff

norum

norum sectioni ad rectos angulos in uno planorum ducuntur alteri plano ad rectos sunt angulos. Hoc enim modo non magis inclinabit in unam partem quam in alteram, sed æqualiter illi insisteret.

5. Rectæ lineæ ad planum inclinatio est, cum à sublimi termino rectæ illius lineæ ad planum deducta fuerit perpendicularis, atque à puncto, quod perpendicularis in ipso plano fecerit, ad propositæ illius lineæ extremum, quod in eodē est plano, altera recta linea fuerit adjuncta; est, inquā angulus acutus insistente linea, & adjuncta comprehensus.

6. Plani ad planum inclinatio, est angulus acutus rectis Lineis contentus, quæ in utroq; planorum ad idem sectionis cōmunis punctū ductæ, rectos cum sectione angulos efficiunt.

7. Planum ad planum similiter inclinatum esse dicitur atque alterum ad alterum, cum dicti intersectionū anguli inter se fuerint æquales.

8. Paral-

8. Parallela plana sunt, quæ inter se non conveniunt.
9. Similes solidæ figuræ sunt, quæ similibus planis continentur, multitudine æqualibus.
10. Æquales & similes solidæ figuræ sunt, quæ similibus planis multitudine & magnitudine æqualibus continentur.
11. Solidus angulus est plurium quāduarū linearum, quæ se mutuo contingant, nec in eadē sint superficie, ad omnes lineas inclinatio. vel: solidus angulus est, qui plurib. quā duobus planis angulis in eodem non consistentibus plano, sed ad unum punctum constitutis, continetur.
12. Pyramis est figura solida, quæ planis cōtinetur ab uno plano ad unum punctū constituta. Potest autē illud unū planū, à quo omnia tendunt, esse vel triangulum vel quadrangulū, vel pentag. Unde Pyramis vel triangula, vel quadrāgula solet dici. Reliqua omniā ad unum punctum constituta sunt triangula numero respondentia lateribus plani. E f 2 13. Prif.

13. Prisma est figura solida, quæ planis continetur, quorum adversa duo sunt & æqualia & similia & parallela; alia verò parallelogramma. *Est nimirum columna quædam laterata equalis crassitudinis, cujus bases opposita sunt æquales, similes & parallela, sive hæ sint triangula, sive quadrata, sive pentagona. Itaque tot continebit parallelogramma quodlibet Prisma, quot latera sive anguli in uno quoque oppositorum planorum reperiuntur.*

14. Sphæra est, quando semicirculi manente diametro, circumductus semicirculus, in seipsum rursus revolvitur, unde moveri cæperat, circumassumpta figura: vel, Sphæra est figura solida, una superficie comprehensa, ad quam, ab uno puncto eorum, quæ intra figuram sunt posita, cadentes omnes rectæ lineæ inter se sunt æquales.

15. Axis autem sphære est quiescens illa recta linea, circum quam semicirculus convertitur.

16. Cen-

16. Centrum Sphæræ est idem, quod est semicirculi.

17. Diameter autem sphæræ est recta quædam linea per centrum ducta, & utrinq; à sphæræ superficie terminata.

18. Conus est, quando rectanguli manente uno latere eorum, quæ circa rectum angulum, circumductum triangulum in seipsum rursus revolvitur. Unde moveri experat circumassumptâ figurâ. Atque si quiescens recta linea, æqualis sit reliquæ, quæ circa rectum angulum convertitur, orthogonius erit conus. Si verò minor, amblygonius: Si verò major, Oxygonius: tum enim angulus adverticem vel rectus fit, vel obtusus, vel acutus.

19. Axis autem coni, est quiescens illa linea, circa quâ triangulum vertitur.

20. Basis verò coni, est circulus, qui à circumducta recta describitur.

21. Cylindrus est, quando rectangu-

Ff 3

lipæ

li parallelogrammi manente uno latere, eorum, quæ circa rectū angulum, circumductum parallelogrammum in seipsum rursus revolvitur, unde cæperat moveri, circumassumptâ figurâ.

22. Axis autem cylindri, est quiescens illa recta linea, circum quam parallelogrammum convertitur.

23. Bases verò cylindri, sunt circuli à duobus adversis lateribus, quæ circumaguntur, descripti.

24. Similes coni & cylindri, sunt, quorum & axes & basium diametri proportionales sunt.

25. Cubus est figura solida, sub sex quadratis æqualibus contenta.

26. Tetraedrum, est figura solida, sub quatuor triangulis æqualibus & æqui lateris contenta.

27. Octaedrum, est figura solida sub octo triangulis æqualibus & æqui lateris contenta.

28. Dodecaedrum, est figura solida, sub

da, sub 12. pentagonis æquilateris & æquiangulis contenta.

29. Icosaedrum, est figura solida, sub 20. triangulis æqualibus & æquilateris contenta. *Hæc s. corpora sola appellant regularia. Quia omnia plana quibus continentur, sunt æqualia æquilatera & æquiangula quorum constructiones in decimo tertio libro docebuntur.*

30. Parallelepipedum est figura solida sex figuris quadrilateris, quarum quæ ex aduerso, parallelæ sunt, contenta. *Horum tot sunt genera, quot sunt parallelogrammorum, ut cubus, altera parte longius, Rhombus, Rhomboides.*

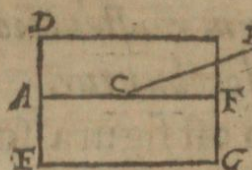
31. Solida figura in solida figura dicitur inscribi, quando omnes anguli figuræ inscriptæ constituuntur vel in angulis, vel in lateribus, vel deniq; in planis figuræ, cui inscribitur.

32. Solida figura, solidæ figuræ vicissim circumscribi dicitur, quando vel anguli, vel latera, vel deniq; plana figuræ circumscriptæ, tangunt omnes angulos figuræ, circum quam describitur.

EVCLIDIS ELEM:
PROPOSITIO I.

Theorema 1.

Rectæ lineæ pars quædam non est in subjecto plano, quædam verò in sublimi.

Sit, si potest, a c pars in plano d g, pars c b extra planum. Si ergo continuetur ac in illo plano d g usq; in f, erunt eidem a c lineæ duæ di-

14. I.

versa c b, c f ad eandem partem adjectæ, quod absurdum.

PROPOSITIO II.

Theorema 2.

Si duæ rectæ lineæ a b, c d, se mutuo secant in e uno sunt plano. Atque triangulum omne e f g in uno est plano.

In lineis a b, c d connectantur puncta f, g, ut fiat triangulum f e g, cujus si pars quædam, ut h i f, dicatur esse extra illud planum, erunt linearum e f, f b partes, supra partes in plano, & quod absurdum. Quod si jam totum triangulum e f g, est in eodem plano, oportet.

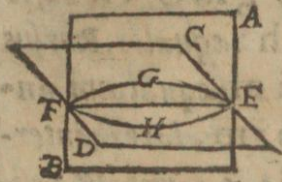
1. XI.

oportet & ipsius terminos, lineas ef , eg , & adeoq;
 quarum sunt partes, ab , cd , totas, in eodem pla-
 no esse.

PROPOSITIO III.

Theorema 3.

Si duo plana ab , cd , se mutuo se-
 cent; communis eorum sectio ef est
 linea recta.

Si quis ef lineam neget in u-
 troq; plano existere, erit vel in
 neutro, & intra terminos e
 & f ducta in alterutro plano-
 rum recta egf : includent $\alpha 14$. ax. I.

rectae ef & egf figuram, quod α absurdum; vel
 in alterutro, intraq; eisdem terminos ducta in
 altero recta egf , idem sequetur absurdum.

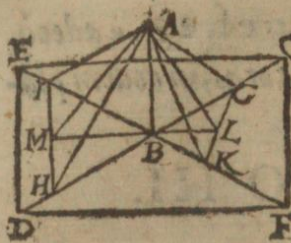
PROPOSITIO IIII.

Theorema 4.

Si recta linea ab , rectis duabus cd ,
 & lineis semutuo secantibus, in cō-
 muni sectione b ad angulos rectos
 insistat: illa ab ducto etiam per ipsas
 plano cd , ef ad angulos rectos erit.

Ff s

Quis

2. XI.

15. I.

1. I.

ex constr.

26. I.

8. I.

10. def.

Quia enim se mutuo secant
ed, ef lineæ, æ erunt in eo-
dem plano. Sumptis bg &
bh, itemq; bi & bk equa-
libus, ductisq; gk, ih & lm,
quæ in punctis l & m illas

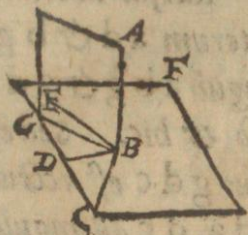
duas gk, ih secet; demittantur ex a puncto sub-
limi ag, al, ak, ah, am, ai. Cum ergo latera
bg, bk, trianguli bgk equalia sint lateribus
bh, bi, trianguli bhi, cum angulo compre-
hensio ad b æquali. Erunt & gk, & ih bases
& æquales. Anguliq; bkg, & bhi æquales. Rursus
cum in triangulis bkl, & bim, equalium an-
gulorum ad b, & lk bipsi bim, latera inter-
jacentia bk, bi, sint æ equalia; æ erunt & reli-
qua latera kl, lb, reliquis im, mb æqualia. Eo-
demq; modo in triangulis d rectangulis abg, abh,
æqualium laterum bg & bh, & ab communis;
etiam ag, ah bases fiunt & æquales. Sicut & ai
& ak. Amplius in triangulis akh & aih æqua-
lium laterum gk & ih, ak & ai, & basium ag
& ah; æ erunt anguli comprehensi aih, ahg æqua-
les. Itaq; cum in triangulis akl, & aim, æquales
angulos i & k comprehendentia latera sint æqua-
lia; æ erunt & bases al, am æquales. Deniq; cum
in triangulis abl & abm, æqualia sint latera
bl & bm; & ab commune; & bases al, am æ
erunt; & anguli ad b æquales; & quia deinceps
etiam æ recti. Erit ergo recta ab perpendicularis
ipsi

psil m; adeoq; omnibus ipsam tangentibus in plano c, d, f, ipsi etiā plano c, d, f perpendicularis.

PROPOSITIO V.

Theorema 5.

Si recta linea ab, rectis tribus lineis ae, bd, be, se mutuo tangentibus in cōmuni sectione ad rectos angulos insistat; illæ tres rectæ in uno sūt plano.

Cum qualibet duarū illarū per sectionē mutuam, sint in eodē plano, ut bc, bd, in plano ut bc, bd in plano fc; ponatur, si potest tertiā be extra planum illud in sublimi

Quoniam a b, b e sunt, in eodē plano, sint in plano ae. Quoniā ergo plana fc, ae, sibi mutuo occurrūt in b necessario productæ se mutuo secabunt, & quidem sectione cōmuni bg. Sed quia a b ponitur ad angulos rectos ipsis b c, b d; verit etiam plano fc, per ipsas ducto, ad angulos rectos; Et sic et. iam rectæ b g, quæ ipsam in b tangit. Itaq; duo recti anguli ab g, abe in eodem plano a g constituti, pars & totum erunt æqualia.

PROPOSITIO VI.

Theorema 6.

Si duæ rectæ lineæ ab, cd, eidem plano e f ad rectos sint angulos, parallelæ erunt rectæ illæ lineæ.

Ducta

3. def. XI

ex constr.

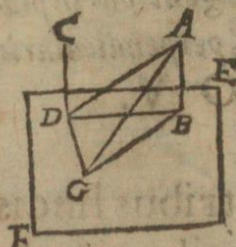
4. I.

8. I.

5. XI.

2. XI.

28. I.

Ducta abd in plano ef ; erunt anguli d & b recti in eodem plano ef . Ducatur dg perpendicularis ad bd , equalis ipsi ab : connectanturq; rectæ bg , ag , da . Iam in triangulis abd ,

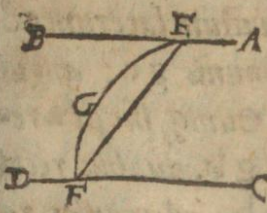
bdg equalium laterum ab & dg ; & bd communis cum angulo comprehenso recto; erunt etiam bases bg , ad , æquales. Rursus in triangulis abg , adg equalium laterum ad & bg , & basis communis ag ; erunt anguli abg & gda æquales. Sed ille rectus. Ergo & hic. Sed ex eadem definitione etiam angulus gdc est rectus. Erit ergo gd tribus rectis db , da , dc ad angulos rectos. Quare rectæ db , da , dc in uno sunt plano. Est & autem ab in eodem plano, in quo, db , da . Itaq; recta cd in eodem erit plano cum ab . Sed cum interni anguli b & d sint recti; Erunt ab , cd parallela. Quod erat propositum.

PROPOS: VII.

Theorema 7.

Si duæ sint parallelæ rectæ lineæ ab , cd , in quarum utraque sint quælibet puncta e , f ; illa linea ef quæ ad hæc puncta adiungitur, in eodem est cum parallelis plano.

Sin

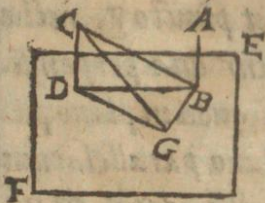
Si minus, recta ef , est in eodem plano, sed extra, ut quidem aliud secet planum, cuius cum plano harum parallelarum communis sectio sit egf

recta. Itaq; duæ rectæ ef & egf intra eosdem terminos e & f includunt superficiem. Quod absurdum. Vera etiam est propositio de non parallelis in eodem plano. $\alpha 3. XI.$ $\beta 14. ax. I.$

PROPOS: VIII.

Theorema 8.

Si duæ sint parallelæ rectæ lineæ ab, cd , quarum altera cd ad rectos cuicdam plano ef sit angulos, & reliqua ab eidem plano ef ad rectos angulos erit.

Ducta bd , angulus cdb fit $\alpha 3$, def. XI. α rectus. Sed cdb , & abd $\beta 29. I.$ sunt β duobus rectis æquales.

Ergo & abd est rectus. Ducatur in plano ef perpendicularis bg ad bd , æqualis ipsi cd ; junganturq; gd, gc, bc . Iam in triangulis cdb, gbd , rectangulis, æqualium laterum gb, cd , & communis bd , γ Erunt & bases gd, bc æquales. Sic $\gamma 4. I.$ in

p 8. I.

p 4. XI.

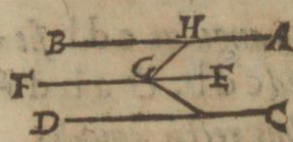
p 6. XI.

in triangulis cdg & cbg aequalium laterum cd ,
 bg & bc , gd & bases communis gc : anguli
 dcg & cdg sunt aequales. Cumq; hic sit α re-
 ctus. Ergo & ille. Quare recta gb , duabus rectis
 bd , bc se mutuo secantibus in b , ad angulos re-
 ctos insistit, & sic plano per bd , bc ducto erit ad
 angulos rectos. In quo plano cum sit & ab , quia
 bd , bc , in eodem sunt plano, in quo parallelae ab ,
 cd . Itaq; & gb recta ba ad angulos rectos α in-
 sistit. Quare cum ab sit recta ad rectas bg , bd :
 erit recta ad planum per bg , bd , id est, ad pla-
 num ef .

PROPOS: IX.

Theorema 9.

Quae eidem ef rectae lineae ab , cd sunt
 parallelae, sed non in eodem cum il-
 la plano haerent ab , cd quoque inter se
 sunt parallelae.

p 4. XI.

p 8. XI.

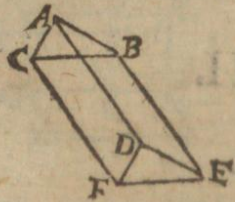
A quolibet puncto g , rectae
 ef , ducantur duae perpendi-
 culares gh , quod in plano pa-
 rallelarum ab , ef ; ac gi in plano parallelarum
 ef , cd . Quoniam ergo eg est recta ad gh & gi
 tangentes se in puncto g : α erit etiam recta
 plano per illas gh , gi ducto: cumq; fe una pa-
 rallelarum sit illi plano per gh , gi , perpendicularis:
 Erit & altera ab ; & per eandem causam etiam
 cd , quia eidem ef est parallela. Cum itaq; ab ,
 cd ei-

et eidem plano sint ad angulos rectos, et erunt etiam parallelae. Debuisti autem propositio haec sumere duas parallelas extra planum, quia alias cum non coincidisset quae de parallelis in eodem plano loquitur. 7 6. XI.

PROPOSITIO X.

Theorema 10.

Si duae rectae lineae ab, ac se mutuo tangentes in a , ad duas rectas de, df se mutuo tangentes in d , sint parallelae; non in eodem plano; illae angulos bac, edf , aequales comprehendunt.

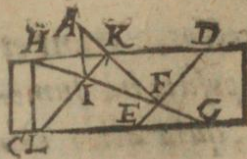

Ponantur ab, de ; & ac, df aequales: Ducanturq; bc, ef ; be, ad, cf . Erunt ergo be, ad aequales parallelae ba, ed connectentes aequales, ut & 3. I. ad, cf : & adeoq; & bc, ef , quia eidem ad parallelae. At & deniq; bc, ef . Atq; ita in Tri. 9. XI. angulis bac, edf , equalium laterum, ab, de & ac, df ; equaliumq; basium bc, ef ; anguli bac , & edf fiunt aequales. 7 8. I.

PROPOSITIO XI.

Problema 11.

A dato puncto a in sublimi; ad subiectum planum bc , perpendicularem rectam ducere.

α 12. I.

β 1. I.

γ 31. I.

δ ex const.

ϵ 4. XI.

ζ 8. XI.

η 2. XI.

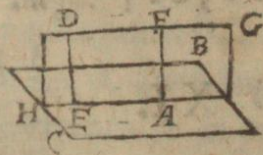
θ 3. def. XI.

In plano bc ducatur recta
utcumq; de , ad quam ex a
 α demittatur perpendicularis
 af , β & in plano bc , per f ,
ad de ducatur perpendicularis gh , ad quam ex a
 α demittatur perpendicularis ai , quæ ad planum
subjectum perpendicularis est: γ Ducta enim in
plano bc , per i , ipsi de parallela kl ; cum df sit
 δ ad angulos rectos duabus fa , fh : & sic ad pla-
num per illas fa , fh : ϵ erit etiam ki ad idem pla-
num recta. Sed quia ai cum fa , fh , in eodem
est plano, tangitq; rectam ki in i : erit θ angulus
 kia rectus; adeoque ai ad angulos rectos ipsis ki ,
 if . Igitur & ad planum bc erit recta.

PROPOS: XII.

Problema 21.

Dato plano bc à puncto a , quod
in illo datum est, ad rectos angulos
rectam lineam excitare.

α 11. XI.

β 31. I.

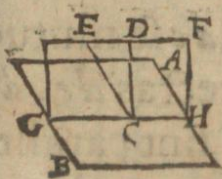
Ex quovis puncto sublimi d
demittatur α ad planum bc
perpendicularis de , quæ, si
ceciderit in a factum est quod
queritur: sed si ceciderit in punctum aliud e , ex-
tensa recta per e & a , ducatur per a ipsi de pa-
rallela

recta a f, in plano g h per d e, e a, ducto erit: a f
 recta ad planum datum erecta. Cum enim d e, a f
 sint parallelae, & d e ad planum b c, & recta; d e
 erit etiam a f recta ad idem planum b c. ex conf.
 8. XI.

PROPOSITIO XIII.

Theorema II.

Dato plano a b à puncto c, quod
 in illo datum est, duæ rectæ lineæ ad
 rectos angulos non excitabantur ad
 easdem partes.

Ducantur, si potest fieri, c d
 c e ad planum a b perpendi-
 culares. Erunt ergo ambæ 6. XI
 parallelae, quæ tamen in pun-
 cto c concurrunt, quod absur-

dum. Eodem modo ex uno puncto sublimi impossi-
 bile est, ad idem planum, duas perpendiculares
 demittere.

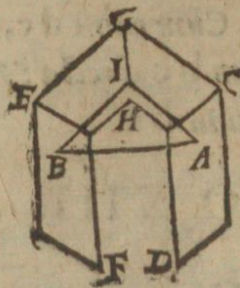
PROPOSITIO XIV.

Theorema 12.

Ad quæ plana c d, e f eadem a b re-
 cta linea, recta est illa sunt paral-
 lela.

Gg

M

α 3. XI.

Si non sunt, concurrant tandem producta illa plana ad partes c, e. & faciantq³ sectionem gh lineam rectā, in qua sumto puncto ut cūq³ i, ducatur i a, i b, in planis g c d & g e f. Itaq³ cum a b, po-

 β 17. I.

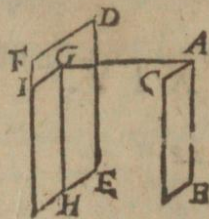
natur recta, ad utrunq³ planum erunt trianguli a i b, anguli i a b, & i b a recti, qui tamen sunt duobus rectis & minores.

PROPOSITIO XV.

Theorema 13.

Si duæ rectæ lineæ a b, a c se mutuò tangentes in a, ad duas rectas d e, d f se mutuò tangentes in d, sint parallele; non in eodem consistentes plano: parallele sunt, quæ per illa ducuntur in plana b c, e f.

α 11. XI.
 β 31. I.

α Ducatur ex a in planum e b perpendicularis a g, & per punctum g β ducantur g h, g i parallele ipsis d e, d f. Cum itaq³ g h, a b, sint parallele ipsi d c; & etiam inter se sunt parallele, anguliq³ b a g, a g h, duobus rectis & æquales: ac propter hunc rectum, etiam ille rectus. Eodemq³ modo c a g angulus est rectus. § Itaq³ cum g a ad a b, & a c sint rectæ,

 γ 9. XI. δ 29. I. ϵ 3. def. XI.

§ 4. XI.

ipsi d c; & etiam inter se sunt parallele, anguliq³ b a g, a g h, duobus rectis & æquales: ac propter hunc rectum, etiam ille rectus. Eodemq³ modo c a g angulus est rectus. § Itaq³ cum g a ad a b, & a c sint rectæ,

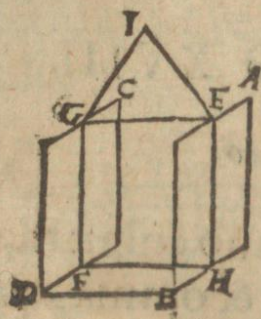
recta, recta etiam erit ga , ad planum bc , per il-
las ductum. Eadem autem ga , etiam, est recta ad
planum ef . Itaque bc & ef sunt plana pa-
rallela.

ex constr.
14. XL

PROPOSITIO XVI.

Theorema 14.

Si duo plana parallela ab , cd , pla-
no quopiam ef secantur: communes
illorum sectiones h , ef , sunt paral-
lelae.

Si non sunt parallelae, con-
venient tandem productae, ut
in puncto I . Quoniam linea
 he tota est in plano uno ab ;
linea vero fg tota in plano
 cd producto: Productae itaque
illa plana concurrent quae ta-
men ponuntur parallelae.

PROPOSITIO XVII.

Theorema 15.

Si duae rectae lineae ab , cd parallelis
planis ef , gh , ik , secantur, in eadem
rationes secabuntur, videlicet, ut
segmenta inter plana dicta sint pro-
portionalia, ut lm , ad mn , ita op , ad pq .

Gg

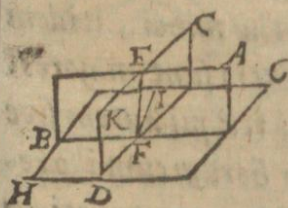
Ducan-

rem sectionem fg γ perpendicularis: eodemq; modo rectae omnes in plano g ipsi ab parallelae erunt ad communem sectionem fg γ perpendiculares, ipsumq; planum g ad planum cd rectum. Nec γ 3. defi. XI. aliter habet cum omnibus alijs planis per ab g ductis γ 4. defi. XI. Et illa omnia ad planum cd recta sunt.

PROPOS: IX.

Theorema 17.

Si duo plana ab , cd se mutuo secantia, plano cuidam gh ad rectos sunt angulos; communis etiam illorum sectio ef ad rectos eidem plano angulos erit.

Aut enim ef ad b f , d f , communes sectiones planorum ab , cd cum plano gh est recta, aut non. Si est ad illas recta, et etiam ad planum gh , per ipsas ductum: si ad alteram tantum

b f , recta dicatur ef ; quoniam ef in plano ab , γ 4. XI. ad planum gh recto perpendicularis est communi eorum sectioni b f ; β erit γ ad ipsum planum gh recta: Et ita, si ad alteram d f tantum poneretur recta, idem inferretur. Si autem ef ad neutram b f , d f credatur esse recta, γ ducatur ex f in plano ab , ad b f sectionem communem cum plano gh perpendicularis fi : γ in plano cd γ 11. I. perpendicularis fk . Quoniam ergo planum ab

g g 3 est

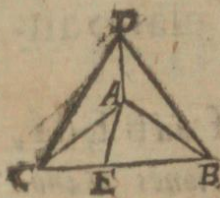
est rectum ad planum gh ; erit & if ad b f sectionem communem perpendicularis, ut & kf , ad idem planum gh : adeoque ex puncto f ad planum gh duæ erectæ sunt perpendiculares, & Quod absurdum.

¶ 13. XI.

PROPOS: XX.

Theorema 18.

Si solidus angulus a tribus angulis planis bac , cad , dab contineatur: ex his duo quilibet, ut ut assumti, tertio sunt majores.

Si enim omnes tres sint inæquales inter se, patet duos esse tertio majores. Si autem duo tantum æquales & tertius minor, itidem duo quilibet tertio sunt majores.

¶ 23. I.

Si unus, ut bac , sit maximus; reliqui autem sive æquales sive inæquales, quilibet horum cum illo reliquo est major. Quo maximo bac , majores etiam sunt duo reliqui bda & dac . In plano enim per ab , ac , ducto, & fiat angulus bac , æqualis angulo bda , & recta ad æqualis ae , & per e extendatur recta bc secans ipsas ab , ac , in b & c ; & connectantur rectæ bd , cd . Quoniam in triangulis bda , & bae , latera ad & ae sunt æqualia & ab commune, illisq; comprehensi anguli æquales, & Ergo & bases be , bd erunt æquales. Sed quia latera db , dc sunt majora latere bc ; & demtis æqualibus bd , be ; erit dc , major quàm ec .
Itaq;

¶ 4. I.

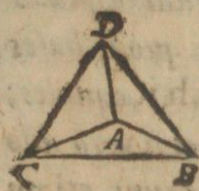
¶ 3. I.

Itaq; cum in triangulis dac & eac , latera da, ea sint equalia & $a c$ commune; basis autem dc maior basi ec ; d erit & angulus dac major quam eac , & equalibus additis, erunt duo bad & dac simul maiora angulis bae, eac simul; id est, angulo, bac maximo.

PROPOSITIO XXI.

Theorema 19.

Omnis solidus angulus a sub minoribus quam quatuor rectis angulis planis continetur.

Ductis rectis bc, cd, db , erunt tres anguli b, c, d solidi, quorum quilibet sub tribus angulis planis continetur, ut b sub cba, abd & dbc ; c , sub $bca, acd, dc b$;

d sub cda, adb, bdc . Quoniam duo anguli cba, abd , majores sunt angulo dbc ; similiterq; duo adb, adc majores angulo bdc ; & duo acd, acb majores angulo $dc b$. Sed tres $h c b d, b d c, d c b$, sunt duobus rectis equalibus; β erunt illi sex duobus rectis majores. Sed cum $ijdem$ sex una cum tribus ad a angulis sint sex rectis & equalibus; ablatis illis sex, qui majores sunt duobus rectis: erunt tres reliqui ad a , constituentes angulum solidum, minores quatuor rectis. Nec diversa est demonstratio si angulus solidus constet ex pluribus, quam tribus planis angulis.

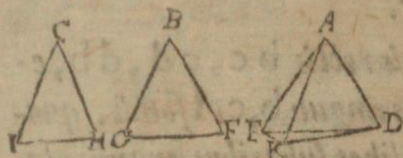
Gg 4.

PRO

EVCLIDIS ELEM:
PROPOS: XXII.

Theorema 20.

Si fuerint tres anguli plani a, b, c quorum duo, ut libet, assumpti reliquo sint maiores: comprehendant autem ipsos rectæ lineæ $a, d, a e, b, f, b, g, c, a, c, i$, fieri potest, ut ex lineis $d e, f g, h i$, æquales illas rectas connectentibus triangulum constituatur.

Si tres anguli dati,
 a, b, c , sunt æquales
erunt quoque bases
 $d e, f g, h i$, æquales;

¶ 4. I.

¶ 24. I.

¶ 23. I.

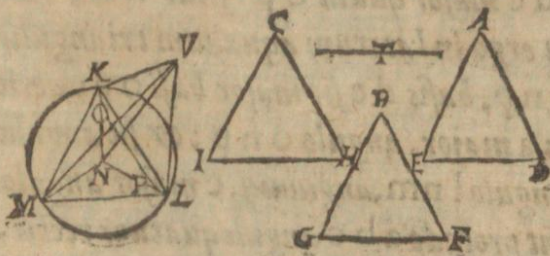
Et illarum quolibet duæ tertiâ majores si verò duo anguli sint æquales Et tertius minor, erunt etiam duæ bases æquales. Et basis tertij utraq; minor; Et sic rursus quolibet duæ tertiâ sunt majores. Si autem unus a sit maximus; reliquis b, c vel æqualibus vel inæqualibus; erit & $d e$ basis omnium maxima & sic $d e, f g$, majores tertiâ $h i$, $d e$ item & $h i$ majores quàm $f g$. Erunt etiam $f g, h i$ majores quàm $d e$. Fiat enim $d a k$ angulus æqualis angulo b & $a k$ sit æqualis ipsi $a d$, quia ex a per punctum $d k$ transit peripheria circuli obtriangulum illarum rectarum $a d, a k, a e$ æqualitatem, connectanturq; $d k, k e$. Quoniâ ergò duo anguli b, c ponuntur majores angulo $d a c$ & b æqualis est.

est angulo dak ; erit angulus c major reliquo
 kac , basis $q_3 dk$ equalis basi fg : basis verò ke
 minor quam hi . Cum ergò dk , ke sint d majores
 quam de , eadem d majores etiam erunt fg , $d 20. I.$
 & hi . tribus ergò hisce ita comparatis, ut dua
 qualibet tertia sint majores, facile erit inde tri-
 angulum e efformare. $d 22. I.$

PROPOS: XXIII.

Problema 3.

Ex tribus angulis planis abc , quo-
 rum duo quomodocunq; assumpti,
 reliquo sunt majores, solidum angu-
 lum constituere.

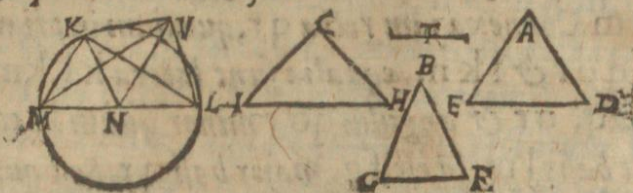

Tres illos angulos abc comprehendentes lineæ
 omnes ponantur æquales; & subtendantur bases
 de, fg, hi , ex quibus potest triangulum e con. $d 22. XI.$
 stirui, quoa sit klm , ut latus kl , basi de , lm
 basi fg , & km , basi hi sit æquale; ac circa il-
 lud

5. IV. *lud p describatur circulus, ex cuius centro n, ducan-
 tur nk, nc, nm, quibus majores sunt quaelibet
 rectarum, ut ad, ae, angulos planos includenti-
 um. Primò y cadat centrum n intra illud tri-
 y cor. 5. IV. angulum klm, quia Oxygonium Si ergò ad, ae,
 8. I. non sunt majores, quam nk, nl: sint vel aequa-
 les: deruntq, propter bases etiam aequales de &
 lk anguli knl & a; ut & lnm & b; & mn
 k & c aequales. Cumq, tres illi circa centrum n
 e corol. 15. I sint quatuor rectis: aequales: erunt & abc qua-
 tuor rectis aequales, contra hypothesin: vel mino-
 res ad & ae, quam nk & nl, & cum no, np,
 2. VI. equalibus abscissis; ducta op parallela erit ipsi kl,
 propter & proportionalem sectionem trianguli lnk
 & triangula lnk, pno, equiangulara. Cumq,
 sit, ut nk, ad kl: ita no ad op: erit lk; id
 14. V. est, de major quam op: sicut nk, quam no.
 4. VI. Cum ergò in laterum equalium triangulis, dae
 25. I. & onp, basis de sic major basi op; erit & an-
 gulus a major, angulo onp; & sic angulus b ma-
 jor angulo lnm, angulusq, c major angulo mnk.
 Erunt proinde abc anguli quatuor rectis, quibus
 illi tres circa n sunt aequales, majores, contra hy-
 pothesin; Itaq, ad, ae nec aequales, nec minores,
 sunt ipsis nl, nk.*

Deinde cadat centrum n in latus lm, quod fit,
 si angulus k sit rectus, sintq, ad, ae, id est, bf, bg;
 vel aequales ipsis nl, nk, id est, linea lm, quae æ-
 qualis

qualis est ipsi fg . Erunt ergo bf , bg aequales ipsi fg , quod λ absurdum; vel sint minores, eruntq; bf , bg minores ipsis nl , nk , id est, ipsa lm , vel fg , quod iterum absurdum.

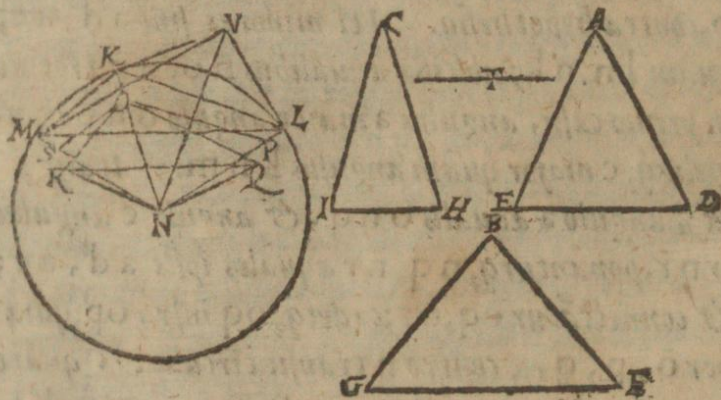
Postremo cadat centrum n extra triangulum klm , quod fit, si angulus k sit obtusus: sintq; ad , ae , vel aequales ipsis nl , nk ; erunt propter bases de , kl , aequales, etiam anguli a & knl aequales, & angulus c angulo knm ; totusq; lnm , angulis a & c , qui duo simul ex hypothese, tertio b sunt majores. Rursus, idem angulus lnm propter bases lm & fg aequales, aequalis est angulo b , contra hypothesein. Vel minores sint ad , ae , quam nl , nk ; absissis equalibus no , np , erit, ut in primo casu, angulus a major angulo onp , angulusq; c major quam angulus knm . Itaq; si at μ angulo a aequalis onq , & angulo c angulus onr , ponanturq; nq , nr aequales ipsis ad , ae ; & connectantur oq , or ; cadetq; oq infra op , quia per o , p , q ex centro n transit circulus, & quare, 29. I. cum angulus, pon , aequalis sit angulo nkl , externus interno, erit angulus qon , minor angulo nkl . Eodemq; modo nor minor, quam $nk m$. Si ducatur os parallela ipsi km , Totus ergo lkm , toto, qor major, erit.

Sunt

4. I.

24. I.

Sunt autem in triangulis onq & dac equalium laterum, & anguli aequales a & onq etiā bases de & oq & aequales, id est, oq & lk , & sic or & km . Connexa jam recta qr , quoniam in triangulis qor & lkm , equalia sunt latera kl , km ; ipsis oq , or & angulus qor minor quā lkm : Erit basis lm , id est, fg , major basi qr . Sed quia bf , bg , sunt equalia ipsis nq , nr ; basis autem fg , major basi qr : Erit angulus b major angulo qnr . Rursus, quia anguli onq & a ; item onr & c facti sunt aequales: erit totus qnr equalis duobus, a & c . Sed a & c ponuntur majores angulo b : Igitur & qnr eodem b , major est, qui tamen modo ipso qnr major est demonstratus. Itaque majores esse oportet ad , ae ipsis nk , nl .

Iam cum rectae ad , ae majores sint rectis nk & nl ubicunq; centrum trianguli existat, possit recta ad plus quam recta nk , quadrato lineae c per lemma

Lemma propositionis 15. X. ita ut quadratum recte a d æquale sit quadratis rectarum n k. Et ex centro n excitetur n u, ad planum circuli k l m æqualis ipsi t, connectanturq; u k, u l, u m. Quoniam ergo n u est recta ad planum k l m, recta etiam erit ad rectas n k, n l, n m; ac proinde quadratum recte u k æquale quadratis rectarum k n, u n. Cumq; & quadratum a d æquale sit, ex constructione, iisdem quadratis k n, n u, erunt ergo u k & a d quadrata æqualia, ipseq; recte u k, a d æquales. Rursus, quia latera u n, n k, trianguli u n k æqualia sunt lateribus u n, l n, trianguli u n l, & anguli ipsius contenti u n k, u n l recti: Erunt bases u k, u l æquales ut & u m. Sunt ergo tres, u k, u l, u m æquales a d; ipsis etiam a e, b f, b g, c h, c i, æquales: adeoque in triangulis u k l, l u m, k u m, æqualium laterum & basium, cum triangulis d a e, f b g, h c i: erunt & anguli, a, b, c anguli ad u d æquales; ipseq; angulus solidus u, tribus illis angulis continetur, quod erat propositum.

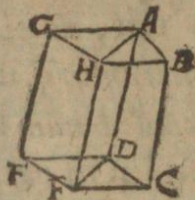
PROPOS: XXIV.

Theorema 21.

Si solidum a b, e f, parallelis planis a c, c f, f b, b a, a f, b e contineatur; adversa illius plana parallelogramma, sunt

sunt similia & aequalia.

et 16. XI.

Cum enim parallela plana af, be secentur plano ac : erunt communes sectiones $abcd$ parallelae. Similiter cum plana af, be secentur plano ac : erunt communes ipsorum sectiones ad, bc parallelae; & sic figura quadrilatera $abcd$ est parallelogramma, adeoque & reliquae omnes. Sed & opposita parallelogramma sunt similia & aequalia.

et 11. XI.

Cum enim rectae ab, bh , parallelae sint rectis dc, ce in opposito plano; erunt abh, bce anguli aequales, & sic etiam reliqui anguli parallelogrammi bg reliquis parallelogrammi cf . Cumque ab ipsi dc in parallelogrammo ac : & bh ipsi ce in parallelogrammo bc equalis sit: erit, ut ab ad bh ; ita dc ad ce : ac propterea, ut bh ad hg , ita ce ad ef . Ob eandem causam erunt latera parallelogrammorum bg, cf circa aequales angulos proportionalia & parallelogramma ipsa similia.

et 34. I.

Ductis jam diametris ah, de ; cum in triangulis abh, dce aequalia sint latera ab, bh lateribus dc, ce , & angulus abh angulo dce : erunt tota triangula d aequalia, ipsorumque dupla parallelogramma bg, cf aequalia. Idem de

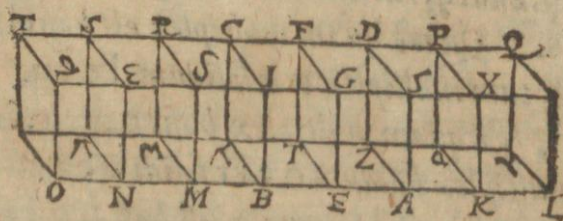
et 4. I.

de oppositis reliquis parallelogrammis demonstrabitur, quod & similia & equalia inter se sint.

PROPOSITIO XXV.

Theorema 22.

Si solidum parallelepipedum $abcd$, plano ef secetur adversis $a d$ $b c$ planis parallelo; erit, quemadmodum basis ag ad basin bg , ita solidum $aefd$, ad solidum $bcef$.

Intelligatur parallelepipedum $abcd$ utringque productum, sumanturque in ab , utringque protracta, quocunque recta ak , kl ipsi ac : & quocunque recta bm , mn , no ipsi cb aequales; ducanturque per puncta k, l, m, n, o plana $kplq, mnr, nsot$, parallela planis ad, ef, bc . Quoniam igitur solidum $aefd$ continetur planis parallelis, ex hypothesis; ipsum erit parallelepipedum, ex definitione; a habebitque plana opposita parallelogramma similia, ut & reliqua omnia $akpd, klqp, ebcf, bmrc, mnsr, nots, elqf, eotf$.

Sed

p. 36. I.

y 29. I.

d 10. defin.
IX.

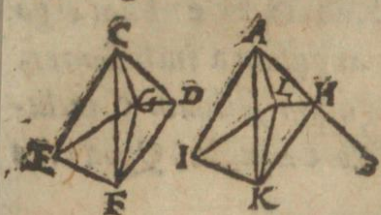
Sed cum parallelogramma ag, ku, lx super æqualibus basibus ae, ak, kl sint & equalia similiaq; propter angulos & æquales, & latera circum illos equalia & proportionalia erunt. Sic equalia & similia sunt parallelogramma ay, kz, la . Itaq; cum & equalia & similia sint parallelogramma ad, kp, lq ; erunt tria plana ag, ay, ad solida ae, fd , equalia & similia tribus planis ku, kz, kp , solida ak, pd : hisce vel tribus in unoquoque solido planis opposita sunt equalia & similia, nempe ag ipsi zf ; ay , ipsi uf ; & ad ipsi ef . Itaq; & equalia sunt solida ae, fd, ak, pd, kl, qp . Eadēq; ratione & $eb, cf, bm, rc, mnsr$, nots. Quare quam multiplex est basis lg , basis ag , tam multiplex erit solidum le, fq , solida ae, fd , & quam multiplex basis og , basis bg . tam multiplex solidum oe, ft solida be, fc . Quoniam verò si basis lg , equalis est basi og ; equalis etiam est solidum le, fq solido oe, fd ; quia basibus lg, og existentibus equalibus, equalia quoq; sunt & similia sex parallelogramma solida oe, ft : Si autem basis est major base, solidum quoq; solido majus est, & si minor, minus; in quacunq; hoc fiat multiplicatione. Erit ergo, ut basis ag prima magnitudo, ad basin bg , secundam magnitudinem; Ita solidum a, o, fd , tertia magnitudo; ad solidum b, e, fe , quartam. Eadem ratione demonstratur esse solidum ad solidum, ut basis dy ab basin cy ; &

cy; & ut basis ay, ad basin by; & ut basis bg ad basin cg.

PROPOSITIO XXVI.

Problema 4.

Ad datam rectam ab, ejusq; punctum a, angulum solidum constitucere, angulo solido dato c æqualem.

Ex f ad planū per c d
c e ductū, perpendicu-
laris = f g erigatur; a II. XI.
connectanturq; df, dg,
ef, eg, cg; & abscif-

sa, ah æquali cd, & fiat angulus hai, angulo
dce, æqualis, & recta ai, recta ce æqualis. Ire-
rumq; in plano per ah, ai ductum, constituatur
angulus hal, æqualis angulo deg & al ipsi cg.
Sed ex l ad planum, in quo sunt ah, al, ai; & e-
rigatur perpendicularis lk, quæ ipsi fg ponatur æ-
qualis; & conjungatur recta ka. Erit angulus solidus
a, contentus tribus planis hak, hai, & kai æqua-
lis solido dato c. Connexis enim rectis hk, hl, ik, il,
cum latera ah, al, trianguli ahl, æqualia sint
lateribus cd, cg trianguli cdg; anguliq; hal
& cdg æquales ex constructione: & erunt bases
hl, dg æquales. Rursus ablati æqualibus angulis
hal & deg, ex æqualibus hai, dce; relictis
H h æqua-

24. l.
28. l.

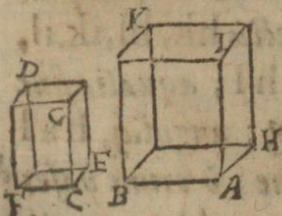
equalibus $la i$, & gce qui comprehenduntur a
qualibus lateribus ab , ai ipsis cg , ce : Erunt
li & ge & ae quales. Et sic in triangulis rectangu-
lis $h k$, $d g f$, & ae quales bases, $h k$, & $d f$; ite-
rūq; in triangulis rectangulis $ah k$, & $cd f$ & ae qua-
les bases ak , cf Erunt ergo & hak & $d c f$ an-
guli quales. Deniq; etiam in rectangulis $k l i$ &
 $f g e$ bases ki & fe & ae quales. Iterumq; in trian-
gulis $ka i$, & $f c e$, equalium laterum & basium,
& quales erunt anguli, $ka i$, & $f c e$. Sunt ergo
tres anguli plani solidum angulum a includentes,
& quales tribus planis angulam solidum c inclu-
dentibus: Et solidus a solido c equalis. Quod erat
faciendum.

PROPOSITIO XXVII.

Problema 5.

A data recta linea ab , dato solido
 $c d$ parallelepipedo, simile & simili-
erpositum solidum parallelepipe-
dum describere.

26. XI.

12. VI.

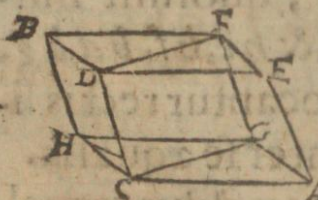
Ad rectae ab punctum
 a , fiat a angulus solidus a -
qualis angulo solido c , ut tres
anguli plani hai , $ia b$, bah
equales sint tribus angulis
planis ecg , gcf , $f c e$. Deinde fiat $put c f$ ad
 cg , sic ab ad ai ; & ut cg ad ce , ita ai ad ah :
erit

erit ex æquo, ut cf ad ce , ita ab ad ah : Pō-
 stea parallelogrammis completis absolvatur paral-
 lelepipedū ak , quod parallelepipedo cd simile simi-
 literq; positum erit. Cum enim æquales sint anguli γ 24. XI.
 bah , & fce , lateraq; ba , ah , proportionalia δ 9. def. XI
 lateribus fc , cf erūt parallelogramma hb , ef Simi-
 lia similiterq; posita: itemq; hi , eg ; & ib , gf :
 quibus tribus similibus similiterq; positis inter se
 erunt & opposita eorum plana similia similiterq;
 posita: & sic solida ak , cd similia similiterq;
 posita.

PROPOSITIO XXVIII.

Theorema 23.

Si solidum parallelepipedum ab pla-
 no cf secetur per diagonios cg , df , ad-
 versorum planorum ab , cd : bifa-
 riā secabitur solidum ab ab ipso pla-
 na bc .

Quoniam utraq; cd , gf α 34. I.
 parallela & æqualis est
 ipsi ae ; erunt etiam in-
 ter se parallela & æqua-
 les, & ipsasq; connectentes γ 33. I.
 cg , df , parallela, per quas ductum planum cf ,
 bifariam secat ipsum parallelepipedum ab .

Hb

Cum

d 24. XI.

.6. VI.

No. def. XI.

Cum enim plana ah , eb sint parallelogramma equalia & similia: erunt & eorum dimidia seu triangula agc , gch ; efd , fdb , equalia, & propter latera circum aequales angulos proportionalia etiam, similia. Cum item & parallelogrammum af , d equale sit, & simile parallelogrammo cb : & ad ipsi gb , & cf commune; erunt duo triangula agc , efd ; & parallelogramma af , ad , cf , prismatis $acgfed$, equalia & similia duobus triangulis, hcg , bdf , & parallelogrammis cb ; bg , cf prismatis $hgdc b f$: Ipsaq; prismata inter se & equalia. Quae cum componant parallelepipedum ab ; Erit ipsum bisariam sectum plano cf .

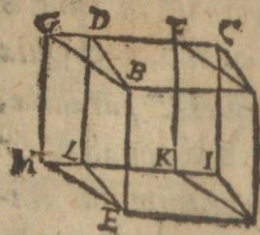
PROPOSITIO XXIX.

Theorema 24.

Solida parallele pipeda $acde$, $afge$ super eandem basin ab constituta, & in eadem altitudine, quorum insistentes ai , ak , el , em , & hc , hf , bd , bg , lineæ in iisdem collocantur rectis lineis im & cg ; sunt inter se equalia.

a 35. L.

Quia enim equalia sunt parallelogramma al , am , erunt communi trapezio $aklc$ ablato, equalia triangula aik , elm . Quia item equalia sunt

¶ sunt omnia latera triangu-
lorum aik & hcf; item
elm & bdg: erunt & equi-
angula, & propter latera cir-
cum aequales angulos d pro-
portionalia, inter se similia.

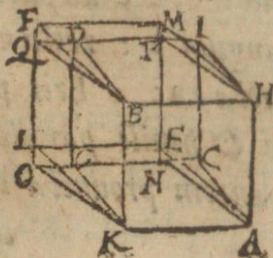
34. I.
8. I.
4. VI.
4. XI.
36. I.
10. def. XI

• Rursus & parallelogramma aced inter se sunt
equalia & similia, & sicut & if, & lg propter
equales bases ik, lm: adeoque omnia plana Pris-
matis aik, fch, equalia sunt omnibus planis
Prismatis elm, gdb; ipsaq; prismata equalia.
Quibus si addatur commune solidum ahfk, ldb e;
parallelepipeda super eadem basi in eadem altitu-
dine sunt equalia.

PROPOSITIO XXX.

Theorema 25.

Solida parallelepipeda aidk, amfk
super eandem basin ab constituta &
in eadem altitudine, quorum infi-
stentes ac, ae, kg, kl: bi, bm, bd, bf,
lineæ non in iisdem collocantur re-
ctis lineis cg, id: inter se sunt equalia.

Quia enim plana cd, ef,
opposita basi ab, sunt in eo-
dem plano ob eandem pa-
rallelepipedorum altitudi-
nem: pertractis in eodem

Hb 3 plano

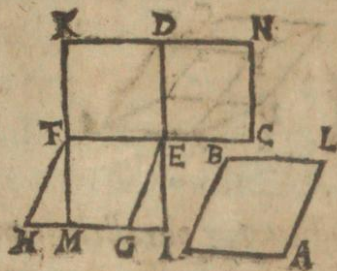
- plano rectis cg, id ; illam quidem em & lf pro-
tracte secant in n & o : hanc vero id in punctis
 p, q : junganturque recte an, ko, hp, bq . Quia
 34. I. igitur pq, mf recte sunt aequales & parallele,
 33. I. sicut & mf, hb : erunt & pq, hb aequales &
 parallele & $hpqb$ est parallelogrammum. Si-
 cut eadem de causa & $hpna, anok, koqb$.
 Est autem & $noqp$ parallelogrammum. Igitur
 22. XI. $apqk$ est parallelepipedum. Cui aequale est pa-
 rallelepipedum $aidk$, propter eandem basin ab &
 lineas insistentes in iisdem rectis co, iq . Sed &
 eidem $apqk$ propter eandem basin ab , & lineas
 insistentes in iisdem rectis $nmof$, aequale est pa-
 rallelepipedum $amfk$. Igitur $aidk$ & $amfk$
 etiam inter se sunt aequalia.

PROPOSITIO XXXI.

Theorema 26.

Solida parallelepipeda super æ-
quales bases ab, cd , constituta, & in
eadem altitudine; aequalia inter se
sunt.

Pro tractis duobus lateribus de, ce ad partes
e fiat angulus feg equalis angulo l : recta ef ,
recta lb ; & recta eg recta la : Erit pa-
rallelogrammum eh aequale & simile parallelo-
grammo ab . Conveniat autem producta hg
cum

cum de in i, & complea-
tur parallelogrammum
ik. Lam concipiantur
super bases eh, if, ek
æquæ altæ parallelepipe-
da ipsis super ab, cd cõ-
structis parallelepipedis,
ut omnium insistentes

lineæ ad bases sint perpendiculares. Erunt super
ab & eh propter æqualia & similia plana inter
se æqualia; itemq; super eh & if β æqualia. 10. def. XI.
Cũq; parallelogrāma eh, cd & fi sint æqualia, 35. I.
eidemq; eh æquale cd; erunt & if æqualia. Erit 7. V.
igitur, ut if ad ek ita cd ad ek. Sed, ut if ad
ek, ita est solidū super if, ad solidū super ek: quia
planum super eh secans totum solidum super ik, est
parallelum planis adversis super dk, im, erectis.
Eademq; ratione ut ed ad ek, ita solidum super
cd ad solidum super ek. Itaq; erit, ut solidū super
if, ad solidum super ek, ad solidum super cd, 9. V.
ad solidum super ek. Eruntq; solida super if &
cd æqualia. Sed parallelepipedum super if est
æquale parallelepipedo super ab. Aequalia igitur
erunt & parallelepipeda super ab, cd.

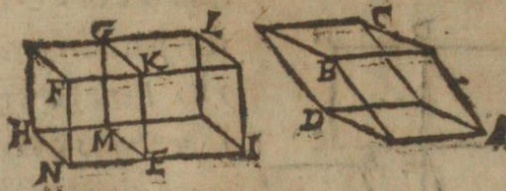
PROPOS. XXXII.

Theorema 27.

Solida parallelepipedā abcd, efgh,
sub eadem altitudine, inter se sunt,
ut bases, ab, ef.

Hb 4

Super

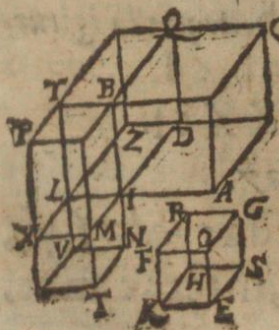
45. I.
31. XI.
7. XI.
25. XI.

Super rectam ek constitutatur parallelogram-
mum ik aequale parallelogrammo ab in angu-
lo iek , aequali ipsi enf : ita, ut if fiat unum pa-
rallelogrammum. Completo autem paralle-
pipedo $iflh$; erunt $abcd$ & $iklm$, equalia
& parallelepipeda. Erit igitur ut solidum $iklm$,
ad solidum $efgh$. Sed solidum $iklm$, ad solidum
 $efgh$ est, ut basis ik vel ipsi aequalis ab , ad ba-
sin ef . Igitur etiam solidum $abcd$, ad solidum
 $efgh$, est ut basis ab , ad basin ef .

PROPOS. XXXIII.

Theorema 28.

Similia solida parallelepipeda ab
 $ed,efgh$ inter se sunt in triplicata ra-
tione homologorum laterum $ai ek$.

Producatur ai , ad l , ut il
sit equalis ipsi er vel gr .
Item di ad m , ut im sit a-
qualis ipsi hk vel go : Item
 bi ad n , ut in sit equalis ipsi
 kf , vel gs . Et completis pa-
rallelogrammis lm , ln , it ,
perficiat.

perficiatur parallelepipedum $\tau x i u$. Erunt pa-
 rallelogramma propter angulos & latera equalia
 $i x$ & $g f$, $i n$ & $r s$, $i t$ & $g e$ similia & equalia,
 quib. cū sua opposita in illis parallelepipedis $e f g h$,
 & $\tau x i u$ sint \sim similia & equalia; erunt & ipsa illa $\alpha 24$. XI.
 parallelepipeda inter se equalia & similia. Rursus $\beta 10$. def. XI
 completis parallelogrammis $m b$, $b l$, $l m$, perficiatur
 parallelepipedum $m p$, $b l$. Item completis parallelogrammis $i y$, $d l$, $i q$ perficiatur
 parallelepipedum $i y q z$. Quoniam ergo ex simili-
 tudine parallelepipedorum $a b c d$, $e f g h$, est; ut $a i$ $\gamma 1$. VI
 ad $e k$, id est, $i l$; ita $d i$ ad $h k$ vel $i m$: & $b i$ ad
 $f k$ vel $i n$. Sed ut $a i$ ad $i l$, ita est paralle-
 logrammum $a d$ ad $d l$; & ut $d i$ ad $i m$, ita pa-
 rallelogrammum $d l$ ad $d m$; & ut $b i$ ad $i n$, ita $\delta 32$. XI.
 parallelogrammum $b l$ ad $d n$. Erit ergo ut $a d$ ad $d l$,
 ita $d l$ ad $d m$, & $b l$ ad $d m$. Sed ut basis $a d$ ad
 basin $d l$, ita est parallelepipedum $a d c b$, ad pa-
 rallelepipedum $d l y q$. Atque ut basis $d l$,
 ad basin $l m$, ita parallelepipedum $d l y q$
 ad parallelepipedum $l m b p$: & ut bases $b l$, $i n$;
 Ita parallelepipeda $l m b p$ & $n l t x$. Quare erit,
 ut parallelepipedum $a d c b$ ad parallelepipedum
 $d l y q$; ita parallelepipedum $d l y q$ ad $b l b p$,
 & hoc ad $n l t x$. Quare quatuor sunt continuè
 proportionales quantitates $a d c b$, $d l y q$,
 $l m b p$, $n l t x$: & proportio primæ ad eam ad quartam
 $n l t x$, i.e. $a d e f g h$, est triplicata, proportionis
 primæ ad eam ad secundam $d l y q$. Ut autem $a d c b$
 H b s ad

ad d l y q. ita est basis a d ad basin d l; & ut a d
ad d l; ita est a i ad i l, id est e k. Est ergo propor-
tio parallelepipedorum a d c b & e f g h, tri-
plicata proportionis homologorū laterum a i & e k.

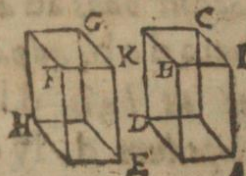
Corollarium.

Datis quatuor lineis continuè pro-
portionalibus, ut est prima ad quartam:
ita sunt parallelepipeda primæ ad quartæ
similia similiterq; descripta.

PROPOSITIO XXXIV.

Theorema 29.

Equalium solidorū a d c b, e h z f, paral-
lelepipedorū bases a b, e h, & altitudi-
nes reciprocantur, & quorū solidorū
parallelepipedorū bases & altitudi-
nes reciprocantur, illa sunt æqualia.

Ad bases a b, e h, sint insistentes
a i, e k perpendiculares, quæ sunt
parallelepipedorum datorū a al-
titudines: quæ si fuerint æqua-
les, erunt & propter ipsa paral-

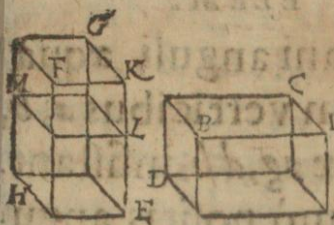
lelepipeda æqualia ipse bases a b, e h æquales. β . A-
deoq; ut basis a d ad basin e h; ita e k ad a i, id
est, bases & altitudines sunt reciproce.

Si autem altitudines sint inæquales ex e k ma-
jore abscindatur ipsi a i æqualis e l, & per l ipsi
base e h ducatur planum parallelum l m. Quoni-
am ergo æqualia sunt solida a c d b & e h g f,
& erit ut a c d b, ad e h l m, ita e h g f ad f h l m. & ut

autem

æ per 4.
defn. V l.

¶ 31. XL.
¶ 7. V.

autem solidum $ad e b a d$
solidum $e h l m$; ita e basis
 $a d$ basin $e h$, propter
altitudines $a i, e l$ aequales.
Arg. ut $e h g f a d g h l m$,
ita basis $k n$ ad basin $l n$.

32. XI.

Igitur, ut basis $a d$ ad basin $e h$; ita e sit $k n$ ad $l m$:
Et sic $e k$ ad $e l$, id est, ad $a i$ ipsi aequalem. Quare est,
ut basis $a d$, ad basin $e h$, ita altitudo $e k$, ad alti-
tudinem $e i$, id est, reciproca sunt bases altitudinib.
Sint jam bases & altitudines reciproca erunt etiam
parallelepipeda aequalia. Si enim altitudines $e k$,
& $a i$ sint aequales, cum sit, ut altitudo ad altitu-
dinem, ita basis ad basin: erunt etiam bases $a d, e h$,
aequales & sic parallelepipeda ipsa aequae alta aequa-
lia. Quod si inaequales sint altitudines, abscindatur,
ut antea, equalis. Quoniam ergo est ex hypothesi, ut
basis $a d$ ad basin $e h$; sic altitudo $e k$ ad altitudi-
nem $a i$, id est, $e l$. Ut autem est basis $a d$ ad basin $e h$,
ita est solidum $a d c b$, ad solidum $e h l m$, propter al-
titudines $e l, a i$ aequales: Et ut $e k$ ad $e l$, ita $k n$ ad $l n$.
Ut autem $k n$ ad $l n$, ita est solidum $e h g f$, ad
solidum $e h l n$. Ideoque erit, ut solidum $a d c b$, ad solidum
 $e h l m$; ita $e h g f$, ad $g h l m$. Et sic $a d c b$ & $e h g f$
sunt aequalia. Poterat idem ostendi si insisteres, vel al-
titudines parallelepipedorum non sint perpendiculares,
si deinde demittatur perpendiculares. Eadem haec et-
iam de Prismatibus iisdem servatis principijs vera sunt.

PROPOSITIO XXXV

Theorema 30.

Si

Si fuerint duo plani anguli æqua-
les bac, def , quorum verticibus a, b ,
sublimes rectæ lineæ ag, dh , insistant,
quæ cum lineis primò positis angu-
los contineant æquales bag & cag
utrumq; utriq; In sublimibus autem
lineis a, d, g, h quælibet sumpta fuerint
puncta g, h , & ab his ad plana, in qui-
bus cōsistunt anguli bac, def primum
positi, ductæ fuerint perpendicula-
res, gi, hk ; à punctis verò i, k quæ in
planis à perpendicularibus gi, hk fi-
unt ad angulos bac, def primum po-
sitos adjunctæ fuerint rectæ lineæ ia ,
 kd hæc ik, kd cum sublimibus ag, dh
æquales angulos comprehendent.

Si enim ag, dh , sunt
inaequales, auferatur ex
 ag ipsi dh æqualis al , &
ex l ad planum bac de-
mittatur perpendicularis
 lm . Quoniam igitur

gi, lm , sunt ad idem planum perpendiculares, e-
runt = parallele, & in eodem plano trianguli gai
cadet q , lm in rectam ai . Iam ducantur ex pun-
ctis m, k ad rectas ab, ac, de, df perpendicu-
lares.

6. XI.

lates $m b, m c, k e, k f$ & connectantur rectæ $b c,$
 $b l, l c, e f, e h, h f$. Et quia $l m$ est ructa ad
 planum anguli b a c ipsa rectum angulum efficiet
 & cum recta $a m$ in eodem plano ducta. Quare $\beta 3. def. XL$
 quadratum $a l$ erit & equale quadratis $a m, l m$: $\gamma 74. l.$
 Sed quadratum $a m$ est & equale quadratis $a c,$ $\delta 48. l.$
 $c m$. Igitur quadratum $a l$ equale est quadratis $\epsilon 47. l.$
 $a c, c m, m l$. At quadratis $c m, m l$ equale $\zeta 4. l.$
 est quadratum $c l$. Quia, $c m l$ angulus est β rectus. $\eta 8. l.$
 Igitur quadratum $a l$ equale est quadratis $a c, c l$.
 Ideoq; $a c l$ angulus erit δ rectus. Rursus, quia qua-
 dratum $a c$ equale est quadratis $a m, m l$: Sed
 $a m$ & equale est quadratis $a b, b m$. Igitur qua-
 dratum rectæ $a l$, equale est quadratis rectarum
 $a b, b m, m l$: at quadratis $b m, m l$ equale est
 quadratum $b l$. Ergo quadratum $a l$ equale est
 quadratis $a b, b l$ angulusq; $a b l$ erit δ rectus. Nec
 aliter anguli $d f h,$ & $d e h$, ostendentur recti. Quo-
 niam itaq; $a b l$ & $l a b$ anguli trianguli $a b l$ sunt
 æquales angulis $d e h, h d e$, trianguli $d e h$;
 Sunq; latera $a c, d h$ æqualia; erunt & reliqua
 latera $a b, b l$, reliquis lateribus $d e, h e$ æqua-
 lia. Eodemq; modo æquales erunt rectæ $a c, c l$,
 rectis $d f, f h$. Quare in triangulis $a b c, d e f$
 æqualium laterum $a b, a c$, ipsis $d e, d f$, & an-
 gulorum $b a c$ ipsi $e d f$; Erunt & bases $b c, e f$ in-
 ter se, & anguli $a b c, a c b$, angulis $d e f, d f e$,
 æquales. Sunt autem & toti anguli $a b m,$
 $a c m$

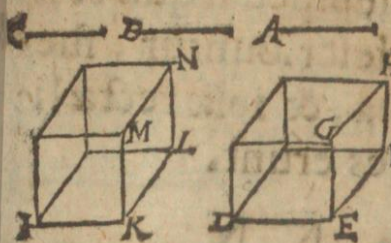
acm aequales totis dek, dfk, cum sint recti. Itaq;
 & reliqui mbc & mcb, reliquis kef, kfe, erunt
 aequales; propterea, cum & latera bc, ef sint o-
 stensa equalia. Erunt latera bm, cmlaterib. ek,
 fk equalia. Quia ergo latera ac, cm equalia sunt
 lateribus df, fk anguliq; acm, dfk recti, erunt
 & bases am, dk aequales. Cum autem aequales sint
 ostensa recta bl, ch; erunt & earum quadrata e-
 qualia. Sed quia quadratū bl, equale est quadra-
 to bm, ml; & quadratum eh, quadratis ek,
 kh. Erunt & quadrata bm, ml equalia qua-
 dratis ek, kh. Ablatis ergo quadratis bm, ek
 aequalibus, reliqua quadrata lm hk erunt aequa-
 lia, recteq; lm, hk aequales. Quamobrem
 tam latera al, am equalia sint lateribus
 dn, dk; & basis lm, basi hk: erunt & an-
 guli am, hdk aequales. Quod erat propositum.

PROPOS: XXXVI.

Theorema. 13.

Si tres rectæ lineæ a, b, c propor-
 tionales fuerint, quod ex tribus his
 fit solidum e b parallelepipedum,
 æquale est descripto à media linea
 b solido parallelepipedo, im, quod
 æquilaterum quidem fit, æquiangu-
 lum verò prædicto.

CXTII

Cum enim sit, ut de

H ad ik, ita km ad eg

(quia de ipsa, &

ik, km, ipsi b; & eg

ipsi c sunt & sunt æ-

quales) & anguli deg

ikm æquales: Erunt a 14. VI.

parallelogramma dg, im, æqualia quia latera

habent circum æquales angulos reciproca. Quoniam

verò anguli plani deg, ikm sunt æquales, quo-

rum verticibus insunt sublimes lineæ æquales ef,

kl, quæ æquales angulos comprehendunt cum li-

neis primò positis, utrumq; utriq; ex constructio-

ne: erunt perpendiculares ex f, l, ad plana basium

dg, im, demissæ, nimirum altitudines parallele-

pipedorum dh, in, si bases sint dg, im inter se æ-

quales. Quare parallelepipedum dh, in, propter ba-

ses dg, im æquales, & æquales altitudines, inter

se sunt & æqualia. Quod erat propositum.

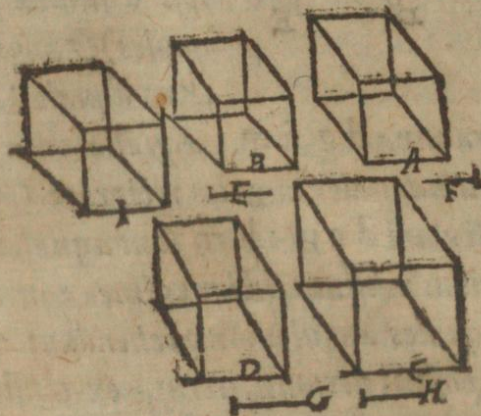
PROPOS: XXXVII.

Theorema 32.

Si quatuor rectæ lineæ a, b, c, d pro-
portionales fuerint ut a ad b, ita b ad
c & solida parallelepipeda a b c d, quæ
ab ipsis & similia & similiter de-
scribuntur, proportionalia erunt.

Et

& si solida parallelepipeda, quæ & similia similiterq; describuntur, fuerint proportionalia, & ipsæ rectæ lineæ proportionales erunt.

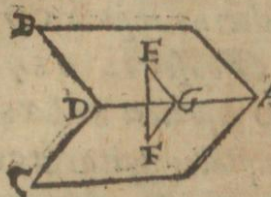
a. 33. XI. Cum eadem sit proportio a ad b , quæ c ad d , eadem quoq; erunt solidorum a ad b , & c ad d , quia sunt proportionēs triplicatæ ejusdem proportionis. Contra cum a ad b , & b ad c solida habeant eandem proportionem triplicatam proportionis lineæ a ad b , & c ad d . Erunt etiam linearū sunt a ad b & c ad d eadem proportionēs.

PROPOS: XXXVIII.

Theorema 33.

Si planum ab , ad planum ac , rectum fuerit, & ab aliquo puncto e eorum, quæ in uno sunt planorum ab ad

ad alterum planum perpendicularis ducta fuerit: in communem sectionem ad eadem planorum ducta perpendicularis.

Si ex puncto e dato in plano demissa perpendicularis ad planum ac non cadit in communem sectionem ad , sed in punctum f extra

illum, ducatur ex e ad rectam ad perpendicularis eg , quæ & ad planum ac recta erit. Quare ex puncto e extra planum ac ductæ sunt ad ipsum planum ac due perpendiculares ef , eg . Quod β absurdum. 4. def. XI. 13. XI.

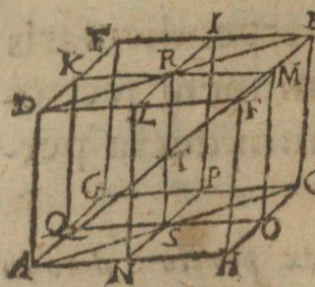
PROPOSITIO XXXIX.

Theorema 34.

Si solidi parallelepipedum ab eorum, quæ ex adverso planorum ac , bd latera bifariam secta sunt in i, k, l, m, n, o, p ; per sectiones autem plana in , ko , sint extensa: communis sectio rs planorum, & solidi parallelepipedum diameter ab bifariam se mutuo secabunt.

ii

Conn

m. 34. I.

p. 29. I.

p. 4. I.

p. 13. I.

p. 14. I.

p. 9. XI.

p. 33. I.

p. 7. XI.

p. 29. & 15. I.

p. 26. I.

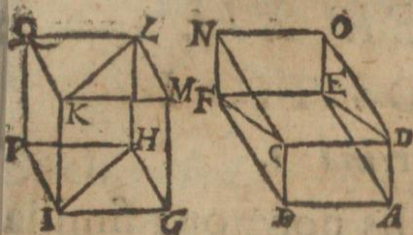
Connexis enim rectis rb , rd ; sa , sc , in triangulis aq s , co s , propter \times equalia latera aq , qs ipsis co , os , & angulum aq s pe ae $quale$ alterno angulo co s : Erunt & bases as , cs , γ a g u a l e s , anguliq; ast & cs o a q u a l e s . Sed as q & as o sunt duobus rectis δ a q u a l e s : igitur & cs o & aos Ac propterea as , cs unam rectam lineam \circ constituent. Eodemq; modo a q u a l e s ostendentur br , dr ; & unam constituere rectam bd . Rursus, quia utraq; ad , bc parallela est & a q u a l e s recta fh , ob parallelogramma af , fc ; ipse quoq; parallela & a q u a l e s γ e r u n t . Quare & recta ac , bd , earum extrema conjungentes, parallela sunt & a q u a l e s , ipsarumq; dimidia as , br a q u a l e s . Quia vero ac , bd sunt parallela: \circ e r u n t recta ab , rs in eodem cum ipsis plano. Ideoq; se mutuò secabunt in puncto t . Cum autem duo anguli ast , ats , \times a q u a l e s sint duobus angulis brt & brt , & latus as lateri br ; \wedge e r u n t & reliqua latera ta , ts reliquis tb , tr a q u a l e s : ac propterea ab , rs , se mutuò bifariam secant in t . Quod erat propositum. Hinc efficitur in omni parallelepipedo: Diametros omnes se mutuò bifariam secare in uno puncto, in quo bifariam dividuntur.

PROPOSITIO XL.

Theorema 35.

SI

Si fuerint duo prismata $abcdef$,
 $ghiklm$, æqualis altitudinis; quorū
 hoc quidem habeat basin parallelo-
 grammum $abcd$; illud verò trian-
 gulum ghi : duplum autem fuerit pa-
 rallelogrammū $abcd$ trianguli ghi :
 æqualia erunt ipsa prismata.

Perficiatur enim pa-
 rallelepipedum an, gq ,
 extensis triangulorū
 planis, & perfectis
 parallelogrammis bn ,
 ao ; gp, mq : ac du-

ctis on, pq quæ æque alta sunt parallelepipedum
 cum ipsis prismatis. Quoniam igitur parallelogrammum
 gp , æ duplum est trianguli ghi , sed & ac
 parallelogrammum ejusdem trianguli ghi est du-
 plum. Erunt illa inter se æqualia: ipsa quoque parallele-
 pida æque alta super æqualibus basibus, & æqualia,
 & ipsorum dimidia, quæ sunt data prismata, æ-
 qualia. Quia parallelepipedum am, gk per diame-
 tros cf, de, hi, lk planorum adversorum secan-
 tur bisariam in bina videlicet prismata. Quod erat
 propositum. Quæ demonstratio ostendit, propositio-
 nem tantummodo loqui de illis prismatis, quæ duo
 triangula habent opposita, quia jubet parallelepi-
 pida compleri, quod non fieret, nisi utrumque prisma
 opposita haberet triangula, quia jam antea esset
 completum, parallelepipedum

II

EUCLE

EUCLIDIS

ELEMENTO-

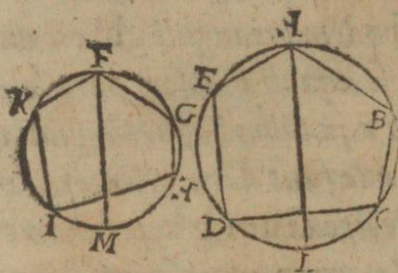
RUM

LIBER XII.

PROPOSITIO I.

Theorema 1.

Quæ in circulis polygona similia
 $abcde, fg h i k$, inter se sunt, ut à
 diametris al, fm quadrata.

Angulis equali-
 bus abc, fgh ,
 subtendantur rectæ
 ac, fh ; & conne-
 ctantur rectæ bl ,
 gm . Quoniam ob
 similitudinem poly-

gonorum est, ut $ab ad bc$; sic $fg ad gh$: erunt
 æ triangula abc, fgh , æqui angula. Est autem
 angulus acb , æ equalis angulo alb ; & fgh ,
 ipsi $fm g$. Erunt igitur & alb & $fm g$ æqua-
 les, Sed cum & anguli $abl, fm g$, sint & æquales,

26. VI.

21. III.

31. III.

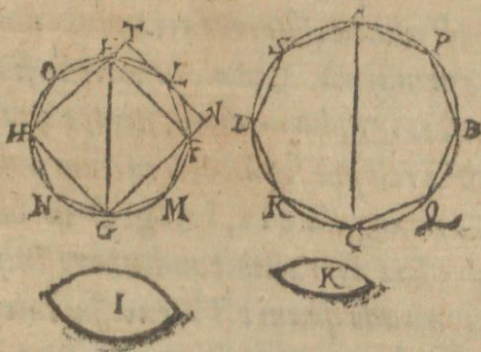
tan-

inquam in semicirculo recti: δ erunt & reliqui
 al, gfm aequales. Erit ergo, ut al ad ab ,
 afm ad fg . Et permutando, ut al ad fm ; δ 32. I.
 ta ad $b, ad fg$. Igitur est, ut quadratum ex al , δ 4. VI.
 d quadratum ex fm : Ita polygonum $abcde$, δ 22. VI.
 $uper ab$, ad polygonum $fg h i k$ super fg ; cum tam
 $uadrata$ quam polygona sint figurae similes.

PROPOS: II.

Theorema 2.

Circuli $abcd, efgh$ inter se sunt, quẽ-
 d modũ a diametris ac, eb quadrata.

Sin minus, esto, ut quadratum diametri ac ,
 ad quadratum diametri eg ; ita circulus $abcd$,
 ad aliam magnitudinem i , quæ vel major vel mi-
 nor eris circulo $efgh$. Si enim esset æqualis, a ha- δ 7. V.
 $berent$ circuli $abcd$, & $efgh$ eam rationem,
 $quam$ diametri ae, eg ; quod tamen non concedi-
 li 3 tur .

tur. Sit ergò i minor circulo efgh, magnitudine k
ut quidem i & k simul sint circulo efgh aqua-
les. Circulo ergò efgh inscribatur quadratum
efgh, quod quia quadrati, circuli eidem circum-
scripti, dimidium est, majus erit semicirculo. tam
bifecietur peripheria ef, fg, gh, he, in punctis l,
m, n, o; junganturq; rectæ le, lf, mf, mg, ng,
nh, ho, oe: Ducaturq; per l Tangens tu, quæ
ipsi ef erit parallela, occurrens rectis he, gt Pro-
tractis in t & p. Quoniam itaq; triangulum elf,
dimidio est parallelogrammi tefu, majus erit
dimidio segmenti elf: & sic reliqua singula trian-
gula dimidiis segmentorum sunt majora, & omnia
simul majora dimidio omnium segmentorum simul.
Eodemq; modo bifecietis hisce peripherijs el, lf, ite-
rum adjunctæ lineæ efficerent triangula dimidiis se-
gmentorum majora. Quoniam autem si à circulo
efgh, auferatur plus dimidio, nempe quadratum
efgh, & à reliquis segmentis rursus plus dimi-
dio, nempe triangula elf, fmg: & in hunc mo-
dum semper fiat detractio, tandem relinqueretur
minor magnitudo quam est k excessus inter circu-
lum efgh, & magnitudinem i. Sint itaq; se-
gmenta circuli relictæ el, lf, fm, simul sumta
minora magnitudine k. Cum ergò circulus efgh,
ponatur æqualis ipsis i & k: simul segmenta illa
minora magnitudine k, subtracta ex circulo, re-
linquunt polygonum elfmgnho, majus ma-
gnitudine reliqua i. Huic polygono simile inscri-
batur

atur circulo $abcd$. Quoniam hæc polygonæ inter
 sunt ut ex eorundem circulorum diametris qua-
 trata, id est, n : ut circulus $abcd$ ad i sed polygo-
 num $apbqcrds$, minus est circulo $abcd$. θ I. 14. V.
 itur & polygonum, $elfm$, $gnho$, minus erit
 quam i ; quod tamen modo demonstratum est ma-
 ius. Quod absurdum. Deinde magnitudo i ponatur
 major circulo $efgh$. Cum itaq; ponatur $abcd$
 circulus ad i ut quadrata diametrorum ac & eg :
 erit & convertendo i ad circulum $abcd$, ut ex
 eg & ac diametrorum quadrata. Ponatur autem
 circulus $efgh$, ad magnitudinem k , ut i ad cir-
 culum $abcd$. Quoniam ergo i est major circulo
 $efgh$, major etiam θ erit circulus $abcd$ ma-
 gnitudine k . Itaq; erit ut diametrorum eg ,
 ac , quadrata, ita circulus $efgh$, ad magnitudi-
 nem k minorem circulo $abcd$. Quod absurdum.
 Quia ostensum modo est, non posse esse, ut qua-
 dratum diametri ad quadratum diametri; ita
 circulum ad magnitudinem minorem circulo. Sic
 patet etiam, nunquam habere posse quadrata duo-
 rum circulorum eandem rationem, quam circulus
 prior ad magnitudinem posteriore maiorem. Idem
 enim sequetur absurdum, ut quod quadratum dia-
 metri ac ad quadratum diametri eg , habeat e-
 andem rationem, quam circulus $abcd$, ad magni-
 tudinem circulo $efgh$ minorem: quod falsum es-
 se jam constat. Cum ergo magnitudine i , neq; maior
 neq; minor esse possit circulus $efgh$; patet, eandem esse

circularum rationem, quæ & ex ipsorum diametris
quadratorum. Hinc etiam patet-

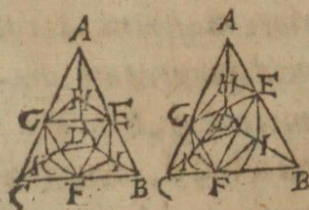
Corollarium.

Esse circulum ad circulum, ut po-
lygona similia ipsis inscripta, quia
ipsa quoq; sunt ut ex diametris qua-
drata.

PROPOS: III.

Theorema 3.

Omnis Pyramis $abcd$, triangu-
larem habens basin abc dividitur in
duas pyramides $aegh, hiked$ æquales
& similes inter se, triangulares ha-
bentes bases aeg, hik , & similes to-
ti, & in duo prismata $ebfghi, c fghik$
æqualia; quæ duo prismata majora
sunt dimidio totius pyramidis..

Omnia latera pyramidis
secantur bisariam in $e, f, g,$
 h, i, k . connectanturq; $e f,$
 $fg, ge, hi, ik, kh, he,$
 ei, if : erunt due pyrami-
des $aegh, hiked$, & æquales & similes inter se.

Et toti: Sicut & duo prismata $abfghi$, $cfgh$
 ik inter se equalia, & majora dimidio totius pyra-
 midis. Quia enim ad , bd , latera secta sunt bise-
 ctam, & sic proportionaliter, $erunt hi$, ab , pa-
 rallele. Eademq; ratione parallele ik , bc : hk ,
 ac : eg , bc : ef , ac : fg , ab : eh , bd : ei , ad :
 if , dc : hg , dc : g . Sunt autem & fg , hi , inter
 se parallele, quia eidem ab , parallele sunt. Sicut
 & gh , fi , quia eidem dc . Sunt ergo parallelo-
 grammata $aeih$, $hebi$, $idhe$, $ebfg$, $ghkc$,
 $ckif$, $fghi$. Quia verò he , hg rectis db , bc
 sunt parallele: & erunt anguli ehg , bdc aequales: & 10 . XI,
 sicut & heg , dbc & hge , dcg . Sunt ergo
 triangulorum heg , dbc latera circum aequales
 angulos proportionalia, & triangula similia. Sed
 & triangula hae , hag , aeg ; triangulis dab ,
 dac , abc sunt & similia: Sunt ergo pyramides
 $aegh$, $abcd$ similes. Rursus, quia recta hi , hk ,
 rectis ab , ac , sunt parallele; erunt anguli ihk ,
 bac aequales: & Itemq; hik , abc ; hki , acb .
 Quare triangula hik , abc habent circum æ-
 quales angulos latera proportionalia, & sunt si-
 milia. Sunt autem & triangula dhi , dik ,
 dkh , triangulis dab , dbc , dca similia: Itaq;
 pyramides $hikd$, $abcd$ sunt similes. Quo-
 niam autem triangula ahe , hdi , & sunt similia
 triangulo adb ; ipsa etiam inter se & erunt simi-
 lia. Et quia super aequales rectas ah , hd , sunt
 constituta: & erunt etiam equalia. Itaque etiam
 ahg ,

a 2. VI.

g. 9. XI.

7. 10. XI.

d 4. VI.

9. def. XI.

21. VI.

Lemma

22. VI.

li 5.

ahg,

p 14. I.

p 10. def. XI.

p 8. I.

p 15. XI.

p 41. I.

p 49. XI.

ahg, hdk , triangula similia, super aequales bases ah, hd constituta sunt etiam aequalia; ut & aeg & hik , super ae & hi aequales. Et denique ehg, idk , super he , duo aequales, aequalia sunt. Itaque Pyramides similes $aegh$, & $hikd$, etiam sunt aequales. Rursus quia eh, hg, ge , sunt aequales & parallela rectis bi, if, fb : & erunt triangula ehg, bif , equiangula inter se & aequalia & similia. Sunt etiam parallela, quia eh, hg , per quas planum ehg est ductum, parallela sunt rectis bi, if , per quas planum bif est ductum. Igitur solidum bif, ghe , sub duobus his triangulis ex adverso aequalibus parallelis & similibus, & tribus parallelogrammis $egfb, behi, ifgh$, contentum est prisma. Eodemque modo propter triangula cfg, hik , ex adverso & aequalia parallela & similia, & propter parallelogramma $cfik, khgc, ifgh$, quibus continetur; solidum cfg, hik , est prisma. Quod cum cum priore bif, ghe sit ejusdem altitudinis, utpote inter plana parallela bce, hik & parallelogrammum $ebfg$ est duplum trianguli cfg , & erunt haec inter se aequalia. Denique quia prisma $ebfghi$ majus est pyramide $ebfi$; totum parte, quae aequalis & similis est pyramidibus $aegh$, & $hikd$. Ex aequalitate & similitudine triangulorum erunt illa duo prismata pyramidibus $aegh$, & $hikd$

majora

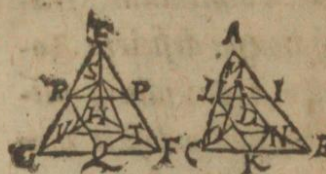
majora: adeoque excedent quidem dimidium, pyramidis $abcd$: hæc verò à dimidio ejus deficient. Toto enim in partes inæquales diviso, dimidium quidem superat pars major: sed à dimidio deficit minor.

PROPOSITIO IV.

Theorema 4.

Si fuerint duæ pyramides $abcd$, $efgh$ ejusdem altitudinis, triangulares habentes bases abc , efg ; Sit autem illarum utraque divisa & in duas pyramides $ailm$, $mnod$, & $eprs$, $stuh$, æquales inter se & similes toti & in duo prismata æqualia $ibklmn$, $cklmno$, & $pfqrst$, $gqrstu$, ac eodem modo divisa sit utraq; pyramidum $ailm$, $mnod$ & $eprs$, $stuh$, quæ ex superiore divisione natæ sunt, idq; semper fiat; erit, ut unius pyramidis $abcd$ basis abc , ad alterius pyramidis $efgh$ basin efg ; ita & omnia, quæ in una pyramide prismata ad omnia, quæ in altera pyramide prismata multitudine æqualia.

Con-

Constructio cum prece-
dente coincidit. Cum ergo
sit, ut bca ad ck ita fg ad
gr. Quia utraq, bcc &

4. VI.

fg linea est bisariam secta: a Sint autem abc ,
 lkc : itemq, efg & rqq similia, similiterq, po-
sita; β erit, ut abc , ad lkc , ita efg ad rqq .

β 22. VI.

5. VI.

Et permutando, ut abc ad efg , ita lkc ad rqq .
Sed ut lkc ad rqq , ita est prisma $cklmno$,
ad prisma $gqrst$, ita etiam prisma $ibklmn$,
ad prisma $pfqrst$, tanquam illis equalia. Et ne-
unum prisma $ibklmn$, ad unum prisma pfq
 rst : γ ita sunt duo prismata $ibklmn$, ckl
 mno , ad duo prismata $pfqrst$, $gkrt$ tsu . E-
runt igitur duo prismata in pyramide $abcd$, ad
duo prismata in pyramide $efgh$, ut basis $abcd$,
ad basin $efgh$. Eodem modo demonstratur, ita
esse duo prismata in pyramide $ailm$, mno d ,
factis in pyramide $abcd$, ad bina prismata in
pyramidibus $eprs$, $stuh$ factis in pyramide
 $efgh$, ut sunt pyramidum illarum bases ail , &
 mno , ad bases harum epr & stu . Et sic
porro eadem adhibita divisione. Sed ut sunt illae
bases, ad has: ita est lkc , basis, illis equalis, &
similis, ad basin rqq , his similem & equalem, hoc
est, ita est abc ad efg . Itaq, erunt quoq, pris-
mata cuiuslibet pyramidis facta, in pyramide ab
 cd , ad prismata cuiuslibet pyramidis facta in py-
ramide $efgh$, ut basis abc , ad basin efg :

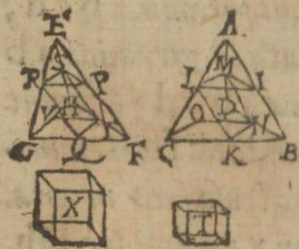
46.

ac propterea erunt etiam, ut prismata pyramidis
 $abcd$ ad prismata pyramidis $efgh$; ita prisma-
 ta tam pyramidis $ailm$, ad prismata pyramidis
 $eprs$, quam prismata pyramidis $mno d$, ad
 prismata pyramidis $stuh$: & sic deinceps. Qua-
 re, cum sint, ut duo prismata pyramidis $abcd$,
 ad duo prismata pyramidis $efgh$: γ Ita omnia
 prismata in pyramidibus $abcd$, $ailm$, $mno d$
 simul, ad omnia prismata in pyramidibus $efgh$, γ 12.V.
 $eprs$, $stuh$ simul: si hæc illis multitudine sint æ-
 qualia. Erunt etiam, ut basis abc , ad basin efg ;
 ita omnia prismata in pyramide $abcd$, ad o-
 mnia prismata in pyramide $efgh$. Quod erat
 propositum.

PROPOS: V.

Theorema. 5.

Sub eadem altitudine existentes
 pyramides $abcd$, $efgh$, & triangula-
 res habentes bases abc , efg , inter se
 sunt, ut bases.

Sin minus, esto, ut basis
 $abcd$ ad basin efg ; Ita
 pyramis $abcd$, ad soli-
 dum x , quod majus vel mi-
 nus est pyramide $efgh$.
 Sit primò minus magnitu-
 dine y .

3. XII.

dine y . & Dividatur ergo pyramis $efgh$ in duas pyramides aequales, & duo prismata equalia. Rursusq; hæ factæ pyramides in alias duas pyramides & prismata equalia, & sic deinceps. Quoniam igitur, si à pyramide $efgh$, auferatur plus quàm dimidium, duo nempe prismata $pqrst$, $gqrstn$, & majora dimidio pyramidis $efgh$:

1. X.

Itemq; è reliquis pyramidibus $eprs$, $stuh$, plus dimidio, utpote illarum prismata; Et sic deinceps; & relinquitur tandem minor magnitudo, magnitudine y , seu excessu, quo pyramis $efgh$, superat solidum x . Relicta ergo magnitudo jam sit minor. Cum verò pyramis $efgh$, ponatur equalis solidis x & y : Erunt reliqua prismata in pyramide $efgh$, majora solido x . Dividatur pyramis $abcd$ in duas pyramides aequales & duo prismata equalia. Itemq; factæ pyramides $ailm$, mno , in binas pyramides aequales, & bina prismata equalia. Quod toties fiat, quoties in pyramide $efgh$ est factum.

4. XII.

Quoniam ergo omnia prismata in pyramide $abcd$, ad omnia prismata numero equalia, in pyramide $efgh$ sunt, ut basis abc , ad basin efg , id est, ut pyramis $abcd$, ad solidum x ; omniaq; prismata in pyramide $abcd$ minora quam pyramis tota $abcd$: & erunt

14. V.

etiam omnia prismata in pyramide $efgh$, minora solido x ; quæ tamen modo ostensa sunt majora. Minus ergo nequit esse solidum x pyramide $efgh$.

Deinde

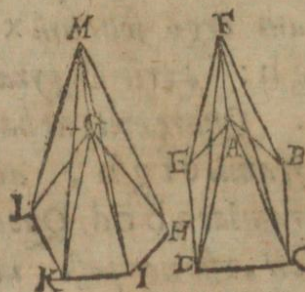
Deinde sit eadem majus. Quoniam ergo ponitur
 pyramis $abcd$, ad solidum x , ut basis abc , ad
 basin efg . Erit convertendo solidum x , ad
 $abcd$, ut efg , ad abc . Ponatur autem so-
 lidum x , ad pyramidem $abcd$, ut $efgh$ pyra-
 mis, ad solidum y . Quoniam ergo solidum x ,
 majus ponitur pyramide $efgh$: erit & pyra-
 midis $abcd$ major solido y . Quare erit, ut ba-
 sis efg ad basin abc ; ita pyramis $efgh$, ad
 solidum y , quod minus est pyramide $abcd$. Quod
 absurdum. Quia ostensum est, esse non posse, ut
 basis ad basin, ita pyramidem ad solidum pyramide
 minus. Cum ergo pyramis $efgh$ nec minor nec
 major sit solido x , erit ipsi equalis. Erit ergo,
 basis abc , ad basin efg , ita pyramis $abcd$,
 ad pyramidem $efgh$, id est ad x . Manifesta et-
 iam hinc est conversa, quod si pyramides trian-
 gulares sint ut bases, quod sint sub eadem altitu-
 dine. Et quod si pyramides super eadem sive equa-
 libus basibus, ejusdemque sint altitudinis, etiam sint
 equales.

PROPOSITIO VI

Theorema 6.

Sub

Sub eadem altitudine existentes
pyramides $abcdef, ghiklm$ & poly-
gonas habentes bases $abcde, ghikl$;
inter se sunt ut bases.

Resolutis basibus in trian-
gula numero equalia: erit
qualibet pyramis divisa in
totidem pyramides trian-
gulares. α Quia verò est, ut
basis abc , ad basin acd ;
ita pyramis abc , ad py-

α 5. XI. ramidem acd . α Rursusq; ut bases acd , ade ;
ita pyramides acd , ade . Igitur ex æquo, ut
 $abcd$, ad ade ; ita $abcd$, ad aed . Et
componendo, ut bases $abcde$, ade ; sic pyra-
mides $abcde$, & aed . Similiter erit, ut ba-
ses $ghikl$, & gkl ; ita pyramides $ghiklm$,
& $gklm$: Et convertendo, ut bases gkl , ghi
 kl , $ghikl$; ita pyramides $gklm$, &
& $ghiklm$. α Rursus quoniam est, ut ba-
ses, ade ad gkl ; ita pyramides ade , ad gk
 lm : erunt quatuor bases, $abcde$, ade , gkl ,
 $ghikl$, cum quatuor pyramidibus $abcde$, ad
 ef , $gklm$, $ghiklm$, in eadem ratione. Erit
ergò ex æquo, ut bases $abcde$ ad $ghikl$; ita py-
ramides $abcde$ ad $ghiklm$. Quod erat
propositum.

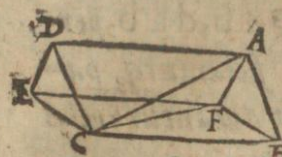
PRO-

LIBER XII.
PROPOSITIO VII.

323

Theorema 7.

Omne prisma $abcdef$, triangularem habens basin, dividitur in tres pyramides $abcf$, $adcf$, $efdc$ æquales inter se, triangulares bases habentes.

Ducantur in tribus parallelogrammis tres diagoni $a c$, $c f$, $f d$, & dividentes ea in trian-

34. L

gula inter se equalia. Est ergo, ut bases abc , adc æquales; ita pyramides $abcf$, $adcf$ ejusdem altitudinis, quæ est perpendicularis ex f demissa in planum $abcd$ æ- §. X.
quales. Ita etiã æquales sunt pyramides $adcf$, $efdc$, super æquales bases adf , def constitutæ, sub eadẽ altitudine, seu perpendiculari à vertice c ad planũ $adef$ demissa. Sed pyramis $adcf$, est eadẽ pyramidi $adfc$, quippe iisdem contenta planis. Igitur tres pyramides $abcf$, $adcf$, $efdc$ vel $cdef$, æquales inter se sunt; & sic prisma $abcdef$ in tres æquales pyramides est divisum. Unde patet: Quamque pyramidem esse tertiam partem prismatis eandem cum ipsa habentis basin & altitudinem.

PROPOS: VIII.

Theorema 8.

K k

Similes

Sunt inter se similia ipsaq; parallelepipedā simi-
 lia. Quoniam verò ductis rectis li, pn, Prisma- 7 9. def. XI.
 tad b cila, hfgn pe habent & eandem pro- d 15. V.
 portionem, quam ipsorum dupla b m & f q. Et
 pyramides a b c d, e f g h, eandem quam prisma-
 ta dicta earum tripla: habebunt quoq; pyrami-
 des eandem proportionem, quam parallelepipedā. • 11. V.
 Sed cum proportio parallelepipedorū b m, f q sit § 33. XI.
 triplicata rationis homologorum laterum b c, f g:
 erit etiam proportio pyramidum triplicata eorun-
 dem laterum b c, f g. Quod ipsum quoq; locum
 habet in pyramidibus similibus plurium laterum,
 sicut & in prismatibus similibus.

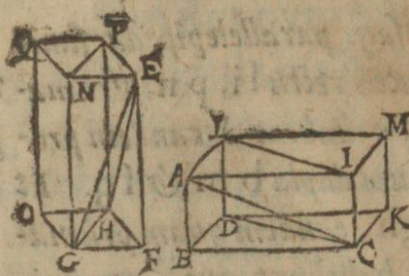
PROPOS: IX.

Theorema 9.

Æqualium pyramidum a b c d, e f
 g h, & triangulares bases a b c, e f g
 habentium, recipiuntur bases &
 altitudines; & quarum pyramidum
 triangulares bases habentium reci-
 piuntur bases & altitudines, illæ
 sunt æquales.

Kk

Perfict

Perficiantur, ut in
precedenti, parallele-
pipeda $b m, f q$, ea-
rundem altitudinum
cum pyramidibus;
connectanturq; rectæ
 li, pn ; erunt pris-

34. XI.

15. V.

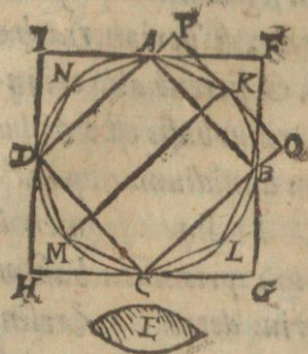
mata $dbc il a, hfg npe$, tanquam tripla
pyramidum equalium, inter se equalia ipsaq; pa-
rallelepipeda $b m, f q$ prismaticum dupla equalia:
Eorum itaq; bases reciprocantur altitudinibus,
id est, erit, ut basis bi , ad basin fn : ita altitudo
solidi $f q$, ad altitudinem solidi $b m$. Sed ut sunt
bases bi & fn , ita sunt triangula abc, efg .
Itaq; ut sunt bases abc, efg ; ita sunt altitudi-
nes pyramidum $efgh$ & $abcd$. Quippe eadem
cum parallelepipedorum altitudinibus; & sic reci-
procatur bases altitudinibus. Iam sint bases & alti-
tudes reciproce. Erunt etiam pyramides equa-
les. Constructa figura ut prius, cum sit, ut abc
ad efg ; ita parallelogrammū bi , ad fn . Sintq; e-
adem altitudines parallelepipedorum & pyrami-
dum; erunt etiam bases & altitudines parallelepi-
pedorum reciproce; Et sic a equalia $b m, f q$.
Quare & ipsorum dimidia prismata, & horum par-
tes tertiæ pyramides, sunt æquales: Quod ipsum
de reliquis non triangularibus pyramidibus & pris-
matis quibuscunq; potest ostendi.

PRO.

PROPOSITIO X.

Theorema. 10.

Omnis conus tertia pars est cylindri eandem cum ipso basin $abcd$, habentis & altitudinem æqualem.

Si minus est cylindrus conici triplus, erit vel major vel minor triplo conici. Sit ergo major magnitudine e , & sic æqualis triplo conici & magnitudini e simul. Circulo ceu basi utriusque inscribatur quadratum

$abcd$, & circa eundem quadratum $efgh$, superque quadrata intelligantur sub altitudine conici & cylindri erecta duo parallelepipeda. Quoniam igitur quadratum $abcd$, & dimidium est quadrati $efgh$, 9. IV.
 hi ; 32. XI. estque, ut basis ad basin: ita parallelepipedum, ad parallelepipedum ejusdem altitudinis. Erit etiam unum alterius duplum. Et minus super basi $abcd$, majus dimidio cylindri. Iam secantur peripheriæ ab , bc , cd , da , bifariam in punctis k , l , m , n : conjunganturque rectæ ka , kb , lb , lc , mc , md , nd , na , & per k agatur tangens op , & parallela ipsi ab , occurrens rectis da , cb productis in punctis o , p : & super akb , $abop$, intelligantur prisms

Kk 3.

mata

4. I.

7. XII.

per 1. X.

smata eque alta cono vel cylindro. Quoniam ergo
 akb est dimidium $abop$, erit & illius pri-
 sma hujus dimidium. Eritq; prisma basis
 akb majus, quam dimidium segmenti cylindri,
 cujus basis continetur linea ab , & arcu akb .
 Quod ipsum de reliquis segmentis tribus verum est.
 Eruntq; omnia prismata quatuor triangulorum si-
 mul majora dimidio, omnium segmentorum cylin-
 dri simul. Idemq; sequeretur, si peripheria hæ-
 iterum bifariam secarentur, & fierent alia trian-
 gula &c. Si ergo à cylindro, cujus basis est circulus
 $abcd$, auferatur plus, quam dimidium, ut paral-
 lelepipedum basis $abcd$, & à reliquis segmentis
 plus, quam dimidium, nimirum prismata basium
 akb , blc . Et sic fiat ulterius detractio: & relin-
 quitur tandem minor magnitudo, quam e , exces-
 sus cylindri supra triplū coni. Sint jã segmenta cy-
 lindri relictæ basium ak , kb , bl simul, sumpta
 minora, quam e . Cum ergo cylindrus ponatur æ-
 qualis triplō coni & magnitudini e simul, ablati
 segmentis illis ex cylindro & ex triplō coni una cum
 magnitudine e , ipsa e , quæ major est dictis segmen-
 tis erit reliquum prisma basis multangula $akbl$,
 $cmdn$, ejusdem altitudinis cum cono & cylindro,
 majus quam reliquum triplū coni. Erit itaq; conus
 minor tertia parte Prismatis seu Pyramide, cujus
 eadem ipso cū est basis & altitudo, totum parte mi-
 nus, quod absurdum. Non ergo major est cylindrus
 triplō coni. Sit

Sit jam minor, & sic conus major tertiâ parte cylindri magnitudine e, ut conus sit equalis tertiâ parti cylindri, & magnitudini e simul. Constructis ijsdē Pyramis super a dimidia basi a b c d descripta erit a dimidia pyramidis super f g h i. Majorque pyramis super a b c d, coni super a b c d o 6. XII. circulo descripti dimidio. Rursus jam, ut antea, divisis peripheriis, & completis triangulis, pyramis super a k b major est dimidio segmenti coni æquæ alti, super basi linea a b & peripheria a k b contenta. Quod ipsum de reliquorum triangulorum pyramidibus, & segmentorum conis dimidijs verum est. Quæ omnes pyramides simul majores sunt quam dimidia omnium segmentorum coni simul. Idem sequeretur, si peripheria hæc rursus secaretur bifariam. Si jam ex cono super circulo a b c d facto auferatur pyramis dimidio major, cujus basis a b c d æquæ alta: relinquitur minus dimidio, & à reliquis segmentis iterum plus dimidio, ut pyramides super a k b, b l c, c m d &c. Et sic ulterius fiat detractio, & relinquitur tandem minor magnitudo quam e, excessus coni supra tertiam partem cylindri. Sint jam segmenta coni relictæ a k, k b, b l simul sumpta minora quam e. Cum igitur Conus ponatur equalis cylindri parti tertiæ, & magnitudini e simul; Si ex cono detrahantur segmenta prædicta, & ex tertia parte una cum magnitudine e, quam major est præfatis coni segmentis.

K k 4

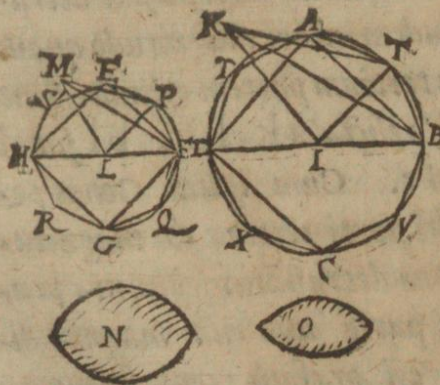
erit

erit reliqua pyramis, cujus basis polygonum $akbl$,
 $cm dn$, ejusdem altitudinis cum cono & cylindro,
 major tertia parte cylindri reliqua. Et sic triplum
 pyramidis majus cylindro. Proinde cum prisma
 ejusdem basis cum pyramide, & altitudinis cum
 cono & cylindro, triplum sit pyramidis: erit pris-
 ma majus cylindro, pars toto. Non ergo cylindrus
 est minor triplo coni. Sed neq; major, ut antea pa-
 tet. Ergo equalis. Et sit conus quilibet cujuscunque cy-
 lindri aequè alti, & ejusdem basis, est pars tertia.
 Quod erat propositum.

PROPOSITIO XI.

Theorema II.

Sub eadem ik , lm , altitudine exi-
 stētes coni & cylindri inter se sunt ut
 bases $abcd$, $efgh$.

Sin minus, esto, ut
 basis $abcd$, ad ba-
 sin $efgh$, sic Conus,
 super $abcd$, ad a-
 liam magnitudinem
 n , quæ vel minor
 vel major est cono
 $efgh$. Sit ergo
 minor.

minor magnitudine \circ , ut conus sit equalis ipsis n
 & \circ simul. Inscripto quadrato $e f g h$ in circulum,
 secantur quadrantes bis a riam in p, q, r, s , quae pun-
 cta connectantur cum e, f, g, h . Quoniam ergo, si
 ex cono $e f g h m$ detrahatur pyramis, super basin
 $e f g h$ ejusdem altitudinis, & à reliquis segmen-
 tis auferantur pyramides ejusdem altitudinis basi-
 um $e p f, f q g$: eodemq; modo semper fiat, detra-
 ctio, semperq; plus dimidio subtrahatur, ut in
 precedenti propositione; & relinquitur tandem mi-
 nor magnitudo quam \circ , excessus coni $e f g h m$
 super n . Sint ergo relictæ segmenta basium coni $e p$,
 $p f, f q$ simul sumpta minora quam \circ . Cum igitur
 Conus $e f g h m$ ponatur equalis ipsis n & \circ
 simul; si ex cono detrahantur dicta ipsius segmen-
 ta, sed ex n & \circ simul ipsa \circ major dictis segmentis
 simul, erit reliqua pyramis cujus basis est polygonum
 $e p f q g h s$ ejusdem altitudinis cum Cono, major
 quam n . Huic ergo polygono simile inscribatur et-
 iam circulo, $a b c d$, ut in secunda propositione est
 factum, & ducantur diametri $b d f h$. Quoniam
 ergo est, ut circulus $a b c d$, ad circulum $e f g h$; ita
 polygonum $a t b u c x d y$, ad polygonum $e p f q$
 $g r h s$. Sed ut est circulus, ad circulum; ita poni-
 tur conus $a b c d k$, ad magnitudinem n ; & ut
 polygonum ad polygonum: ita est pyramis ad py-
 ramidem ejusdem altitudinis cū Conis. Erit etiam
 pyramis ad pyramidem, ut conus $a b c d k$ ad
 Kk s n. Cūq;

α. I. XL.

β. 2. XII.

δ. 6. XII.

n. Cumq³ Conus $abcdk$ sit major pyramide $atbucxdyk$; d erit & n major pyramide $e p f q g r h s m$: qua tamen modo ostensa est minor. Quod absurdum. Non ergo minor est n, quam conus $efghm$. Hinc ponatur major magnitudo n cono $efghm$. Cum sit, ut circuli, $abcd$, ad $efgh$; ita conus $abcdk$ ad n: etiam convertendo erit, ut circuli $efgh$, ad $abcd$; ita n ad conum $abcdk$; Iam ponatur: ut n ad Conum $abcdk$; ita conus $efghm$ ad o: Et quia n major ponitur cono $efghm$; d erit conus $abcdk$ major, quam o, Quare erit, ut circuli; $efgh$, ad $abcd$: ita conus $efghm$, ad magnitudinem o, que minor cono $abcdk$ est. Quod absurdum, quia ostensum modo est, non posse esse conum ad magnitudinem minorem alio cono, ut basis est huius coni, ad basin illius coni. Itaq³ n non est major $efghm$: ac proinde aqualis. Quare cum sit, ut circuli $abcd$, ad $efgh$: ita conus $abcdk$ ad n, id est: ad conum $efghm$: erit, ut basis ad basin, ita conus ad conum, si sint equè alti. Cumq³ super ijsdē basibus equè alti cylindri cum conis sint Leorum tripli . Erit etiam, ut basis ad basin, ita cylindrus ad cylindrum, si sint equè alti.

67. V.

210. XII.

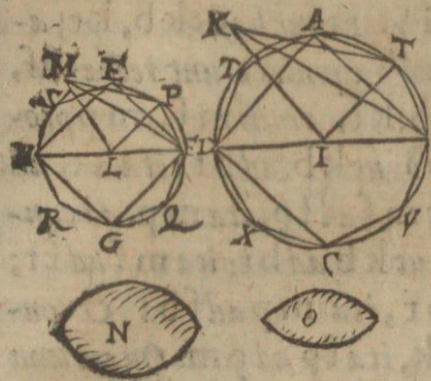
215. V.

PROPOSITIO XII.

Theorema 12.

Similes

Similes Coni & Cylindri in tripli-
cata ratione sunt diametrorum bd ,
 fh , quæ in basibus $abcd$, $efgh$.

Sin minus, habe-
at conus $abcdk$,
ad aliquam magni-
tudinem n , tripli-
catam rationem di-
ametrorum, bd ,
 fh ; erit ergo n vel
minor vel major
cono $efghm$. Pri-

imum sit n minor, cono $efghm$, magnitudine o ;
adhibitaq; præcedentis constructione, erit rursus
pyramis $epfqgrhsm$, major quam n . Iam du-
cantur kb , kt , mf , mp , ut fiant triangula
 bkt , fmp ; connectanturq; ti , pl . Quoniam
igitur Coni $abcdk$, $efghm$ ponuntur similes;
erit, ut diameter bd , ad diametrum fh : β vel,
ut semidiameter bi ad semidiametrum fl , ita a-
xis ik , ad axem ml . Cumq; anguli bik , flm
sint γ recti, quod & conii ponantur recti; & ipsorum
axes ad bases recti: δ erunt triangula bik , flm
equiangula: adeoq; ut kb ad bi , ita mf ad fl .
Sed ut bi ad bt , ita fl ad fb , ob similitudinem
triangulorum bit , flp . (quia anguli bit , flp ,
similibus arcibus insistentes sunt æquales, cir-
cumq; ipsos latera proportionalia.)

α 24. defin.

XI.

β 15. V.

γ 3. def. XI.

δ 6. VI.

ϵ 4. VI.

ζ 4. I.

η 7. V.

Itaq;

Itaq³ ex æquo, ut kb ad pt , ita mf ad fp . Rur-
sus, quia latera ki , ib , trianguli kib , equalia
sunt lateribus ki , it , trianguli kit , & anguli
ipsi, comprehensi recti γ . Erunt bases kb , kt , æ-
quales. Σ . Eodemq³ modo æquales erunt rectæ mf ,
 mp , atq³ sic rectæ kb , kt , rectis mf , mp pro-
portionales: Quia verò, ut kb , ad bt ; ita kt , ad
eandem bt : item, ut mf ad fp , ita mp , ad ean-
dem fp . Erat autem ut kb ad bt ; ita mf ad fr ;
erit quoq³ ut kt , ad bt , ita mp ad fb : & con-
vertendo, ut bt ad t , ita fp ad p . Quare cum
sit ut t ad k , ita p ad f ; Et ut kb ad bt ;
ita mf ad fp . Et, ut bt ad t , ita fp ad p ;
habebunt triangula bkt , fmp , latera propor-
tionalia: Eruntq³ & equiangula & similia. Neq³
aliter reliqua triangula pyramides $atbucxdyk$,
& $epfqgrhsm$, ambientia inter se similia ostē-
dentur. Cumq³ multitudine sint equalia, erunt
dictæ pyramides & similes & in triplicata propor-
tione homologorum laterum. Vt autem bt ad fp ,
ita est bi ad fl , ob similitudinem triangulorū bit ,
 flp : β Et ut bi ad fl , ita bd ad fh . Igitur py-
ramis ad pyramidem habebit quoq³ proportionem
triplicatam diametrorum bd , fh . Sed earundem
diametrorum proportionem triplicatā habebat Co-
nus $abcdk$ ad n : Erit igitur, ut pyramis $atbu$
 $cxdyk$ ad pyramidem $epfqgrhsm$; ita
conus $abcdk$ ad n . Cum igitur pyramis prior sit
minor

9. def. XI.
8. XII.

minor Cono $abcdk$, pars toto: erit etiam po-
 sterior minor magnitudine n , qua tamen modo o-
 stensa est major. Quod absurdum. Non ergo minor
 est magnitudo n , Cono $efgh m$. Iam sit n major
 cono $efgh m$. Cum ergo Conus $abcdk$ habeat
 proportionem triplicatam diametri bd ad dia-
 metrum fh ; Sicut & pyramis $atbucxdyk$ ad
 pyramidem $epfqgrhs m$: erit, ut conus abc
 dk ad n , ita pyramis ad pyramidem: & conver-
 tendo, ut n ad conum $abcdk$, ita pyramis epf
 $qgrhs m$ ad pyramidem $atbucxdyk$. Quare
 cum pyramides illæ habeant rationem triplicatam
 homologorum laterum pf ad $t b$, id est, diametri
 fh , ad db , habebit etiam n ad conum $abcdk$
 rationem triplicatam diametri fh ad bd . Pona-
 tur ergo ut n ad conum $abcdk$: ita conus efg
 $h m$, ad o . Erit etiam inter hæc ratio triplica-
 ta diametrorum fh ad bd . Cum autem n pona-
 tur major cono $efgh m$: λ erit & conus $abcd$
 k major quam o . Itaq; conus $efgh m$ ad o mi-
 norem cono $abcdk$, proportionem habet tri-
 plicatam diametrorum fh ad bd . Quod absur-
 dum: quia ostensum est modo non posse Conum ad
 magnitudinem alio cono minorem; proportionem
 habere triplicatam diametrorum baseos. Itaq; nec
 major est n , quam conus $efgh m$ sed sunt æquales.
 Ideoq; conus $abcdk$, ad n & μ conum $efgh m$, μ 7. V.
 habet rationem triplicatam diametrorum fh ad
 bd . Et

λ 14. V.

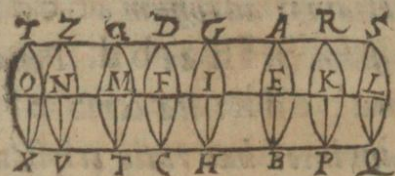
b d. Et quia eorundem conorum cylindri sunt tripli, & habebunt ipsi quoq³ eandem rationem triplicatam diametrorum basium fh ad b d.

PROPOSITIO XIII.

Theorema 13.

Si Cylindrus $abcd$, planog h , fecetur, adversis planis ab, cd , parallelo: Erit ut cylindrus, $abhg$, ad cylindrū, $ghcd$; ita axis, ci , ad axem if .

Intelligatur enim
Cylindrus a b c d u-
tring² protractus, u-
na cum axe & re-
ctangulo e g, ex cu-

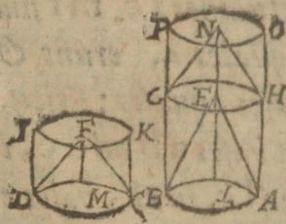

æqualibus altitudinibus, kl, ek, ie , sunt æquales;
 quàm cylindri xz, zt, td, dh , sub æquales bases
 xy, uz, ta, cd , & sub altitudinibus æqualibus
 no, mn, fm, if . Erit tam multiplex cylin- æ 11. XII.
p 7. def. V.
 drus xg cylindri cg , quàm multiplex est a-
 xis io , ipsius if : Et tam multiplex cylin-
 drus sh cylindri ah , quàm multiplex axis il ipsi-
 us ie . Si ergò axes il & io sunt æquales æ: æ-
 quales etiam sunt cylindri sh & xg ; si verò axis
 axe est major, etiam cylindrus cylindro major est;
 & si minor, minor, in quacunq; multiplicatione. E-
 rit igitur axis ie , ad axem if , ut cylindrus ah , ad
 cylindrum gh .

PROPOSITIO XIV.

Theorema 14.

Super æqualibus basibus ab, cd , e-
 xistentes, coni abc, cdf , & cylindri
 $abgh, cdik$, inter se sunt ut altitudi-
 nes le, mf .

Extenso cylindro $abgh$,
 ad partes gh , unà cum
 axe le , & rectangulo
 ag ; abscindatur axi mf ,
 æqualis en , ut n sit
 centrum circuli, æqua-
 lis & paralleli ipsi gh :
 &

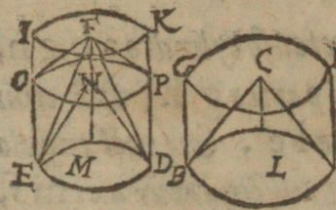
11. XII. & fiat cylindrus $ghop$ ejusdem altitudinis cum
 6 7. V. cylindro $cdik$, qui & in cr se sunt æquales a : ad
 13. XII. quos cylindrus ag habet eandem rationem. Est
 10. XII. & autem cylindrus ag ad cylindrum ap , ut axis
 15. V. vel altitudo le , ad axem vel altitudinem en , id
 est, ad mf huic æqualem. Igitur & cylindri ag ,
 ci sunt ut altitudines le , mf . Cumq; con i abe ,
 cdf sint partes d tertiæ cylindrorum, erunt et-
 iam con i hi , ut altitudines le ad mf .

PROPOS: XV.

Theorema 15.

Æqualium conorum abc , def , &
 cylindrorum $abgh$, $deik$, recipro-
 cantur bases ab , de , & altitudines lc ,
 mf : & quorum conorum & cylin-
 drorum, reciprocantur bases & alti-
 tudines illi sunt æquales.

11. XII.

In cylindris enim si al-
 titudines lc , mf sint
 æquales a , erunt &
 bases æquales: Eritq;
 ut bases ab ad de , i-
 ta altitudines æquales mf ad lc , id est, bases e-
 runt altitudinibus reciproca. Si verò altitudines

$l c, m f$, sint inaequales; abscindatur ex $m f, m n$,
 aequalis ipsi $l c$, & centro n describatur planum i-
 psi basi $d e$ aequale & parallelum, ut fiant duo cy-
 lindri $d o, o k$. Quoniam ergo aequales ponuntur
 cylindri $a g, d i$, & habebunt ad eundem cylindrum $d o$, eandem rationem. Sunt autem cylindri
 $a g, d o$, ut bases $a b, d e$, propter aequales altitu-
 dines; & cylindri $d i, d o$, ut altitudines $m f$ &
 $m n$ propter identitatem & basis & cylindri. Erunt
 ergo ut bases $a b$ ad $d e$; ita altitudines $m f$ ad
 $m n$, vel huic aequali $l c$, id est, bases & altitu-
 dines sunt reciprocae. In conis, si ponantur aequales,
 $a b c, d e f$; erunt & eorum cylindri $a h, d i$, quo-
 rum sunt partes & tertiae, aequales. Et quia horum
 bases & altitudines reciprocantur. Ergo & cono-
 rum. Si vero ponantur bases & altitudines reci-
 procae, etiam conus & cylindri erunt aequales. In cy-
 lindris ergo $a g, d i$, si altitudines $i c, m f$ sint ae-
 quales, cum bases $a b, d e$ sint, ut altitudines: e-
 runt & ipsae & toti cylindri aequales: si vero altitudi-
 nes sint inaequales, cum ponantur altitudines $m f$ ad
 $l c$, id est, $m n$ ut bases $a d$ ad $d e$: Sicutq; bases
 $a b$ ad $d e$ ut cylindri $a g$ ad $d o$, propter altitudi-
 nes aequales, & ut altitudines $m f$, ad $m n$, ita
 cylindri $d i$ ad $d o$ propter identitatem basis $d e$.
 Erunt cylindri $a g, d i$ in eadem ratione, ad cylin-
 drum $d o$, & sic: aequales. In conis vero reciprocis po-
 sitis basibus, & altitudinibus; ipsorum quoq; tri-

7 V.

14. XI.

10. XII.

9. V.

Ll

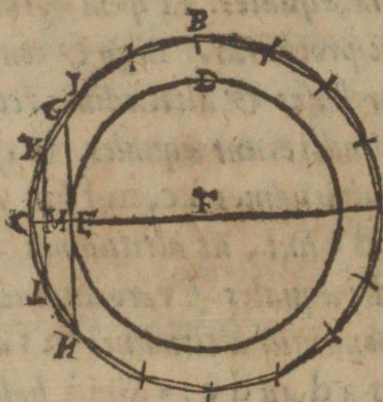
plb

pli cylindri reciprocantur propter easdem bases, & altitudines reciprocas, ex quibus cum cylindri concludantur aequales, aequales etiam erunt ipsorum partes tertiae vel conici.

PROPOS: XVI.

Problema 1.

Duobus circulis abc , de , circa idem centrum f existentibus, in maiori circulo abc , polygonum æquilaterum, & parium laterum inscribere, quod non tangat minorem circulum de .

13. III.

1. X.

Extendatur per f centrū diameter ac , qui secet circulum de in e , per quod A punctū ducatur perpendicularis ipsi ac , quæ tangens erit circuli de . Quoniam arcus agc major est arcu gc subtracto dimidio ab & ex residuo bc , dimidio bi , & ex residuo ic dimidio ik , & relinquitur ck minor quam gc : erit q , ck subtensa ipsi ck arcui latus polygoni inscribendi. Si enim arcus bi in partes numero & magnitudine aequales ipsius ci dividatur, & quadrans ab in aequales partibus

tribus $b c$ quadrantis, & $a h c$ semicirculus in equa-
 les semicirculi $a b c$ partibus, quibus arcubus sub-
 tensæ lineæ omnes erunt & æquales rectæ $c k$: & sic
 polygonum æquilaterum erit perfectum, quod mi-
 norem circulum $d e$ non tangit. Demissâ per-
 pendiculari $k l$ per k in $a c$, quàm secat in m . Quo-
 niam anguli $g e m$, $k m e$ sunt recti: d erunt $g h$,
 $k l$, parallele. Quare cum $g h$ tangat circulum
 $g e$ in e erit $k l$ tota extra illum circulum, cumq;
 nunquam attinget, quia nunquam cum recta $g h$
 convenire potest. Ideoq; multò minus k longius ab
 eodem circulo remota tanget illum circulum. Pro-
 inde nec reliquorum polygoni laterum ullum huic
 $c k$ æquâlium, æqualiter quippe à centro f distan-
 tium, circulum $d e$ continget.

29. III.

28. I.

14. III.

PROPOS. XVII.

Problema. 2.

Duabus sphaeris $a b c d$, $e f g h$, circa
 idem centrum i existentibus, in ma-
 jori sphaera $a b c d$, solidum polyedrū
 inscribere, quod non tangat mino-
 res $e f g h$, sphaeræ superficiem.

Ambæ sphaeræ secantur plano aliquo per centrum,
 sintq; cōmunes sectiones factæ in sphaeris plana $a b$
 $c d$, $e f g h$, quæ circuli sunt ex definitione sphaeræ,
 idem habentes centrum i cum ipsis sphaeris.
 In his circulis ducantur diametri $a c$, & $b d$
 in centro i ad angulos rectos se secantes,

L I

20

erit etiam ck subtensa minor recta ae , id est, gr .
 & ck erit inscribendi polygoni latus. Nam cum
 recta cd arcum subtendens minorem arcu $c\gamma$, non
 tangat circulum $efgh$; multò minus ck arcum
 cd minorem subtendens eundem circulum tanget.
 Rursus ducta diametro kn , erigatur ex centro i
 perpendicularis io , ad plana circulorum $abcd$,
 $efgh$, occurrens superfici ei sphaerae maioris in o , &
 per rectas oi , ac , & oi , kn ducantur plana, quae
 ad circulum $abcd$ erunt recta, efficiuntq; com-
 munes sectiones circulos, quorum semicirculi sunt aoc , nok . Quia verò anguli oic , oik sunt
 recti; & erunt oc , ok quadrantes, & quidem
 quia aoc , nok , circuli aequales sunt ipsi $abcd$,
 propter aequales diametros: erunt ipsi cd , oc , ok ,
 aequales quadrantes. Si ergò cl arcus dividatur
 in tot partes, in quot divisus est cl ; & quadran-
 tes oc , ok in partes numero & magnitudine ae-
 quales arcibus quadrantis cd : erunt illis omnibus
 subtensae rectae ck , kl , lm , md ; cp , pq , qr ,
 ro , rs , st , tu , uo aequales. Cōiunctis autē rectis ps
 qt , ru , demittantur ex p & s ad planum circuli
 $abcd$ perpendiculares px , sy , quae in communes
 sectiones ac , nk , cadent, eruntq; inter se pa-
 rallelae. Quoniam ergò triangulorum pcx , sky
 anguli x & y sunt γ recti, anguliq; pcx , sky
 aequales, quod peripheriae aop , nos ; quibus in-
 sistunt, aequales sint. Erunt ergò propter illos an-
 gulos

Ll 3

gulos

qetur & triangulum \downarrow ruo. Quae ipsa constru-
 ctio si & super reliqua latera kl, lm, md, dictis \downarrow 2. XI.
 videlicet quadrantibus, ol, om, od exhibeatur.
 nec non & in reliquis quadrantibus & reliquo hae-
 misphaerio, ut tota sphaera major quadrilateris &
 triangulis repleatur similibus & equalibus modo
 praedictis super latus ck inter quadrantes oc, ok
 constructis, inscriptum erit in maiori sphaera solidum
 polyedrum circumscriptum dictis quadrilateris atq;
 triangulis. Dico hoc sphaera minore efgh non tan-
 gere, ducatur i γ . Quoniam igitur ex constructione
 ck ω est minor recta c γ : est enim ck major, quam ω 19. I.
 cz quod angulus czk est obtusus, multo major erit ω , per schol.
 quae cz & quadratum rectae g γ majus quadrato z c. sequens.
 Quoniam vero quadratum i γ β equale est quadratis
 rectarum ig, g γ , & quadratum ic, quadratis iz
 z c: sunt autem equalia quadrata i γ , ic, equalia β 47. I.
 ergo sunt etiam ig, γ g, ipsis iz, z c: demptoq; il-
 linc quadrato g γ , & hinc quadrato z c, relinque-
 tur quadratum ig minus quadrato iz; rectaq;
 ig minor recta iz. Quocirca cum ig sit sphaerae
 minoris efgh semidiameter, existet punctum z,
 extra eandem sphaeram, ipsumq; planum ck sp,
 sphaeram efgh minime tanget quod & reliqua o-
 mnia ipsius puncta longius absint a sphaera illa quam
 z. Ducatur rursus ex i ad planum pstq, perpen-
 dicularis i β ; erit β centrum circuli circa pstq,
 descripti, connexisq; sp, ip, cum angulus i β p, sit
 γ rectus. Erit quadratum ip equale quadratis i β , β p.

Ll

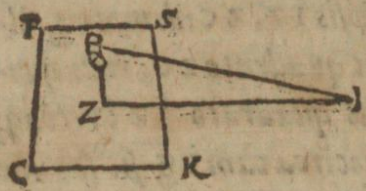
Quia

Quia verò & quadratum ic æquale quadrato ip æquale est quadrato iz , zc : Est autem quadratum zc majus quadrato sp , quod & linea zc major sit, quam linea sp . Reliquum ergo quadratum rectæ is majus est quàm iz : adeoque multo magis punctum z extra spheram $efgh$, existet, quàm z : multoque minus planum $pstq$ quàm $cksp$, tanget spheram $efgh$. Eodemque modo demonstratur, nullum reliquorum planorum attingere posse spheram $efgh$. Quod erat faciendum.

Scholium.

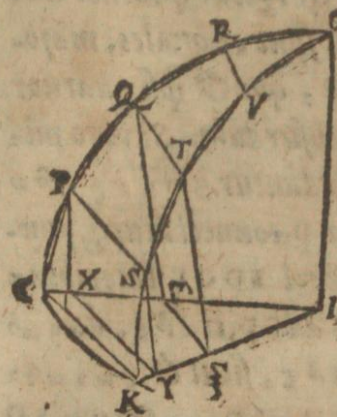
In quadrilatero $cksp$ ponebatur angulus czk obtusus, quod ita probatur: Circumscripto circulo circa illud, quadrilaterum, cum sit, ut ik ad kc , ita iy ad yx : yk autem sp major sit quàm iy ; major etiam erit kc , quàm yx , id est, quàm

sp . Quare cum æqualibus arcibus subtensa sk . pc ipsi kc sint æquales, & erunt arcus illi singuli majores quadrante, ipseque angulus czk obtusus. Deinde etiam sumptum est, omnia alia puncta quadrilateri $cksp$ longius abesse, quàm z , quod patet. Punctum enim quodcumque connectatur cum i , quo-

4. VI,
14. V,
28. III,
13. III,

quoniam $i z$ est rectus. Erit ipsi oppositum latus $i z$ majus latere $i z$, & sic remotius $i z$. 3. def. XI.
§ 19. l.

Deniq, probabitur, quomodo recta $z c$ major sit recta $p p$; si tamen prius fuerit ostensum, $p s$ esse majorem recta $q r$. Opus autem est nobis huius figurae superioris parte intra semidiametros $i c$, $i o$ contenta, & quadrantibus $o c$, $o k$, demissioneq, per n 38. XI.

pendiculi $e u$, & e quae ad communes circulo- rum sectiones $i c$, $i k$ cadunt, ac parallelae sunt, quas aequales & parallelae $q r$ & $e u$ connectunt. n 2. VI. Quae $e u$ cum e sit parallela ipsi $c k$, quia $i c$ & $i k$ latera similiter per $e u$ sunt secta, etiam parallela e erit $x y$. Erit itaq, ut $i y$ ad $y x$, ita $i z$ ad $z p$, & sit $y x$ vel $s p$. m r quam $e u$ vel $q r$. 6. XI.
2. VI.
30. I.
cor. 4.
VI.

Hoc ostenso ex centrīs z, β , circa quadrilatera $c k s p$, $p s t q$ describantur circuli cum semidiametris. Si $z c$

nō credatur major quā βp , erit vel aequalis, vel minor. Si aequalis, cum lateribus $c k$, $z c$ ponantur aequalia latera βs , βp , & basis $k c$ major quā $s p$; erit angulus $k z c$ major angulo $s \beta p$. Eo n 25. l.

Ll s

demq,

§ 22. I. demq³ modo s z p. major est angulo β q. Sed propter bases sk, pc, ts, qp³ equales, & equales sunt.

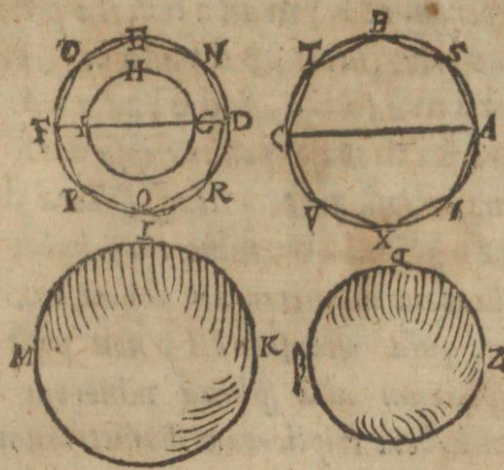
cor. 15. I. anguli k z s, cz p, s β t, p β q. Igitur quatuor anguli ad z, qui quatuor rectis sunt. equales, majores sunt angulis quatuor ad β , qui & ipsi quatuor rectis. equales sunt. Quod absurdum. Si vero minor sit z c quàm β p, abscindantur $\beta \pi$, $\epsilon \epsilon$, $\beta \omega$ $\beta \phi$ equales ipsis zc, zk, zs, zp, connectanturq³ puncta π , ϵ , ω ϕ lineis quadrilateri spqt lateribus parallelis. Erit itaq³ ut β s ad sp, ita β ϵ , ad π ϵ nimirum π minor quàm β ϵ , sicut & ϵ ω , ω ϕ ϕ minores sunt quàm st, tq, qp. At cum sp sit minor, quàm ck; & st, pq, equales rectis ks, cp; tq & minor, quàm ps: erunt rectæ π , π ω , ω ϕ , ϕ ϵ minores rectis ck, ks, sp, pc; sed propter $\beta \pi$, $\beta \omega$, $\beta \epsilon$, $\beta \phi$ equales positæ ipsis zc, zk, zs, zp, anguli ad z, majores angulis ad β , quibus tamē equales sunt. Itaq³ nec β ipsa z c minor erit; & quia nec equales sunt. Proinde zc major erit quàm β p. Quod erat propositum.

PROPOSITIO XVIII.

Theorema 16.

Sphæræ sunt abc, def in triplicata ratione suarum diametrorum. ac, df.

Sin minus, erit sphaera abc ratio eadē, ad aliam vel majorem.

majorē vel minorem spheram. Primū ergo habeat
 rationē triplicatā a c ad d f; sphaera a b c, ad sphæ-
 ram g h i minorem sphaerā d e f. Inscibatur autē 17. XII.
 in majori sphaera d e f polyedrum d n e o f p q r,
 non tangens minorem g h i, atq; huic simile a b c,
 sphaera a s b t c u x y; quæ cū sint β in triplicata ra-
 tione a c ad d f; sunt sphaera a b c, g h i: erit. 17. XII.
 ut a b c, ad g h i, ita polyedrum ad polyedrum. Itaq;
 cum sphaera a b c sit major polyedro sibi inscripto,
 & erit & g h i sphaera major altero polyedro, d n e
 o f p q r, pars tota. Quod absurdum, non ergo major 14. V.
 sphaera a b c, ad minorem g h i, ipsā d e f ha-
 bet rationem triplicatam diametrorum a c ad d
 f. Habeat porro rationem hanc ad quandam mayo-
 rem k l m, ipsa d e f. Rursus est, ut polyedrum,
 a s b t c u x y ad polyedrum d n e o f p q r, eid
 est, ut a c ad d f, ita sphaera a b c ad sphaerā k l m:

Et convertendo, ut klm ad abc , ita polyedrum
 posterius ad prius, id est, $\beta d f$ ad $a c$. Ponatur
 autem ut klm ad abc , sic $d e f$ ad $z a \beta$. Quia
 ergo sphaera klm major ponitur ipsa $d e f$. Erit
 et abc major ipsa $z a \beta$. Itaq, sphaera $d e f$ ad
 sphaeram $z a \beta$, ipsa abc minorem, habet ratio-
 nem triplicatam diametrorum $d f$ ad $a c$. Quod
 absurdum, quia ostensum est, non posse sphae-
 ram ad sphaeram aliam sphaeram minorem, pro-
 portionem habere triplicatam diametrorum. Cum
 ergo sphaera abc , neq, ad minorem neq, ad ma-
 iorem sphaeram, ipsa $d e f$, habeat rationem tri-
 plicatam diametrorum $a c$ ad $d f$: habet itaq, ad
 ipsam $d e f$. Et sic sphaera quavis ad quamvis tri-
 plicatam diametrorum rationem habet. Hinc
 fit: sphaeras esse inter se, ut in ipsis similia
 polyedra descripta propter proportionem
 eandem triplicatam diame-
 trorum.

ELE-

ELEMENTO- RUM EUCLIDIS,

LIBER XIII.

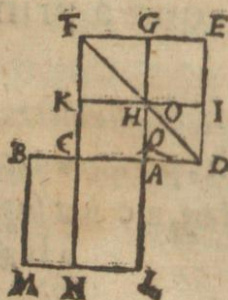
PROPOSITIO I.

Theorema 1.

Si linea recta $a b$ secundum extremam & mediam rationē a secetur in c : majus segmentum assumens dimidiam totius, quintuplum potest ejus, quod à dimidia totius describitur quadrati-

*ar c. II. vel
30. VI.*

Super $c d$ fiat quadratum $c e$,
in quo ducta diametro $d f$, du-
catur a g ipsi $d e$ parallela, se-
cans diametrum in h puncto per
quod ducatur $i k$ parallela ipsi $c d$
Deinde super $a b$ perficiatur qua-
dra-

3 cor. 4. II. $dratum\ a\ m\ pertrahaturq\ fc\ ad\ n.$ 3 Erunt $a\ i$,
 23. def. VI. $k\ g\ quadrata\ rectarum\ a\ d, a\ c.$ 7 Quia ergo est.
 17. V I. ut $ab\ ad\ ac$, ita $ac\ ad\ c\ b$: d erit re-
 1. VI. ctangulum cm sub extremis aequale ipsi kg qua-
 43. I. drato medie $a\ c$. Cumq; ab , id est, $a\ l$ ponatur du-
 2. Schol. 4. I I. pla ipsius $a\ d$, id est, $a\ h$; & sit, ut $a\ l\ ad\ a\ h$, ita
 etiam $an\ ad\ ak$: erit an , ipsius
 ak duplum. Quia vero ak & ig sunt 2 equalia,
 erit an aequale duobus ak, ig . Ideoq; additis æ-
 qualibus, cm , kg erit quadratum $a\ m$, aequale
 gnomoni opq . Quare cum quadratum $a\ m$ sit
 quadruplum $a\ i$, quia $a\ b$ est dupla ipsius $a\ d$: Erit
 etiam gnomon opq , quadruplus ejusdem quadra-
 ti: additoq; quadrato $a\ i$, erit quadratum $d\ f$ quin-
 tuplum quadrati.

PROPOSITIO II.

Theorema 2.

Si recta linea $d\ c$ sui ipsius segmen-
 ti $d\ a$ quintuplū possit; duplæ $a\ b$ præ-
 dicti $d\ a$, segmenti extrema & media
 ratione sectæ in c ; majus segmentum
 $a\ c$ reliqua pars est ejus, quæ à prin-
 cipio, rectæ.

Super $d\ c$ fiat quadratum $d\ f$. & diametrum
 $d\ f$ secet $a\ g$ parallela ipsi $c\ f$ in h , per quod ducatur
 $i\ k$ parallela ipsi $d\ c$, productaq; $a\ c$ fiat super
 $a\ b$ du-

LIBER XIII.

ab dupla ipsius da quadratum
 am , & continuetur cf in n . E-
runt \therefore ergo ai, kg quadrata re- cor. 4. II.

ctarum da, ac . Quia autem
quintuplum ponitur quadratum
 ce quadrati ai ; relinquitur
gnomon opq quadruplus ejus-
dem quadrati ai . Sed & am

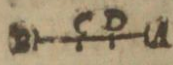
quadratum est quadruplum ejusdem quadrati ai .
Quia ab est dupla ipsius da . Sunt igitur gnomon
 opq & quadratum am equalia. Rursus, quoni-
am ab , id est, al , ponitur ipsius da , id est, ah , du-
pla; & β est, ut la ad ah ; ita rectangula lc ad a i. VI.
 ak . Erit quoque illud hujus duplum, & sic equalibus
 ak, he , rectangulis simul equale lc , & reliquum
rectangulum cm reliquo quadrato kg . Cumque sint
tres recte ab, ac, cb ; & rectangulum cm sub ab, c 43. I.
 b sit equale quadrato recte ac & erit, ut ab ad
 ac , ita ac ad cb . Secta itaque est ab extrema & d 17. VI.
media ratione in c , estque majus segmentum ac .

PROPOS: III.

Theorema 3.

Si recta linea ab , secundum medi-
am & extremam rationem secetur in
 c ; minus segmentum cb assumens dimi-
diā cd majoris segmenti ac , quintue-
plū potest ejus, quod a dimidia ma-
joris segmenti describitur quadrati.

Quoni-

 Quoniam $a c$ est bisecta in d , eiq;
addita $c b$; erit a rectangulum sub

6. II. $a b, b c$; una cum quadrato rectae $c d$; aequale
quadrato rectae $b d$. Sed rectangulum sub $a b, b c$
est quadruplum quadrati $c d$, quia intermedia
quadratum $a c$, huic aequale, est quadruplum qua-
drati ejusdem $c d$. Idem ergo rectangulum sub a
 $b : b c$ una cum quadrato $c d$, est quintuplum
quadrati $c d$. Ideoque & quadratum rectae $b d$,
segmenti minoris cum dimidio majoris quintuplum
est ejusdem $c d$ quadrati.

PROPOS: IV.

Theorema 4.

Si recta linea $a b$, secundum me-
diam & extremam rationem sece-
tur in c : quod a tota $a b$, quodq; a mi-
nore segmento $c b$ simul, utraq; qua-
drata $a b, c b$ tripla sunt ejus quod a
majore segmento $a c$ describitur qua-
drati.

17. VI.
7. II.

Quia enim rectangulum sub
 $a b, b c$ aequale est quadra-
to $a c$; & illud rectangulum
bis, cum quadrato $a c$, triplu
est quadrati $a c$: erunt & his β equalia quadrata
 $a b, b c$ tripla ejusdem quadrati $a c$.

PRO.

LIBER XIII.
PROPOS: V.

355

Theorema 5.

Si recta linea ab , secundum mediā
& extremam rationem secetur in c ;
apponaturq; ei da æqualis majori ac
segmento: tota recta linea bd secun-
dum mediā & extremam rationē
secatur, & majus segmentum est, quæ
à principio recta linea ab .

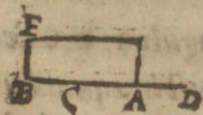
Quia enim est, ut ab
ad ac , vel $a d$, ita $a c$ ad $c b$:
etiam convertendo est, ut da
ad $a b$, ita $b c$ ad $c a$. &
componendo, ut db , ad $a b$, ita $a b$, ad $c a$, vel ad
 $d a$. Secta itaq; est bd in a , extrema & media
ratione.

PROPOS: VI.

Theorema 6.

Si recta linea ab Rationalis extre-
mā ac mediā ratione secetur in c , u-
trumq; segmentorū ac , cb irrationalis
linea est, quæ vocatur Apotome.

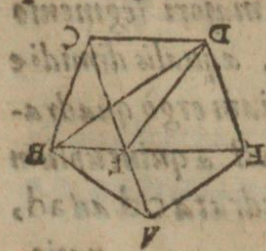
Addatur majori segmento
 ac , recta ad , æqualis dimidiæ
totius ab . Quoniam ergo quadra-
tum rectæ cd , est æ quintuplum $a i$. XIII.
quadrati rectæ ad ; habebunt quadrata cd ad ad ,
M m ratio-

- 6. X. rationem, quam numerus ad numerum. & eruntq;
inter se commensurabilia: ipsaq; recta c d.
ad commensurabiles saltem potentia. Sed a d di-
midia Rationalis a b, est Rationalis. Ergo & c d.
• 24. VIII. Quia verò quadrat. c d. a d non γ habent ratio-
nem, quam numerus quadratus, ad quadratum,
• 9. X. cum sit quinarius ad unitatem; & erunt c d, a d re-
cte longitudine incommensurabiles, ac proinde ra-
tionales potentia solum commensurabiles. Quare,
• 74. X. si ex Rationali c d detrahatur a d rationalis po-
tentia solum commensurabilis; erit reliqua c
Irrationalis, quae vocatur Apotome. Rursus, appli-
• 98. X. cato ad a b rectangulo a e, contento sub a b, c b:
cum sit, ut a b ad a c; Sic a c ad c b: erit hoc re-
ctangulum a e aequale quadrato rectae a c. Quare
quadratum Apotomae a c, i. e. rectang. a e applicatum
um ad a b Rationale facit alterum latus b e, vel
huic aequale segmentum minus c b Apotomen primam.

PROPOS: VII.

Theorema 7.

Si pentagoni a b c d e æquilateri, tres
anguli a b c sive qui deinceps, sive qui
non deinceps sint, æquales fuerint: æ-
quiangulum erit ipsum pentagonum.

Primò sint tres anguli a, b, c de-
inceps. Angulis dictis æqualibus
subtendatur rectae b e, a c, b d;
atq; ex \dagger intersectione illarum
duca-

Ducatur recta fd . Iam in triangulis abe & cbd ,
 equalium laterum, ex hypotthesi ab, ac ipsis bc ,
 cd : & anguli contenti equalis, a ipsis c : erunt &
 bases be, bd ; & anguli aeb, cdb , α 4. I.
 Sed propter be, bd equales, etiam anguli bed ,
 bde sunt β equales. Igitur toti aed, cde sunt β 5. I.
 equales: Eodem modo in triangulis abe, abc ,
 sunt equales bases be, ac : Et anguli $a be, aeb$,
 equales angulis bac, bca . Itaq; cum anguli
 bac & abe , trianguli bfa , sint equales: erunt
 & bf, fa equales: quæ demtæ ex be, ac , α 6. I.
 qualibus, relinquunt equales fe, fc . Cum er-
 go trianguli fed latera fe, ed sint equalia tri-
 anguli fed lateribus fc, cd ; & basis fd com- β 8. I.
 manis: & erunt & anguli contenti fed, fcd α -
 quales. Ideoq; aed, bcd , quadrati sunt equa-
 les. Adeoq; cum ipsi bcd , ponantur equales bac
 & abc : ipsiq; aed ostensus etiam sit equalis cde :
 erunt omnes quinque equales & pentagonum α -
 quilaterum. Deinde tres anguli a, c, d , sint non
 deinceps. Rursus ergo in triangulis bac, bcd ,
 sunt bases be, bd & anguli aeb, cdb , α -
 quales. Sunt autem & bed & bde β equa-
 les. Igitur toti aed, cde sunt equales: & sic
 tres d, e, a , sunt deinceps equales. Ideoq; ut prius
 Pentagonum α quilaterum.

Mm 2

PRO-

EVCLIDIS ELEM.
PROPOSITIO VIII.

Theorema 8.

Si pentagoni $abcde$ æquilateri & æquianguli duos c, d angulos, qui deinceps sint, subtendant rectæ lineæ db, ce ; hæ mediâ & extrema ratione se mutuò secant, & maiora ipsarum segmenta fb, fe , æqualia sunt pentagoni lateri.

¶ 14. IV.
¶ 28. III.

Descripto \circ circulo circa pentagonum. β Erunt quoque arcus ab, bc, cd, de, ea æquales. In triangulis autem $cdb, \& dce$ propter æqualia latera bc, cd, de ; & æquales contentos angulos c, d , æquales fiunt bases bc, de , & anguli cdb, ecd : quibus cum sit externus bfc , æqualis γ : Erit etiam anguli dce duplus: Sicut & bce , propter duplum arcum bae , ejusdem dce duplus est. Ideoque $bfc, \& bcf$ erunt æquales rectæque bf, bc , æquales, id est, latus pentagoni bc æquale est segmento majori bf , subtense bd . Sunt autem & anguli $cbd, \& anguli cdb$, æqualibus peripheriis bc, cd insistentes & æquales. Proinde triangula bcd, cfd , propter angulos cdb, cbd æquales, ipsis $fdc, \& fdc$, erunt γ æqui-

¶ 32. I.

¶ 33. VI.
¶ 6. I.

¶ 27. III.

¶ 40. VI.

angula. Eritque ut bd ad dc , id est, bf : ita dc ,

LIBER XIII.

$d c$, id est, $b f$, ad $f d$. Ideoq; $b d$ in f secta est extrema & media ratione. Eodem modo & $e c$ in f eadem ratione secta esse ostenderetur.

PROPOS. IX.

Theorema 9.

Si hexagoni latus $b e$, & decagoni $a b$, in eodem circulo $a b c d$ descriptorum, componantur: tota recta linea $a e$ extrema ac media ratione secatur, & majus ejus segmentum est hexagoni latus $b e$.

Ex a per centrum d ducatur diameter $a c$, & conjungantur recte $d b$, $d e$. Quoniam igitur $a b$ arcus est decima pars circuli: Semicirculus $a c$ continebit eum quinquies, eritq; $b c$ quadruplus ipsius $a b$: & angulusq; $b d c$ quadruplus anguli $b d a$. Rursus in triangulo $d b e$ α 33. VI. equalium laterum $d b$, $b e$; β erunt $b d e$, & $e a$ β 5. I. quales, quibus equalis γ externus $d b a$, duplus erit β 5. I. ipsius e : Sicut & $d b$, a equalis β $b a d$. Et sic ambo γ 32. I. simul quadrupli anguli e : adeoq; his γ equalis externus $b d c$ ejusdem e quadruplus. Qui cum & d 42. I. anguli $a d b$ fuerit quadruplus: erunt e & $a d b$ equales. Et sic propter angulos e & a equales ipsis $b d a$, & a , triangula $a e d$, & $a d b$, equiangula.

M m 3

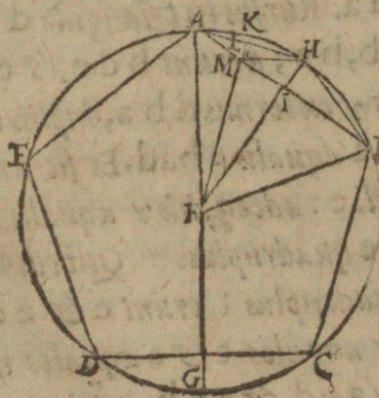
Erit

Erit igitur, ut a e ad a d, id est, e b ; Ita a d, vel e b, ad a b. Secta nimirum est a e secundum extremam & mediam rationem, cujus segmentum majus est latus hexagoni. Hinc patet, cum per quintam hujus detractum minus segmentum ex maiore, relinquat majus segmentum, divisum secundum extremam & mediam rationem, quod subtracto latere decagoni ex hexagoni latere fiat decagoni latus segmentum majus lateris hexagoni, media & extrema ratione secti.

PROPOSITIO X.

Theorema 10.

Si in circulo *abcde*, pentagonum
æquilaterum describatur; Pentago-
ni latus *ab*, potest & latus hexagoni &
latus decagoni in eodem circulo de-
scriptorum.

Ducatur diameter a g
& semidiameter f b,
& bisecto arcu a b in
h; erit a h latus de-
cagoni, & b f hexa-
goni. Rursumq; bi-
secto arcu a h, in k:
Ducatur f k secans
a h,

24 VI.

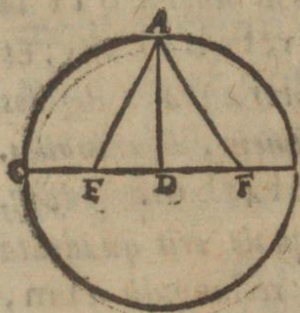
217 VI.

25 I.

22 II.

Quamobrem, ut $a b$ ad $a h$, ita $a h$ ad $h m$. Et sic sub $a b$, $a m$, contentum rectangulum aequale quadrato $a h$. Sed sub $a b$, $b m$ est ostensum aequale quadrato $b f$. Itaq; rectangula sub $a b$, $b m$, & $a b$, $a m$ aequalia sunt quadratis $b f$, $a h$ simul. Sed illa duo rectangula sub $a b$, $b m$ & $a b$, $a m$ sunt & aequalia quadrato $a b$. Aequale ergo est quadratum $a b$, quadratis $b f$, $a h$, laterum Hexagoni & decagoni. Hinc patet primo, quod linea ex centro bisecans arcum, ejus quoq; subcentfam bisecet. Secundo quod diameter circuli ex uno angularum pentagoni latus ipsi oppositum bifariam secet,

Scholium.

24 II.

Ex Ptolemaeo usitata est praxis, qua una eademq; opera in dato circulo & pentagonum & decagonum describantur. Ejus demonstratio haec est. In circulo $a b c$, super diametro $b c$ erigatur perpendicularis ex centro, $d a$, & $d c$ bifariam secta in e ducatur $e a$; ipsiq; aequalis abscindatur $e f$; & ducatur $f a$. Erit $f a$ latus pentagoni & $f d$ decagoni. Quia enim $d c$ bisecta est in e , ipsiq; adjecta $d f$; erit rectangulum sub $c f$, $d f$, una, cum quadrato $d e$, aequale quadrato rectae $e f$ vel.

vel ea. Quod aequale est quadratis rectarum cd, da .
 Dempto itaque quadrato communi de : relinquitur
 rectangulum sub cf, df , aequale quadrato recte ad ,
 id est, quadrato cd . Erigitur, ut cf ad cd ; ita
 cd ad df , & sic cf divisa est secundum extremam
 & mediam rationem in d . Cum igitur illius segmen-
 tum majus cd sit latus d hexagoni: erit df latus d decagoni
 ejusdem circuli. Rursus quoniam quadratum fa aequale est
 quadratis laterum hexagoni ad , & pentagoni df , erit fa latus pentagoni.

p. 47. F.

p. 17. VI.

p. 15. IV.

p. 9. III.

p. 10. XII.

PROPOSITIO XI.

Theorema 11.

Si in circulo $abcde$ Rationalem
 habente diametrum ag , pentago-
 num $abcde$, æquilaterum describa-
 tur: Pentagoni latus ab latus Irrati-
 onalis est linea, quæ vocatur Minor.

Per centrum f ducantur diame-
 tri ag, bh : quorum ag secet
 cd latus in i : connectanturque
 ac, ah ; Quarum ab secet dia-
 metrum bh in k . Abscindatur
 quoque ex semidiametro fh quar-
 ta ipsius pars fl ; itemque ex re-
 cta ac quarta ejus pars cm . Quoniam igitur dia-
 meter

ap. 16. X.
cor. 10.
XIII.

ap. 32 I.
d. 4. VI.

ap. 15. V.
§ 22. VI.
ap. 8. XIII.
ap. 1. XIII.
ap. 6. X.
ap. 30. VI.

meter b h. Rationalis est; erunt & ipsius aliquotae partes bf, fl rationales. Totaq; bl utriq; commensurabilis, & Rationalis. Rursus, quia fb ex centro secat arcum a c bisariam in b; ergo & ipsius subtensam ac in k, & ad angulos rectos. Sicut & a g ipsam c d in i. Atq; ita triangula a c i, a f k, rectangula, propter communem angulum a sunt & equiangula: & eritq; ut c i ad c a; ita f k ad f a: & permutando, ut c i ad f k; ita c a ad f a. Ut autem c a ad f a, ita est c m, quarta pars ipsius c a ad f l, quartam partem ipsius f a. Erit ergo ut c i ad f k, ita c m ad f l: & permutando ut c i ad c m, id est, harum dupla c d ad c k, ita f k ad f l: & componendo, ut c d c k simul, ad c k, ita f k, f l simul, id est, k l ad f l. Ideoq; erit, ut quadratum rectarum c d, c k simul, ad quadratum c k; ita quadratū k l ad quadratū f l. Quia verò, si a c secetur media & extrema ratione, ducta videlicet recta b d, majus ipsius segmentum aequale est lateri pentagoni, ut c d: & erit quadratum compositum ex c d segmento majore & c k, dimidia totius, quintuplum quadrati recte c k seu dimidia totius. Quare & quadratum k l quintuplum est quadrati f l. Ideoq; quadrata k l, f l & commensurabilia sunt, & recte k l, f l potentia saltem commensurabiles. Sed f l erat Rationalis. Ergo & k l. Deinde, quia b l continet quatuor partes ipsi f l

aqua-

æquales sit bl talium quinq³ia habebitq³ bl qua-
 dratum talium 25, qualium fl³ unam propter ra-
 tionem duplicatam quadratorum ad latera, & kl
 quinq³. Cum igitur quadrata bl , kl non ha-
 beant rationem numerorum quadratorum: Sunt
 enim ut 25, ad quinque, vel quinque ad unum: μ 9. X.
 & erunt rectæ bl , kl longitudine incommensura-
 biles. Ideoq³ cum & Rationales; erunt Ratio-
 nales potentia solum commensurabiles. Si itaq³
 ex rationali bl , dematur Rationalis kl , poten-
 tia tantum commensurabilis; Erit reliqua bk Irra-
 tionalis & Apotome, cujus congruens est kl . Iam
 recta bl possit plus, quam kl , quadrato rectæ n .
 Quoniam quadratum bl , æquale est quadratis kl
 & n , sed qualium bl sunt 5, talium kl est una:
 Erit n reliqua talium 4; habebunt igitur quadra-
 ta bl & n proportionem numeri ad numerum.
 Ideoq³ erunt commensurabilia, ipseq³ bl & n
 rectæ commensurabiles saltem potentia: Sed bl est
 ostensa Rationalis. Erit igitur & n rationalis.
 Quoniam illa bl ad n ratio, non est numerorum
 quadratorum. Est enim quæ quinque ad quatuor.
 Erunt bl & n longitudine incommensurabiles,
 ac proinde rationales potentia solum commensura-
 biles. Quare cum tota bl rationalis longitudi-
 ne, sit commensurabilis rationali bh : (Qualium
 enim bh est octo, talium bl est quinque)
 possitq³

possit q³ plus quam congruens k l quadrato recta n
 sibi longitudine incommensurabilis, erit b k Apotoma
 quartae ex definitione. Deniq³, quia ab est & me-
 dia proportionalis inter b h, b k; Quia b a h est
 rectangulum o propter angulum rectum a, ex quo
 demissa perpendiculari a k, erit a b, quadratum
 aequale rectangulo sub b h, b k. Cum igitur super-
 ficiem sub Rationali b h, & Apotoma quarta b k,
 possit recta a b & erit a b Minor.

& cor. 8. VI
 • 31. IV.
 • 27. VI.
 p 95. X.

PROPOSITIO XII.

Theorema 12.

Si in circulo a b c, triangulum æ-
 quilaterum a b c describatur; triangu-
 lilatus a b potentia triplum est ejus
 lineæ d b, quæ ex centro circuli d du-
 citur.

coroll.
 10. XIII.

β cor. 15. IV
 γ 47. I.
 δ 21. III.

Ducta diametro a e; secetur
 a & arcus b c in e, & subtenta
 b c in f bisaria, & ad angulos
 rectos: erit b e, dimidia partis
 tertiae b c, pars sexta circuli, i-
 phiusq³ subtensa b e latus hexa-
 goni, aequale β semi diametro circuli. Quoniam er-
 go quadratum a e γ aequale est quadratis a b, b e,
 quod angulus a b e in semicirculo sit rectus δ. Est
 autem

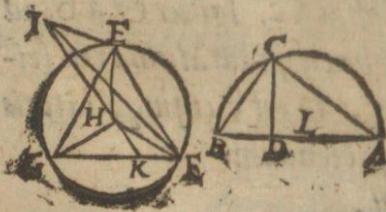
Autem recta ae quadruplum recta be dimidia.
 Qualiam itaq³ partium quadrata ab , b e sunt
 quatuor, talium b e est una, & a b tres: adeoq³
 quadratum ab triplum quadrati b e , vel semidia-
 metri db . Hinc patet 1. Diametrum circuli
 potentia esse sesquitertiam ad latus trigoni
 æquilateri, quia ipsius partes sunt quatuor, qua-
 lium hujus sunt tres. 2. Semidiametrum de
 bifariam secari in f , à latere trianguli b c .
 Cum enim quadratum ab , sit triplum ipsius b e ,
 si a b ponatur partium 12, erit b e talium 4. Est
 autem quadratum b e æquale quadratis fb , fe ,
 & talium partium tres habet b f , quia quarta
 pars quadrati a b ; Vna igitur illarum est fe ; ipsi-
 usq³ quadruplum b e , id est, de , ac proinde fe di-
 midia est ipsius de .

Schol.
4. II.

PROPOS: XIII.

Problema 1.

Pyramidem constituere & datâ
 sphaera complecti, & demonstrare,
 quòd sphaeræ diameter potentia sit
 sesquialtera lateris ipsius pyramidis.

In diametro sphaeræ
 ad sit dupla ipsius db :
 ducaturq³ perpendi-
 cularis cd , & linea
 ca ,

ca, cb. Iamq; intervallo he, id est, dc ducta-
 tur circulus efg, in quo inscribatur triangulum
 equilaterum efg. Iunganturq; hf, hg aequales
 ipsi dc. super h erigatur perpendicularis hi, a-
 qualis recta ad: & ex i demittantur ie, if,
 ig. Erit quatuor hisce triangulis comprehensum
 solidum pyramis sive Tetraedrū. Quoniam enim
 quadratum ad est duplum quadrati cd; & qua-
 dratum ca triplum ejusdem cd: Ideoq; etiam
 ipsarum ie, if, ig equalium & ipsi ca quadrata
 erūt d tripla quadratorū he, hf, hg, semidiame-
 trorū. Et sunt triangula quatuor efg, efi, fgi, gei,
 equilatera & equiangulara, ex quibus constituta
 pyramis, data sphaera, cujus diameter ab est, in-
 scripta. Extensa enim ih, quae aequalis ipsi ad in
 k, dum ik fiat aequalis ipsi ab. Quia inter ih,
 hk mediae proportionales sunt he, hf, hg (Sunt
 enim aequales ipsis ad, db, dc.) ejusdem sphaerae
 sub ik, id est, ab diametro semicirculi transibunt
 puncta i, k, e, f, g; eritq; sphaera datae diametri ab,
 inscripta pyramis efgi, ad cujus latus quodvis i-
 psius sphaerae diameter est sesquialtera. Cum enim
 proportionales sint ab, ae, ad; & erit, ut ab
 ad ad; ita quadratum ab ad quadratum ac.
 Sed ab est sesquialtera ipsius ac. Igitur & ab, id
 est, ipsius ik diametri sphaerae quadratum erit ses-
 quilaterum quadrati ac, id est, cujusq; lateris
 pyramidis. Quod erat faciendum.

Corollarium.

i. Erit

1. Erit etiam diameter sphaerae potentia quadrupla sesquialtera semidiametri circuli circa basin pyramidis descripti.

Quia enim ab est ostensa sesquialtera ipsius ac , id est, ef : Erit quadratum ef talium partium 6, quod ab novem. Talium autem h e tantum est 2, quia quadratum e f ipsius h e est triplum. Quadratum igitur ab 9 est quadratum ab 2, quadruplum sesquialterum.

2. Perpendicularis ex centro l sphaerae ad planum basise efg pyramidis efg idemissa sexta pars erit diametri ab sphaerae & tertia semidiametri al .

Quia enim ad 4, est dupla ipsius bd 2: erit ipsius ab , 6, ld , 1. pars sexta; & ipsius al pars tertia. Cumque altitudo hi sit ipsa ad , continebit haec duas tertias diametri; & proinde quadratum diametri 9, ad altitudinem 4, exhibet ipsorum proportionem duplicatam ad 3 ad 2. Si ex materiis fiant 4, triangula aequilatera quae hunc in modum disponantur, fiet inde pyramis ut docet Durerus.

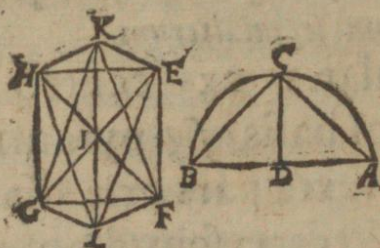

PRO.

EVCLIDIS ELEM:
PROPOSITIO XIV.

Problem 1. 2.

Octaedrum constituere, & sphaera
complecti; q'ia & pyramidem, &
demonstrare quod sphaerae diameter
potentia sit dupla lateris ipsius octa-
edri.

Circa diametrum ab ,
data sphaera, descripto
semicirculo, erigatur
ex centro perpendicu-
laris dc , & conne-
ctantur ca , cb & a -

a 4. I.

8. & 4. I.

y 47. I.

quales. Super ef aequali ipsi ac fiat quadratum $efgh$,
diametris eg , fh , secantibus se in i aequaliter.
Iam ad planum hoc quadratum utringq; ex i eri-
gantur perpendiculares ik ; il aequales ipsi ie .
Iunganturq; puncta k & l cum $efgh$ punctis:
erit ex octo triangulis aequalibus & aequilateris $k ef$,
 $k fg$, $k gh$, keh , $l fe$, $l eh$, $l hg$, $l fg$, fa-
ctum solidum octaedrum, quod datae diametri ab ,
sphaera inscriptum est. Quia super kl , id est, ab , dia-
metro mobilis semicirculus omnia etiam e , f , g , h , tan-
quam aequaliter a centro i distantia puncta tran-
sit, estq; sphaerae diameter ab dupla, ipsius ac , id
est, ef vel cujusq; lateris octaedri.

Corol-

Corollaria.

1. In octaedro tres diametri $k l, e f, f h$ se mutuò ad angulos rectos secant in i centro sphaeræ. Quia omnes ad i anguli sunt ostensirecti.

2. Octaedrum dividitur in duas pyramides similes & æquales, quarum basis communis est quadratum $e f g h$. Et vertices $k l$, altitudinesq; $i k, i l$, semidiametri. Habent enim plana similia & æqualia.

3. Si Tetraedrum & Octaedrum eisdem sphaeræ inscribantur Tetraedri latus potentia sesquitertium est lateris octaedri. Quia enim potentia diametri ab o est sesquialtera δ lateris Tetraedri 4, & dupla, Octaedri 3. Erit potentia laterum illorum 4. ad 3. id est, sesquitertia. 13. XIII.
14. XIII.

4. Bases octaedri oppositæ sunt parallelae. 16. XI.

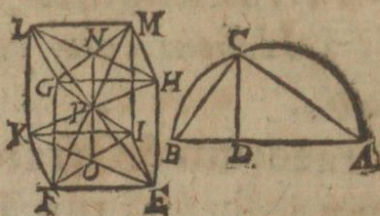

Scholium.
Durerus ex materia vult fieri, sita inter se complicantur octo triangula.

Nn PRO.

Problema 3.

Cubum constituere, & sphaerâ
complecti, qua & priores figuras, &
demonstrare, quòd sphaeræ diameter
potentia sit tripla lateris ipsius cubi.

Circa diametrum datæ sphaeræ ab descripto
semicirculo auferatur ex ab pars tertia db, &
ex d erigatur perpendicularis dc, junctis ca
cb. Iam super ef æquali ipsi bc, fiat quadratum
efgh, ad cujus angulos 4 erigantur 4 perpen-
diculares rectæ ei, fk, gl, hm, æquales ipsi ef,
& extrema connectantur lineis ik, kl, lm, mi,
quæ & inter se æ sunt æquales & parallele, quia æ-
quales β & parallele α connectunt: & sic quadra-
tum efik: eodemq; modo & fklg, glmh,
hmie: & proinde γ iklm opposito efgh si-
mile & æquale erit quadratum. Itaq; cum el pro-
pter latera opposita δ parallela sit parallelepipedū,
erit etiam cubus, & quidem comprehensus sphaera.
Opposi-

α 43. I.
β 6. XI.

γ 24. XI.

δ 15. XI.

Oppositorum enim planorum $efki$, $ghlm$ diametri sint ek , fi , gm , hl per quæ ducantur plana ek , lh , fi , mg ; quorum utrumque cum \cdot secet \cdot 1. 5. XI.
 Cubum, transibit & utrumque per centrum p , in quo & schol. 39.
 etiam omnes cubi diametri se bisariam secant, & XI.
 per idem punctum p communis planorum sectio non incedet. Quia verò plana ek , lh , fi , mg sunt rectangula, quod & he æquè ad ek , quàm ef ,
 ad e i perpendicularis est; & equalia propter latera equalia. Adeoque diametri sibi el , fm , hk ,
 gi æquales; ut & semidiametri pe , pl , ph , pk ,
 pf , pm , pg , pi . Quare ex centro p descriptus semicirculus, circa el circumductus, describet sphaeram omnes Cubi angulos attingentem. Hæc ergo
 el est ipsi ab equalis. Quia enim quadratum ek æquale est quadratis ef , fk , id est, duplum
 quadrati ef , vel kl : Erunt quadrata ek , kl \times 47. I.
 tripla quadrati kl & sic quadratis ek , kl , æquale quadratum el etiam est triplum quadrati
 kl , vel bc , cujus quadrati bc etiam triplum est quadratum ab . Cum enim ab , bc , bd ,
 sint proportionales; erit, ut ab prima ad bd tertiam: ita quadratum ab , ad quadratum secundæ bc , id est, ab est triplum ipsius bc ; sicut &
 el . Erunt ergo ab , el equalia. Cumque quadratum el fuerit triplum quadrati kl , patet diametrum sphaerae potentiâ triplam esse lateris Cubi.

Nn 2

Corolla-

Corollaria.

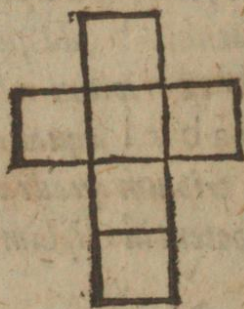
1. Omnes diametri cubi inter se sunt æquales seq; mutuo bifariam secant in centro sphaeræ; eodemq; modo lineæ centrā oppositorum quadratorum continentes secantur bifariam in centro.

2. Potentiā diametri sphaeræ seu cubi, æqualis est potentijs laterum Tetraedri & cubi simul sumptis.

¶ 13. XIII. *Qualium enim partium quadratum diametri est 9, talium sex est quadratum lateris Tetraedri & taliumq; 3, quadratum lateris cubi.*

Scholium.

Ex materia aliqua in 6 quadrata æqualia in hunc modum divisa optime fiet cubus seu figura 8 angulorum tessera similis.

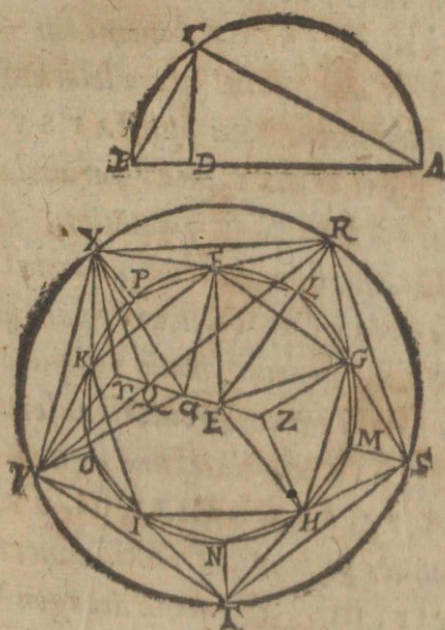
PRO.

LIBER XIII.
PROPOSITIO XVI.

375

Problema 4.

Icosaedrum constituere, & sphaera
complecti, quâ & antedictas figuras;
& demonstrare quod Icosaedri latus
Irrationalis est linea, quæ vocatur
Minor.

Circa diametrum datæ sphaeræ ab descripto se-
micirculo auferatur ex ab pars quinta db , ut ab
ipsius bd sit quintupla: Ipsius ad verò sesquiquar-
ta; & ad ipsius db quadrupla. Ex d erecta per-
pendiculari dc connectantur ca, bc . Intervallo
est, bc describatur circulus cui α inscribatur $\alpha. II. IV.$

Nn 3

penta-

pentagonum equilaterum $fg h i k$, divisissq; arcu-
 bus fg, gh, hi, ik, kf , bisariam in punctis, $l, m,$
 n, o, p connectantur fl, lg, gm, mh , ceu latera
 decagoni. Deinde ex illis punctis ad planum cir-
 culi $fg h i k$ erigantur perpendiculares $eq, lr,$
 $ms, nt, ou; px$, aequales semidiametro ef vel
 bc ; & sic β parallela ipsi eq , quam cum singulis
 opposita binæ aequales & parallela γ connectunt
 semidiametro aequales; ut sic δ plana duo opposita
 parallela $fg h i k$ & $rstux$ contineant quin-
 que semidiametros equalium parallelorum cir-
 culorum. Connectantur jam puncta $rstux$,
 per lineas rs, st, tu, ux, xr , quæ β parallela sunt
 lineis oppositis ut rx ipsi lp , & γ aequales; aequa-
 lesq; in circulis equalibus subtendunt arcus: estq;
 rx pars quinta circuli $rstux$ sicut lp pars quinta
 est circuli $fg h i k$. Eodemq; modo reliqua omnes
 etiam quintas partes eorum circulorum auferunt &
 sic pentagono $fg h i k$ equilaterum aequale est rs
 tux . Ductis $rf, rg, sg, sh, th, ti, ui, uk, xk,$
 xf ; quæ omnes possunt β semidiametros seu
 perpendiculares lr, ms ; & latera decagoni ut $fl,$
 lg . α Ideoq; sunt aequales lateri pentagoni ejusdem
 circuli, id est, ipsi $fgrx$; & sic decem triangula
 $rfx, rfg, rgs, sgh, sht, thi, tiu, uik, ukx,$
 xkf equilatera & equalia sunt. Iam eq perpen-
 dicularis utrinq; extendatur ut qy & ez , sint æ-
 quales lateri decagoni quæ puncta zy connectan-
 tur.

A 6. XI.

2 33. I.

6. XI.

18. III.

47. I.

10. XII.

tur cum singulis angulorum pentagoni f, g, h, i, k ,
 & r, s, t, u, x ; quæ rursus omnes & possunt semi-
 diametros & latera decagoni illorum circulatorum.
 Ideoq; & æquales sunt lateri pentagoni, ut sic fiât
 utring; 5 triangula æquilatera & æqualia priorib;
 10. Hæc ergo 20 triangula, si suis lateribus connecta-
 tur, efficiunt icosædron. Dico hoc ipsum compre-
 hendi sphaera diametri $a b$. Divisa enim $e q$ in
 ducantur $a f, a x, a u$. Quoniam latera $a q, q u$,
 trianguli $a q u$, æqualia sunt lateribus $a q, q x$
 trianguli $a q x$, cum $q u, u x$ sint semidiametri
 circuli $r s t u x$, & anguli $a q u, a q x$ recti, & E-
 runt & bases $a u, a x$ æquales. Ita si ducantur 3. def. XI.
 $a r, a s, a t$, æquales ostenderentur, ipsis $a u, a x$. 4. I.
 Rursus, quia trianguli $a q x$ latera $a q, q x$ æqua- 9. XII.
 lia sunt lateribus $a e, e f$, trianguli $a e f$, quia $e f$ 3. XIII.
 & $q x$ æqualium circulatorum sunt semidiametri &
 anguli $a q x$, & $a e f$ recti: Erunt bases $a x, a f$,
 æquales. Quibus eodem modo æquales ostende-
 rentur $a h, a g, a i, a k$. Sunt ergo omnes decem
 lineæ, ex a ad decem angulos $f, g, h, i, k, r, s, t, u, x$
 ductæ æquales. Quia verò $q e$ est semidiameter
 seu latus hexagoni & $e z$ decagoni: & erit $q z$ divi-
 sa in e , secundum extremam & mediam ratio-
 nem, & minus segmentum $e z$, assumens e & di-
 midium majoris, id est, $a z$, quintuplum & potest
 quadrati $e z$.

Nō

4

Potest

Potest autem e f quintuplum ejusdem quadrati
 e , quia e f dupla ipsius e quadruplum, est qua-
 dratum ipsius e , & utriusque simul quintuplum e-
 jusdem e . Erunt ergo quadrata e f , a z equalia; i-
 pſeq, recte equales: & cum z y ſecta ſit biſariam
 in a , erunt omnes recte ex a , ad omnes Icoſaedri an-
 gulos ducte equales, & ſphaera illius diameter erit
 15. V. equalis diametro ſphaera a b . Cum n. ſit, ut a z ad
 22. VI. e , ita y z dupla ipsius a z ad q e dupla ipsius e ; &
 cor. 8. IV. ejusdem rationis erunt, earum quadrata, cumque qua-
 dratum recte ſit quintuplum ipsius e , erit etiam
 quadratum y z quintuplum quadrati recte q e. id
 eſt, b c , cui poſita eſt equalis. Sed & ejusdem qua-
 drati b c quintuplum eſt quadratum a b , cum
 ſit, ut a b ad b c , ita b c ad b d erit etiam, ut
 a b , ad b d ; ita quadratum a b ad quadratum b c ;
 adeoque quadratum a b , quadrati b c quintuplum
 eſt, ſicut a b ipsius b d eſt quintupla. Ideoque, qua-
 dratis rectarum y z , a b , equalibus erunt ipſe quo-
 que equales; & ſphaera circa ipſas equalis. Quia
 denique diameter ſphaera a b ponitur Rationalis, &
 poteſt quintuplum quadrati b c vel e f : erit: & e f
 ſemidiameter circuli f g h i k Rationalis; cum ſint a ,
 per 6. VI ut numerus ad numerum 5 ad 1 & ſic commensura-
 11. XIII. biles ſaltem potentia: Et tota diameter ejusdem
 circuli Rationalis erit propterea, latus pentagoni,
 id eſt, Icoſaedri Irrationalis eſt linea vocata Mi-
 nor.

Corol.

Corollaria.

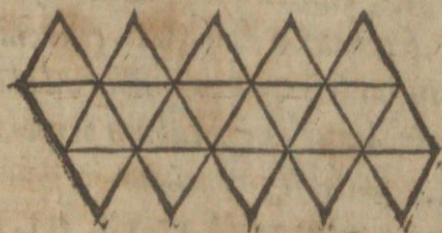
Diameter sphaeræ est potētia quintupla semidiametri circuli quinque latera Icosaedri ambientis. *Quadratum enim ab quintuplum est ostensum quadrati bc, id est, semidiametri ef.*

2. Diameter yz sphaeræ componitur ex latere eq , hexagoni & duobus lateribus qy , ez decagoni ejusdem circulis $fg h i k$.

3. Latera Icosaedri opposita kx , hi , sunt parallela. *Quia eidem ipsi sunt parallela.*

Scholium.

Si triangula 20 disponantur hoc modo, componetur Icosaedrum secundum 20. tam soliditatem.

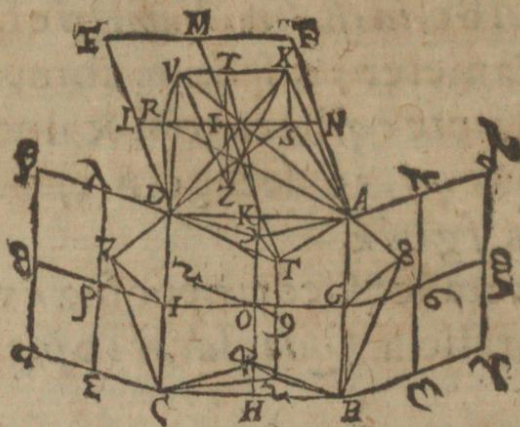
PROPOS: XVII.

Problema 5.

Nn 5

Dode.

Dodecaedrum constituere & sphaera complecti, qua & praedictas figuras: & demonstrare, quod dodecaedri latus est Irrationalis linea, quae vocatur Apotome.

IV.

Sit una basis cubi, data sphaera comprehensi, quadratum $abcd$ cui aliud aequale ad angulos rectos inscribat $adef$ quorum communis sectio sit ad . Divisis cunctis lateribus bifariam in g, h, i, k, l, m, n , punctis, ijsq; connexis & secantibus se rectis in punctis o, p , secantur ok, pl, pn , extrema & mediaratione in punctis q, r, s ex quibus ad plana quadratorum educantur extra cubum perpendiculares qt, ru, sx , aequales segmentis majoribus oq, pr, ps , & conjungantur rectis at, ax, dt, du, ux . Erit atd unum ex duodecim pentagonis aequilateralis & equiangularis dodecaedri constituendi. Esse hoc in uno plano constat. Quia cum ru, sx , ad quadratum

quadratum $adef$, sint rectæ & parallele & æquales
tāquam equalium segmenta eadem: & Erunt et
iam rs & ux illæ connectentes æquales & parallele.

36. XI.

733. I.

Et quia ad , rs , etiam æquales rectas parallelas
 an , dl connectentes, sunt parallele; & erunt &

9. XI.

ad , ux parallele, & has connectentes ax , du , in
eodem cum ipsis plano. Et sic Trapezium $adux$.

7. XI.

in uno est plano. Sed quia & triangulum atd in
uno est plano; erit etiam in eodem cum trapezio.

Ducta enim py , perpendiculari parallela ipsi ru ;
connectantur kt , ky . Quoniam est, ut ok ad oq ;

Ita oq ad qk : & kp æqualis est ipsi ok . Quia
laterum cubi sunt dimidia, & py ipsi oq , id est,

ru : erit etiam ut kp ad py , ita oq , id est, qt ,
ad qk . Quare cum triangula pk , qk duo latera

duobus, circum angulis conjunctis, proportionalia
habeant; latera pk , qk , homologa & parallela,

quia utrumque est rectum ad quadratum $abcd$: &
 py , qk , parallela, quia utrumque est rectum ad

32. VI.

71. XI.

quadratum $adef$: & erunt reliqua latera ky , kt ,
in eandem rectam collocata, Et recta ty , in uno

erit plano, & sic plana adt , & $adux$, unum
sunt planum per rectas ad , ty ductum. Est ergo

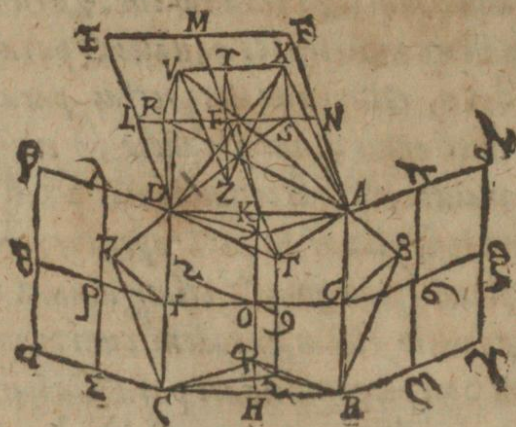
pentagonum $atd ux$ in eodem plano. Sed & æ-
quilaterum esse ita patet. Triangula enim re-

ctangula ans , akq , duorum equalium la-
terum an , ns ipsis ak , kq ; etiam bases as , aq

4. I.

habent æquales.

Rursus

- Rursus triangula rectangula asx , $aq t$, duorū equaliū laterum as , sx , ipsis aq , qt , (quia sx , qt equalium eadem sunt segmenta) etiam bases ax , at æquales θ habent. Idemq₃ in triangulis dqt , dru , ostenderetur de lateribus td , du , quod æqualia sint ipsi at . Erunt ergo 4. pentagoni latera æqualia, quibus æquale etiam ostendetur ux . \times quadrata rectarum pn , ns , simul sunt tripla quadrati ps vel sx . Sed quadrato rectæ pn æquale est quadratum rectæ an . Igitur $\&$ quadrata an , ns simul sunt tripla quadrati sx ; $\&$ illis æquale quadratum as ejusdem quadrati sx triplum: $\&$ quadrata as , sx simul quadrupla quadrati sx : $\&$ sic eisdem æquale λ quadratum ax quadruplum quadrati sx , id est, quadrati ps vel sy . Sed quia dupla ipsius xy , id est xu ; Quadratum etiam est γ quadruplum. Erunt quadrata ax , xu æqualia, ipsæq₃ rectæ æquales; cui ax cum $\&$ reliq₃
- θ 4. I.
 \times 4. XIII.
 λ 47. I.
 μ 34. I.

Reliqua tria a t, t d du sint equalia; Erit pentagonū
 a t d u x equilaterum. Est verò & equiangulum.
 Ductis enim a r, a u, cum p n sit in s secta media & per scho-
 extremā ratione, eiq; addit a p r equalis majori se- 4. I I.
 mēto p s; & erit quoq; n r secta in p extrema & me- 5. X I I I.
 dia ratione, majusq; segmentum n p. Erunt igitur
 quadrata rectarum n r, r p. simul tripla qua-
 drati n p, id est, a n. Est autem quadratum r u e-
 quale quadrato r p. Ideoq; n r, r u etiam simul sunt
 tripla quadrati a n; & proinde quadrata n r, r u,
 a n, quadrupla sunt ejusdem quadrati a n. Sunt au-
 tem quadrata n r, a n equalia quadrato a r. Igi-
 tur & a r; r u quadrupla sunt quadrati a n, & il-
 lis a equale quadratum a u, quadruplum recte a n.
 Cumq; ejusdē a n duplū ad quadratū sit etiā qua-
 druplū quadrati a n. Igitur quadrata a d, a u sunt
 equalia ipsaq; recte aequales. Eodemq; modo d x,
 ad sunt aequales; & sic tres a d, a u, d x, sunt aequa-
 les. Iam in triangulis t a d, & d u x, equalium
 laterum ejusdem pentagoni, & basium a d, d x;
 erunt & anguli a t d, d u x aequales. Eidemq; 8. I.
 d u x equalis a x u. Proinde, cum tres pentagoni
 equilateri anguli sint aequales, erunt omnes in- 7. X I I I.
 ter se aequales. Et sic pentagonum equilaterum
 & equiangulum. Quod si sumantur alia duo cubi
 quadrata c a p d, b y d a, recta ad quadratum a
 b c d, quorum singula latera secantur bifariam
 in e, p. l, i u, & p g punctis, quae jungantur rectis
 secantibus

secantibus se mutuo in centrīs quadratorum e, σ .
 Secentur jam $oh, ok, ei, \sigma g$, extrema & me-
 dia ratione in punctis $\phi, q, 3, 4$, ex quibus plana
 quadratorum ad partes cubi exteriores perpendi-
 culares $\phi 2, qt, 3 7, 4 8$ aequales segmentis ma-
 joribus $\phi o, q o, 3 e, 4 \sigma$, junganturque
 $tz, 2 c, c 7, 7 d, dt, ta, a 8, 8 b, b 2$: eo-
 demq; modo ostendentur pentagona $t 2 c 7 d$ &
 $t 2 b 8 a$, esse aequilatera & equiangulara & a-
 equalia priori ob latera communia td, ta . Et
 sic habent tria pentagona tangencia cubi tria la-
 tera ad, dc, ab , sibiq; mutuo coherencia late-
 ribus communibus td, ta .

Qua methodo alia novem sunt fabricanda
 pentagona similia tangencia reliqua novem cu-
 bilatera, & habebitur sphaera comprehensura
 Dodecaedrum.

Iam intelligantur plana cubi opposita se-
 tari planis $adef, \& abcd$, per rectas pla-
 norum latera bifariam secantes $km \& ln, gi$
 & hk ductis.

§ 19. XI. Haec plana secantia cum sint recta ad pla-
 na cubi, utpote parallela basibus cubi, rectis ad
 plana $adef, abcd$; e , erunt & sectiones
 eorum communes ad cubi plana rectae.

Idcoq;

Ideoq; cum yp sit recta ad planum $adef$, ipsa versus z producta erit communis sectio planorum per rectas km, ln ductorum.

Ita, si ex o ad planum $abcd$ erigatur perpendicularis goz : Erit ipsa communis sectio planorum per rectas gi, hk , ductorum. Sed quia dictæ omnes sectiones & diametri cubi se mutuo bisariam secant σ : Secent se in z ; & bisariam sese diametri cubi secant τ in centro sphaerae cubum complectentis.

σ 29. XI.
 τ cor. I. 15
 XIII.

Erit igitur z centrum sphaerae circa cubum descriptæ, & omnes lineæ z , ad omnes angulos cubi erunt æquales.

Sed & ad omnes angulos Dodecaedri ex z ductæ rectæ erunt iisdem omnes æquales.

Ducta enim zx : quoniam parallela sunt k, p, oz , cum utraque sit recta ad planum $abcd$:

Itemq; & ok, zp tanquam rectæ ad planum $adef$: erit $pkoz$ (quia duo z conjuncta debent intelligi) parallelogrammum, & pz æqualis ko , vel np , dimidio lateri cubi.

Est autem py , ipsi pr : æqualis, tota ergo zy , toti nr æqualis erit.

Quare

Quare cum quadrata nr, pr , simul sint triplā
 quadrati np , quod nr in p media & extrema ra-
 tione est secta; erunt etiam quadrata
 zy, py ; id est, zy, xy . simul triplā qua-
 drati ps , quia xy , equalis est ipsi ps vel py . Sed
 quadratis zy, xy , λ equale est quadratum zx :
 Erit igitur & hoc triplum quadrati $z p$, id est, qua-
 drati dimidiū lateris cubi; cuius etiam triplum est
 quadratum semidiametri sphaerae cubum compre-
 hendentis (ut ν enim diameter ad latus cubi: Ita
 semidiameter ad dimidium cubi. Ideoq; ϕ ut qua-
 dratum diametri, ad quadratum lateris cubi, ita
 quadratum semidiametri ad quadratū dimidiū la-
 teris. Cum ergo quadratum diametri sit triplum
 quadrati lateris; erit & semidiametri quadratum
 triplum quadrati dimidiū lateris.) Erit itaq; qua-
 dratum zx , quadrato semidiametri sphaerae seu
 cubi equale: Ipsaq; zx , equalis semidiametro. E-
 idem semidiametro & zu , quia zu & zx rectan-
 gulorum aequilaterorum zyx , & zyu bases sunt,
 est θ equalis: cumq; & za, zd , ad angulos cubi,
 semidiametro sphaerae sint aequales, ut antea dictū.
 erunt jam ex centro z , ad 4. angulos pentagoni $a,$
 d, u, x , aequales semidiametro sphaerae. Sed quod
 eidem semidiametro equalis etiam sit zt , ad an-
 gulum t , quintum, ita patet; si circa pentagonum
 aequilaterum illud describatur circulus at dux ,
 in cuius planum ex z centro sphaerae demittatur per-
 pendi-

pendicularis $\zeta \omega$. & ω connectatur cum a, t, d, u, x punctis. Quoniam quadratum ζa aequale est quadratis $z \omega, \omega a$; & quadratum $z x$, aequale quadratis $z \omega, \omega x$; erunt, subtracto communi quadrato $z \omega$, ex quadratis aequalium rectarum $z a, z x$,

aequalia quadrata $\omega a, \omega x$; ipseque rectae $\omega a, \omega x$ aequales.

Nec aliter rectae $\omega u, \omega d$, & interse & ipsis $\omega a, \omega x$ aequales sunt, quia $z u, z d$ sunt ostense aequales. Cum ergo ex ω plures duabus aequales cadant in periphe-

riam; x erit ω centrum circuli. Ideoque ωt , reliquis x 9. III.

ex centro aequalis erit, & quadrata $z \omega, \omega t$, aequalia quadratis $z \omega, \omega a$, efficient aequales zt, za . Ex z igitur centro sphaera descripta complectens cubum, comprehendit etiam pentagonum $at d u x$. Eodemque modo & omnia dodecaedri latera, adeoque & sphaera eadem comprehenduntur cubus & dodecaedrum.

Denique cum sit, ut np ad ps ; ita ps ad sn . Erit quoque, ut nl dupla ipsius np , ad rs duplam ipsius ps ; ita rs ad compositum ex bn, rl , seu duplam ipsius sn . Si igitur latus cubi nl secetur extrema & media ratione, majus segmentum erit rs ; sed nl tota ita secta, est Rationalis, cum ipsius quadratum quadrato diametri sphaerae Rationalis sit commensurabile, tanquam hujus pars tertia. Majus igitur segmentum sr , id est, latus dodecaedri xu , illi

aequalis

*equale, Irrationalis est linea, quæ vocatur A-
potome.*

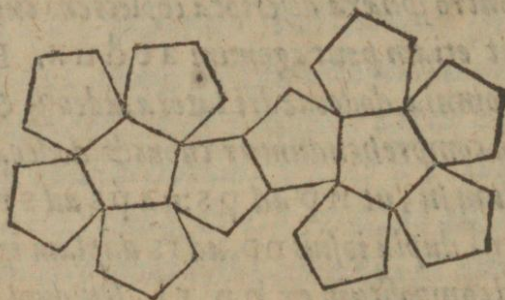
Corollarium.

*Si latus cubi secetur extrema &
media ratione, majus segmentum
est latus Dodecaedri in eadem
sphaera descripti.*

*Recta enim l n, æqualis lateri cubi, secta extre-
ma & media ratione, majus segmentum habet
r s latus dodecaedri.*

Scholium.

*Si duodecim Pentagona hoc modo di-
sponantur æquiangula & æquilatera;
componetur ex illis dodecaedrum secun-
dum totam soliditatem.*

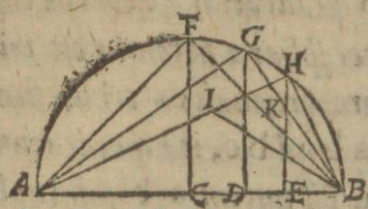

PROPOSITIO XVIII.

Problema 6.

*Latera quinque figurarum expo-
nere, & inter se comparare.*

Diame-

Diameter ab secetur
bifariam in c , & ab-
scindantur bd , pars
tertia, & be pars
quinta diametri; su-
perq; ab describatur

semicirculus, & erigantur perpendiculares cf , dg ,
 eh ; connectanturq; fg , gh , cum a & b . Hinc ex
 ah abscindatur æqualis lateri decagoni hi , cuius se-
midiameter seu latus hexagoni est bh : & conne-
ctantur bi . Deniq; bg secetur media & extrema
ratione in k , ut bk sit segmentum majus: erit ag
latus pyramidis, vel Tetraedri: a latus Octaedri;
 bg latus cubi; bi latus Icosaedri, bk latus Dode-
caedri. Quia a enim ag est media proportionalis
inter ba , ad ; β erit, ut ba ad ad ita quadra-
tum ab ad quadratum ag . Est autem ab ad ad
sesquialtera: Igitur & quadratum ab , quadrati
 ag sesquialterum erit. Et γ sic ag est latus Tetra-
edri, cuius lateris est sesquialtera potentia diame-
ter. Rursus a quoniam a est media proportionalis
inter ba , ac ; erit rursus, ut ba ad ac , ita
quadratum ba ad quadratum af . Est autem
 ba dupla ipsius ac : Igitur & quadratum ab ,
quadrati af . Et δ sic a est latus octaedri, quippe
diameter est potentia dupla lateris octaedri. Dein δ 14 . XIII.
de cum bg sit media proportionalis inter ab ,
 bd ; β erit, ut ab ad bd , ita quadratum ab ad
quadratum bg . Est autem ab tripla ipsius bd :

O o 2

Ergo

EVCLIDIS ELEM.

390

15. XIII.

2 cor. 16.
XIII.

47. I.

18. XIII.

16. XIII.

cor. 17.

XVI.

IV

XIX

XIX

Ergo & quadratum ab quadrati bg : & sic bg latus cubi; quia diameter sphaerae potentia est tripla lateris cubi. Postea proportionales & etiam sunt ab, bh, be ; & est q_3 ut a b ad b e , ita quadratum ab ad quadratum bh . Est autem a b quintupla ipsius be : Ergo & quadratum ab quadrati be . Cum igitur diameter sphaerae potentia sit quintupla semidiametri circuli quinq; latera Icosaedri ambientis, erit bh dicti circuli semidiameter, vel latus hexagoni. Est autem hi latus decagoni ejusdem circuli. Ideoq; bi potens & latus hexagoni bh & decagoni hi , erit & latus pentagoni ejusdem circuli, Et sic bi latus Icosaedri. Deniq; cum bg latus cubi sit extrema & media ratione sectum in k , & erit bk segmentum majus latus dodecaedri. Quinq; ergo figurarum regularium latera sunt exposita. Comparatio eorundem sic habet: Quoniam diameter sphaerae est potentia sesquialtera lateris pyramidis: & potentia dupla lateris octaedri; & potentia tripla lateris cubi; erunt partium talium quadrata laterum Tetraedri 4, Octaedri trium, Cubi duarum, qualium diameter est sex. Proindeq; latus Tetraedri ad latus Octaedri potentia sesquitercium est: Et ad latus Cubi potentia duplum. Latus autem Octaedri ad latus Cubi potentia sesquialterum. Harum ergo figurarum laterum quadrata & diametri sphaerae sunt inter se ut numerus ad numerum. Ideoq; sunt lineae inter se commen-

Commensurabiles. Et propter diametrum Ra-
 tionalem reliquæ etiam rationales sunt, Cumq;
 non sint ut numerus quadratus ad quadratum, corol. 25.
 & nec erunt longitudine commensurabiles. Et sic VII.
 Rationales potentia solum commensurabiles. At
 verò latera Icosædri & Dodecaedri, quoniam sunt
 lineæ Irrationales, illud Minor, hoc Apotome, nec
 longitudine nec potentia productis sunt commen-
 surabiles. Si enim essent lateribus tribus prioribus
 commensurabiles, quæ diametro Rationali sunt
 commensurabilia, essent ipsæ quoq; Rationales
 quod absurdum, quia sunt Irrationales. Sed nec
 inter se sunt commensurabilia latera Icosædri &
 Dodecaedri. Si enim longitudine inter se essent
 commensurabilia, Essent utraq; ejusdem speciei
 vel Minores vel Apotomæ. Si autem solum potentia, 104. X.
 eodem modo latus dodecaedri erit Minor; quia
 Icosædri latus est Minor e. Quod absurdum, 106. X.
 quia nullæ Irrationales specie differentes, eadem 16. XIII.
 sunt. Quamquam itaq; trium priorum quidem 102. X.
 figurarum latera tum inter se, tum ipsi diametro
 sphaera sunt commensurabilia & Rationalia: duo
 verò posteriora iisdem & diametro & inter se in-
 commensurabilia & Irrationalia: Inter eas ta-
 men figuras occurrit hic ordo, ut eodem ordine se
 excedant earum latera, quo ipsas construximus.
 Quamquam eum ordinem in definitionibus, non ob-
 servavit Euclides. Majus enim est latus Tetrae-
 dri a g, latere Octædri a f: quia majorem sub-
 tendit.

- tendit arcum: Et hoc majus latere cubi $b g$. cu-
 τ 18. III. bi autem latus majus esse latere Icosaedri ita patet.
 ϕ 20. VI. Quoniam $a b$ ponitur tripla ipsius $b d$, \vee erit pro-
 pter duplicatam quadratorum rationem quadra-
 tum $a b$, nuncuplum quadrati $b d$; quia nuncupla
 est duplicata tripla. Propterea, qualium partium
 quadratum est novem, talium unum habet $b d$.
 Earundem autem est quadratum $b g$ trium, quod
 illud hujus sit ϕ triplum. Erunt igitur quadra-
 ϕ 15. XIII. ta $g d$ & $d b$, etiam talium trium: sublat oq;
 quadrato $b d$, unius; erit $d g$ talium duarum.
 Sed quia quadratum $a b$ est quintuplum quadrati
 $b h$, χ erit hoc minus quam talium 2; quia 9 ad 2
 χ 10. V. minorem quintupla habent proportionem. Ideoq;
 quadratum $g d$ majus est quadrato $b h$, & $g b$
 major quam $b h$. Rursus quia diameter sphaerae
 ψ corol. 2. ψ componitur ex $b h$ semi diametro circuli, ex quo
 16. XIII. Icosaedrum constituitur, & duplo decagoni $h i$:
 Erat latus decagoni $h i$ minus tertia parte $b d$ dia-
 metri $a b$. Si enim credatur equalis ipsi $b d$, tum
 duplum decagoni esset equale ipsi $a d$, & $h b$ ipsi
 $d b$. Ideoq; quadratum $a b$ nuncuplum quadrati
 $b d$, erit etiam nuncuplum quadrati $b h$, cujus
 modo erat quintuplum. Non ergo est $h i$ tertia pars
 ipsius $a b$. Sed neq; major. Si n. ducatur major ter-
 tia parte $b d$ erit etia ipsius dupla major dupla par-
 tis tertiae $a d$. Et sic $b h$ erit minor parte tertia $a d$.
 Adeoq; quadratum $a b$, majus quam nuncuplum
 quadrati $b d$; quod magis est absurdum. Cum
 ergo

ergo hi nec equalis sit nec major tertiaparte, erit
 necessario minor. Itaque cum gd , db sint majores
 rectis bh , hi , ut ostensum est: erunt etiam ipsa-
 rum quadrata majora, harum quadratis, sed qua-
 dratum rectae bg est $\frac{1}{2}$ aequale quadratis gd , db ; &
 quadratum bi aequale quadratis bh , hi . Ergo qua-
 dratum bg majus erit quadrato bi ; latus cubi latere
 Icosaedri. Denique Icosaedri latus bi majus est latere
 Dodecaedri bk , quod est segmentum majus linea bg
 extrema & media ratione secta. Est enim rectan-
 gulum sub bg , bk majus rectangulo sub bg , kg a-
 deoque rectangula sub bg , bk & sub bg , gk si-
 mul, id est, ω quadratum bg , majora sunt duplo
 rectanguli sub bg , gk , id est, A quadrato bk bis,
 (quia bg , bk , gk sunt proportionales, & quadra-
 tum bk , aequale est rectangulo sub bg , gk .) Idcirco
 majora erunt tria quadrata rectae bg , sex quadra-
 tis rectae bk ; sed tribus quadratis bg aequalia sunt
 5. Quadrata bh . (quia quadratum ab tam est
 triplum quadrati gb , quam quintuplum quadrati
 bh) unumque quadratum bg majus erit uno qua-
 drato bh . (si enim esset aequale quadratum bh ,
 quadrato bk , vel minus; 5 quadrata bh essent
 minora sex quadratis bk , quibus tamen majora
 sunt ostensa.) Et recta bh major, quam recta bk :
 cumque bi major sit quam bh ; erit etiam major
 quam bk , latus Icosaedri latere Dodecaedri. Ex-
 posita itaque sunt latera quinque figurarum & inter
 se comparata. Quod erat faciendum.

F I N I S.

*Correctiones Erratorum ex-
tantiorum.*

Pag.	Lin.	Errata	Correctiones.
4	5	nea	linea
16	23	ada	a d c
23	11	ex	&
	12	abc	totus a b c
27	12	p f	d f
40	12	idemq; e c b	deniq; e b
42	15	punt	fiunt
	18	fila a c	pla a e
45	8	ad b g	a vel b g
59	in marg.	g. 47. I.	γ 2. ax.
69	penult.	in marg. omif.	α. 12. III.
113	17	& g	h g
137	19	prout	praxis
164	7	ante o q omif.	am, quod deficit parallelogrammo,
165	9	inversa	inventa
218	penult.	denominatas	denominantur
227	15	Ergo f non ex	deleantur
277	14	per	qui
333	9	numero	modo
338	in marg.	§ 33 XI.	33. III.
362	25	quartus	in 49
364	ult.	habeatur	habeatve
415	11	e f	ex
428	19	faciunt	facienti
443	penult.	a h ad h e	ad h g
469	6	a e	b c
470	9	b d, a g	b g, ad
497	13	erunt & if	& c d & if
506	in marg. omif.		α 33. XI.

